

su Medos, à Septentrione Hyrcanos.
 Parthicus, Adiect. *παρθικός*, ut Luxurios Parthica. Claud. in *En-
 tropium*.
 Parthini, populi sunt Macedoniae provinciae. Plin. lib. 4. c. 23. in deseri-
 ptione Macedoniae.
 Particeps, participium, particulatim, partim partior, vide *Part*.
 Partumeius. Horat. *Epod.* 19. venter partumeius exponitur ea facilitate
 pariens, ac si meieret.
 Parturio, Partus, vide *Partio*.
 Partivendo, vide *Partivus*.
 Paulis, idis, *παυλός*. Abscessus exiguus in gingivis, qui nisi discussus
 fuerit, suppuratur. Vide *Aegin.* lib. 6. cap. 27.
 Parvum, adverb. Modicum. *ἄνωγος*. *μελάτ*. *μικρός*. *δύζω*. GAL. *Pen*, un-
 d. ITAL. & HISP. *Poco*. GERM. *Ein wenig*. ANG. *A little* & *Plautum Trim.*
 Imo dabo, una si parum est. ¶ Parum habere, non satis habere im-
 nec contentum esse. Solist *Inurb.* 76. tamen haec talia facinora im-
 punitè alicuius, parum habere. Alibi, illis parum est. ¶ Parum consu-
 lit quam dicitur intelligitur *Sibi*. Ter. in *Adolph.* Magis impensè en-
 pitis, consulitis parum, (Vobis intellige.) ¶ Parum prospicere, est
 parum aut nihil futura providere. Plaut. in *Cure.* sc. 3. a. 2. Perij, pro-
 spicio parum. Ter. in *Andr.* Parum successit quod ago, ac facio sedulo.
 Plin. in *Paneg.* Parum est in curiam venias, nisi & convocos &
 interis Senatui.

Iamque parum firmo, me mihi ferre grave est.
 Ovid. *Eleg.* 8. lib. 4. *Trist.*
Quodque parum novis, nemo docere potest.
 Idem *Eleg.* 1. l. 2. *Trist.* Cum apud te parum stet fides. Plaut. *Pf.* sc. 3. a. 1.
 Hinc Paululum, Pauxillum, & Pauxillulum, *παυλάκιον*, diminutiva.
 Parumper, Parvo tempore, quasi perparum, hoc est, valde parum. *ἄνωγος*
μελάτ. *παρὰ μικρόν*. GAL. *Vn peu*, *quelque peu de temps*, ITAL. *Per po-
 chetto*, *picciolo tempo*. GERM. *Ein weil/ein weniglin*. HISP. *Poco en
 tiempo*. ANG. *A little ty me while*. ¶ De me scio, cui voluptas parum-
 per data est, (i. parvo tempore. Plaut. *Amph.* Da mihi operam parum-
 per, paucis est quod te volo. Idem *Aul.* sc. 4. a. 1. Tace parumper. Idem
Cure. sc. 3. a. 2. Tace dum parumper, Cic. *de Amic.* Tu velim animum à
 me parumper avertas. Terent. in *Andr.* Tu Myfis, dum exeo, parumper
 operite me hic. ¶ Interdum significat paulatim. Virg. 6. *Aeneid.*

pulsisque parumper
Corde dolor, tristi gaudet cognomine terra.
 Nonius tamen interpretatur ibi parumper, citò, & velociter. At per in
 fine non est ibi praepositio, sed syllabam adiectio; ut & Graeci *παρὰ*.
 Paulatim, adverb. Sensim, leniter. *ἄνωγος* *μελάτ*. *μελάτ*. *μελάτ*. GAL.
Pen à peu. ITAL. & HISP. *Poco à poco*. GERM. *Nach und nach/allgemath.*
 ANG. *By little and little, ton suvelie*. ¶ Terent. in *Hocyr.* Paulatim elapsus
 Bacchidi, atque huic transulit amorem. Virg. 6. *Aeneid.* Paulatim ad-
 nabam terrae. Cael. Cicero. Cuius amicitia me paulatim in hanc per-
 ditam causam imposuit. Virg. 3. *Georg.*

Carpit enim vires paulatim, vritque videndo
Femina,
 Paulisper, temporis adverbium, Parumper, modico temporis spatio.
ἄνωγος *μελάτ*. *μελάτ*. *δύζω*. *χρόνόν*. GAL. *Vn peu de temps*. ITAL.
Per spazio di poco tempo. GERM. *Ein weil/ein wenig zeit*. HISP. *Vn poco en
 tiempo*. ANG. *A little while or tyme*. ¶ Cic. 1. *de legibus*. Paulisper fa-
 cessant, togamus. Plaut. *Amph.* paulisper mane. Tum edormiscat unum
 somnum. Idem. Quasi solstitialis herba paulisper fui. Plaut. *Pseud.* sc. 1.
 a. 1. Paulisper tace dum. Idem *Mil.* sc. 2. a. 2. Paulisper mane. Idem *Asin.*
 sc. 2. a. 5. Item.

Atque utinam revoces animum paulisper ab ira.
 Ovid. *Eleg.* 1. lib. 2. *Trist.* Terent. *Adolph.* Congru istum maximum
 in aqua finito ludere Paulisper. Virg. 5. *Aeneid.*
Ipsa ego paulisper pro te tua munera inibo.
 Cic. 1. *de divin.* puellam defatigatam petiisse à matertera, ut sibi con-
 cederet paulisper, ut in eius sella requiesceret.

Paulum, diminutivum à Parum, cuius sunt quatuor gradus diminutio-
 nis scilicet, Paulum Paululum, Pauxillum, & Pauxillulum, de quibus
 infra suo loco. *ἄνωγος* *μελάτ*. *δύζω*. *μικρός*. *βραχύν*. GAL. *Pen*. ITAL. &
 HISP. *Poco*. GERM. *Ein wenig*. ANG. *A little*. ¶ Terent. in *Andr.* Pro
 peccato magno paulum supplicij satis est pati. Idem *Eunuch.* Tace
 obsecro, quasi verò paulum interfit. Cael. 3. *bell. civ.* Naves solvit, pau-
 lumque à portu progressus, litteras à Cæsare accepit. Cic. 1. *Acad.* Pau-
 lumque quam ab eius villa abesse, nus ipsum ad nos venientem vidi-
 mus. Post paulum, pro paulò potè dixit Quintilian. lib. 9. c. 4. Sed de
 proposito um diversitate (inquit) post paulum, paulum aliquid se-
 derant in scholis. Idem Quintil.

Oculos paulum tellure moratos
Sustulit:
 Ovid. 13. *Metam.*
 Paulò, adverbium, paulum, sed paulum positivis, paulò comparativis fre-
 quentiùs iungitur: ut paulò amplius, paulò magis, & praepositionibus
 Ante & post: ut paulò ante, paulò post. Vide Vallam. lib. 1. Cæsar. l. 4.
de bell. civ. post paulò. Et Catul. *de com. Boren.*

Abiuncta paulò ante coma.
 ¶ ANG. *A little*. ¶ Paulò magis, valet interdum nimium. Cic. in *Bru-
 to*, Et verbis delectari videtur paulò magis priscis. Et paulò minus,
 aliquando, pro prope modum, sive se. è *μικρόν*. Suet. in *Tib. Cæs.* Quasi ne-
 que rediturus unquam, & citò mortem etiam obiturus: quod paulò
 minus utramque evenit. ¶ Paulò mox, ponitur pro statim, cum parvo
 intervallo Plin. Et paulò mox calefactum vulnere imponatur. ¶ Paulo
 prius, pro paulò antè. Plaut. *Pseud.* sc. 2. a. 3. Dedi tibi illam paulò prius.
 Idem *Men.* sc. 3. a. 4. & sc. 2. a. 5. Quam voluit paulò prius.

Paululum, dimiuit. à paulum. *ἄνωγος* *μελάτ*. *μελάτ*. *μικρός*. *δύζω*.
 GAL. *Fort peu*. ITAL. *Pochino*. GERM. *Ein weniglin*. HISP. *Poquillo*. ANG.
A very little. ¶ Terent. in *Adolph.* Agelli hic sub urbe est paululum
 quod locitas foras. Iungitur cum ante. Cic. 4. *Acad.* Et paululum antè
 dicendum est, quæ non mihi videntur considerasse Physici. ¶ Viun-
 tur aliquando pro paulisper. Terent. in *Eunuch.* Paululum opperierit
 si vis, iam frater ipse hic adicit Virginis.

Paulus, a, um, *παύλος*. Adiect. à parum: quo rarissime nisi sunt auctores,
 praterquàm in ablativo. Plaut. *Bacc.* Pacifici cum illa paula pecunia potes.
 Apud Terent. paulo momento, paulo sumptu. Venu tibi de paulo
 paululum hoc tibi dabo. Plaut. *Cure.* sc. 2. a. 1. Item paulum aliquid se-
 derunt. Quintil.

Paululus, a, um, adiect. *ἄνωγος* *μελάτ*. *μελάτ*. *μικρός*. *δύζω*. GAL. *Fort peu*. ITAL. *Pochino*. GERM. *Ein weniglin*. HISP. *Poquillo*
 ANG. *Very little or small*. ¶ Liv. 1. ab Urbe. Pro paulula via magnam
 mercedem Romanis esse solvendam. Idem lib. 35. Nihil primo aspectu
 contemptius, equi hominesque paululi, & graciles, discinctus &
 inequis eques.

Pauxillum Plaut. *Capt.* sc. 2. a. 1. Si pauxillum potes contentus esse. Idem
Aul. sc. 2. a. 1. Non est verisimile pauperem pauxillum parvifacere
 qui numum petat.
 Pauxillulum, Plaut. *Cure.* sc. 3. a. 1. Pauxillulum amare bonum est.
 Terent. in *Phorm.* Etat ei de ratiuncula iampridem apud me reliquum
 pauxillulum numerum.

Parvus, avis, *ἄνωγος* à Gaza vertitur parus.
 Parvys, a, um, Exiguus, non magnus. *ἄνωγος* *κατόν*. *μικρός*. GAL. *Petit*.
 ITAL. *Picciolo*. GERM. *Klein*. HISP. *Pequeño*. ANG. *Little or small*.
 Plin. l. 1. c. 37. Ab hisdem qui altero lumine orbi nascerentur, cocli-
 tes vocabantur: qui parvis utriusque, ocellæ. Idem l. 12. c. 13. Parvi
 odoris anomum, id est, pauci & imbecilli odoris. Horat. 2. *Serm.* sat. 6.
 Neque ulla est, aut magno, aut parvo lethi fuga. Cic. 2. *de Orat.* Sic
 etiam in parvis, aut mediocribus rebus, doctores assequi possunt, &c.
 Catull. *de com. Boren.*

Atque ego certè cognovi à parva virgine magnanimitati.
 Tibul. lib. 3.
Vel parvum Aenea corpus committere flamma.
 Item.

Parque sui turba parva precantis idem.
 Ovid. *Eleg.* 1. lib. 2. *Trist.* Si parva iureiurando est fides. Plaut. *Capt.* sc. 1.
 a. 4. Parvam mihi apud te fidem intelligo. Idem *Pseud.* sc. 5. a. 1.
 Omnibus parvis, magnisque miseris praefulcor. *Ibid.* sc. 1. a. 3. Tibul.
 lib. 4.

Itace genuit magnum decus urbi Pyssem.
 Hic quoque sic gratus parvus labor. *Ibid.* Parvaque cælestes pacavit
 mytha *Ibidem*. Sueton. in *August.* c. 48. Erate parvi, (i. minores. Et
 Ovid. lib. 2. *Fast.* Is iubet auferri parvos, &c. (i. infantes.) Item, Haud
 parvo iunior. Gell. c. 2. lib. 13. ¶ Parvus pro paucis. Cels. l. 12. c. 17. se-
 nestris aliquanto apertis parvum aciem recipere. Alij legunt *parvum*.
 ¶ Parvum pro re minimi pretij. Plin. in *Paneg.* Nihil ante tam vulga-
 re, tam parvum in Senatu agebatur, ut non laudibus principum im-
 moraretur. Cic. 1. *Offic.* Parvi sunt foris arma, nisi est consilium do-
 mi. ¶ In parvo, usus est pro fere. Plin. l. 8. c. 33. Eminent iostium, ut
 in parvo sit haud absimile fuillo.

Parviduco, cis, Parvifacio. Cic. *pro Arch.* Pericula mortis parvi esse du-
 cenda Et *de finib.* Sed quia parvi id ducere.
 Parvulus, a, um, protulit Lucret. lib. 3. Pro minimo.
 Item Varro. dictus parvissimus

Igitur parvissima quanto;
Et levissima sunt, ita mobilitate fruuntur.

Parvulus, atis *ἄνωγος* *κατόν*. *μελάτ*. *μικρός*. *δύζω*. GAL. *Petit*.
 ITAL. *Picciolo*. GERM. *Die kleine*. HISP. *Aquella pequetia*
quantidad. ANG. *Littlest, smallest*. ¶ Cic. *de Univ.* Haud ipsdem
 vinclus quibus ipsi erant colligati, sed talibus qua cerni non possent
 propter parvitatem, &c. Gell. c. 17. lib. 7. Parvitas quaestiois. Et c. 11. l. 1.
 Parvitas reum;

Parvulus, diminut. *ἄνωγος* *κατόν*. *μικρός*. *δύζω*. GAL. *Fort petit*. ITAL. *Molto*
picciolo. GERM. *Das klein*. HISP. *Muy pequeño*. ANG. *Very little or*
small. ¶ Terent. in *Eunuch* Matri parvulam puellam dono quidam
 mercator dedit. Parvula res, est nullius momenti. Idem in *Adolph.* Tam
 ob parvulam rem penè ex patria, &c. Tibull. lib. 4. Nestri si parvula
 cura sit tibi. Te mihi parvulam parvulo puero dedit. Plaut. *Capt.* sc. 4.
 a. 5. Parvulam emi 10. minis. Idem *Cure.* sc. 2. a. 14. Etiam Ego sum par-
 vulus. Idem *Pseud.* sc. 1. a. 3. Parvula pecunia, & immanis opponuntur.
 Cic. *pro Comodo*, Et illa fuit pecunia immanis, haec parvula. ¶ Parvulus
 pro puerulo. Quintil. lib. 3. c. 7. Excepta parvulorum iudicia.

Parvulum adverbium. Plin. *Epist.* 170. Nam parvulum differat patia is ad-
 versa, an expectes, id est minimum, Hinc etiam paucus, *παυκός*, à quò
 Pauculus, & pauxillus.
 ¶ Minor, ois, & hoc minus, comparativum à parvus. *ἄνωγος*. GAL.
Moindre. ITAL. *Minore*. GERM. *Kleiner/minder*. HISP. *Minor*. ANG.
Lesser. ¶ Ovid. 2. *de Arte*.

Non minor est virtus, quam quærare, parva tueri.
 Idem 13. *Metam.* Pugnacem sapientem minorem esse. Et,
Culpa mea est, ipso iudice, morte minor.

Idem *Eleg.* 2. lib. 1. *Trist.*
Ingenijque minor laude ferere mei.
 Idem *Eleg.* 1. lib. 1.
Et sunt notitia multa minora tua.
 Idem *Eleg.* 1. lib. 2. *Trist.*

Et quacumque minor nobilitate fera est.
 Idem *Eleg.* 5. lib. 3. *Trist.* ¶ Minoris emere, condutere. Vide infra *in*
Minus. ¶ Interdum idem est quod iunior, praesertim si addatur abla-
 tivus natu, annis, etate, Cic. *de Amic.* Tu verò perge Læli: pro hoc
 enim, qui minor est natu, iure meo respondeo. Idem 4. *Verr.* Nequis
 minor quot annis minorem natu. ¶ Interdum absolutè ac nullo adie-
 cto nomine, triginta annis natu. Ter. in *Eunuch.* Sed video herilem
 filium minorem huc advenire.

Ve ego maiores, sic me colere minores.
 Ovid. *Eleg.* vit. lib. 4. *Trist.* Meo minore quid sit factum filio. Plaut.
Capt. sc. 1. a. 5. Herus minor. Vide *Hermus*. Minore nusquam bene fui
 dispendio. Idem *Men.* sc. 2. a. 3.
 Minimus, a, um, superl. à parvus. *ἄνωγος* *κατόν*. *δύζω*. GAL.
Moindre de tous, tres petit. ITAL. *Piccolino, minimo*. GERM. *Das kleinste*
oder minderst. HISP. *Poquillo*. ANG. *Least of all*. ¶ Cic. 3. *Offic.* ex malis
 eligere

eligere minima oportet. Plaut. Aul. Accessit animus ad meam sententiam, Quam minimo sumpta filiam, ut nuptum darem.

Minimam bene currit ad auram, Ovid. Eleg. 9. lib. 1. Trist. Ante omnes minimi mortales pretij, Plaut. Asin. sc. 2. a. 3. Subdoli ac minimi pretij, idem Men. sc. 2. a. 3. Ratusne me esse hominem omnium minimi pretij, idem Milit. sc. 6. a. 2. Item Deos minimi facit. Idem Pseud. sc. 3. a. 1.

Districte minima nec tamen ille nota, Ovid. Eleg. 1. lib. 2. Trist. Est quoque non minimum vires afferre recentes.

Idem Eleg. 6. lib. 6. Trist. Minimus natu. Liv. 2. ab Urb. Minimus quisque natu patrum, Interdum sine ablativo natu. Plaut. Pseud. sc. 1. a. 3. Interminatus est à minimo ad maximum.

Minimè adverb. negandi, Nullo modo. ἢ ἤν ἄν ἢ ἰο. ἰλάχρη. ἢ κί-
σω ἴσο. GAL. Nullement. ITAL. Per niente. GERM. Gar nitteinsvöds.
HISP. En ninguna manera. ANGL. Novise, no. Plaut. Men. sc. 7. a. 5.

Tecum ibo domum? Minimè. Seneca c. 16. de consol. ad Helv. Vno nomine eratis? Minimè Plaut. Most. sc. 3. a. 1. Etiamne unguentis unguenda cehles? Minimè. Cic. de Amic. Turpis enim excusatio est, & minimè admittenda, cum in ceteris peccatis, tum si quis contra reipublicam se amici causa fecisse fateatur. Minimè gentium, Vehementius negantis est, ut quum quis velit significare quipriam omnium gentium iudicio minimè esse faciendum, ἢ κίτω πάντων. GAL. Nullement. ITAL. Per niente, in niuna maniera, à nien modo. GERM. Ganz und gar nit, in kein vocis noch weg. HISP. No a meyo de todos. Alij censent vocem Gentium redundare, itaque dici, ut Vbi- que gentium pro ubique, Nusquam gentium, pro nusquam. Minimè pro minimum. Senec. cap. 16. de consol. ad Helv. Nullus affectus servit: minimè verò is, qui ex dolore nascitur, (i. minimum.) Vide aliud exemplum in sequenti dictione è Colum.

Minimum, Superlativus est à Parum, adverbium quantitatis. ἢ λήχρη. GAL. tres peu. A tout le moins, pour le moins. IT. Pochissimamente per lo meno, al meno. GERM. Ganz wenig. HISP. A lo menos. ANGL. A the least. Minimè verò negatio est, quasi nequaquam ἢ κίτω, ut Minimum doctus, cuius est minima eruditio: ut, Minimè doctus, qui protus est indoctus. Plus enim est Minimè, quàm non. Cic. lib. 1. Offic. Minimèque artes hæ probandæ quæ ministræ sunt voluptatum.

Minimè ad minus, ut minimum τὴ λήχρη. Vatro Harum singula genera minimum in binas species dividi possunt. Quæ ratio eadem est adverbij, Minimè Col. lib. 1. Lata babilia esse oportebit pedes decem, vel minimè novem, quæ mensura & ad procumbendum pecori, & iugario ad circumeundum, laxa ministeria præbeat. Minimum item, substantivum. Cic. de Amic. Quod si ita esset, ut quisque valetudinis minimum in se arbitrareretur, ita ad amicitiam esset aptissimus. Ibidem, Itaque ut quisque minimum firmitatis habeat minimumque virium, ita amicitias appetere maximè. Minimum absuit. Suet. in August. cap. 14. Minimum fortunæ permittere. Idem in Tib. cap. 19.

Minimèpère, dixerunt veteres, uti Maximopere Licinius apud Prisc. Non minimopere milites quietos volebant esse.

Minus, oris, Compar. à Parvum, neutrius generis, sicut Minor masc. & fœm. ἢ ἡττον, ἢ ἑλάττω. GAL. Moindre, moins. ITAL. Minore, meno. GERM. Mindet. HISP. Menor, Menos. ANGL. Less. Aliquando vim comparandi habet à Parum, non à parvum deductum: ut minus spei in dies adversarij habeant. Idem positivo adiunctum, contrariæ significationis comparationem habet: ut Minus stultus, id est, prudentior, Minus prudens, id est, stultior. Terent. in Eunuch. Hoc nemo fuit minus ineptus, id est, aptior. Haud tantillo minus potare, Plaut. Most. sc. 1. a. 3. Obsecro ne minus mihi imperes, quàm cum servus tuus fui. Idem Men. sc. 7. a. 5.

Nec minus est isto Teucer patruelis Achilli. Ovid. 13. Metam. Tuane illa causa potabit minus? (subauditur nihilo) Plaut. Men. sc. 1. a. 5. Plus aut minus quàm opus erat dixeram, ut spon- sio fieret. Ibid. sc. 2. a. 4. Quo minus dixi, quàm volui animum ad- vertas ed magis. Idem Capt. sc. 3. a. 2. Si exoptem tibi quantum dignus, minus nihilo est (hyperbole in extenuando.) Idem Pseud. sc. 2. a. 4. Minus audiens dicto. Quintilian. Eheu cum illi plus (mali) minùsve (boni) ei feci, quàm æquè fuit. Plaut. Capt. sc. 3. a. 5. Minus valeas. Idem in Amph. Minus quàm æquum erat feci. Idem Aul. sc. 2. a. 3. Fre- quenter accipitur pro non, præsertim coniunctum cum hac particula sin, & cum quo: ut, Sin minus, idem est quod si verò non, Quo minus, hoc est, ut non. Minus quindecim anni sunt. Idem in Trin. Minus quindecim dies sunt, quod pro his ædibus minas qua- draginta Accepisti à Callicle. Liv. Minus duo millia hominum effu- gerunt. Minoris vendere aliquid pro Minori pretio. Cic. 3. Offic. Ut si minoris quàm potuisset, vendidisset. Minore pro minoris. Idem ad Attic. lib. 1. cap. 7. Nam à Cæcilio propinqui minore centesimis nummum movere non possunt. Minimo eme. Plaut. in Epid. Quanti emi potest? minimo.

Minuscùlus, la, lum. dimin. à Minus ἢ ἑλάττω. GAL. Vn peu plus pe-
tit, plus petit. ITAL. Minoreceto. GERM. Gart klein. HISP. Cosa un poco
menor. ANGL. Little or a. Little less. Vatt. Ex hoc aviatio, ut sumantur idoneæ, excludantur in minusculum aviarium. Ad eundem modum, Minuscula epistola, Minuscula villa. Plaut. Amph. Si minuscule dig-
gito increperunt fores, hac tegula Tuum minimum Caput. Cic. ad
Quint. frat. Rescripti epistolæ maximæ, audi nunc de minuscula. Idem
ad Atticum Scribis enim esse rumores me ad lacum quod habeo ven-
diturum; minusculam verò villam utique Quinto traditurum. Gell.
c. 11. lib. 4. Minusculi porculi.

Paryphe. Gl. παραψη, præclava, prætexta, hoc præclavium. Propriè est aliquid atextum.

Parysatis, παρασάτις Xenoph. Plutarch. Cyri filia, & Artaxerxis mater.

Pascèölus, ut inquit Nonius, Sacculus est ex alata factus. Plaut. in Rud. Præterea centum denaria Philipea in pascèolo seorsus. Lucil. Pasco- lum que & alata m.

Pascèäl, neut. gen. πασάχ. τὸ πάχα. GERM. Oster. ANGL. Easter. Ausonius, Nos etiam primis sanctum post Pascha diebus, Quod planè

nomen Hebræum esse, ac transitum signare docet Hieronymus, sic in-
quiens, Pascha quod Hebræicè dicitur Phase, non à passione (ut ple-
rique arbitrantur) sed à transitu nominatur, eo quod exterminator
videns sanguinem in foribus Israëlitarum, pertransierit; nec percusse-
rit eos. Quidam ex recentioribus genitivum Paschatis esse, ut, ma-
nifesto errore, quum sola Græca verbalia in ma terminata, à prima
persona τὸ πασάχ. τὸ πάχα derivata, in atis mittant genitivum,
Paschalicus, qui libenter festum colit. L. g. b.

Paschalis, e, ad pascha pertinens.

Paschaliu, πασάλιον, canon de celebrando paschate.

Paschicus, pathicus. πασάλιον.

Paschillus, vates ridiculus Romæ, seu statua nota. Pasquino, Ital.

Pasco, is, pavi, passu, Vescor, comedo. ἢ ἡττον ἢ ἰο. ἰλάχρη. GAL. Paisire,
repaisire. ITAL. Pascere, mangiare. GERM. Sich weiden. HISP. Apacentar
el ganado, comer. ANGL. To feede, to nurish, to best pasture. Cicero
Epist. ad Attic. lib. 1. Sed heus tu, quid cogitas infelicitatis: lancibus &
splendidissimis canistris, non olusculis nos soles pascere. Plaut. Asin.
sc. 1. a. 3. Opilio, qui pascit alienas oves. Tibull. lib. 4.

Cuique pecus densa pascebant agmine colles, Plaut. Most. sc. 1. a. 1. Amicas emite, pascite parasitos. Qu. Panem non
edi, & aquam bibo, Pasce, & redde quod debes. (pro, ale te,) Virg.
3. Eclog.

pascentes servabit Tityrus hædos, Ovid. 4. Metam. Mille greges illi, totidemque armenta per herbas pascebant.

Quandoque construitur cum accusativo. Idem 2. Fast. Pavit ovium pratium, verbenas improba carpsit. In hac significatione etiam sumitur Pascor deponens, de quo in se-
quenti dictione dicemus. Aliquando Pasco verbum est activum,
idem significans quod cibum præbere. ἢ κίτω, ἢ ἑλάττω, & quasi cibo sagi-
nare: & sic dicimus, Herba pascit equum, & pasco equum herba, Virg.
3. Georg. Veloces Sparta catulos, acremque molossu Pasco sero pingui.

Plaut. in Merc. Nam ædepol equidem mi senex, non didici baiulare. Nec pecua ruri pascere, neque pueros nutrire Cic. 1. de divin. Qui quum propter paupertatem suos puer pasceret. Idem quod coëreco. Fest. Pasco linguam in sacrificiis dicebatur, id est, coëreco, contin-
to, taceto: Hæc significatio nota est in verbo compesco, id est, coëreco.

Per translationem pro Delectare ἢ κίτω. Virg. 1. Æneid. atque animum pictura pascit inani.

Sic Pascere oculos, est visu alicuius rei gratæ eos oblectare. Terent. in Phorm. Restabat aliud nihil nisi oculos pascere. Senec. Epist. 59. Pasce oculos, ut dici solet. Interdum pro Fovere, alere. Virg. 3. Georg. Et qualem infelix amisit Mantua campum Pascentem niveos herboso flumine cygnos.

Iuvenal. Satyr 3. quot pascit servos, tot possidet agri Iugera. Huius composita sunt Compasco, Depasco, Dispasco, Expasco, Perpa- sco. Vide suis locis.

Pascor, eris, deponens, Comedo, edo, vescor. ἢ ἡττον ἢ ἰο. ἰλάχρη. GAL. Paisire,
se repaisire, manger. ITAL. Mangiare. GERM. Weiden. HISP. Comer, pacer el ganado. ANGL. To feede as bestes do. Virg. 3. Georg. Pascuntur verò sylvas, & summa Lycæi, Horrentisque rubos, & amantes ardua dumos.

Idem ibid. Paschitur in magna sylva formosa iuvenca Hinc composita, Depascor. ἢ ἡττον ἢ ἰο. ἰλάχρη. GAL. Paisire, se repaisire, manger. ITAL. Mangiare. GERM. Weiden. HISP. Comer, pacer el ganado. ANGL. To feede as bestes do. Virg. 3. Georg. Pascuntur verò sylvas, & summa Lycæi, Horrentisque rubos, & amantes ardua dumos.

Idem ibid. Paschitur in magna sylva formosa iuvenca Hinc composita, Depascor. Luxuriam segetum tenera depasce in herba.

Impascor. Intus pasco; ἢ κίτω. Colum. lib. 2. Neque suem velimus impasce pratium, quoniam rostro suffodiatur & cespites excitet. Pascor ponitur quoque passivè, & tunc ablativo iungitur. Cicero pro Sest. Aut qui propter insitum quendam animi furorem discordiis civium, & se-
ditione pascantur. Idem in Pisonem, His ego rebus pascor, his dele-
ctor, his perstruor, &c. Seneca c. 1. de consol. ad Marr. Ipsa acerbitate hæc vitia pascentur (id est,) aluntur, nutriuntur. GAL. Sont nourris, ali-
mentez, & entretenez.

Pascito, as, Frequentativum à Pasco. ἢ ἡττον ἢ ἰο. ἰλάχρη. GAL. Repaisire, paisire. ITAL. Pascolare. GERM. Stäts oder offt weiden. HISP. Apacentar el ganado. ANGL. To feede often, or go to feede. Vatro 3. de re rust. c. 16. Nunc feras dico, quæ in sylvestribus locis pascantur: cicures, quæ cultis.

Pastus, a, um particip. à Pascor, Saturatus. ἢ ἡττον ἢ ἰο. ἰλάχρη. GAL. Re-
peu. ITAL. Pasciuto. GERM. Sewidet. HISP. Apacentado. ANGL. Feaded
pastured. Cicero pro Cluent. Ut etiam bestia fame dominante, ple-
rumque ad eum locum, ubi pasta aliquando sint, revertantur. Virg.
5. Eclog. Non ulli pastos illis egere diebus Frigida Daphni boues ad flumina.

Pastus, Cibus, pabulum. ἢ ἡττον ἢ ἰο. ἰλάχρη. GAL. Paisire, se repaisire, manger. ITAL. Pastura. GERM. Ein weid/ding oder futerung. HISP. Apacentamiento. ANGL. Feeding, mees, pasturing. Gell. lib. 2. c. 29. Alia luce orta, avis in pastum profecta est. Virg. 4. Georg. rursus eadem Vesper ubi è pastu tandem decedere campis Aamonuit, tum tella perunt, tum corpora curant. Idem ibid. Vesper ubi è pastu vitulos ad tella rediit. Cic. 1. Offic. Principio generi animantium omni est à natura scribiturum, ut se, vitam, corpusque tueatur, declinetque ea quæ ei nocitura vi-
deantur, quæque sint ad vivendum necessaria inquirat, & patet, ut pas-
tum, ut alia eiusdem generis.

Pastus, nis, vocabale est à Pasco, Pascenti actus. ἢ ἡττον ἢ ἰο. ἰλάχρη. GAL. Paisire, se repaisire, manger. ITAL. Mangiare. GERM. Weiden. HISP. Comer, pacer el ganado. ANGL. To feede as bestes do. Virg. 3. Georg.

adjecto recentissimo musto, quod ex aliis uvis factum fuerit, quas per triduum insolaveris, tum permisceto, & subactam brisam praelo subijceto, passumque secundarium statim vasis oblitivis includito. Passum aliquando idem est quod siccum & rugosum. Plaut. in Stich. In portum vento secundo, velo passo pervenit, id est, laxo & rugoso. Unde & uva passa dicta est, quod sit rugis implicata. Item hinc dicuntur passi senes. Lucil. Satyr. 9.

Rugosi passique senes eadem omnia quarunt.

Ex Nonio.

Passus, a verbo Patior, vide Patior.

Passus, a Pando, dis, vide Pando.

Passus, us, proprie est extensio pedum progrediendo. ἡ ἴσχυς ἐστὶν αὐτῶν ἡ ἴσχυς. GAL. Un pas. ITA. Passo. GERM. Ein tritt, oder schritt. HISP. Passo, passada, tendida de cinco pies. ANGL. A pace in going, a step. Virg. 2. Aeneid.

sequiturque patrem non passibus aquis.

Ovid. Eleg. 7. lib. 3. Trist.

Senectus

Qua strepitum passu non faciente venit.

Idem Eleg. ult. lib. 4. Trist.

Interea tacito passu labentibus annis, &c.

¶ Dicitur praeterea passus mensura duorum pedum, & semissis: a passis, hoc est extensis pedibus. Tantum enim ferè in progrediendo spatij est inter digitos prioris pedis & calcaneum posterioris. Hic autem passus minor, vel passus simplex dicitur, a nonnullis etiam gressus.

¶ Passus autem major, qui & passus Geometricus dicitur, quod eo praecipue Geometrae utantur constat ex quinque pedibus, hoc est, ex passu minore geminato. Ex hoc passu constare milliaria dicuntur: què uno nomine, quoties passus mentio apud scriptores veteres occurrit, Geometricum passum accipere debemus. Plin. lib. 11. cap. 7. Apes operantur inter sexaginta passus. Vide Cosmographiam Appiani.

Pasta, massa, Italica vox, Gall. paste.

Pasta regia, mazapanis, id est, pasta insignis,

Pastas, adis, παστας, thalamus.

Pastazies, panes dulcissimi. L. g. b.

Pastile, ultimus anni dies. Suid.

PASTILLUM, neut. gen. (sicut docet Festus) genus libi rotundi quo utebantur in sacris.

Pastillus, est massula cujuscunque materiae in formam panis parvi cocta. τρωχισκός. GAL. Trochisque. ITAL. Pastello. GERM. Ein kugelin oder tafelin als man in den apoteken hat zur arney fomsich / die man wider zerreiben kan. HISP. Panecillo, trochisco. ANG. Pomanders or other lyk sweet balles, washing balles. Diminutivum videtur a pasta, quamvis fiat mutatio generis. Festus a pane deducit. Hinc Pastilli medicinales, & qui odoris gratia conficiuntur, Horat. 1. Serm. Satyr. 2. Pastillos Rufillus olet, Gorgonius hircum. Graecè trochisci dicuntur ab orbiculari forma. ¶ Pastilli (inquit Celsus lib. 5. cap. 17.) medicis arida sunt medicamenta, contrita humore non pingui, aut vino, vel aceto incocta, quae a coctione inaruerunt: quae quoties usus poscit, subinde ejusdem generis humore diluuntur: deinde vulneribus illinantur, non autem imponuntur ut emplastra. Pl. li. 33. c. 6. Quod ubi subsidit, flos intelligitur, ac liateolo interposito, in sole siccat, non ut perarescat: iterumque in mortario teritur, & in pastillos dividitur.

Pastillicare, & patulicare, in formam pastilli redigere. Vnde Hermol. Barb. in Censura Pliniana.

Pastinaca, a, genus radice, virtutis calidae. ἡ παστινάκη. GAL. Pastenade. ITA. Pastinaca. GER. Pasteney. HISP. Canahoria. ANG. A pastnep or carret. Hujus duae sunt species, agrestis quam Graeci proprie vocant παστινάκη. GAL. Des panets. Altera hortensis, quam iidem paucis literis immutatis vocant Pastenades, Plin. lib. 39. cap. 5. & Diosc. lib. 3. c. 57. & 81. ¶ Item pastinaca, piscis venenatus ex planorum genere, ἡ τρογαν. Plin. li. 9. c. 42. Nā pastinaca latrocinatur ex occulto transcurante radio (quod telum est ei) figens. Argumenta solertiae hujus, quod tardissimi piscium hi mugilem velocissimum omnium habentes in ventre reperiantur. Celsus lib. 6. cap. 9. Et plani piscis quem nostri pastinacam, Graeci τρογαν vocant, aculeus torretur.

PASTINUM, i. Instrumentum fossorium vineaticum. ἡ παστινή. GAL. Une boie de vigneron. ITA. Forcello di ferro. GERM. Ein karst. HISP. El acado, el acadon. ANG. A dibble to set herbes in a garden. Colum. lib. 3. cap. 18. Ferramentum bifurcum esse ait, quo semina panguntur. ¶ Palladius accipit pro pastinato, hoc est, pro terra pastinatione renovata. Pastinum fieri nunc tempus est. Mensura pastini haec est, in tabula quadrata jugerali, ut centeni, octogeni pedes per singula latera dirigantur.

PASTINO, as, are. Est agrum fodere. ἡ παστινή. GAL. Hoier. ITAL. Zapparo. GER. Hacken mit einem karst. HISP. Cavar viñas, o arboles. ANG. To de lue in garden. Col. lib. 3. c. 13. Tum in terram bene pastinatam, & stercoreatam rectam sarmentum defigito. ¶ Hujus compositum est, Repastino, as. Repastinari dicebant veteres vineas quae refodiebantur. Haec enim propria appellatio restibilis vinei erat: nunc antiquitatis imprudens consuetudo quicquid emori soli vineis preparatur, repastinatum vocant. Vnde quidam Repastinarii agrum dicunt cujus natura fodiendo mutatur. Plin. li. 19. Praecipuus fit caulis sapore ac magnitudine, primum omnium, si in repastinato seras. Hinc repastinatio, pro renovatione quandoque capitur.

PASTINATIO, nis, ἡ παστινάκη. GAL. Houement. ITAL. Il zapparo. GERM. Hackung, oder ombherrutung mit dem karst. HISP. A quella obra de cavar viñas o arboles. ANG. A delving. Col. lib. 3. c. 12. Quibus omnibus diligenter exploratis, tum pastinationem suscipiemus.

PASTINATUS, us, ipsa pastinatio. βωλοσποφία. Plin. lib. 17. c. 30. Alba populus sentur bipedaneo pestinatu.

PASTINATOR, is, ἡ παστινή. GAL. Hoieur. ITAL. Zappatore. GERM. Ein hacker. HISP. Cavador de viñas o arboles. ANG. A delver. Col. lib. 3. c. 13. Nam duas regulas ejus latitudinis, qua pastinator sulcum facta, us est, in speciem Graecae literae X, de us habimus.

PASTINATUM, i, Solum fossione renovatum. ἡ παστινή. GAL. Hoie & labouré. ITAL. Campo zappato. GERM. Das ombgehackt.

ist. HISP. Campo cavado. ANGL. A place that is delved. Col. lib. 4. c. 4. Facta in pastinato scrobe. Idem lib. 3. c. 3. Et adhuc tamen sic computavimus, quasi nullae sint vivradices quae de pastinato eximantur.

PASTIO, PASTUS, vide Pasco.

PASTORIS, idis, παστούς. ANGL. Barnacles an instrument, set on the nose unruly horses. Instrumentum ferreum, ligneumve quod ad cohibendam equorum tenaciam naribus vel morfui imponitur. Lucil. Pastomides huic de naribus ingentes pendent.

PASTOPHORI, παστοφόρος, Sacerdotes sacrosancti Aegyptiorum honoratiores ceteris. Dicitur quod ferant pallium Veneris, cui nomen est Pastos: a quo & ipsa Venus παστοφόρος dicta est.

PASTOPHORUM, παστοφόριον, Pastophori domicilium. Apud Esdras sic legitur, Exurgens Esdras in pastophorium Ionathae, & hospitatus illic, non gustavit panem, nec bibit aquam. Hieronym. in Iesaiam, Pastophorium est thalamus, in quo habitat praepositus templi. Et in lib. Machab. Vide: unt sanctificationem desertam, & altare profanatum, & portas exustas, & in atris virgulta nata sicut in saltu, vel in montibus & pastophoria diruta. Dicitur autem pastophorium, παστοφόριον. Pastos autem Graecis modò pallium sacerdotale significat, modò thalamum nuptialem, nonnunquam etiam convivij locum in quo sacerdotes solent epulari.

PASTOR, Pastoralis Pastoritius, Pastorius, & Pastus, vide Pasco.

PASTORIUM, alvium templi. Ego aulam.

PATAECI, παταίγες, simulacra deorum, quae in puppibus navium statuuntur, vox Phoenicia.

PATAGIUM, ij, παταγίον, Aurea chlamys, quae pretiosis tunicis superinduit solet, & qui ita induti sunt Patagiati dicuntur. Et patagiarij qui hujusmodi vestes conficiunt Plaut. Epid. Induatum, patagiatum. Navius Lycurgo, Pallas, patagiis, manicis mortualibus. Alij, malacis mortualibus legunt. Apuleius. Vberes enim crines leniter demissos & cervice dependulos, ac deinde per colla dispositos, sensimque sinuatu patagio residentes; paulisper ad finem conglobatos in summum verticem nodus astrinxerat. Festus, Patagium est quod ad summam tunicam affui solet, quae & Patagiata dicitur.

PATAGUS, morbi genus. Fest.

PATAGIATUS, ij, qui chlamydas aureas concinnat, sive conficit, quae Patagia dicebantur. Pl. Aul. sc. 5. a. 3. Caupones, Patagiarij, Industarij, &c.

PATAGIUM quid, vide in praecedente dictione.

PATAGIUM, quod ad summam tunicam affui solet, quae & Patagiata dicitur, & Patagiarij qui ejusmodi opera faciunt Fest.

PATAGO, & PATAGUS, morbi genus. Patago genus mortis. Gl. Isid. Lege Patigo genus morbi.

PATALENA Dea. Aug. lib. 4. de civ. Dei cap. 8.

PATALIS, e. Fest. Patalem bovem plautus appellat, cujus cornua diversa sunt, ac late patent.

PATALUS, πατάλιον, insula vicina Cariae, apud Stephanum. Gētile est Patalius.

PATALIA, πατάγια, urbs Lyciae, ubi Apollo dabat responsa sex hybernis mensibus, ut tradit Servius. Dicta a Pataro Apollinis filio ex Lycia Xanthi filia: vel ab alio Pataro Lapeonis filio. Patara 4. casu. Livius li. 7. bell. Maced. ¶ Hinc Pataraeus, a, um, παταραίος. Stat. lib. 1. Theb. Phoebe patens, seu re Lycia Patarae niveosis Exercent dumeta jugis.

Ovid. 1. Metam.

— mihi Delphica tellus

Et Claros, & Tenedos, Pataraeque regia servit.

PATAVIUM, πατάγιον, πατάγιον, longè clarissima Venetorum ditionis atque imperij urbs in Italia, quae alio nomine dicitur Padua, ab Antenore condita, cujus meminit Plin. lib. 3. c. 19. Ptol. lib. 3. c. 1. Extat hodie in eadem urbe Antenoris sepulchrum vetustissimum cum hujusmodi inscriptione, quae ob nimiam vetustatem vix legi potest, Inclutus Antenore patriam vox visa quietem, Transtulit huc Henetos, Dardaniūque fugas: Expulit Euganeos, Patavinam condidit urbem: Quem tenet hic humili marmore caesa domus. Virg. lib. 1. Aeneid.

Hic tamen ille urbem Patavi, sedesque locavit.

¶ Est etiam Patavium V. E. Germaniae: ad Danubij & Oderi confluentem, sub A. Salisburgensi, vulgò Passavo dictum. ¶ Alia ejusdem nominis urbs Ptol. in Ponto, sive Bithynia, quae hodie vulgò Polina dicitur. Hinc Patavinitas, substantivum. Quint. lib. 1. c. 5. Quemadmodum Pollio deprehendit in Livio Patavitatem.

PATĀFĀCIO, vide Pateo.

PATĀLLĀ, a, ἡ πατάλλη. mac habáth ἡ ἴσχυς κεθάρ áh. λακάνιον. GAL. Une puelle ITAL. Piattello, padella. GERM. Ein Pfannen oder oveck / ein schüssel oder blatten. HISP. Piato. ANGL. A dish or plait, & a patulo, vel plátia fingo: vel λάτις πλατίας hoc est, a latitudine: aut certe a nomine Patina, cujus videtur esse diminutivum: Vas latum est, condicendis opsoniis aptum, lanx, seu paropsis, λακάνιον, sive vas escarium ad olera & pulmenta imponenda. Horat. lib. 1. Epist. 5.

Nec modica coenare times olus omne patella.

Ovid. 2. Fast.

Nutriet, intinctos missa patella cibos.

Idem 9. Fast.

Fert missos Vesta pura patella cibos.

Cic. 2. de finibus. Atqui reperiemus elatos primum, ita non religiosos, ut edant de patella: deinde ita mortem non timentes, ut illud in ore habeant, ex Hymnide, Mihi sex menses satis sunt vitæ, septimum Ore spondeo. Martial. lib. 13. Quamvis lata gerat patella rhombum, Rhombus latior est tamen patella. Sunt qui velint patellam eandem esse cum sarragine: sed Juven. diversa esse ostendit, quum inquit, Vireoli, pelves, sarrago, patellæ. ¶ Est etiam morbus arborum, hoc est, Solis exustio, Plin. lib. 17. cap. 24. Olea clayum etiam patitur, sive fungum placet dici, vel patellam. ¶ Patella enim dicitur commissura in cruribus, ubi coxarum capita media sinuantur, quò facilius excipi à cruribus possint.

Patella dea. Arnob. adv. gent. lib. 4. Patellana numen est, Patella; ex quibus una est patefactis, patefaciendis rebus altera praestituta.

Patellana, vide Patella.

PATĀLLĀTĪUS, a, um, adjectivum, ut Patellarij dij. Plaut. Cist. Dij me omnes

Patruellus, c. adjectivum. ἑτεροψύχως, ἢ ἀνιψία, ἢ ἀδελφικῶς. GAL. De consin
germain. ITAL. Di fratel, cugino. GERM. Das des vatters bruder kind ist.
HISP. Cosa de primos hijos de hermanos. ANGL. Belonging to brothers
children or consens germanes. Mart. lib. 5.

Quum sibi redire de patruclibus fundis
Ducenta clamat coccinatus Euclides.

Ovid. 1. Metam.

Quam commune mihi genus, & patruclis origo, &c.

Idem Epist. 14.

Quid meruere necem patruclia regna tenendo?

Patrua, Poculi genus latum ac patens: unde & nomen accepisse videntur,
quasi patuli. ἡ γὰρ ἡ γὰρ ἡ γὰρ. GAL. Une coupe ou tasse à boire.
ITAL. Tazza coppa. GERM. Ein weite trineshalen. HISP. Copa. ANGL. A
broad peccer vr boule of gold or silver. Virg. 1. Aeneid.

Spumantem pateram, ac pleno se proluit auro.

Patera vas erat sacrificiis aptum. Cic. 6. Verr. Patera qua mulieres ad
res divinas uterentur. Idem de clar. Orat. Mercurius e patera sangui-
nem visus est fundere. Idem in Parad. Excipere sanguinem patera.
Virg. 1. Aeneid. Implevitque mero pateram.

Paternana, Prol. lib. 2. cap. 6. Oppidum Carpentanorum in Hispania
Tatraconensi.

Paterniani, haeretici, inferiores humani corporis partes non a Deo, sed
a Diabolo facta opinantur, & omnium ex illis partibus flagitiorum
licentiam tribuentes impurissime vivunt. Hos etiam Venustianos
quidam vocant. August.

Pathosma, passio, morbus. L. g. b.

Pathos, Passio actionis scilicet receptio. ἡ πάθος. GAL. Passion, perturbation
d'esprit. ITAL. Passione, perturbatione d'animo. GERM. Ein bewegung
oder ansechtung des gemüts. HISP. Passion, d'perturbacion de alma.
ANGL. Passion, perturbation, of te spirit. Cic. 3. Tus. dicitur pertur-
batio, seu agritudo animi: a Gellio affectus, vel affectio: a Lactantio
modò affectus, modò vitium: Ejusmodi sunt agritudo, dolor, gaudium,
metus, tristitia, cupiditas, ira. Quos animi motus Platonici & Aristote-
lici dicunt, etiam in sapientem cadere: sed moderatos, ratione
subjectos. Stoici vero negant in sapientem cadere: dicuntque esse sa-
pientem ἀπάθος, id est, qui nullis animi perturbationibus obnoxius
sit, talisque ejus animus, qualis est mundus supra Lunam, scilicet
imperturbatus, quem nulla perturbatio obnubilet, nulla tristitia ob-
turbet. Adversus quos reclamant ipsa natura.

Pathema, πάθημα, passio, sensuum & motus quaedam mutatio.

Patheticus, a, um, παθητικός, passionem, seu affectum afferens, movens
animum, ad laetitiam, tristitiam, &c. Pathetica oratio. παθητικὸς λό-
γος, dicta est quae aut ad indignationem, aut ad misericordiam diri-
gitur: ita dicta quod tota consistat affectibus.

Patheticè, παθητικῶς, cum vi commovente. GERM. Zweglich. GAL. Affe-
ctueuxement, quasi affectiosè.

Pathicus, a, um, impudica patiens. Juvenal. Sat. 2. Speculum pathici (Otho-
nis dicit. Ver. Voc. Pathicus, a, um, Sodomita, inhonesta patiens: &
dicitur a patior.

Pathicissimus, vide Patissimus, inf. a.

Pathos, animal quadrupes. Geln.

Pathmos, hodie Palmosa Bellonio, insula, in qua S. Joannes Evangelista
scripsit Apocalypsin.

Pathopoeia, παθοποιία, affectuum commotio. Schema, quo vel odium, vel
iracundiam, vel misericordiam commovemus.

Patibulum, i. Sera lignea, qua ostia clauduntur & obfirmantur a Pateo
teste Nonio, quod hac remota valvae pateant. Item, tepagulum, con-
tus, palus, vectis, &c. ἡ γὰρ ἡ γὰρ ἡ γὰρ. GAL. un levier, un pieu,
ou barre de bois que l'on met au travers d'une porte apres qu'elle est fer-
mée pour la fortifier, & rendre plus ferme & assurée contre la force.
ITAL. Stanga, croce, forca. GERM. Ein sparren oder holzner rigel mit dem
man die thüren verschleusst. Item, Ein galben. HISP. Lugar en que los
mal hechores padecen, horca, cruz. ANGL. A dore barre. Titin. Si quis
quam hodie praeter hanc posticum nostrum pepulerit, patibulo hoc ei
caput defringam. Interdum significat crucem, & sic a patior fieri ma-
nifestum est. ἡ γὰρ ἡ γὰρ ἡ γὰρ. GAL. Gibet. ANGL. A gibbet or gallows.
Salust. lib. 4. Histor. ut citat Nonius, Patibulo emines affigebatur. Plaut.
Milit. sc. 4. a. 2. Eundem tibi extra portam discessis manibus Patibulum
cum habebis. Ex patibulo quidam spectatores suos conspiciunt Senec.
cap. 19. de vita beata. Item Ubi de crucibus, clavis, stipitiibus in pati-
bulo explicantur brachia. Idem cap. 20. de consol. ad Mart. Est praeter
terea patibulum, instrumentum vindemiatorum, sive legulorum, hoc
est, eorum qui olivas colligunt. Cato de re rustica, cap. 68. Vbi vindem-
ia & oleitas facta erit, silcinas, corbulas, quala, scalias, patibula om-
nia, queis usus erit, in suo quaque loco reponito. Patibulus apud
antiquos genere masculino lectum est, teste Nonio. Luc. rorum huma-
narum lib. 2. 1. Deligata ad patibulos deligantur, & circumferuntur:
cruci defiguntur.

Patibulus, lectus antiq. Non.

Patibularius, dicitur a Plaut. in Most. id est, patibulo affixus. Ita (inquit) te
forabunt patibulatum per vias Stimulis. ἡ γὰρ ἡ γὰρ ἡ γὰρ. GAL. Pendu, ou mis au gibbet. ITAL. Appicato, impiccato. GERM.
An galgen gehengt. HISP. Ahorcado.

Patientia, vide Patior.

Patina, a, Vasis genus, quo dapes elixae & jurulentae in mensam fe-
runtur. ἡ γὰρ ἡ γὰρ ἡ γὰρ. GAL. Une sorte de vaisseau large
comme un plat à servir sur table. ITAL. Piato. GERM. Ein blatten. HISP.
El plato grande de cañuela. ANGL. A plat or dishe. Terent. in Eu-
nuch Iam dudum animus est in patinis. Qui mihi inter patinas exhi-
bes argutias. Plaut. Most. sc. 1. a. 1. Iube cistas, ollas, patinas elui. Idem
Capt. sc. 1. a. 4. Qui mihi condita prata in patinis proficiunt. Idem Ps.
sc. 2. a. 3. Et, Ego cicerendum quando in patinas indidi (mox) ex ipsae
sele patinae ferve faciunt illico. (Et paulo infra.) Vbi omnes patinae
fervent, omnes aperio. Idem ibidem. Dicitur & Patena, per e. Colum.
lib. 12. c. 43. de uvis servandis loquens, Columella patruus meus ex ea
creta qua fiunt amphorae, lata vasa in modum patenarum fieri jube-

bat. Ex quo loco inquit Budaeus, patet, patenam labra grandia habere.
Dicta Patena, ab eo quod pateat.

Patinarium, a, um, quod est in patina conditum, vel repositum, ἡ γὰρ ἡ γὰρ ἡ γὰρ.
Plaut. in Afin. sc. 3. a. 1. Vel patinarium (piscem) vel assium verbes,
quo pacto lubet. Idem Menach. sc. 1. a. 1. Tantas struices concinnat
patinarias.

Patior, is, passus, passum, & patio, patis, Diomedes lib. 1. Sustinco, tole-
ro, a quo animo ferio. ἡ γὰρ ἡ γὰρ ἡ γὰρ. GAL. Endurer, souff-
rir. ITA. Patire, sostenere, GER. leiden. HISP. Padecer, sufrir. ANGL. To
suffer, to indure, to abide or beare. Terent. in Andr. Tum patris pu-
dor, qui me tam leni passus est animo, usque adhuc. Cic. 7. Verr. Non
feram, non patiar, non sinam. Cur me verberas? quia lubet. Patiar, sine
modo adveniat senex Plaut. Mostell. sc. 1. a. 1. Non te patiar gratis hanc
laudasse ibid. sc. 3. a. 1. Nimis multo facilius patior verba: verbera ego
odi. Idem Menach. sc. 6. a. 5. Ne quid patiantur quamobrem pigeat vi-
vere. Idem Most. sc. 1. a. 2.

Sic hic nunc patitur, nunc timet arma locuta.

Ovid. Eleg. 3. lib. 3. Trist. Pati flagitia tua: & tua flagitia perpeti non
possum. Plaut. Menach. sc. 1. a. 5. Patiantur dii te valere. Sueton. in Ti-
ber. cap. 21.

Virgineo nullum corpore passa virum.

Ovid. 6. Fast. Et patitur fluctus, (i. perferit.) Idem Eleg. 9. lib. 1. Trist.

Nec caelum patior, nec aquas assuevimus istis.

idem Eleg. 3. lib. 3. Trist. Egonemet patiar esse in matrimonio Plaut.
Men. sc. 1. a. 4. Nunquam te patiar perire. Idem sc. 2. a. 5.

Assuescunt oculi multa pudenda pati.

Ovid. Eleg. lib. 2. Trist. Fortiter qui patitur malum, Idem post patitur
bonum (aliis positur.) Plaut. Afin. sc. 2. a. 2. Patiendus, a, um, passivè.
Gell. c. 2. lib. 14. Alius atque alius motus animi patiendus est. Et, Tu
fortunatus, ego miser patienda sunt ea (sup. quae felix & miser patiun-
tur) Plaut. Mostell. sc. 1. a. 1. Idem in Amphitr. Eadem mihi patiunda
sunt Item Quid tibi patiendum sit, harioolor. Idem ibidem. Pati aegre.
Idem in Afin. Possum equidem inducere animum ne aegre patiar
quod tecum acubatur. Cicero pro Rosc. Amer. Quare omnes facile pati-
untur esse quamplurimos accusatores. Hoc non patietur aevum, id
est, non durabit. Col. lib. 2. c. 20. Repositum in granario patitur aevum
Hoc patitur consuetudo, hoc est, id fieri consuevit. Cic. ad Attic.
lib. 12. Quam jam etiam gravius accusas, quam tua consuetudo pati-
tur. Patior te esse desertum, id est, relinquo, destituo. Idem 1. Offic.
Vt eos quos tutari debeant desertos esse patiantur. Pati quaestionem
Vlp. ff. lib. 11. tit. 7. l. 14. Oportebit igitur testari quem quo animo
funerat; ne postea patiatur quaestionem. Observanda illa locutio,
Quam maxime calidum quis pati potest, cujus exemplum apud Cel-
sum lib. 5. c. 28. si nondum adaperitum ulcus, aequum maxime cali-
dum quis pati potest, admoventum est. Composita hujus verbi sunt
Compator quod est misereor, & construitur cum dativo. Perpetior ve-
hementius patior,

Patior, pro patior, ut frustra pro frustror: moro, demolio, auxilio, popu-
lo, digno: pro motor, demolior, auxiliior, populor, dignor.

Patens, participium & aliquando nomen. ἡ γὰρ ἡ γὰρ ἡ γὰρ. GAL. Patient, ITA. Patiente. GERM. Leidend, dultig. HISP. Paciente,
sufrido. ANGL. Patient, that suffereth. Col. lib. 3. c. 19. Omnis incom-
modi patientes praeter caloris. Viig. 2. Georg.

Et patiens operum, parvorum assueti juvenum.

Quintilian. lib. 2. cap. 12. Et patentior est laboris natura pueris, quam
juvenibus. Suet. in Aug. cap. 82. Solis ne hiberni quidem patiens. Et
Ovid. Eleg. 6. lib. 4. Trist.

Tempore ruricola patiens sit taurus aratri.

Patens boni & aequi Senec. c. 14. de consol. ad Polyb. Patiens Drusus;
Gloss. Id. Gl. A. L. Drusus patiens aut rigidus, aut contumax. Pa-
tens, aeger, qui sub morbo patitur. Interdum nomen adjectivum
est. Ovid. ibid. Eleg. ult. lib. 1.

Nec corpus patiens, nec mens fuit apta labori.

Cesar. 3. bell. civil. Atque ij miseritimo ac patientissimo exercitui Cae-
saris luxuriam objiciebant Cic. ad Quint. Fratr. lib. 1. Mea quoque li-
tera te patientiorem, lenioremque fecerunt. Patiens homo, qui
itam cohibet & moderatur. Aures patientissimae. Idem pro Ligar. Saxo
patientior, Propert. lib. 1. Eleg. 14. Tellus patiens vomeris. Viig. 4.
Georg. Pulveris atque Solis patiens, Horat. 1. Carm. Ode 8.

Patienter, patientius, patientissime, adverbium. Constante, fortiter, mode-
rate. ἡ γὰρ ἡ γὰρ ἡ γὰρ. GAL. Patientement. ITAL. Patientemen-
te. GERM. Leidentlich / gedultlich. HISP. Pacientemente, sufridamente.
ANGL. Patiently. Cic. de Amicitia, ut igitur & moneat & moneat
proprium est verae amicitiae: & alterum liberè facere, non aspere: alte-
rum patienter accipere, non repugnanter. Patientius Plin. Epist. 140.
Neque enim ulli patientius reprehenduntur, quam qui maxime lau-
dari merentur. Ovid. Epist. 18.

Ferre tamen possum patientius omnia, quam si

Ora nescio qua pullico capius agas.

Idem Eleg. 6. lib. 4.

Nos quoque quam ferimus tulimus patientius arde.

Patientia est honestatis, aut utilitatis causa rerum arduarum ac diffici-
lium voluntaria ac diuturna perpessio, inquit Cic. 2. de Invent. ἡ γὰρ ἡ γὰρ ἡ γὰρ.
GAL. Patience. ITA. Pazienza. GERM. Gedult. HISP. Pa-
ciencia, y sufrimiento. ANGL. Patience, suffering. in Caill. Habes,
ubi ostentes illam praeclearam tuam patientiam famis & frigoris, ino-
piae rerum omnium. Idem pro domo sua, Externorum bonorum & in
utendo rationem, & in cavendo patientiam semper experendam
putavi. Idem 1. Offic. Adolescentia a libidinibus arcenda est, exercen-
daque in labore, patientiaque & animi & corporis. Patientiam rumpe-
re. Sueton. in Tib. cap. 24. (Perdere patiente, Galli dicunt.) Patientia &
pertinacia hostium Idem in Cas. c. 68. Patientia etiam obscenè de pa-
thicis, sive pathicis dicitur. Senec. controvers. lib. 10. c. 4. Principes,
inquit, viri contra naturam divitias suas exercent, castratorum greges ha-
beat, exoletos suos, ut ad longiorem impudicitiae patientiam idonei
sint, amputant. Patientiam praestare. Marcellus d. lib. 39 tit. 1. 1. de-
bet haeres ejus patientiam delinendi operis adversario praestare.

Passus, a, um, à patior, Perpassus. ἡ πάσσις. GAL. Qui a souffert, qui a enduré. ITA. Chi a patito. GERM. Erlitten oder gelitten. HISP. Padecido. ANG. That hath suffered or endured. Virg. 1. *Æneid*. O passi graviores, dabit Deus his quoque finem. Unde Vva passa quæ in siccando passa est Solem Plin. lib. 14. c. 1. Quin & à patientia nomen acinis datur passis. Hinc & vino nomen datum quod passum vocatur. Lac passum. Ovid. 14. *Metam.* & cum lacte coagula passio.

Passa uva, vide in verb. *Passus*.

Passula, passula uvula, id est, succata.

Passio, nis, Animi perturbatio quam Cicero affectionem vocat: cuiusmodi sunt amor, odium, iracundia, invidia, timor, lætitia, spes & similes. ἡ πάσις. GAL. Passion. ITA. Passione. GER. Ein bewegung oder bes trübung des gemüths. HISP. La passion. ANG. Passion. August. 2. de *Civitate*, Quæ sunt sententiæ philosophorum de his animi moribus, quos Græci πάσις, nostri autem quidam, sicut Cicero, affectiones, vel affectus: quidam vero de Græco expressius passionem vocant. Barbara vox, & minimè Latina.

Passionarium, liber continens passiones Sanctorum. Ver. Voc.

Passivus, a, um, quod passionem denotat. ἡ παθητικός. GAL. Qui signifie passion. ITA. Che significa passion. GERM. Das ein bewegung oder ein erleiden anzeigen. HISP. El que declara passion. ANG. That signifie the passion. Hinc passiva verba apud Grammaticos. Passiva Venus apud Iulium Firmicum accipitur pro obscena pathicorum libidine.

Passivè, promiscuè. Apul.

Passivitas, idem Tertull.

Passivitas, libertas, communitas. Tertull.

Passurasse, ἀνίστασθαι. Gloss. id est, tolerasse. Legam, passum esse. GERM. Passieren Essen / est ferre, sine ut prætereat. *passare* Ital. transire, à passu pedis. Mastr.

Passus propriè est intervallum pastorum brachiorum.

Patibilis, e, quod perferri potest. ἡ παθητός. GAL. Qui se peut endurer. ITA. Che si può patire. GERM. Leidenlich / Das zu erleiden ist. HISP. Que si puede padecer. ANG. The may suffer or endure. Cic. 4. *Tuscul.* Negligenda mors est, patibiles & dolores & labores putandi. Idem 3. de *nat. deor.* Quinve omne animal patibilem naturam habeat, nullum est eorum quod effugiat, &c.

Patissimus à Patico, superlativus, adjectivum, ut apud Catullum, Cinædior à Cinædo, Martial. in 12. ad *Ruf.* Musæi patissimos libellos.

Patirampnes, πατριάμνης, Nobilis Persa, Otanis filius & auriga Xerxis. Herodot. lib. 7.

Patizithes, πατιζήθης, vir Persa magnus, qui Smerdem fratrem suum, similem Smerdi fratri Cambyfis Persarum regem declaravit. Fuit enim præfectus Cambysi apud Persas. Vide Herodot. lib. 3.

Patmos, πατμου, insula in mari Aegeo, quæ (ut Plin. scilicet lib. 4. c. 12.) patet circuitu tringinta millibus passuum. In hac Ioannes Apostolus exul Apocalypsin scripsit.

Pator, vide *Pateo*.

Patræ, arum, πατῶν, civitas in Achaia propriè dicta juxta Olenum, quam Pausanias Aroëu dici prius solitam affirmat, mox à Patræo mœnibus ampliatis nomen accepisse, quod nunc habet. Hujus meminit Plin. lib. 4. c. 4. Ovid 6. *Metam.*

Messeneque ferox, Patræque, humilisque Cleonæ.

De Patris scribit Thuc. lib. 6.

Patrianus, a, um, πατριανός, deductum nomen à Patri Achaie oppido, ad occasum Peloponnesi sito, non procul ab Oleno. Cic. *Therm.* Ut obrineat id juris in agris, quod ei Patriana civitas decrevit & dedit.

Patrasis, πατράσις, urbs Pontica, teste Stephano: à qua deducitur gentile Patrasites, πατράσιτης.

Patrcus vitricus, Gl. Isid. In Gloss. A. L. Patros vitricus. Græcis est πατρίκος & πατρίκος.

Patria, æ, urbs, sive alius quivis locus in quo nati sumus. ita dicta quod communis omnium patens sit ἡ πατρίδα ἢ ἡ πατρίς. GAL. Le pays, la ville, la patrie ou est né quelqu'un. ITA. Patria. GERM. Ein vaterland / heimat. HISP. La tierra natural de cada uno. ANG. A town or place where any man is borne, ones cuntry. Virg. 1. *Eclog.*

Nos patria fines & dulcia linqvimus arva.

Nos patriam fugimus, &c.

Idem 1. *Æneid.*

Tum celerare fugam, patriæque excedere suadet.

Cic. 5. *Offic.* Chari sunt parentes, chari liberi, propinqui, familiares, sed omnes omnium charitates patria una complexa est, pro qua quis bonus dubitet mortem oppetere, si ei sit profuturus? Quo est detestabilior istorum immanitas, qui lacerant omni scelere patriam, & in ea funditus delenda occupati & sunt & fuerunt. Idem 3. de *finib.* Ex quo fit ut laudandus sit is qui mortem oppetat pro Repub. quod deceat chariorem esse patriam nobis, quam nosmetipsos.

Patriæque creatus eadem,

Ovid. 13. *Metam.*

Et sola est patria pœna carere mea.

idem *Eleg.* 9. lib. 4. *Trist.* In Patriam redeamus ambo. Plaut. *Menach.* sc. ult. a. 5. Siculus sum, Syracusanus, Ea domus & patria est mihi. Idem *Menach.* sc. 9. a. 5. Quando patriam & libertatem perdidit. Idem *Capt.* sc. 2. a. 2. Aliquando & provincia ipsa ex qua orti sumus patria vocatur, sed impropiè. Vnde Salustius Hispaniam sibi antiquam patriam duxit. Proverbij speciem habent, Quævis terra patria: & patria ibi ubi benè vixeris, de quibus vide Erasmi Chiliada. Patria (πατρίδα) vox Græca pro familia.

Patriarcha, πατριάρχης, princeps familiæ, πατριάρχης ἀρχός. Ἐπιπάτερ, quasi princeps pater. Patriarcha, hierarcha. Patriarchæ erat summa dignitas in Ecclesia orientali, ut Pontificis in occidentali. Erant quatuor, Alexandrinus, Antiochenus, Hierosolymitanus & Constantinopolitanus, qui inter reliquos primas tenebat, & οὐκ ἀρχός, dicebatur. Constantinopolitanus consumari necesse habebat à metropolitanis Hæclegenis, idque factum jam à temporibus Severi Imperatoris, qui Byzantium Hæclegenis subiecit, eo demortuo & fede vacante, faciebat Cæ-

sariensis. Tamen Archiepiscopi Bulgariae & Cypri, & quidam alij metropolitani, qui ἀρχιεπίσκοποι dicebantur illi non suberant. Quæ de primatu contentio fuit inter Romanum Pontificem & Patriarcham Constantinopolitanum, eam decidit Iustinianus, & Romæ Constantinopolin subiecit. *Novell.* 121. Sed & postea contentio de primatu fuit, quæ sub Michæle Palæologo sublata est. In occidentali Ecclesia primò unus Patriarcha fuit Aquileiæ, mox sub Phoca etià Gradis ordinatus alter, his deinde additus Foro-Julienensis, postremò quartus accessit Moscoviæ. vide Gloss. Græcobarb. Meursij.

Patricè, magnificè. Patricus, paternus. Tertull.

Patricum, paternum. Bud.

Patriciani hæretici à quodam patricio nuncupati sunt, qui substantiam humanæ carnis à Diabolo conditam dicunt, Isid.

Patricida, Patricius, Patrimonium, Patricio, Patricius, Patrius. Vide *Pater*.

Patipassianus, Præceas hæreticus dicitur, quod putaret patrem passum. Tertull.

PATRO, as, propriè significat, liberis operam do. ἡ πατρία ἡολιδ. πατρωνία. GAL. Engendrar. ITA. Generare. GER. Etines vatters vorechtun tins der zu machen. HISP. Engendrar. ANG. To engender and get the children. Quintil. 1. 8. c. 3. Ductare exercitus & patrare bellum, apud Salust. Dicta sanctè antiquè, videntur, à nobis si diis placet: quam culpam non scribentium quidem judico, sed legentium: tamen vitanda. Ex quibus verbis colligitur patres patrare potuisse pro perficere, non solum quæ opera liberis daretur, sed etiam quum aliud quippiam jam inceptum ad finem perduceretur. ἡ πατρία ἡολιδ. πατρωνία. GAL. Faire. ITAL. Fare. GER. Aufmachen / vollenden / vortbringen. HISP. Hacer. ANG. To do, to achieve and bring to an end. Salust. in *Catil.* Sperabat propediem magnas copias sese habiturum, si Romæ socij incepta patravissent. Idem de *Rep. ord.* ad *Casarem*, Atque ea magis fortibus consiliis, quam bonis præliis patrata sunt. Plaut. *Asse.* 1. a. 1. Quin te quoque ipsam faciam haud magni, si hoc patro. Livius 25. Te id prius scire volui, si fortè abesse, dum facinus patratum, malis. Tacitus lib. 2. Si patrandæ uoci venenum mitteatur, Hinc Velleius, Ea patrandò bello mora. Et, Patratum bellum. (i. confectum) Item, Patratibus bellis civilibus. Idem Velleius. Et Patrare pacem, Livius lib. 4. d. 5. Tacit. lib. 2. post se bellum patrari. (i. confici.) Cic. ad *Attic.* Epist. 10. Teucris promissa patravit. Vide *Perpetrare*. Quo sensu Patro honestum olim verbum ad obscenitatem tralatum fuit, ostendit Boethius de *Definitione*, qui Patrationem ait esse fractæ Veneris lacrymas: unde Ierisus patranti fractus oscello, quod videlicet in re venerea perficientibus evenit, ex m. s. ut annotavit Passer. Hujus verbi composita sunt, Impetro, Expetro, Propetro, quorum significata vide suis locis.

Patratio, nis, Consummatio est, vel rei veneræ perfectio. Vnde & patres dicti, eo quod patratione facta filios procreant. Cornutus in *Persum* & Boethius, in *diffione præcedente*. Interdum pro consummatione rei, ut Velleius Patreculus 2. *Historiar.* Nunc expugnationibus in pristinum pacis redegit modum, ejusque patratione Asiæ securitatem, Macedoniae pacem reddidit.

Patratio, nis, Consummatio est, vel rei veneræ perfectio. Vnde & patres dicti, eo quod patratione facta filios procreant. Cornutus in *Persum* & Boethius, in *diffione præcedente*. Interdum pro consummatione rei, ut Velleius Patreculus 2. *Historiar.* Nunc expugnationibus in pristinum pacis redegit modum, ejusque patratione Asiæ securitatem, Macedoniae pacem reddidit.

Patratō, is, ut Necis patratō, id est, interfector Cornelius Tacitus 1. 14. Et visus idoneus maternæ necis patratō, Anicetus.

Patratūs, a, um, participium. ἡ πατράτης. Tacit. lib. 2. Maluit patrati quàm incepti facinoris reus esse. Bella patrata. Claud. 4. *Manig.* Cæde ejus patrata. Tacit. lib. 4. Vnde & patres patrati dicebantur, quod ad patrandum; hoc est, peragendum juramentum, ubi de foederibus convenerat, mitterentur. Plutarch. in *Probl.* Fœcialibus sacerdotibus, qui foederibus faciendis præfunt, pater patratus præest: inde dictus quod ipse pater patrem haberet: sicque filiis provideret, & patrem consuleret.

Patrocinos, Patrocinium, vide *Patronum*.

Patroclides, πατροκλείδης, proprium nomen assentatoris Philippi Macedonum regis.

Patroclus, πατροκλῆς, Menæti filius & Steneles, qui occiso per laudum Astragalorum Cleonymo, seu (ut aliis placet) Æane Amphidamantis filio, solum vertens, in Phthiam venit, ubi à Peleo propter generis propinquitatem susceptus est, & unâ cum Achille apud Chironem educatus, cum eodem arctissima amicitia junctus vixit. Postea etiam cum Achille ad expeditionem Trojanam profectus est, ubi armis Achillis indutus, cum Hectorie pugnans, ab eodem confossus occubuit. Quod quum rescivisset Achilles, tamen propter ereptam sibi ab Agamemnone Briseida bello abstinere omnino constituisset, nihilominus mutato proposito, acceptis etiam à Thetide matre armis à Vulcano fabricatis, ad bellum rediit, nec prius quievit, quam socij mortem est ultus.

PATRONŪS, is, qui aliquem in periculo defendit. ἡ πατρίδα ἡολιδ. πατρωνία ἢ πατρίδα ἡολιδ. πατρωνία. GAL. Patron, advocat, defensor. ITAL. Tutore, difensore. GERM. Ein beschirmer / der einem in einer gefahr beschirmt. HISP. Aquel que defende en cosa criminal. ANG. An attorney, a patron or proctor, a spokesman. Vnde dictus, docet Plutarch. in *Romulo*, Patronus causarum. Quintilian. Patroni etiam qui non defendunt, sed ornant beneficio, Cæf. 1. 1. de *bell. civil.* Primus locus officij Patris proximus patrono debetur. Gell. 1. 3. lib. 5. Patrono libertus debet operas, testamentum. Fab. Quintilian. *Declam.* Salve mi patrone (verba manumissi) Plaut. *Menach.* sc. 7. a. 5. Tu Patronus, tu pater. Idem *Capt.* sc. 3. a. 2. Patroni onus portare in via. *Ibid.* Hominem infelicem qui patronum comprimat. Idem *Asin.* sc. 2. a. 2. Magis decorum est libertum quàm patronum onus portare in via. *Ibid.* sc. 3. a. 3. Patronus perferendæ legationis. Suet. in *Claud.* c. 5. Volo placere Philolachi meo ocello, meo Patrono (qui me emptam manumissit.) Plaut. *Most.* sc. 3. a. 1. Padianus, qui defendit aliquem in judicio: aut patronus dicitur si orator est: aut advocatus si jus suggerit, aut præsentiam suam commodat amico: aut procurator si negotium suscipit, aut Cognitor si præsens causam novit, & sic tucur ut suam. Plaut. in *Most.* Qui pro me causam dicet, patronum liberavi. Valla. Patronus propriè est qui agit causam, sed accusati non accusantis Cic. pro *Sextio*, Quæ de causa & tum conventus ille Capuæ, qui propter salutem illius urbis Consulatu conservatam meo, me unum patronum adoptavit. Ovid. 1. de *Arte*,

Qui modo patronus, iam cupit esse clients.

Patronus ad libertum refertur, qui scilicet servum libertate donavit. Mulier etiam dicitur patrona. Ter. in Eunuch. Te mihi patronam cupio, Thais.

Patrocinior, aris, Tego, defendo, defendendum aliquem tuendumque suscipio. Gal. Defendre aucun, soutenir son droit & querelle. Ital. Difendere costi in fatti come in parole. GERM. Beschirmen vnd beschirmen / einer sach sich annehmen die zu handhaben vnd zu versprechen. HISP. Defender. ANG. To defend ones right and quarrell. Quintil. lib. 1. cap. 4. Et leno interim, parasitumque defenditur: sic ut non homini patrocinemur, sed fidei. Plin. lib. 2. c. 41. Patrocinator vastitas cœli immensa, discretâ altitudine, in duo atque septuaginta figura.

Patrocinium, i. j. præsidium, tutela, defensio. Gal. Defence, protection, sauvegarde. Ital. Difesa, tutela. GERM. Beschirmung / handhabung, versprechung. HISP. Ayuda, d. defensa. ANG. Adefensing or maintenance of ones right and quarrell. Salust. in Catil. Cujus patrociniio civitas plurimum utebatur. Festus, Patrociniia appellari cœpta sunt quum plebs esset distributa inter patres, ut eorum opibus tuta esset. Hujus nominis varij sunt in oratione usus. Dicimus enim Attipere patrociniium, Præbere patrociniium, Tueri patrociniium, Suscipere patrociniium, Repudiare patrociniium, quorum testimonia sunt inventu facilia. Sueton. in Neron. c. 17. Pro patrociniis certæ mercedis constitutæ.

Patroniâs, Marcell. D. lib. 39. tit. 5. l. 2. Ne pars ex legibus verecundiæ patronali debita minuatur.

Patronatus, us, ui. Paulus D. l. 19. tit. 1. l. 45. Si non Arescusa elegerit emptoris patronatum.

Patronymicum, πατρωνυμικόν, à Grammaticis appellatur nomen quod formatum à nomine patris, filium significat: quamvis abusive etiam à nominibus avorum, proavorum, fratrum, matrum, sororum, & ipsarum etiam regionum deducantur patronymica. Inventa sunt autem patronymica à poëcis carminis gratia, ne idem semper nomen inculcare cogerebantur. Quare in oratione soluta iis non utimur. Dicitur autem patronymicum, quod proprie, ut diximus, fiat à nominibus patrum, δῶδ' ἑ πατρὸς ἢ ὀνομασθῆναι, ut Priamides proprie intelligitur Hæctor, vel alius quivis ex filijs Priami.

Patruelis, Patruus, vide Pater.

Pattagia, πατταγία, fluvius Sicilia, δῶδ' τῆ πατταγία, id est, à sonitu, nam perfluens clamare videtur. Claud. 2. de vaptu Froserp. & saxa rotantem Pattagiam.

Patulcius, dictus est Ianus, quod tempore belli portæ templi ejus patrent. Macro. lib. 1. Saturn.

Patulico Patulus, vide Pateo.

Patzunarium, vasis genus, instar acini. Mosch. L. g. b.

Pava, vide Pavo.

Pauci, æ, a, multitudinis numero, cujus vocis contraria est multi, æ, a, tamen si hujus usus etiam est in numero unius. Gal. Peu. Ital. & HISP. Poco. GERM. Wenig. ANGL. Few. Plaut. in Cure. Respondit mihi paucis verbis atque adeo fideliter Cic. de Amic. Quum & ego essem unâ, & pauci admodum familiares, in eum sermonem illum incidere, qui tum se id erat multis in ore. Idem 5. Tusc. Aperta enim res est, & quotidie nos ipsa natura admonet, quàm paucis, quàm parvis rebus egeat, quàm vilibus. Virg. 10. Eclog.

Pauca meo Gallo, sed qua legat ipsa Lycoris Carmina sunt dicenda.

Idem 1. Æneid. huc pauci vestris adnavimus oris.

Paucorum mensum sunt relicta reliquæ. Plaut. Most. sc. 1. a. 1. Pauci è multis, certi amici. Idem Pseud. sc. 3. n. 1. Cis paucas tempestates. Idem Most. sc. 1. a. 1. Interdum etiam invenitur in singulari numero. Paucus, a, um: ut apud Gellium cap. 11. lib. 4. Pauca carne abstiauit Pythagoras. Paucis frequenter solum poni solet, ita ut in eo subaudiatur substantivum verbum. Terent. in Andr. Auscultat paucis. Idem in Aulul. sc. 4. a. 1. Da mihi operam parumper, paucis est quod te volo. Virg. 4. Æneid. — paucis adverte docebo. Idem 6. Æneid. Atque hic responsum paucis ista reddidit heros. In pauca, ut occupatus sum, confer quid velis Plaut. Pseud. sc. 3. a. 1. Qui sim, paucis eloquar. Idem Aulul. prolog. Est paucis quod vos monitos voluerim. Idem Capt. prolog. Item loquere paucis non longos logos. Idem Men. sc. 2. a. 5. Idem Cure. sc. 3. a. 2. Facit hic quod pauci ut sit magistro suo obsequens. Hinc superlativus Paucissimus, a, um, Suet. in Cas. c. 66. Paucissimis his diebus. (i. intra paucos dies.) Pauci apud antiquos pro bonis ponebantur, ut Multi pro malis, autore Nonio. Cic. in Orat. In stationem habuit in populo nec paucorum judicium reprehensionemque extimuit.

Paucillus, diminut. Gal. Fort peu. Ital. Pochetto. GERM. Beniglin. HISP. Muy poco. ANGL. Very few. Terent. in Heaut. Quod imperat facito, loquitur paucula. Cic. ad Attic. lib. 5. Quintilian. Volusium tui Tyberi generum, certum hominem, sed mirificè abstinentem, nisi in Cyprum, ut ibi pauculos dies esset.

Paucitas, denominativum, Inopia, penuria. Gal. Petit nombre, briefveté. Ital. Poco numero. GERM. Die wenigkeit. HISP. Poquedad en numero. ANG. Fewness or few in number. Cic. 1. de Oratore, Sic facillimè quanta oratorum sit, semperque fuerit paucitas judicabit. Idem ad Calium, De pantheris per eos qui venari solent, agitur mandato meo diligenter: sed mira paucitas est.

Paucies, quo veteres pro raro utebantur, teste Nonio. Titin. Vxorem meam paucies videbo Cœlius l. 6. consultò non paucies accessitum, Paucillatim, adverb. Diomed. lib. 1.

Paventia dea Gentilib. Aug.

Pauxillus, adject. diminut. à paulum Gal. Bien peu, tant soit peu, le moins du monde. Ital. Pochino. GERM. Wenig / klein. HISP. Poquillo. ANG. Verie few or litle. Plaut. in Aulul. sc. 2. a. 1. Nam

veisimile non est, hominem pauperem paucillum parvifacere, qui nummum petat.

Pauxillum, adverb. Parum admodum. Gal. Fort peu. Ital. Pochetto. GERM. Gar weniglin. HISP. Muy poco. ANG. Verie few or litle. Plaut. in Capt. sed si paucillum potes contentus esse.

Pauxillulus, adject. diminut. à paucillus. Admodum parvus. Plaut. in Ruden. Hoc colore capiuntur paucilluli. Terent. Phorm. Iampridem apud me reliquum paucillulum Nummorum, id ut conficerem. Plaut. Pseud. sc. 4. a. 2. In hoc libello attulit paucillulo.

Pauxillia, i. j. Paululum, sensim, pedetentim. Gal. Peu à peu. Ital. & HISP. Poco à poco. GERM. Semdchlich. ANGL. By litle and litle. Plaut. Epid. Cœpit sursum versum ad illas paucillatim accedere.

Pauxillisper, idem quod paucillatim. Plaut. in Trucul. Plus decem pondò amoris, paucillisper perdidit, id est, pedetentim & per particulas. Nonius.

Pauciloquium, qui, paucitas sermonum. Multiloquium. Gal. Peu de paroles. Ital. Poche parole. GERM. Wenig vnd firtjeder red. HISP. Poquedad de palabras. ANG. Fewness of words, litle talk. Plaut. Mercat. Inheret etiam aviditas, desidia, injuria, inopia, contumelia, & dispendium; Multiloquium, pauciloquium.

Paveo, es, pavi, Timeo, metu percellor. Gal. Avoir grand peur & frayeur. Ital. Haver paura, temere. GERM. Sich fürchten / vor sich entsetzen. HISP. Haver pavor, miedo. ANGL. To be in great feare, to be troubled in spirit. Pavet, parasitus quia non redit Caria. Plautus Cure. sc. 1. a. 2. Quid paves? Nihil equidem paveo nisi unum; palla patlorem incutit. Idem Menach. sc. 2. a. 4. Idem in Amphit. sc. 1. a. 5. Ne pave. Terent. Andr. Id paveo, ne ducas tu illam: tu autem, ut ducas, Ovid. 9. Metam.

— sed enim ne pectora vano Fida metu paveant, Oeteas spernite flammæ.

Lucan. lib. 1. nec solum vulgus inani Perculsum terrore pavet: sed curia, & ipsis Sedibus exiliere patres.

Cicer. 5. Philipp. Pavet animus apud consilium illud pro reo dicere. Pavete plus est quàm Timere. Tacit. lib. 4. Id ipsum inquit, paventes quod timuissent. Nempe quia timor quem animo conceperant, aspectu agebatur.

Pavendus, a, um, Timendus. Plin. lib. 9. c. 23. Nec pedibus tantum pavendas serpentes, sed & misili volare tormento.

Pavendo, gerundium, Timendo. Lucan. lib. 1. fit quisque pavendo dat vires sania.

Pavens, qui ad tempus, vel ex causa timeret. Ovid. 2. Metam. Colligit amentes, & adhuc terrore paventes Phæbus eques.

Idem 13. Metam. Convocat Atrides socios terrore paventes.

Paverus, a, um, Fest. Pavera frumenta dicebant antiqui, quæ de vagina non bene exibant.

Paveratus, a, um, pressus, pavitus spissus. Pavefatio Pavorem incutio, Ovid. 9. Metam. Junctasque manus pavefacta remisit. Et 15. Met. Pavefactaque corpora movit.

Pavescio, scis, timidus fio, timeo. Gal. Avoir grand peur & frayeur. Ital. Temere. GERM. Erschrecken. HISP. Haver pavor, d. miedo, temer. ANG. To waxe verie feare full, or troubled in spirit. Colum. lib. 7. c. 2. Ventis quoque & sub femina manum subicere, ne ad hujusmodi tactum postmodum pavescant. Prodigia pavescere Silius lib. 16. Hujus compositum Expavescio, de quo supra. Salust. omni strepitu pavescere.

Pavescio, Timidus fio. Gal. Estre effrayé. Ital. Essere smarrito. GERM. Erschreckt werden. HISP. Ser atemorizado. ANG. To be effrayed or troubled in spirit. Gell. lib. 19. cap. 1. In tanta violentia tempestatum videor paulum pavefactus. Ovid. 15. Metam.

— Ast ego vicino pavefacta sub aquore mergo.

Pavito, as, Irequentativum à paveo, Valde timeo, valde horreo. Gal. Estre épouvanté, estre effrayé, trembler de peur. Ital. Temere molto. GERM. Heftig fürchten / in lassen grauseu / ein schauderen vor sich ubertommen. HISP. Mucho temer y haver mucho miedo. ANGL. To tremble trough feare. Plaut. Bacchid. Quis hic honor est? quid pavitas? Terent. in Hecyra. Vxorem Philumenam pavitate nescio qui dixerunt, id est, laborare ex frigidibus, ut exponit Donatus, Habent enim frigus & pavor reciprocam quandam translationem: nam & frigus accipitur pro pavore, & pavor pro frigore: ut annotavit Servius in illud Virg. 1. Æneid.

— Exemplo Ænea solvuntur frigore membra.

Lucret. lib. 2. Qua pueri in tenebris pavitant, fingantque futura.

Virg. 6. Æneid. Vix adeo agnovit pavitantem, & dira regentem Supplicia.

Idem 2. Æneid. Prosequitur pavitans, & fito pectore futur.

Pavitatio, trepidatio. Apuleius lib. de Mundo. Palmatix (venti) appellantur, quorum pavitatione illa quæ trepidant, sine inclinationis periculo nutant.

Pavor, is, ut ait Cicer. 4. Tuscul. est timor loco movens mentem. Gal. Grande crainte, peur. Ital. Paura, timore. GERM. Schrecken / fürcht. HISP. Pavor, miedo, demasado. ANGL. Great feare, and troubling of the spirit. Ex quo illud Ennii apud Cicer. de Orat. 3. Tum pavor sapientiam omnem mihi ex

animo expectorat. Liv. lib. 24. Pavorque circa eam ceperat milites, ne mortificum vulnus esset. Ovid. 10. Metam.

Isque metu vacuus, naturamque pavore Deposito, &c.

Virg. 3. Georg.

Exultantiaque haurit

Corda pavor pulsans.

Idem 3. Aeneid.

postquam pavor ossa reliquit.

¶ Pavor colebatur Spartæ. Plutarch. in Agide.

Pavor, & Pallor, dij Gentilium. Aug. lib. 6. de civit. Dei. cap. 10. Hostilius Pavorem & Pallorem terribilissimos hominum affectus, quorum alter mentis terribilissimus est, alter corporis, nec morbus quidem, sed color. sc. deus dedicavit.

Pāvillus, i. Timidus, meticulosus, qui natura timidior est, inquit Servius. ἰσχυρὸς ἐκ τῆς ἀδυναμίας. GAL. Peureux, fort craintif. ITAL. Timido. GERM. Furchtsam, erschrocken. HISP. Temeroso. ANGL. That year. th greatlic. Virg. 9. Aeneid. Stant pavidæ in muris matres. Ovid. Epist. 3.

Quod scelus ut pavidas misera mihi contigit aures Sanguinis atque animi pectus inane fuit.

Virg. 9. Aeneid.

Interea pavidam volitans pennata per urbem Nuntia fama ruit.

Horat. 2. Epod.

Pavidumque leporem, & advenam laqueo gruem Lucunda capiat pramia.

Silius lib. 10.

— talin' pavidissime dignum

Me vita, pulchraque indignum morte putasti?

Pavidus metus, ab effectu, quia pavidus facit: ut pallida mors, & tristis senectus. Ovid. 1. Fast.

Dæque meo pavidos excute corde metus.

Est & metonymia species. Idem Eleg. 3. lib. 3. Trist.

Et series pavidæ pectora fida manu.

Et Plaut. Curc. sc. 2. a. 5. Timidam atque pavidam me attipuit.

Pāvīdē, adverbium, timidē, meticolosē. ἰσχυρὸς ἐκ τῆς ἀδυναμίας. GAL. Peureusement, en grand crainte. ITAL. Paurosamente. GERM. Furchtsamlich. HISP. Temerosamente. ANGL. Fearfullie, with greace feare. Liv. 5. ab Urbe. Nequaquam tamen ea nocte neque insequentis die similis ei, qua ad Alliam tam pavidē fugerat, civitas fuit.

Pāvīcūlā, æ, Instrumentum quo coæquatur, & condensatur area: à paviendo dicta. ἰσχυρὸς ἐκ τῆς ἀδυναμίας. GAL. Un instrument dequoy on bat les aires, une base. ITAL. Instrumento da pianare il terreno nelle area. GERM. Ein breiter schlegel, mit welchem man den eferich im den neuen tennen wol auff einander onnh eben schlegt. HISP. El pison para presar, d torpas. ANGL. An instrument to mak a floor or pavement even and sūdde. Cato de re rust. cap. 129. Vbi bene comminuta terra fuerit, & amucam combibeit, cylindio, aut pavicula coæquato.

PAVIMENTUM, i. Domus stratum solum, aut lateribus, aut lapidibus, quod gradiendo calcamus. ἰσχυρὸς ἐκ τῆς ἀδυναμίας. GAL. Le pavé d'une place, par terre, pavé. ITAL. Pavimento, battuto, terra z. GERM. Ein eferich, ein besetzte büne. HISP. Suelo de casa. ANGL. A pavement, a floor, a place paved. à paviendo, hoc est, tundendo, sive feriendo dictum, quod dum fiunt pavimenta, pluribus simul diebus feriuntur, id est, percutiuntur, tunduntur fistulis, seu maculis, ut solidiora sint, nec rimas faciant. Juvenal. Satyr. 14.

Verre pavementum, nitidas & ostende columnas.

Insigne pavementum. Suet. in Aug. c. 72. Cato cap. 18. de re rustic. Pavimenta ad hunc modum facito, De testa arida pavementum struito: ubi structum est, pavito, fricatioque, oleoque perungito: ut pavementum bonum fiet. ¶ Multa tamen pavimentorum genera fuerunt apud veteres. Erant lithostrotia parvulis coagmentata crustis Erant subdialia à Græcis inventa, quæ sub dio erant, & in aperto, pluvii & tempestatibus exposita. Erant & asarota, de quibus Papin. in Sylvio, Suberantque novis asarota figuris.

Dicta autem sunt asarota, ab a privatio, & verbo σάωω, sive σάωω, hoc est, purgo, vel vero, sive quod scopis non vererentur, sed collectis manu anallectis, (ita vocant cœnarum reliquias) ipsa spongia mundarentur: (sive, ut autor est Plin. lib. 33. c. 25.) quod in hoc pavimentorum genere tam artificiosè minutis quibusdam testulis expressæ erant cœnarum reliquæ, quæ scopis solent everri, ut semper viderentur non esse purgata, eaque quæ in pavimento depicta erant, vera viderentur anallecta. Vide Asarorum ¶ Fuerunt & pavimenta Barbarica, subregulanca, sculpturata, & Græcanica. Vide Plin. lib. 36. c. 25. Pavimenta Pœnica, inquit Festus, marmore Numidico strata significat, Cato in oratione quam habuit, Ne quis Consul bis fieret: Dicere possum, inquit, quibus villæ atque ædes ædificatæ, atque expolita maximo opere, citro atque ebore, atque pavimenti Pœnicis stent.

Pāvīmēnto, as, Pavimentum facio, seu pavementum sterno. ἰσχυρὸς ἐκ τῆς ἀδυναμίας. GAL. Parer, dresser le parterre. ITAL. Far pavimento. GERM. Ein eferich machen/ein besetzte oder gepflasterte büne machen. HISP. Hechar, d haçer suelo. ANGL. To pave. ¶ Unde Pavimenta loca dicuntur in quibus strata sunt pavimenta. Cicer. pro domo sua, In palatio, pulcherrimo prospectu porticum cum conclavibus pavimentatam, trecentum pedum concupiverat. Plin. lib. 27. c. 4. Ergo pavimentandum ubi sata sit, censent, ut lacryma non absorbeatur.

Pāvīo, is, vi, itum, verbum antiquum, Ferio, percutio, tundo, ἰσχυρὸς ἐκ τῆς ἀδυναμίας. GAL. Paver, battre la terre pour l'assermir, dresser le parterre. ITAL. Percuotere, d battere la terra per fermarla. GERM. Schlagen. HISP. Herir, pisonar, con pisonos. ANGL. To pave. ¶ Sumptum est à Græcis, quibus παύω est percutere. Cicet. 2. de Div. Sed quia quam pascuntur necesse est aliquid ex ore cadere, & terram pavire, terripavium primò, post terripodium dictum est: hoc quidem nunc tripodium dicitur, Cato cap. 18. Ibi de testa arida pavementum struito: ubi structum est, pavito fricatioque, oleo perungito, uti pavementum bonum fiet. Col-

lib. 1. cap. 6. Sed utrumque more piscinarum devexam leni clivo extractum, pavitumque solum habeat, ne humorem transmittant. ¶ Hinc fiunt composita, Depuvio, hoc est percutio, a, in u mutato. Lucil. apud Festum, Palausque misellam depuvit me. Eiusdem significationis est Oppuvio, unde oppuvia dicuntur verbera. Afranius, Oppuviis pueri cõercuntur.

Pavitensis, e, seu potiùs pavidensis. Vestis pavidensis, quod pavendo fit densata, graviter prella atque calcata.

Paula, Paula, primatium Calabrie oppidum, patria S. Francis, inde Paulani dicti, qui ordinem Minorum instituit, & anno 1507. apud Turones in Gallia obiit.

Paulatim, Paulisper, Paulum, Paululum. Vide Pavum.

Paulus, i, paulus. Latine modicus, Græcè quietus. Nam παύω quies dicitur. Hoc nomine dictus L. Amilius, qui in prælio Cannensis patria occubuit. ¶ Et qui multo fortunatior patre victum Persea Macedonum regem in triumphum vexit. ¶ Est & Paulus, a, um, adjectivum, à Pavum, quo rarissimè usi sunt autores, nisi in ablativo. Plaut. in Bacch. Pacisci cum illo paula pecunia potes, Terent. in Andr. Dum in Dubio est animus, paulo momento huc illuc impellitur. Idem in Adelph. scilicet, Ita eos meo labore eductos maximo, hic fecit suos Paulo sumptu.

Paulus, qui est, Saulus, Apostolus gentium. Saulus quidem, quia de tribu Benjamin erat, in qua hoc nomen familiariter habebatur; ut sunt verba Hieronymi in epist. ad Philem.

Pāvō, nis, & Pavus, i. Avis nota, vario pennarum fulgore conspicua, quam Poëta Junonis tutelæ assignavit. ἰσχυρὸς ἐκ τῆς ἀδυναμίας. GAL. Un paon. ITAL. Paone. GERM. Ein pfaue. HISP. El pavon. ANGL. A peacock. ¶ Ennius apud Charis. l. 1. memini me fieri pavum. Gell. lib. 7. cap. 16. Pavus à Samo præstantior est. Tradunt hanc avem esse non gloriosam solum, sed & malevolam. Laudata expandit colotes adverso maxime sole. Firmum suum resorbet, invidens hominum utilitati. Caro ejus diutissime incorrupta servatur. Vnde etiam in ventriculo ægerimè concoqui putatur. Ad quod & Juvenalis videtur alluisse, Satyr. 1.

Et crudum pavonem in balnea portas.

De avis hujus natura vide plura apud Plin. lib. 10. cap. 20.

Pāvā, ejus fœmininum est, quo usus est Aufonius scet. 1. Fœmineam (inquit) in speciem se vertit masculus ales. Pavæque de pavo constitit ante oculos. ¶ ANG. A peahen. ¶ Columella tamen utrumque sexum Pavonem appellat? sed cum distinctione horum nominum masculus & fœmina. Vtriusque exemplum habes lib. 8. c. 11. Masculus (inquit) pavo gallinacem salacitatem habet, atque ideo quinque fœminas desiderat. Et paulo post. Nam fœminæ pavones quæ non incubant, ter in anno ferè partus edunt.

Pāvōnīus, a, um, quod ex pavone est. ἰσχυρὸς ἐκ τῆς ἀδυναμίας. GAL. De paon. ITAL. Di paone. GERM. Pfauein, von einem pfauein. HISP. Cosa de pavon. ANGL. Of a peacock. ¶ ut, Pavonium ovum, apud Colum. lib. 8. c. 5. & Muscarium pavonium, ex pavonum caudis confectum apud Martial. in Disphicis Pavonius, pro eodem legitur apud Varro. 2. de re rust. c. 9. Verum calligatiora exemplaria legunt pavoninus. Pavonaceus, legitur etiam apud Plin. lib. 36. cap. 22. Pavonacea tegendi genera. Quo in loco doctiores legunt pavimenta tegendi genera, hoc est, pavimentorum more constructa cujusmodi penultima hodie videmus, Pavonius lectus Mart. epigr. 85. lib. 14.

Pavor. Vide Paveo.

PAUPĒR, is, g. c. vel, ut nonnullis placet omnis, habet enim neutrum genus, præcipuè in obliquis: ut apud Stat. lib. 1. Theb. Lis est de paupere regno. ἰσχυρὸς ἐκ τῆς ἀδυναμίας. GAL. Pauvre. ITAL. Povero. GERM. Arm. HISP. Pobre. ANG. A peore. ¶ Dicitur autem pauper (ut Varro putavit) à parva pecunia, sive, ut alij volunt, à parvo lare. Cicer. in Parad. M. Manilius pauper fuit: habuit enim ædificulas in Carinis, & fundum in Lavicano. Ibidem. Non modò non copiosi ac divites, sed etiam inopes ac pauperes existimandi sunt, Horat. 1. Serm. Satyr. 1.

— neque se majori pauperiorum Turba comparat.

Ovid. 1. Fast.

In pretio pœcium nunc est, dat census honores, Censu amicitias: pauper ubique jacet.

Idem lib. 3. Fastor. Pauper, sed multæ sedulitatis anus. Pauperis ambitiosi supellez. Quintilian. Pauper natus armis, Tibul. lib. 4. Cum opulento pauper cœpit habere negotium. Plaut. Aul. sc. 4. a. 3. Si pauper est, atque haud malus, nequam habetur. Idem Menach. sc. 2. a. 4. Pauper sum, fateor, patior, quod dij dant, fero. Idem Aul. sc. 1. a. 1. Non est verisimile hominem pauperem paucillum parvi facere qui numum petat. Ibid. sc. 2. a. 1. Non temerarium est, ut, ubi blandè dives appellat pauperem. Ibid. sc. 4. a. 1. ¶ Hinc comparativus pauperior. Ibid. sc. 1. a. 3. Opulentiores pauperiorum filias uxores ducere debent Et superlat. Pauperimus, de quo seq. dictione. ¶ Item metaphoricè, Miser & pauper orator. Quint. Et Jejunam & pauperem eloquentiam. Idem ¶ Pauper cum genitivo. Horat. 2. Serm. satyr. 3. Pauper Opimius argenti positi intus, & auri.

PAUPĒRĪMŪS, superlativum. Horat. 2. Serm. Satyr. 1.

— Horum Semper ego optarim pauperimus esse bonorum.

Plin. lib. 24. c. 1. Quum remedia vera quotidie pauperimus quisque cœnet. Plaut. Aul. sc. 4. a. 1. Te esse divitem & me hominem pauperum pauperimum.

PAUPĒRĀ, apud antiquos etiam dicebatur in fœminino genere. Plaut. Paupera hæc res est. Varro. l. 1. de L. L. Candidus, Candida, Pauper Paupera.

Pauperatus, pauperior effectus. Iul. Firmicus Mathes. lib. 1. de luna: Quando pauperata luminibus jacturam propriæ majestatis agnoscat.

PAUPĒRĪCŪLŪS, & Paupercula, diminutiva. ἰσχυρὸς ἐκ τῆς ἀδυναμίας. GAL. Pauvre. ITAL. Poveretto. GERM. Zimlich arm. HISP. Pobrecillo. ANGL. A little poore bodie. ¶ Terent. in Heaut. Est è Corintho hic advena anus paupercula, Varro lib. 1. de re rust. cap. 17. Ut plerique pauperculi cum

cum sua progenie. Plaut. *Aulul. sc. 3. n. 1.* Novistin' hunc hominem d proximo pauperculum.

Paupertas, atis, Penuria, egestas, tenuitas. ξ $\Psi\Omega\text{resch}$ $\mu\alpha\chi\eta\sigma\tau\omicron\rho$ *machsör.* $\mu\upsilon\iota\alpha$ GAL. *Paupreté.* ITAL. *Povertà.* GERM. *Armut.* HISP. *Pobreza.* ANG. *Povertie.* ξ *Varr. lib. 4. de L. L.* Pecunia quæ erat parva, ab ea paupertas dicta est. Plaut. *Persa* Nam ubi ad paupertatem accessit infamia, gravior paupertas fit. Cicer. 3. *Tusc.* Ut de paupertate nonnunquam, cujus onus disputando levamus. docentes quam parva, & quam pauca sint quæ natura desideret. Luvenal. *Satyr. 3.*

Nil habet infelix paupertas durius in se,

Quàm quædã ridiculos homines facit.

Plaut. *Aulul. sc. 4. n. 1.* Neque eo est alter quisquam ex paupertate paucior. Liv. *lib. 34.* Pessimus est pudor parsimoniam, vel paupertatis.

Et neque divitiis, neque paupertate notanda est (domus sup.)

Ovid. *Eleg. 1. lib. 2. Trist.* ξ Paupertas autem (Seneca autore *Epist. 88.* est parvi possessio. ξ Paupertatem quidam ab egestate ita distinguunt, ut egestas sit quando ad victum necessaria desunt: paupertas, quando licet non sint opes, tamen necessaria suppetunt, Cicer. *in Parad.* Itaque istam paupertatem, vel potius egestatem, ac mendicitatem tuam nunquam obsecrè tulisti. Varro apud Non. *c. 2.* horum temporum; divitias & illorum paupertates.

Paupèrēs, ei, Paupertas. ξ $\Psi\Omega\text{resch}$ $\mu\alpha\chi\eta\sigma\tau\omicron\rho$ *machsör.* $\mu\upsilon\iota\alpha$ GAL. *Paupreté.* ITAL. *Povertà.* GERM. *Armut.* HISP. *Pobreza.* ANG. *Povertie.* ξ Horat. *lib. 1. Epist.*

Impiger extremos currit mercator ad Indos,

Per mare pauperiem fugiens, per saxa, per ignes.

Virg. 6. *Æneid.*

—quam vellent athere in alto

Nunc & pauperiem, & duros perferre labores.

Horat. 3. *Carm. Ode 24.*

Magnum pauperies opprobrium jubet,

Quidvis & facere, & pati,

Virtutisque viam deserit ardua.

Plaut. *Aulul. sc. 4. n. 1.* Meam pauperiem conqueror. Idem *ibid. sc. 6. n. 4.* Hic dies mihi famem & pauperiem obtulit. ξ Pauperies iteas apud Iureconsultos damnatum est à quadrupede datum: quod si ab homine illatum esset, injuria diceretur. *l. 1. D. si quand. pau. feciss. dic.*

Paupèrtinūs, Pauper. ξ $\Psi\Omega\text{resch}$ $\mu\upsilon\iota\alpha$ GAL. *Paupvre.* ITAL. *Povero.* GERM. *Arm. duiffig.* HISP. *Pobre.* ANG. *Poore.* ξ *Varr. de vita popul. Rom. lib. 1.* Quod si paupertina sit elegantia, ac cum castimonia. Sidorius, Quin potius paupertinus flagitæ cantilenæ culmus immurmur. Nonius. *Gell. c. 6. lib. 14.* Litteræ paupertinæ. Idem. *l. 20. c. 1.* paupertini hominis, Varro apud Non. *in Culina.* Domus angustis paupertinis coacta.

Paupèro, as, Pauperem facio. ξ $\Psi\Omega\text{resch}$ $\mu\upsilon\iota\alpha$ GAL. *Faire paupvre ou cherif.* ITAL. *Impoverire.* GERM. *Arm machen/zu armen tagen bringen* HISP. *Empobrescer. à oiro.* ANG. *To make poore.* ξ Plaut. *in Milite,* Quæ improba est pro mercis vitio dominum pretio pauperat. Idem *Pseud. sc. 7. a. 4.* ex persona lenonis, Boni viri me pauperant, improbi alunt. Horat. 2. *Serm Satyr. 5.*

Eripies quivis oculos citius mihi, quàm te

Contemptum cassa nuce pauperes.

ξ Hinc Depaupero. *Varr.* Priusquàm domum depauperaret sumptu suo.

Paupèratas, pauperior effectus. Iulius Firmicus *Matheseos l. 1. de Luna,* Quando pauperata luminibus iacturam propriæ maiestatis agnoscat.

PAUSĀ, æ, Requies, intermissio, atque otium à re aliqua. ξ $\Psi\Omega\text{resch}$ $\mu\upsilon\iota\alpha$ GAL. *Pauso, repos qui on prend en faisant quelque chose.* ITAL. & HISP. *Pausa.* GERM. *Ein rast/ etn vnderseibung/ stillhaltung.* ANG. *Rest, intermission, ceasing.* ξ Lucul. *lib. 1. Satyr.*

Hæc ubi dicta dedit, pausam facit ore loquendi.

Plaut. *in Rud.* Aliquando osculando melius est uxor pausam fieri.

Lucet. *lib. 2.*

—Nec dare pausam

Concilium, & dissidium exercita crebris.

Deducitur à verbo Græco $\mu\upsilon\iota\alpha$, quod est cesso: unde & $\mu\upsilon\iota\alpha$ eiusdem significationis cum Latino pausa.

Pausanæ, induciæ, quia tunc cessat bellum.

PAUSĀRĪŪS, A Seneca *Epist. 57.* vocatur qui remigibus modos dat, & remigandi officium quadam quâsi pausa moderatur. $\mu\epsilon\lambda\lambda\omicron\upsilon\tau\epsilon$.

PAUSO, as, Quiesco. ξ $\Psi\Omega\text{resch}$ $\mu\upsilon\iota\alpha$ GAL. *Pauser, se reposer.* ITAL. *Pausare, ripausare.* GERM. *Ruhen/ still halten.* HISP. *Descansar, reposar.* ANG. *To rest, to cense forme doing any thing.* ξ Plaut. *in Trin.* Pausa, vicisti castigatorem tuum.

PAUSĀNIĀS, $\mu\epsilon\mu\upsilon\iota\alpha$. Cleombroti filius Lacedæmonius Imperator, qui unâ cum Aristide Atheniensi vicit Mardonium Medum Xerxis regis generum apud Plataeas, cum ducentis peditum millibus electis, & viginti equitum millibus, haud ita magna manu. Et quum multum incrementi Lacedæmonii adiecisset, in mores Asiaticos labi sensum cepit. Deinde eouque amentia dicitur tandem progressus, ut cum Xerxe pacifceretur, se illi imperium Lacedæmoniorum proditurum esse, si filiam sibi in matrimonium dedisset. Quo nomine in iudicium vocatus in templum Minervæ confugit, ubi interfectus est, cadaverque eius in barathrum abiectum. Autor Thucydides *lib. 2.* Deo eo Plutarch. *in Themist.* ξ Fuit & Pausanias nomen auctoris Græci scriptoris, qui floruit Hadriani & Antonini temporibus. Scripsit Chronica Laconica, de Amphictyonibus, & Lacedæmoniorum feriis. Autor Suidas. ξ Alius præterea fuit Pausanias Macedo adolescens, qui cum primis pubertatis annis stuprum ab Atralo per vim esset passus, & quod deterius est, omnia etiam conviviis veluti scortum ad stuprum oblatus, de tanta iniuria ad Philippum Macedonum regem quietelam detulit, illaque probri vltionem postulavit: verum quum se etiam à rege irrideri videret, iram in eum convertit, ultionemque quam ab inimico non potuerat, ab iniquo iudice exegit. Autor Diodorus & Iustinus. ξ Pausanias Cæsariensis, Grammaticus æqualis Aristidi, scripsit de constructioe librum unum, Problematum item unum, quem inter malos Rhetores recenset Philostratus in vitis Sophistarum Autor Suidas.

PAUSĀ, genus oliuæ, à pavendo, quod nonnisi pavendo, id est, tundendo oleum emittat: seu quod antè quàm molæ subiciatur, tundatur. Virg. 2. *Georg.* Et amara pausia bacca. Apud Col. *l. 12. cap. 43.* nisi corrupta sint exemplaria, legitur *pausca* per secundam vocalem in penultima syllaba, Varro *l. 1. c. 60.* Oleas orchites & pauscas aridas.

PAUSĪĀS, $\mu\upsilon\iota\alpha$. Nomen pictoris Sicyonij. Plin. *lib. 15.* Inter pictores (inquit) Pamphilus docuisse traditur *pausiam* Sicyonium, primum in hoc genere nobilem. Inter omnia huius opera præcipuè admirationi fuit tabula quædam, qua Glyceram municipem suam à se amatam, sedentem pinxit, & coronas ex floribus neccentem: quod opus ex argumento Stephanoplocon appellavit.

PAUSĪĀCŪS, a, um, adiect. Horat. 2. *Serm. Satyr. 7.*

Vel cum Pausiaca torpes insano tabella, hoc est, tabula à Pausia depicta.

PAUSILYPUM, $\mu\epsilon\mu\upsilon\iota\alpha$. Villa est Campaniæ, ab amenitate dicta, $\mu\epsilon\mu\upsilon\iota\alpha$ ξ $\mu\upsilon\iota\alpha$ ξ $\lambda\upsilon\mu\eta\sigma$, hoc est, à curæ mœtorisque cessatione. Plin. *l. 9. c. 53.*

PAUSILYPUM, villa est Campaniæ, haud procul Neapoli. Idem *lib. 3. c. 6.* Inter PAUSILYPUM & Neapolim Megaris.

PAUSILYPUS, $\mu\epsilon\mu\upsilon\iota\alpha$, poculum erat in conviviis tertium, Iovi servatori dicatum: ita dictum, quod curæ abigeret. Quin etiam Iovem ipsum Sophocles PAUSILYPUM cognominat.

PAUSO, Paula, vide PAUSA.

PAUSUS, Turneb. *l. 15. c. 21.* Pausus deus videtur fuisse, qui pausam afferret & quietem, quem bellis adversarium repugnantisque Bellonæ potestatis fuisse suspicatum ex Arnobio.

PAUSILLŪS, vide PAUCUS.

PĀX, pacis, status imperturbatus, tranquillitas, in quo animi inter se pacti concordant: opponitur enim discordiæ & bello. A pactione dicitur: quod nomen etiam pluraliter declinatum legitur. ξ $\mu\epsilon\mu\upsilon\iota\alpha$ $\mu\epsilon\mu\upsilon\iota\alpha$ GAL. *La paix.* ITAL. *Pace.* GERM. *Fried.* HISP. *La paz.* ANG. *Peace.* ξ Plaut. *in Persa.* Hostibus victis, civibus salvis, re placida, pacibus perfectis. Horat. *l. 2. Epist.* Hoc paces habuere bonæ, ventique secundi. Varro, animadvertendum primum quibus de causis, & quemadmodum constituerunt paces: secundum, qua fide & iustitia eas conluerunt. Est autem pax propriè publica tranquillitas, otium. Cic. *de senectute,* Quum sententia Senatus inclinaret ad pacem, & fœdus faciendum cum Pyrrho. *pax* (inquit Cic. 2. *Philip.*) est tranquilla libertas. ξ Aliquando etiam accipitur pro venia, Virg. 3. *Æneid.*

Sed votis precibusque iubent exposcere pacem.

ξ Nonnunquam etiam pro propitiatione. Nam pacem petebant, cum sibi placatos optabant deos. propitiósque. Virg. 4. *Æneid.*

Principio, delubra adunt, pacemque per aras

Exposcunt.

Cicero pro Rab. similiter dixit. Ab Iove Opt. Max. que, cæterisque diis pacem, veniamque peto precorque. *Pax*, à verbo pago, is: paco, ast pacio, is, unde pacifcor etiam, quod pangere, statuere, & formare est, unde Paginæ. An à Græco & Comico adverbio Pax, quo silentium turbatum significatur. Scaliger in *Ausonium*, pacem desum exorare. Liv. *l. 6. ab Urbe,* Ut Iovis supremi multis hostiis pacem expetam. Plaut. *in Amph. sc. 1. a. 5.* Pacem ab Æsculapio petas. Idem *Curc. sc. 2. a. 2.* Pax æterna eum excepit (de mortuo.) Senec. *cap. 19. de consol. ad Martiam.* A casibus nulli longa pax, vix induciæ. Senec. *c. 16. de consol. ad Martiam.* Item, Obsecro ut per pacem liceat te alloqui, ut ne vapulem. M. nunc induciæ parumper fiant, S. Non loquar nisi pace facta; quoniam plus valet. Plaut. *Amph.* Propretea pace advenio, & pacem ad vos adfero. (i. cum pace, & silentio.) Idem *prologo Amph.* Habui expurgationem, facta pax est. *Ibid. sc. 3. a. 3.* Item, Pacem facere. Liv. *lib. 6. d. 4.* Et pace infecta. *Ibidem.* Pace reconciliata, (i. tium viris consentientibus.) Sueton. *in Tib. cap. 4.* ξ Habet autem hoc nomen varios in oratione usus, dicimus enim, pace advenio, pacem affero, Conciliare pacem inter aliquos, Conficere pacem, Consulere paci, Cum pace aliquem dimittere, Cum pace aliquid agere. Cui contrarium est iracundè, vel cum ira agere. Confirmare pacem, Dare pacem, Eripere pacem, Esse in pace, pacem exploratam habere, Facere pacem, Servare pacem, Trahere pacem, Vti pace. Testimonia legenti veteres auctores nulli non sunt obvia. Pace tua, honestus est reprehendendi modus, prius captata venia, id est, tua venia, & te non irascente. Ter. *in Eunuch.* Quæso hercle ut liceat, pace quod fiat tua. Similiter, pace tua dixerim, pace omnium dixisse liceat. ξ Pax Hebræa, Synecdoche, est felicitas, salus, $\delta\lambda\omicron\upsilon\lambda\eta\gamma\iota\alpha$, conditio in qua bene est alicui, ut sit immunis à metu, mœtore & dolore, adeoque omnes res secundæ. ξ Pax etiam adverbium Comicum est, significat Tantummodo: vel silentium quoddam imperantis vim habet. Plaut. *Pf. c. 1. a. 5.* Dum enitor pax, iam pene inquinavi pallium temeto. Ter. *in Heaut.* Dum argentum capio, pax, nihil amplius.

PĀCIFĒR, pacem ferens: ut Laurus pacifera. ξ $\mu\epsilon\mu\upsilon\iota\alpha$ GAL. *Qui porte paix.* ITAL. *Ch' apporta pace.* GERM. *Das fride bringe.* HISP. *El que trabe paz.* ANG. *That maketh er bringeth peace.* ξ Plin. *l. 5. c. 37.* Laurus ipsa pacifera, ut quam præterea etiam inter amatos hostes quietis sit indicium. Virg. pacifera Mercurij, Valer. Flac. 4. *Argon.* ξ Cyllenius pacifer, Ovid. 4. *Metam.*

PĀCIFICO, as, Controversias compono, quasi pacem facio, reconcilio. ξ $\mu\epsilon\mu\upsilon\iota\alpha$ $\mu\epsilon\mu\upsilon\iota\alpha$ GAL. *Pacificer, faire paix, appaiser.* ITAL. *Pacificare, far pace.* GERM. *Friden machen/ befridigen.* HISP. *Pacificar, hazer paz.* ANG. *To make peace, to appease.* ξ Cic. *ad Attic. l. 15.* Servius verò pacificatus cum libratiolo suo, videtur obiisse legationem. Liv. *lib. 3. ab Urb.* Legati pacificatum venerunt. ξ Quidam hæc tria separant, ut pacificatus sum, significet idem quod in concordiam redactus sum. Pacatus sum, in pace sum, ab armis destit. Placatus sum, ab indignatione animi ad lenitatem redj, vel animo leni sum. Pacificans divos, Sil. *lib. 15.*

PĀCIFICĀTĪO, Reconciliatio. ξ $\mu\epsilon\mu\upsilon\iota\alpha$ GAL. *Pacificacion, appaisment.* ITAL. *Pacificacione.* GERM. *Frid machung/ befridigung.* HISP. *Pacificacion.* ANG. *A making of peace, appeasing.* ξ Cic. *Lepido lib. 10.* Itaque sapientiùs, meo quidem iudicio, facies, site in istam pacificacionem non interpones, id est, pacem faciendam. Pacificatio perpetuata. Gell. *cap. 3. lib. 7.*

Pacificator, is, Dissidij diremptor, & conciliator pacis. ξ $\omega\pi\lambda\iota\mu$ *maschlim*. GAL. *Qui fait la paix entre ennemis.* ITAL. *Cbiunque fa pace.* GERM. *Ein fridmacher.* HISP. *El que haze paz.* ANGL. *That maketh peace or appeaseth, that taketh away striffe.* Cic. *Attic. lib. 10.* Iam enim illum emptum pacificatorem perorasse puto, iam actum aliquid esse in confesso Senatorum. *Liv. lib. 7. bell. Pun.* Adhibitus ab Aetolis ex finitimis pacificator Aminander. *Cellius c. 2. lib. 14.* Pacificatoris patres sustinere Iudicem. Item, pacificatoris habitus qualis in statutis. *Quintilian.*

Pacificatorius, a, um, quod ad pacificationem pertinet. ξ $\omega\pi\lambda\iota\mu\sigma\iota\sigma$. GAL. *Philipp.* Postquam nos pacificatoria legatione implicatos putant.

Pacificus, a, um, Paci studens. ξ $\omega\pi\lambda\iota\mu$ *schalév* vel *schelév*. ξ $\omega\pi\lambda\iota\mu\sigma\iota\sigma$. GAL. *Pacificus, paisible.* ITAL. & HISP. *Pacifico.* GERM. *Fridsam/der nach frid steller.* ANGL. *Given to peace or that maketh peace.* Cic. *ad Attic. lib. 8.* Equae pacifica persona desideretur, an in bellatore sint omnia. *Ovid. 6. Fastor.*

*Et vos orate coloni
Perpetuam pacem, pacificumque ducem.
Lucr. lib. 3.
duramque viri defloere mentem
Pacifico sermone parant.*

Pacis, as, A pace fit, & significat mitigo, lenio, placo, tranquillum, lenem, & mitem reddo. ξ $\omega\pi\lambda\iota\mu$ *schibbeach* $\omega\pi\lambda\iota\mu$ *hischbiach*. ξ $\omega\pi\lambda\iota\mu$ *ilavou, ielovodis.* GAL. *Appaiser, pacifier.* ITAL. *Placare, mitigare.* GERM. *Befridigen/ begütigen/ stillen.* HISP. *Apaziguar, placar.* ANG. *To appease, to mitigate.* Cic. *1. bell. civ.* Hortatu cuius Imperatoris ductu Remp. novem annis felicissime gesserint, plurimamque praelia secunda fecerint, omnem Galliam, Germaniamque pacaverint, &c. *Tibul. lib. 4. Eleg. 1.*

*Parvumque caelestes pacavit mirra: nec illic
Semper inaurato saurus cadit hostia cornu.*

Pacatus, a, um, Reconciliatus, placatus, exoratus, & tranquillus redditus. ξ $\omega\pi\lambda\iota\mu$ *maschlám* $\omega\pi\lambda\iota\mu$ *schalóm*. ξ $\omega\pi\lambda\iota\mu$ *iwpiodis, ielovodis.* GAL. *Appaiser, pacifié.* ITAL. *Pacificato.* GERM. *Begütiget/ gestillet/ zufrieden vnd zuruoy bracht.* HISP. *Pacificado, apaziguado.* ANGL. *Pacified, appeased.* Cic. *3. Verrina.* Civitates non modo pacatae, verumetiam sociorum, & amicorum ad vim atque ad arma confugient. Idem antequam iret in exil. Si denique Cn. Pompeio, quod terra marique hostes reddidit pacatos, &c. *Ovid. 1. de Ponto.*

Denique si moriar, subeam pacatus orcum.

Aequora pacata. *Ovid. Epist. 10.* Aëris pacati status. *Lucret. lib. 3.* Vultu pacato excipere aliquid. *Ovid. 1. Fast. Plaut. Men. sc. 6. a. 5.* Hic in pacato, oppidum herum diripier,

Pacator, is, Pacis conciliator, qui tumultus & turbas sedat. ξ $\omega\pi\lambda\iota\mu$ *maschlím*. ξ $\omega\pi\lambda\iota\mu\sigma\iota\sigma$. GAL. *Appaiseur.* ITAL. *Pacificatore.* GERM. *Ein stiller/ fridmacher.* HISP. *Apaziguador, que haze paz.* ANGL. *An appeaser.* Senec. *Hercul. OEsco.* Sed tu domitor magne ferarum. Orbisque simul pacator ades.

Pacate, Tranquillè, sedatè, pacificè. ξ $\omega\pi\lambda\iota\mu\sigma\iota\sigma$. GAL. *Pacificquement.* ITAL. *Pacificamento.* GERM. *Kuwillich/ fridlich/ still.* HISP. *Apaziguamente, pacificamente.* ANGL. *with peace.* Ut Pacatè per provinciam iter facere, apud Cæsarem 1. *bell. Gall.*

Pacalis, adiectivè ξ $\omega\pi\lambda\iota\mu\sigma\iota\sigma$. *Pacifer*, sive pacem significans, ut *Olea pacales.* *Ovid. 6. Met.* Flammæ pacales. Idem 1. *Fastor.* ad finem.

Pax, Hispanis *la ciudad de la paz*, in provincia de *Chusquiago*, V. E. sub A. Platenis, in regno Peruvano, apud Americanos.

Pax Augusta *Badaioz*, V. E. Hispaniæ ad *Anam fl.* sub A. *Compostellano.*

Paxamas, vel *Paximas*, genus panis.

Paxamarum, panis subcinericius. *Gloss. Isid.*

Paxillus, Palus. ξ $\omega\pi\lambda\iota\mu$ *jathéab*. ξ $\omega\pi\lambda\iota\mu$ *παλλάξ*. GAL. *Vn pau, un pieu.* ITAL. & HISP. *Palo.* GERM. *Ein fleiner pfa.* ANGL. *A pale prope or stake.* Hoc nomen priscianus credidit per diminutionem à palo factum: quod tamen, vel Cicerone teste, falsum esse constat, qui palum contra ex paxillo contractum esse asserit; fuga literæ vastioris. Sic enim scribit *in Oras.* Quin etiam verba sæpè contrahuntur, non usus causa, sed auctum. Quomodo autem vester *Axilla Ala* factus est, nisi fuga literæ vastioris, quam literam etiam è maxillis, è taxillis, & vexillo & paxillo consuetudo elegans Latini sermonis evellit? Ex paxillo, ξ $\omega\pi\lambda\iota\mu$ *παλλάξ*, ut ex paxillo suspendere. Vatro, Vbi dicatur primus *Zeno* novam hæresim novo paxillo suspendisse, i. instituisse. Idem, Vt novum cubrum novo paxillo pendeat. Apud *Plaut.* suppellex *pellionis* dicitur palus palo proximus, quod *pellio* pauper esset, & palos nudos sine supellectile haberet.

Pax Julia, ξ $\omega\pi\lambda\iota\mu$ *πτολεμαξ*, Lusitanix urbs. *Vulgò Beja.*

Pax Vera, Hispanis, *Vera Paz*, V. E. sub A. *Mexicano*, in India occidentali.

Paximatum, panis subcinericius. *Luitprandus* in *Legat. Solimoufula* *assident nuda paximatum sibi apponente.* *Columbanus* de *Reg. Monach. cap. 5.* *Olera, legumina, farina aquis mixta, cum paruo pane paximate, ne venter oneretur, & mens suffocetur.* Obvia est lectio.

Tazion, vide *Topazium.*

P E

Pecco, as, Propriè significat adulterium comitto, dictum quasi pellico ut putat *Sipontinus*, id est, cum pellice coco. ξ $\omega\pi\lambda\iota\mu$ *chata* ξ $\omega\pi\lambda\iota\mu$ *paschab*. ξ $\omega\pi\lambda\iota\mu$ *αμαρτανω, πλάτω.* GAL. *Pecher.* ITAL. *Pecare.* GERM. *Eigentlich hureren unnd chru, h begehri/ sunst aber sundigen/ etwas vnrechts thun.* HISP. *Pecar.* ANGL. *To sinne to offend.* Vnde peccatus, pro adulterio, quasi pellicatus. Apud veteres enim peccatus, us, usque ad Ciceronis ætatem duravit, qui voce ea usus est quarta *Verrina.* Nemo (inquit) ita vivebat, ut nulla eius vitæ pars sumæ turpitudinis esset expertus, nemo ita in manifesto peccatu tenebatur, ut quæ impudens fuisset in facto, tum impudentior videretur si negaret. Postea invaluit usus, ut peccatum tantum neutro genere efferretur, & uno nomine de omnibus quæ malè, impiè, injustè & flagitiosè fierent, diceretur. Ita peccare quomodo cumque labi, offundere, delinquere. *Ter. in Andr.* Ego me amare hanc fateor: si id peccate est, fateor id quoque. *Cicer. lib. 1. Offic.* passivo usus est, Quo in genere etiam in Rep. multa peccantur. Idem de

Offic. Quo magis cavendum est, nequid in eo genere peccetur. In rem peccare *Terent. in Adelph.* Verum in istam partem potius peccato tamen. In te peccate. *Cic. 7. Verr.* Si denique uno aliquo in genere peccasset. Peccare aliquid. *Plaut. in Buech.* Si unam peccavisses syllabam, Fieret corium tam maculosum, quam est nutricis pallium. Occidi (patrem)num peccavi quippiam? Idem *Pf. sc. 3. a. 1.* Si quid erga te peccavi, ignoscas. Idem *Aul. sc. 6. a. 4.* Peccatur, Imperfonale. *Cic. 7. Verr.* Magno tuo periculo peccabitur in hoc iudicio, majore quam putas. *Horat. 1. Epist. 2.* Seditio, dolis, scelere atque libidine & ira, Iliacos intra muros peccatur, & extra. Neptune peccavisti largiter, *Plaut. Moss. sc. 2. a. 4.* Fateor me peccasse & meam culpam commertum scio. Idem *Aul. sc. 6. a. 4.* Amphitruonis te esse aiebas *Sofiam.* Peccaveram. Idem *Amphitr.* Peccavi inficiens: Illud volui dicere. Idem *Pseud. sc. 2. a. 3.*

*Nos quoque jam pridem scripto peccavimus isto,
Lusimus amores,
Ovid. Eleg. 1. lib. 2. Trist.*

Peccatum, & nomen & participium esse potest. *Ter. in Prolog.* Eunuchi Vtrumque complexus est. Si id (inquit) est peccatum, peccatum imprudentia est. Prius est nomen. ξ $\omega\pi\lambda\iota\mu$ *chete*. ξ $\omega\pi\lambda\iota\mu$ *αίσιμα*. GAL. *Peché.* ITAL. *Peccato.* GERM. *Ein sund/ misserthat.* HISP. *Pecado.* ANGL. *A sinne, an offence, a fault.* Posterior participium, ξ $\omega\pi\lambda\iota\mu$ *μαρτηριον*. Est autem peccatum, quicquid sit contra officium: quæ etiam culpa appellatur. *Cic. 3. Offic.* Si gladium quis apud te sana mente deposuerit, repetat insanens, reddere peccatum sit: non reddere, officium. Idem *de Amicitia.* Nulla est excusatio peccati, si amici causa peccaveris. Idem *Att. 1. 3.* Scio nos nostris multis peccatis in hanc ærumnam incidisse. *Virg. 10. Aeneid.* Si sine pace tua atque invito numine Troes Italiam petiere, luant peccata, neque illos Iuveris auxilio. Peccatum autem à delicto ita differt, ut peccatum sit cum aliquid factum est, sed minus rectè. Delictum verò cum aliquid prætermisum & neglectum quod fieri debuit. *Cornelius Fronto de diff. voc.*

Peccatu, pro peccato, in sexto casu, à Cicerone dictum, ut auribus inferebat, adnotavit *Gell. lib. 13. cap. 19.* Ciceronis verba, ex *4. Verrina* referuntur supra in *Pecco*, us.

Pechys, ξ $\omega\pi\lambda\iota\mu$ *πύχυν*, cubitus.

Pecia, vel *Petia*. leges aliquando in Latinis scriptoribus, barbarè loquentibus utuntur & Iurisc. alicubi.

Pecorarius, *Pecorinus*, vide *Pecus*.

Pecten, is, musculini generis, Instrumentum textorum, quo subtegmen stamini immittitur. ξ $\omega\pi\lambda\iota\mu$ *πεττινη*. GAL. *Vn peigne.* ITAL. *Pettine.* GERM. *Ein wälber blatt gurch das der zettel gezogen wirt.* HISP. *El peyne.* ANGL. *Acombe.* Virg. *1. Georgic.*

*Arguto conjux percurrat pettine telas.
Idem lib. 7. Aeneid.*

*— — — — — telisque superbis
Vrit odoratam nocturna in lumina cedrum
Arguto tenues percurrrens pettine telas.*

*Juvenal. Satyr. 7.
Et male percussas textoris pettine Galli
Accipimus.*

*Ovid. 3. Fastor.
— — — — — radio percurrere telas
Erudit, & rarum pettine densat opus.*

¶ A cujus similitudine & pecten dictus qui explicat capillos. *Plaut. in Capt. sc. 2. a. 2.* Sed utrum strictim me attonsurum dicam esse, an pettinetem, Nescio. Vide *Strictim*. Ita me *volsella*, pecten; speculum calami strum *Iuvent.* Idem *Cure. sc. 4. a. 4.* *Ovid. 4. Metam.*

Sape Cytorinco deducit pettine crines.

¶ Est quoque cratis dentatae genus, stylis ferreis, ad colendam terram. ¶ Item ferreum instrumentum, quo rarioresegetes merebantur *Colum. lib. 2. c. 22.* Alij pectinibus spicam ipsam legunt, &c. *Ovid. 4. Fast.*

*Hac modò verbebat cum raro pettine pratum.
¶ Est item pubes, hoc est, locus ubi pili ad verenda nascuntur, quem Græci κριτια appellant. Iuven. Satyr. 8.*

Inguina traduntur medicis jam pettine nigro.

Dictus pecten, quia ut barba indeconsa pettine indigeat. ¶ Est & instrumentum quo citharam pulsamus, ξ $\omega\pi\lambda\iota\mu$ *πλάκτων*. *Virg. lib. 6.*

— — — — — jam pettine pulsat eburno.

¶ Pro versu. *Ovid. 2. Fast.*

— — — — — Sacras alterno pettine Nonas, i. versu elegiaco.

¶ Item pectines, sive pectunculii, ξ $\omega\pi\lambda\iota\mu$ *πεττινη*, pisces sunt qui se ex aqua jactantur sagittæ modo, quemadmodum *lolligo* facere dicitur. *Horat. 4. Serm. Satyr. 4.* Pectinibus patulis iactat se molle *Tarentum*. ¶ Pectines item à *Plinio* in arboribus dicuntur rectæ per longitudinem pectinum modo lineæ & intervalla, quæ Græcè ξ $\omega\pi\lambda\iota\mu$ *κωνδόνες*, & ξ $\omega\pi\lambda\iota\mu$ *αφύρεος* appellantur, hoc est, discursus ille venarum rectus in longitudinem portectus: cujusmodi in pectine conspiciuntur dentes. In quibus autem hic meatuum ductus aliquo modo variat, neque rectus in longitudinem porrigitur, non solet eos *Plinius* absolutè pectines appellare, sed aliquid adiacere, quo varietas illa explicetur, obliquos, cuiusmodi, *modos* (sive pectines appellans. ¶ Pecten *Veneris*, herba est à pectinis similitudine dicta: cujus radix cum malva tusa, omnia tela corpori infusa extrahit. *Autor Plin. lib. 24. c. 19.*

Pectino, as, Ferreo instrumento quod pectinem vocant, spicas lego, vel segetem meto. ξ $\omega\pi\lambda\iota\mu$ *πεττινη*, ξ $\omega\pi\lambda\iota\mu$ *πίκα*. GAL. *Paigner.* ITAL. *Pettinare.* GERM. *Den jung heisur gewachsnen saamen ecken.* HISP. *Peynar.* ANGL. *To kemble or carde.* Plin. *lib. 18. c. 21.* Sunt genera terræ, quorum ubertas pectinari segetem in herba cogat.

Pectinatus, a, um, quod pectinis instar factum est. ξ $\omega\pi\lambda\iota\mu$ *πεττινη*. GAL. *Peigné.* ITAL. *Pettinato.* GERM. *Das gemacht ist wie zwen strål in einander gesteckt.* HISP. *Peynado.* ANGL. *Kembud, carded.* Inde pectinatum rectum dicitur, teste *Festo*, quod in duas partes devexum est: quemadmodum testudinatum quod in quatuor.

Pectinatus, a, um, idem quod *Pexus*. *Cornut. in Perso.*

Pectinatim, adverb. Significat ad pectinis similitudinem factum, & quasi denticulatim ξ $\omega\pi\lambda\iota\mu$ *πεττινη*. GAL. *A dantelure.* ITAL. *A guisa di pettine.* GER. *In strås weis/ das ist/ als zwen strål so mit den zänen in einander gesteckt.*

amit. possess. Nec movere nos debet, quod quædam etiam ignorantes possideamus, id est, quæ servi peculiatiter paraverunt.

Peculiatius, comparat. Magis propriè. *Id. i. i. 2. 2. 2.* qua voce utitur Vlp. l. 4. in fin. D. de doli except.

Peculiosus, a, um, qui peculij multum habet. *ἡ χρηματώδης.* GAL. *Qui a bien de quoy.* ITAL. *Bene flante & che a molto peculio.* GERM. *Der viel eigens hatt/wol habend.* HISP. *Cosa de grand peculjal.* ANGL. *That hath abundance of proper goodes.* *3. Plaut. in Ruden.* Peculiosum esse decet servum & improbum, Quem hero presente prætereat oratio.

Peculiosus, a, um, idem quod peculiosus. *ἡ πολυχρηματώδης.* GAL. *Pecunieux, riche, qui a bien de quoy.* ITAL. *Denaroso, ricco.* GERM. *Reich an gelt/zeltreich.* HISP. *Rico, que tiene gran peculjal.* ANGL. *Riche, wol silvered.* *3. Asinius Pollio ad Ciceronem, Planè benè peculiatius.* Budæus. *Cajus in l. 18. in fin. Digest. de adil. edict.* Equè si quis simpliciter dixerit peculiatum esse servum, sufficit si is vel minimum habeat peculium.

Peculiosus, Quempiam pecunia multo, aut peculium aufero *ἀργυρίω τιμῶν.* Plaut. in *Perf.* Atque ob istam rem ego aliquid te peculiabo.

Peculiosus, aris, & Depeculor, quæ ad Remp. seu principem pertinent, furor, peculium faciens ex eo quod erat publicum, & universitatis *κλέπτω τὸ δημόσιον.*

Peculiosus, & Depeculor, qui hujusmodi furtum facit autore Asconio. *ἡ κλέπτω τὸ δημόσιον.* GAL. *Celui qui dérobe l'argent du Prince ou de la République.* ITAL. *Chi rubba il publico.* GERM. *Ein dieb/der in ein gemeinlichen sectel oder eines Fürsten gut eingriff thut.* HISP. *El ladrón de las rentas del rey y publicas.* ANGL. *He that robbeth the common treasure or kinges exchequer.* *3. Cic. 3. Offic.* Neque enim de sicariis veneficis, testamentariis, furiibus, peculatoribus hoc loco dicendum est.

Peculiosus, a, um, ad peculium pertinens. Peculiosus oves, Varr.

Peculiosus, us, pecunia publicæ, aut fisci furtum, sicut sacrilegium rerum sacrarum. *ἡ τὸ δημόσιον κλέπτω.* GAL. *Larcin du bien du commun & publico.* ITAL. *Furto che si fa del publico.* GERM. *Ein diebstal auß dem gemeinem sectel/oder etnes fürsten schatz.* HISP. *Hurto de las rentas publicas.* ANGL. *Robbing, of the common treasure, or kinges exchequer.* *3. Cic. 5. Verr.* Non intelligit hæc quæ loquor ad illam quæstionem atque peculatus iudicium pertinere. Plin. *de viris illustribus.* Livius Salinator primò consul de Illyriis triumphavit. Deinde ex invidia peculatus reus, ab omnibus tribubus, excepta Metia, condemnatus. Plaut. in *Cist.* Ergo in me peculatum facit. Dicitur autem Peculatus, quasi pecudatus, lpro d posita, à Pecude, sive pecu, Passerat. vel quasi pecoratus, à pecore, quia omnes antiquorum divitiæ in pecoribus posite erant, unde & Pecuniam à pecore dictam esse volunt, ut autor est Ovid. *lib. 5. Fast. Col. in præfatione lib. 6.*

Pecunia, a, à pecore, sive pecu dicta est: quia apud antiquos omnes divitiæ in pecudibus erant sitæ. *ἡ ἀργύρη.* GAL. *Ar-gent, ou ce qui vaut argent.* ITAL. *Pecunia, danari.* GERM. *Selt.* HISP. *El dinero, ò generalmente todo lo que vale dinero.* ANGL. *Silver or other goodes worth silver, money.* *3. Col. l. 6. in præf. in rusticatione vel antiquissima est ratio pascendi, eademque quæstiosissima: propter quod nomina quoque pecuniæ, & peculij tracta videntur à pecore. Quod non solum veteres possederunt, sed adhuc apud quasdam gentes unum hoc usurpatum divitiarum genus. Plin. lib. 33. c. 3. scripsit, Pecuniam sortitam esse nomen è nota pecudis, eo quod primum æs nota pecudis signatum fuit. Hinc Plutarchus in *Poplicola* asserit, in vetustissimis numis signum fuisse ovis, & suis, bovisque conspectum, Pecuniæ vero nomine (ut inquit Hermogenianus, l. *pecunia. 6. de verb. signific.*) non modò numi, hoc est, numerata pecunia, sed omnes res tam solidæ quam mobiles, & tam corpora quam jura continentur. Cicero. *2. de finibus.* Magni æstimabant pecuniam, non modò non contra legem, sed etiam legibus partam: quæ quidem vel cum periculo est quæcunda nobis: est enim effectrix multarum & magnarum voluptatum. Hor. *1. Epist. 6.* Et genus, & formam regina pecunia donat. Idem *4. Carm. Ode 9.* Vindex avaræ fraudis, & abstinentis ducentis ad se cuncta pecuniæ. Maioris pecuniæ res, i. maioris pretij & æstimationis. Hermogen. *in l. rei majoris. ff. de except. præscrip. & iudicis.* Pecuniam exercere, dare sub usuris, aut quoquo modo efficere ne numi vacui sint: dare fœnorii usurisque consequi. Vlp. *lib. 17. tit. 1. l. 10.* Quod si procurator non exercuit pecuniam, sed ad usus suos convertit, in usuras convenietur, quæ legitimo modo in regionibus frequentantur.*

Pecuniola, diminutivum est à pecunia *ἀργυρίδιον.*

Pecunia dea, in Gentilium vanitate.

Pecuniarius, a, um, quod ad pecuniam pertinet, vel quod est de pecunia. *ἡ χρηματικὸς.* GAL. *Appartenance à argent.* ITAL. *Ch' appartiene à danari.* GERM. *Das zu dem gelt gehdrt.* HISP. *Cosa perteneciente à dineros.* ANGL. *Belonging to money.* *3. Cic. ad Brutum.* Nodus est inopia rei pecuniariæ. Idem *pro Cluent.* Neminem voluerunt majores nostri non modò de existimatione cujusquam, sed ne pecuniaria quidem de re minima esse iudicem, nisi qui inter adversarios convenisset. Lis pecuniaria. Quint. *lib. 6. cap. 1.*

Pecuniarius, is, e, idem quod pecuniarius. Sic pecuniaris damnatio dicitur pro pecuniaria apud Macrum. *l. 10. in fin. D. de pecu.*

Pecuniariè, vel pecuniariter. Vlp. *d. l. 47. s. 1. l. 3.* Si quidem pecuniariter agere velit.

Pecuniosus, a, um, qui abundat pecunia. *ἡ πολυχρηματώδης.* GAL. *Pecunieux, riche.* ITAL. *Rico, danaroso, che abunda di pecunia.* GERM. *Seltreich / Der vil getts hatt.* HISP. *Cosa de muchos dineros.* ANGL. *That aboundeth of money, riche.* *3. Nonius, Pecuniosorum & locupletum proprietatem aperuit M. Tullius de senect. à pecore pecuniosos, & à possessionibus locorum locupletes appellatos asserens, multaque ditione ovium, & bium: quod tunc erat res in pecore, & locorum possessionibus, ex quo locupletes & pecuniosi vocabantur. Cic. *2. Par. Pecuniosum hominem, quamvis sit nocens, neminem posse damnari.* Idem *1. de Invent.* In fortuna quærit servus sit, an liber: pecuniosus, an tenuis. Ates pecuniosæ. Mart. *lib. 3.* Ates discere vult pecuniosas.*

Pecus, udis, fœminini generis, & Pecus pecoris, neutri, omne animal, quod sub hominis imperio è pabulo terræ pascitur, ut boves, asini, equi, camelus, oves, capræ, & hujusmodi. *ἡ ζῴων τῶν κτηνῶν κείνη*

βῆτιρ τῶν κτηνῶν. GAL. *Bestail.* ITAL. *Bestiame.* GERM. *Allerley vich dem meuschem dienstlich.* HISP. *Hato, ò manada de ganado.* ANGL. *All maner of cattail.* *3. Varr. Lib. de rust. c. 5.* Qui gregem armentorum emere vult, observare debet primùm, ut sint hæc pecudes ætate potius ad fructus ferendos integræ, quam jam expertæ. Plinius etiam elephantos pecudes vocat. Qui (inquit) cum elephanto congressus, gemino istu pecudem exanimavit. Invenitur etiam pecus, co-ris, pro multitudine pecorum, seu pecudum. Virg. *3. Eslog.*

Dic mihi Damasta cuium pecus, an Melibœi?

Idem.

Caprigenamque pecus nullo custode per herbas.

Tibull. *lib. 4.*

— *Scilicet tardi pecoris sim gloria Taurus,*

Item,

Cuique pecus densa pascebant agmine colles.

Ibidem. Quas herbas pecudes non edunt, homines edunt. Plaut. *Pf. sc. 1. n. 3.* Terrestres pecudes cicimandio condio. *Ibidem.* *3. Interdum pro ove πρὸ βοῦτος.* Ovid. *Eleg. 1. lib. 4. Trist.*

Vique Rapax pecudem ferit lupus.

(i. ovem) Plin. *lib. 8. c. 49.* Est & in Hispania, & maximè Corsica, non dissimile pecori genus musimomum, caprino villo, quam pecoris vel-lere propius. Quint. *Cur in usum vestium sæpe pecori lanæ detra-huntur?* *3. Interdum dicitur de quovis animante, quod humana lingua & effigie caret κτηνῶν.* Virg. *4. Georg.*

Ignarum fucos pecus à præsepibus arcent.

Horat. *1. lib. 1. Carm.*

Omne quum Proteus pecus egit altos

Vifere montes.

3. Pecus autem, quum in genitivo facit pecudis, nunquam accipitur collectivè: alioqui omnino easdem habet significationes. Dicitur enim de quovis animali, excepto homine. Plin. lib. 8. c. 7. Ipsius animalis tanta narratur clementia adversus minus valida, ut in grege pecudum occurrentia manu demoveat, ne quid obierat imprudens. Virg. lib. 4. Georg. de apibus loquens.

— *3. Pecudum custodia solers.*

3. Pro piscibus. Plaut. Pseud. sc. 2. n. 3. Hæc ad Neptuni pecudes condi-menta sunt. (i. ad pisces.) Lucretius *de piscibus.* Præterea genus huma-num, mutæque natantes, Squamigeræ pecudes. Colum. *lib. 8. c. 4.* Volatile pecus faciliè custodiam decipit. Dicitur, que pecus, ut docet Varro) à pes, quod pedibus sine ratione bruta ferantur. *3. Sunt qui dicant pecus, pecudis, olim fuisse Masc. gen. quod apud Ennium lectum sit, Pe-cudi marito: poterimus tamen dicere, Marito ibi esse substantivum, & figuratè cum alterius generis substantivo coherere. Legitur etiam pro eodem Pecus, & in numero plurali pecua: de quo supra. *3. Pecuda etiam neutro genere in usu fuisse, veterum affirmat autoritas. Sifenna, Iumenta, & pecuda locis trepidare compluribus. Item Cic. de Rep. apud Nonium, Quum adhibent in pecuda pastores. Apud Non. in pecua & pecuda.**

Pecū, plurali pecua, pecuum, pecubus. Antiqui dixerunt pro pecore. Pl. *Ruden.* Nec pecua ruri pascere, neque pueros nutrire, &c. Item Liv. *lib. 6. belli Punici, & lib. 5. d. 4.* Varro *l. 2. c. 1.* Igitur homines & pecua cum semper fuisse sit necesse. Festus Pecuum dixit in Cato, per casum genitivum à pecu.

Pecorinus, a, um, quod est ex pecore. *ἡ βοσκτικὸς.* GAL. *De bestail.* ITAL. *Pecorino.* GERM. *Das vom vich kompt.* HISP. *Cosa de ganado.* ANGL. *Of cattail.* *3. ut Pecorina caro: quam pecoream Pecudinam, & pecu-nam possumus appellare. Varro apud Diomedem lib. 1. Pecorina dele-tæ literæ.*

Pecoriosus, a, um, quod pecore abundat. *ἡ βοσκτώδης.* GAL. *Abondant in bestail.* ITAL. *Ch' abunda di pecore.* GERM. *Dol vichs.* HISP. *Cosa de mucho ganado.* ANGL. *Riche in cattail.* *3. ut Pecorosa palatia, apud Propertium l. 4. Venit ad invictos pecorosa palatia montes. Et statuit scilicet fessus & ipse boves. Statius 10 Thebaid. Cui scutura gregem pecoroso vere notavit.*

Pecorarius, qui pecua, sive pecora publica redimit, ut inquit Asconius. *ἡ βοσκτικὸς.* *3. Romani enim vetustiores, nihil in bo-nis aliud præter pecudes habebant. *3. Est etiam pecorarius, qui peco-rum curam habet, pecuarius. *ἡ βοσκτικὸς.* GAL. *Gardien de bestail, berger.* ITAL. *Pecoraio.* GERM. *Ein vichhirt/ oder der zu dem vich sorg hatt.* HISP. *Ganadero.* ANGL. *A grafsyer, hat feedeth cattail.* *3. Augustinus. lib. 1. 5. de civit.* Hic erat pater habitantium in tabernaculis peco-ratorum.**

Pecuaris, qui pecora pascit, pecorarius. *ἡ βοσκτικὸς.* GAL. *Gardien de bestail, berger.* ITAL. *Pecoraio.* GERM. *Ein vichhirt.* HISP. *Ganadero, ò pas-tor de ganado.* ANGL. *A feeder of cattail.* *3. Cic. 4. Verr. Mercator, an ata-tor, an pecuarius.*

Pecuaris, a, um, quod ad pecus pertinet *ἡ βοσκτικὸς.* GAL. *Apparte-nant à bestail.* ITAL. *Ch' serve à bestiame.* GERM. *Zu dem vich gehdrend.* HISP. *Perteneciente à ganado.* ANGL. *Belonging to cattail or be-stail.* *3. Plaut. in Trucul. Malè venit res pecuniaria mihi apud vos. Co-lum lib. 7. c. 12. Pecuaris canis neque tam strigosus, aut pernix debet esse, quam qui damas, cervosque, & velocissima sectantur animalia: est autem Pecuaris canis, qui pecora, vel pecudes custodit à luporum vo-racitate, & injuria.*

Pecuarie, & pluale Pecuaris, oium, dicuntur à pecu. *ἡ βοσκτικὸς.* GAL. *Troupeau de bestail.* ITAL. *Greggi grandi di pecore.* GERM. *Grosse schaaren oder huffen vichs.* HISP. *Hato de ganado.* ANGL. *Flockes of cattail.* *3. Nominativus singularis est pecuare, vel pecuar per apocop. n. Propriè autem pecuaris dicuntur magui Pecudum greges. perius, Findor, ut Arcadiæ pecuaris rudere ce-das, Virg. 3. Georgic.*

Solve mares, mitte in venerem pecuaris primus.

Autor ad Heron. *lib. 4.* Nam quum canes funguntur officii luporum curam præsidio pecuaris cedemus. *3. Nonnunquam pecuaris pro vesticilibus accipiuntur, aliisque rebus omnibus, ex quibus populus habet proventum. Diu enim hoc vno vesticili populus Romanus contin-*

Pelarpatis, dignitatis nomen. L. g. b.
 Pēlāgīa, πηλαγία, olim dicta est celeberrima illa totius Europæ Cher-
 onesus, inter duo maria, Ægæum & Ionium, platanī folio similis
 propter angulosos recessus: quæ notiore nomine Peloponnesus di-
 citur. Dicta Pelasgia à Pelasgis populis vetustissimis, qui ab Arcadi-
 bus originem traxerunt. Vide Strabonem lib. 5. & Plin. lib. 4. c. 4.
 Pēlāgī, πηλαγῖ, populi sunt Græciæ vetustissimi, qui ex Arcadia oriun-
 di, circa extremam partem Macedoniæ confederunt, in eo Thessaliæ
 tractu qui ab illis aliquandiu Argos Pelagiscum fuit appellatus.
 ¶ Dicti Pelasgi, ut nonnulli putant, quasi πηλαγῖ hoc est, ciconiæ,
 quod more ciconiarum, antequam sedem sibi deligerent, bonam par-
 tem orbis peragrarent. Ovid. l. 13. Metam. eorum meminit.
 Pēlāgīs, πηλαγῖς, Regio est mediterranea Peloponnesi, olim etiam Tri-
 modis, & postremo Arcadia dicta, Auctor Plin. l. 4. c. 6. Inde Pelasgus ga-
 gum, πηλαγῖς. Dicta quoque est Pelasgis Arcadia, ut annotat Her-
 mol. in Pl.
 Pelasgias, adis, Patronymicum, pro gentili, vel adiectivo, ut Vrbes Pe-
 lasgiades. Ovid. Epist. 91.
 Pelasgus, πηλαγῖς, Iovis filius è Niobe.
 Pēlāgus, πηλαγῖς, frutex est lauri foliis: unde à Græcis δαφνοειδής ap-
 pellatur. ¶ Sinhrūn, oder Ingrūn. ¶ Quo nomine etiam Latini utuntur.
 Vide Plin lib. 15. c. 11. Herbarij Laureolam appellant.
 Pēlēchīnūs, πηλεχῖνός, herba est in fegetibus nascens, quæ alio nomi-
 ne Securidaca appellatur. Plin. lib. 27. c. 12.
 Pelecinus, πηλεκῖνος, herba, quæ Latinis securidaca: quia semen eius an-
 cipitem securim æmulatur. Dioscor. lib. 3. c. 129.
 Pelecinus πηλεκῖνος, avis.
 Pēlēthrōnūs, πηλεθρόνους, Thessali cuiusdam nomen est qui primus
 fræna, & equorum ltrata dicitur invenisse Plin. l. 6. c. 56.
 Pēlētrōnium, πηλεθρόνιον, oppidum Thessaliæ, ubi primùm domandorum
 equorum inventus usus est.
 Pēlēthrōnī, πηλεθρόνοι, dicti sunt Lapithæ, à loco qui subiectus est Pe-
 lio monti, in quo medicamentorum magna vis nascitur, quæ Græci
 glossematici. Θρόνα, vocant. Hi primi omnium frænorum usum in-
 venisse dicuntur, & domandorum equorum artem: ut annotavit Ser-
 vius in illud Virg. 3. Georg.
 Fræna Pelethronij Lapithæ, gyròsque dudere.
 Pēleūs, πηλεὺς, Æaci filius, qui ex Thetide genuit Achillem, qui à no-
 mine patris, Pelides à Poëtis dicitur. Ovid. 8. Epist.
 Pelides utinam visasset Apollinis arcus.
 Stat. 2. Syl.
 Semifer Æmonium vincebat Pelea Chiron.
 Ovid. 15. Metam.
 Est genitor Peleus, est Pyrrhus filius illi (Achilli.)
 Idem ibidem.
 Fratres Telamon Peleusque fuerunt. ambo exules ob eadem
 fratris.)
 Pēlīdēs, πηλεΐδης, Achilles dictus, à Peleo patre. Hephæstion interpres So-
 phoclis in Aiace, Æacus, filius Iovis ex Ægina, Peleus, & Telamon
 ex Æaco, quorum Achilles & Ajax, Aiæcis autem filius erat Eury-
 faces.
 Pēlīās, adis, πηλιάς, Patronymicum est fæmininum à Peleus. Ovidius.
 Epist. 3.
 Transeat Hælloneum Pelias hasta latius.
 hoc est, ab hasta Achillis qui Pelei fuit filius: quàm nemo præter
 Achillem vibrare, ob magnitudinem poterat. Hanc à Pallade decor-
 ticatam & politam, à Vulcano cuspidatam fuisse ferunt. Ovid. 13. Met.
 Nec non onerosa gravisque
 Pelias hasta potest imbellibus esse lacertis.
 Item Plaut. Pseud. sc. 2. a. 3. Vt Medea Peliam concoxit senem.
 Pēlīās, πηλιάς, Neptuni filius ex Tyro Salmonei regis filia, frater Æso-
 nis, & Thessaliæ rex, qui Iasonem fratris sui filium, cuius indolem
 formidabat, ad expeditionem Colchicam, velut ad certissimum peri-
 culum ablegavit. Vide Valer. Flaccum lib. 1. Argon. Hic tandem filia-
 rum suarum manibus iugulatus in fabulis, idque persuasum Medæ quæ
 integræ ætati se illum restitutum simulabat. Vide Ovid. Medam.
 Pelica πηλιγα, poculi genus.
 Pēlicānūs, sive Pelecanus. ¶ πηλιανός. GAL. Pelican. ITAL. Pellicano.
 GERM. Ein pelican/oder Ißfisch. HISP. Pelican. ANG. A Pelican. ¶
 Avis ægyptia. Nascitur in solitudinibus, maxime Nili fluminis. Duo
 autem sunt pelicanorum genera, ut docet Hieronymus: unum volati-
 le, aliud aquaticum. Hæ aves crebris ictibus rostrorum dicuntur occi-
 dere parvulos suos, eosdemque in nido occisos à se, lugere per tri-
 dum. Postremo matrem seipsam graviter vulnerare aiunt, & sangui-
 nem suum super filios fundere, quo illi perfusi reviviscunt. A Græcis
 etiam δειδρακλάτης dicitur, quod rostri ictibus arbores pertundat.
 Alianus lib. 15. — pelicanos eosdem facit cum plateis.
 Pelides, vide Peleus.
 Pēlīgnī, πηλιγῖ, populi Maris finitimi, quorum metropoliserat Sul-
 mo, Ovidij patria. ¶ Die Sulmonenser Landschafft in Trastia. ¶ Ibi pel-
 sima nascuntur vina. Peligni ex Illyrico profecti sunt ductu Volsinij
 regis, cui cognomen Lucullo fuit, & partem Italiæ occuparunt. Ei duo
 nepotes fuerunt: Pacinus, à quo pacinates: & Pelicus, à quo peligni.
 Hactenus Sipontinus ex Festo.
 Pēlīgnūs, a, um, adiect. Ovid. lib. 3. Amor.
 Peligna dicar gloria gentis ego.
 Pēliānā, πηλιανῶνα, Steph. Thessaliæ oppidum in tractu phtiotidis: ita
 dictum à Pelinno Oechaliei filio. Meminit huius oppidi etiam Plin.
 lib. 4. c. 8.
 Pelioma, πηλιόμα, livor, à πηλίω.
 Pēlīon, πηλιόν, mons Thessaliæ in sinum pelasgicum incumbens. Ovid.
 5. Fastor.
 Pelion Æmonia mons est obversus in austros,
 Summa virent pinus, cætera quercus habet.
 Hinc adiect. pelius & peliacus. Cic. & Ovid.
 Pēllā, πηλλά, ubi Macedonia fuit in littore Ægei maris: illustrata maxi-
 mē natalibus philippi Macedonum regis & Alexandri. ¶ Est item

Pella Syriæ oppidum, à Macedonibus ita appellatum, quum Antea
 Apamia diceretur. Steph. ¶ Item urbs trans Iordanem sita, in quam
 Christiani migrarunt ante obsidionem Ierosolymorum per Titum
 Imperatorem, teste Eusebio lib. 3. c. 4. Eadem multis annis fuit sedes
 PP. Ierosolymitanorum.
 Pēllæus, a, um, adiectivum. Lucan. lib. 10.
 Illic Pellai proles vesana Philippi,
 Felix prado iacet.
 Iuven. Satyr. 10.
 Vnus Pellæo iuveni non sufficit orbis.
 ¶ Pellæa gula, pro Alexandrinis deliciis, apud Martialis. lib. 3. epitheto
 longiusculè petito ab Alexandro pellæo conditore.
 Princeps (inquit) Nilivæ raperis Coracino macellis:
 Pellæa prior est gloria nulla gula.
 Plaut. Asin. sc. 2. a. 2. Asini venditi pellæo mercatori.
 Pēllānā, sive pellane, es, πηλλάνη, oppidum Laconia in Megalopolitanum
 vergens agrum, teste Strab. l. 8. quod tamen à Plinio lib. 4. c. 6. Arcadiæ
 annumeratur.
 Pēllax, acis, adiectivum, qui per blanditias aliquem decipit. ¶ πηλλάξ
 mephattēb. ἰμπαζογῖς. πηλλάξ. πηλλάξ. GAL. Affronteur, qui trompe
 par belles paroles. ITAL. Lusinghiero, ingannatore. GERM. Betrügig mit
 liebtosen vnd glatten worten. HISP. El que mucho atrahe halangando,
 lisonjero. ANGL. That allureth and deceiveth by faire wordes. ¶ A ver-
 bo pellicio, quod est fraudandi causa aliquem allicio. Virg. 2. Æneid.
 — invidia postquam pellacis Vlyssi
 (Haud ignota loquor) superis concessit ab oris.
 Pēllācīā, Fallacia, illecebræ. ¶ πηλλάξ mirmáb. πηλλάξ. πηλλάξ. GAL. Tromperie,
 allechement decovant. ITAL. Inganno. GERM. Einführung
 in betrug/obctorung. HISP. Halago, engaño. ANGL. A faire spraking to
 deceive. ¶ Virg. lib. 5. Georg.
 Verum ubi nulla fugam reperit pellacia.
 Lucr. lib. 2.
 Subdola quum ridet placidi pellacia ponti.
 Pellacia, seductiones. Pellaces, seductores, Pellax, fallax. Pelexor, persua-
 sor. Veteres glossæ: δολός. dolosus, astutus, tergiversator. pellax. Item,
 πηλλάξ, fallax, pallax. Virg. 2. Æneid. Gl. I. fid.
 Pellarius, πηλαράριος, qui sicut pelles, tutor.
 Pellego, is, it, non raro pro perlego, de quo infra.
 Pēllēnē, πηλλήνη, castellum est Achaia, propriè dictæ, sexaginta stadiis
 à sinus Corinthiaci litore distans, teste Strabone lib. 8. Plin. lib. 4. c. 5.
 Pellenæorum castellum appellat. ¶ Est item pellenæ eiusdem Achaia
 vicus, inter pellenem castellum & Ægas, teste Strabone loco iam cit.
 Pēllēnēūs, πηλλήναιος, mons est in Chio insula, apud Plinium lib. 5.
 cap. 32.
 Pellepidus, a, um, vide Perlepidus, n. um.
 Pelles, mantica, seu pera viatoria Iun. Item vas lactarium, Cerda.
 Pēllēx, icis, fæm. gen. ut inquit Iureconsultus. Illa vulgò appellatur,
 quæ cum eo cui uxor sit, corpus miscet. ¶ πηλλήξ. πηλλήξ. πηλλήξ. GAL. Celle qui abuse de la partie legitime d'un marié. ITAL.
 & HISP. Adultera. GERM. Ein tebsweib. Diebey einem eheman zu vnehe-
 ren sizt. eines ehemanò hur. ANGL. A wedded manes harlot. ¶ Inde apud
 Oratores & Poëtis pellex non tam viri, quàm uxoris nuncupatur.
 Cic. in Orat. pro Cluent. Vxor generi, noverca filij, filia pellex, De-
 clam. in Cicero. Filia matris pellex tibi iucundior, atque obsequentior
 quàm parenti par est. Ovid. Epist. 9.
 Nomine deposito pellicis, uxor erit.
 Idem Eleg. 1. lib. 2. Trist.
 Pellicibus multis indoluisse Deam.
 ¶ Pellex, & unde dicta, & in eam lex Numæ. Gell. c. 3. l. 3. Concubina
 verò est, quæ cum cælibe viro sine nuptiis locum tenet uxoris, quam
 Græco vocabulo πηλλάξ pallacem appellamus. Sueton. de Vest. Inde
 quieti vacabat, accubante aliqua pallacarum, quas in locum defunctæ
 Cænidis plurimas constituerat. Iustinus quoque Cyri pallacem nomi-
 nat, licet vitio liberiorum pellicem scriptum reperitur. Dicitur quo-
 que pellex de masculis, cum quibus mariti relictis coniugibus con-
 cumbunt. Cic. in Salust. Omnium cubiculorum pellex, & idem postea
 adulter. q. d. Tu puer lædebas alienas uxores præcipiens eis maritos:
 præcipiens eis uxores. Sueton. in Cas. Prætereo actiones Dolabellæ, in
 quibus eum Dolabella pellicem reginæ dicit. ¶ Pellex Latinum no-
 men est à pellicio, quod est blandiendo decipio: quæ blandiendo vi-
 rum ab uxore seducit. Vide Vallam lib. 6. Elegant.
 Pēllīcātūs, us, actus quem pellex exercet: sicut concubinatus quem
 concubina. ¶ πηλλάξ. GAL. Sollicitation du mari d'autrui. ITAL. Il ten-
 ner donna à sua posta, che si dice propria di marito. GERM. Das huren
 vnd hurenwäsen eines eheman mit einem tebsweib. HISP. Maldad de
 adultera. ANGL. Alluring or ill lyl or campani that avocded man li-
 veth vith a strompet, adulterie. ¶ Cic. 2. Offic. Ab ea enim est ipse pro-
 pter pellicatus suspensionem, interfectus.
 Pēllīcēo, es, icui, quanquam rarissimè legitur: Diomedes l. 1. invenitur
 tamen apud Col. in Præfatione lib. 8. pro blanditiis impetrare, nisi locus
 corruptus est. Nunc verò (inquit) quum pleræque sic luxu & inertia
 dissulant, ut ne lanificij quidem curam suscipere dignentur: sed domi
 sedentes confectas vestes fastidio habeant, perversaque cupidine pre-
 tiosiores alias à viris pellicent, quæ grandi pecunia, & totis penè
 censibus redimuntur, nihil mirum est eadem ruris & instrumentorum
 agrestium cura gravari.
 Pēllīcīo, is, exi, ectum, Blanditiis in fraudem induco, allicio, illicio,
 ¶ πηλλάξ. πηλλάξ. πηλλάξ. πηλλάξ. GAL. Induire
 & attirare par belles paroles, amaducier. ITAL. Ingannare lusingando.
 GERM. Ameinen/locken. HISP. Atraher con balagos, enganar halangan-
 do. ANGL. To inty se and allure by faire wordes. ¶ Ter. in Phorm. Is se-
 nem per epistolam pellexit. Cic. 1. de Orat. Maiorem partem senten-
 tiarum sale tuo, & lepore, & politissimis facetiis pellexisti, Plaut. Men.
 sc. 2. a. 2. Si pellexerunt (cum) perditum amittunt. Componiturque
 ex per, & lacio, mutatis l in r, & a in i. Festus. Laci, decipit, inducit.
 Lax, lacis verò, fraus est. A lax, lacio fit: unde & Lactio, as: & composi-
 ta, Allicio Elicio, Illicio, & alia. Legitur quoque pellicio apud Li-
 vium

vium 4. pro eodem. Negotium (inquit) datur, ut quos quisque posset ex collegio Tribunalium ad intercessionem perliceret. Pellicio tamen, & pellexi & pellectus magis in usu sunt quam pellicio, aut pellexi. Pellectus vero in ista significatione nequaquam haberi puto, sed Pellectus tantum, ne à perlego putaretur.

Pellīcator, is, qui blanditiis aliquem in fraudem pellicit. { מַלְאָכִים nephasch. } *πρωταγωγι*. GAL. *Trompeur sous beau semblant, amadoisur, enjoueur.* ITAL. *Lusinghiero.* GERM. *Ein anreißer/oder cinem mit süßen worten überhöret.* HISP. *El que atrahe con halagos.* ANG. *An alluror or intyser by faire wordes.* Festus.

Pellīcor, pellicin ago.

Pellīs, is, dicitur quum est à carne separata, quæ cutis antea dicebatur, { ἄνη } *hor. ἄνη, ἄνη.* GAL. *Vne peau, une panne.* ITAL. *Pelle.* GERM. *Ein haut oder fel.* HISP. *La pelleja, d cuero.* ANGL. *The skinne, an hide, à pelte.* Ossa atque pellis torus est, ita cura macret, Plaut. *Aul. sc. 5. n. 3.* Ossa atque pellis sum misera macitudine. Idem *Capt. sc. 2. a. 1.*

Pellibus & setis arcent mala frigora braccis,
Ovid. *Eleg. 10. lib. 3. Trist. Iuven. Satyr. 10.*
Dissimilēque sus deformem pro cute pellem.
Cic. *1. denat. deor.* Quam tu nunquam, ne in somnis quidem vides, nisi cum pelle caprina, cum hasta, cum scuto. Virg. *8. Æneid.*
quem sulva leonis Pellis obit totum.

Idem *11. Æneid.*
Cui pellis latos humeros erepta iuvenco.
Pugnatori operit.

Pellis pro mantica & involucre vestis, supelletilis aliorumque utensilium, & sarcinarum. Petron. Ego vos jam in duas pelles conjiciam vinculosque loris in vestimenta pro sarcinis habebō. Persius, *Iam pueris pellem succinctus & cæphorum aptas.*

¶ Pro tentorio, per metonymiam materiæ. ¶ Quiescere in propria pelle, est contentum esse sua sorte, nec quicquam supra vires affectare. Horat. *Serm. Satyr. 5.*
Vel meris quoniam in propriis non pelle quiessem.

¶ Detrahere pellem alicui, metaphoricè dictum est pro Detegere animum alicujus Horat. *2. Serm. Satyr. 1.*
qui quum est Lucilius ausus
Primus in hunc operis companion carmina morem:
Detrahere & pellem, nitidus qua quisque per ora
Cederet introrsum turpis?

¶ Sub pellibus esse, hoc est, in castris stantibus. Cic. *4. Academ.* Ut non multum Imperatori sub ipsis pellibus otij relinquatur. ¶ Dicta pellis (ut quidam putant) à pellendo, quod externas injurias tegendo repellat. Hæc postquam concinnata est ad calceos & cætera opera faciēda aluta dicitur. Varro, *Pæceolus, saccus est ex aluta factus.*

Pellīculā, æ, diminut. Paiva pellis. { δερμάτιον. } GAL. *Petite peau.* ITAL. *Pellicina.* GERM. *Ein heutin oder fellin.* HISP. *Pelleja pequena.* ANGL. *A thinne skinne or sine.* Cic. pro *Muran.* Atque ille homo cruditissimus, ac Stoicus; stravit pelliculis hædinis lectos Punicanos, & exposuit vasa Samia: quasi vero Diogones Cynicus esset mortuos, &c. ¶ Continere se in pellicula, probibium est, intra suam sortem se continere. Mart. *lib. 3.*
Lusisti, satis est: sed te, mihi crede, memento,
Nunc in pellicula cerdo tenere tua.

¶ Curare pelliculam, est corpus suum molliter tractare. Horat. *2. Serm. Satyr. 5.*
ire domum atque pelliculam curare iube.

¶ Veterem pelliculam retinens, hoc est, pristinos mores. Persius *Sat. 5.*
Sin tu quum fueris nostræ paulo ante farina,
Pelliculam veterem retines, & fronte politus
Astutiam vapido seruas sub pectore vulpem.
Quæ dederam supra repeto, junemque reduco.

Pellīcū, s, a, um, quod est ex pelle, ut Vestis pellicea. { δερμάτιον. } GAL. *De peaus fait de peau.* ITAL. *Di pelle.* GERM. *Don heuten/belzin.* GERM. *Cosa de maceria di pelleja.* ANGL. *Of a skinne.* Hieron. *contra Iovin.* Dejecti in vallem lacrymarum, tunicis consutis & pelliceis vestirentur. ¶ Dicitur & pellicius eadem significatione. Lampridius in *Helio-gab.* Sella pellicia.

Pellīcū, s, a, um, quod pelles habet, vel pellibus tectum est. { δερματώδης. } GAL. *Qui est couvert de peaux, ou fourré de pannes.* ITAL. *Pellizato.* GERM. *Mit belzen/oder fellen dedeckt.* HISP. *Pejido de pellejas.* ANGL. *That is covered or furred with skinnes.* P. Oper. *lib. 4.*
Pellicos habuit rusticæ thordæ patres.
Horat. *2. Carm. Ode 6.*
Varro. *1. 2. c. 2.* Pellitæ oves, id est hirtæ.
Dulce pellitis ovibus Galeis
Flumen, & regnata petam Laconi
Rura Phalanto.

Pellīcū, s, a, um, Pellibus alligatis obturo. { ὑποδερματίζω. } GAL. *Couvrir, ou étouper de peaux ou de cuir.* ITAL. *Coprire con pelle.* GERM. *Mit cinem fell vermachen oder verstopfen.* HISP. *Cubrir, d tapar con pellejas.* ANGL. *To furre or cover with skinnes.* Colum. *lib. 12. c. 46.* Vas operculatum pelliculant. *lib. 1. c. 39.* In alia vasa deliquare, & confestim opercula gypfare, & pelliculare.

Pellio, qui vestes pelliceas & alia ex pellibus opera facit. { δερματόμαχος. } GAL. *Pelletier, peancier.* ITAL. *Pellicciaio.* GERM. *Ein tünner/belzmacher.* HISP. *Pellejero.* ANGL. *A skinner or furrer, a pelmunger.* Plaut. *Aen. sc. 4. a. 2.* Quasi supellex pellicionis, palus palo proximus

Pello, as inusitatum, à quo Appello, compello, interpello.

Pello, is, pepuli, pulsum, percussio, serio. { ἡδίαχὸν ἢ ἡδίαχον } *hichah. ἡδίαχον, ἡδίαχον.* GAL. *Pouffer, debouter, chasser.* ITAL. *Percuotere, scacciare.* GERM. *Schlagen/stopfen/aufstreichen/hinstossen.* HISP. *Herir, empuxar.* ANGL. *To expell or put out.* Plaut. in *Amph.* Quid minitabas te facturum, si istas pepulisses fores. Ter. in *Andr.* Tune has pepulisti fores? ¶ Aliquando ponitur pro abigo, extrudo, *ἡδίαχον, ἡδίαχον.* Pelle animo timorem: mox aderit gnatus. ¶ Iungitur etiam ablativo cum præpositione à: ut Pelle hunc à foribus, apud

Plaut. in *Amph.* Item cum præpositione de, ut Non potuit pelli de ea sententia. Item cum è, vel ex: ut Pellere aliquem è foro, vel ex templo. Nonnunquam etiam sine præpositione: ut pellere patia, civitate, regno, agro, sedibus.

Pulsus Aristides, nec tamen urbe sua
Ovid. *Eleg. 1. lib. 2. Trist.*
In numerum pulsa brachia versat aqua
idem *ibid. Eleg. 1. lib. 4.*
Iam mihi canities pulsus melioribus annis.
Venerat.
idem *Eleg. ult. lib. 4. Trist. &c.* Jungitur etiam accusativo cum præpositione in. Cic. *2. de Orat.* In exilium pulsus est. ¶ Ponitur interdum pro exagitare, affligere. Idem *ad Nigidium lib. 4. Epist.* Quamquam enim nulla me ipsum privatim pepulit insignis injuria. Et Liv. *1. 10. bell. Punic.* Hoc non mediocri cura Scipionis animum pepulit: nullius enim forma pepulerat captivæ. ¶ Hinc sunt Pulsio, pulso, Pulsus, & nonnulla alia quæ suis locis explicantur. Item composita Appello, Compello, Depello, Expello, Impello, propello. A supino pulsum fit frequentativum Pulsio, as, de quo mox.

Pulsus, us, Impulsio, motus, ictus, verberatio. { ἡδίαχὸν ἢ ἡδίαχον } *madduach. ἡδίαχον, ἡδίαχον.* GAL. *Pousser, batement, chassement.* ITAL. *Percussione.* GERM. *Eintrif/oder stoss.* HISP. *Empuxon.* ANGL. *Any expelling or putting out.* Cic. *1. Tuscul.* Inanimum est omne quod pulsu agitur externo. Idem *1. de Oratore.* Impetus, pulsusque remorum. Virg. *12. Æneid.*
pulsusque pedum tremuit excita tellus.

Item Pulsibus aquarum Gell. *cap. 28. lib. 2.* ¶ Pulsus item, { ἡδίαχὸν } *hichah.* GAL. *Le pouls.* ITAL. *Pulso.* GERM. *Das schlagen der pulsaderen.* HISP. *Pulso.* ANGL. *The pulse the moving of the arteries.* A medicis appellatur motus arteriarum ex spiritus reciprocatione, & ex systole, diastoleque cordis proficiscens Plin. *1. 11. c. 37.* Arteriarum pulsus in cacumine maxime membrorum evidens, inde ferè morborum, in modulos certos legesque metricas per ætates stabilis, aut citatus, aut tardus. Idem *lib. 7. c. 51.* Venarum percussus appellat. *κατηχυσίαι,* venas sumens pro arteriis. Venatum (inquit) inæquali, aut formicante percussus.

Pulso, as, pro quo & apud Comicos, non raro dicitur Pulso, as, are: de quo infra. Frequentativum, à pello, percussio, verbero. { ἡδίαχὸν ἢ ἡδίαχον } *hichah. ἡδίαχον, ἡδίαχον.* GAL. *Pousser, heurter, frapper.* ITAL. *Battere, percuotere.* GERM. *Nesttig schlagen/oder stossen/treiben.* HISP. *Herir.* ANGL. *To thump, to strike, to knock.* Ovid. *Eleg. 9. lib. 4.*
Infesto pede pulsas humum Taurus.
undas (frigore concietas) ungula pulsas equi.
Ovid. *El. 10. lib. 3. Trist. Cic. 9. Verr.* Sex lictores circumstant valentissimi, ad pulsandos verberandosque homines exercitatissimi, Teient in *Adelph.* Sed quis hoc ostium pulsavit? Virg. *4. Æneid.*
tui nubens aris
Pinisferum caput & vento pulsatur & imbrī.

¶ Transfertur & ad animum. Plaut. in *Epid.* Id ego expetior, cui in unum multa confluunt, quæ meum pectus pulsant. ¶ Interdum pulsare ponitur pro violare, lædere. Virg. *lib. 12. Æneid.*
Pulsatos referens infesto fœdere divos.
Sueton. in *Tiber. cap. 2.* Nonnulli in altercatione & jurgio Tribunos pleb. pulsaverunt. ¶ Pulsari item dicuntur fides, vel instrumenta musica, quum chordæ digitis, vel pleatro atrectantur, ut sonum edant. *νευρίδι.* Virg. *6. Æneid.*
Iamque eadem digitis, iam pectine pulsas eburno.

Campana quoque pullari dicitur, quum aut restibus, aut pedibus impulsata, aut malleo icta sonitum reddit, Pulsari ponitur aliquando pro conveniri, & in iudicium vocari. Cic. *Verr. 5.* Pro decuma quum pulsatus à Venerio esset dedit h. s. sedecim millia. Vlp. *1. 1. §. 10. D. de inter. in iur. fac.* Qui interrogatus responderit: sic tenetur quasi ex contractu obligatus pro quo pulsabitur. Hotoman.

¶ Huius composita sunt Compulso, Expulso, quorum significata suis locis traduntur.

Pulsans, tis, part. { ἡδίαχὸν ἢ ἡδίαχον } *hichah. ἡδίαχον, ἡδίαχον.* Juven. *Satyr. 9.*
& cum lusore cavello
Cymbala pulsantis legatis fiet amici.
Virg. *lib. 3. Georg.*
Exultantiaque hauris.
Corda pavor pulsans.

Pulsatus, a, um, aliud part. Verberatus. { ἡδίαχὸν ἢ ἡδίαχον } *machchêh. ἡδίαχον, ἡδίαχον.* GAL. *Frappé.* ITAL. *Percosso.* GERM. *Hesttig gestossen/geschlagen/getriben.* HISP. *Herido.* ANGL. *Striken, knocked, beateen.* Plin. *lib. 12. c. 9.* Pulsata fluctibus a bores: Equor pulsatum remige. Ovid. *3. de Ponto.* Saxa pulsata. Virg. *3. Æneid.*

Pulsandus, a, um, *ἀρραχυσίαι, ἡδίαχον.* aut area pulsanda equis, Ovidius *3. Amor. Eleg. 14.*

Pulsatio, nis, pulsandi actus. { ἡδίαχὸν ἢ ἡδίαχον } *machchêh. ἡδίαχον, ἡδίαχον.* GAL. *Frappement, hurtement.* ITAL. *Percuotere, percossa.* GERM. *Das schlagen/stossung.* HISP. *Herimiento, herida.* ANGL. *A thumping or knocking.* Liv. *lib. 31.* Ea majore cum sonitu quam vulnere ullo, pulsatio scutorum parumper succedentes Romanos tenuit. ¶ Cæterum inter pulsatione & verberatione hoc interesse Otilius docet: verberare est cū dolore cadere: pulsate sine dolore.

Pulsator, is, { ἡδίαχὸν ἢ ἡδίαχον } *hichah. ἡδίαχον, ἡδίαχον.* GAL. *Frappeur.* ITAL. *Chi percuote.* GERM. *Ein schlager.* HISP. *Heridor.* ANGL. *A thumper or knocker.* Val. Flac. *5. Argon.* citharæ pulsator Apollo.

Pulsatiles venæ, à quibusdam appellatæ spiritus semitæ, quas medici Græco vocabulo arterias vocant, *ἀρτηρίαι.* Agitantur enim illæ perpetuo quodam pulsu ex systole & diastole cordis proficiscente.

Pulsula, æ, diminut. pro ampulla & pustula. Mart. *lib. 14.*
Fervida ne trito tibi pollice pulsula surgat,
Exornent docilem garrula plestra lyram.
Quo loco fortasse legendum *pustula.*

Pulto, as, pulso, sitque à supino pulsum quo antiqui utebantur. { ἡδίαχὸν ἢ ἡδίαχον } *hichah. ἡδίαχον, ἡδίαχον.* GAL. *Pousser, frapper, hurter.* ITAL. *Percuotere, picchiare, batterse.* GERM. *Hesttig*

oder ostlopfen. HISP. *Habit.* ANGL. *To beate or knock at.* Plaut. Pultando confregi fores. Terent. Cello jam pultare ostium. Plaut. *Amphitr.* Pultabo fores. Et *Asin.* sc. 3. a. 2. I. pueri, pulta. Item, Neque quicquam melius est quam ut hoc pulsem ostium. Idem *Pf.* sc. 7. a. 4. Feri, placide pulsa. Idem *Menach.* sc. 2. a. 1. Pultando, foribus exitum affero. Idem *Capt.* sc. 1. a. 3. Fores pultabo. Idem *Menach.* sc. 6. a. 5. Quomodo pultare potui. Idem *Mof.* sc. 2. a. 2. Pultando pedibus penè confregi assulas. *Ibid.* Si denuò pultaveris ostium. Idem *Amph.* Pectus digitis pultat. Cor credo evocaturus est foras. Idem *Mil.* sc. 2. a. 2. Te compendium facere pultandi volo. Idem *Pf.* sc. 2. a. 2. Pultabo: Heus ecquis istas aperit fores. Idem *Mof.* sc. 2. a. 2.

Pellonia, dea, à qua fingebant pelli hostes.
 Pello, sive pellus, *πέλλος*, avis est ex genere ardeolarum, ita dicta, ut patant, ab adverbio *πέλας*, quod est propè, quod minus altè volet, quam cetera ardeolarum species. Plin. lib. 10. c. 60.

Pellucè, es, luxi, Transluco, quasi perlucè. *פריץ* *hophiàb.* *פריץ* *hophiàb.* GAL. *Reluire, estre clair en sorte qu'on voye à travers.* ITAL. *Transpicare, risplendere.* GERM. *Durchscheinen, durchsichtig sein.* HISP. *Translucir.* ANGL. *To hve and give light throug.* Juvenal. *Satyr.* 2. *Acer & indomitus, libertatisque magister,*
Crotico pelluces.

Plaut. in *Anul.* Quin extra inspicere in sole etiam vivo licet, Ita is pellucet, quasi laterna Punica. Idem *Rudente.* Nam nunc pellucet ea quam cribrum crebrius. Ita sicut juncti ne commissura pelluceat. Quint. § Oratio pellucens, id est, clara & aperta. Cicero. *de clar. Orat.* Ita reconditas exquisitissaque sententias mollis & pellucens vestiebat oratio.

Pelluo: idem quod perluo, de quo infra, *καταλύω.*
 Pellucidus, vide *Perlucidus.*

Pelluvium, ij, Pelluvia, x, vas in quo lavantur pedes, sicut Malluvium & Malluvia, vas in quo lavantur manus. *πυδωπιτρον.* GAL. *Vn bassin à laver les pieds.* ITAL. *Vaso dove si lavano in piedi.* GERM. *Ein Fußbecken in welchem man die Füße wäscht.* HISP. *El bacin para lavar los pies.* ANGL. *Basin to wash ones feete in.* Dicitur pelluvium à pelluendo. Hoc idem pollubium dicitur. Labrum autem commune est, quemadmodum & pelvis.

Pelopœa: *πέλοπαια.* Thyestis filia, quæ à patre gravida facta insigni forma infantulum peperit: quem recenter natum, ne turpitudine sua palam fieret, feris devorandum in sylvis reliquit. Evenit tamen diis ita volentibus, ut pastor quidam illac iter faciens, in puerum incideret: qui misericordia motus domum suam illum detulit, lacteque caprimo illum educavit. Vnde & Ægithus est appellatus. Hic postea quum in virum adolevisset, Atreum patrum suum Thyestis instinctu interfecit. Clytemnestram quoque absente Agamemnone per adulterium polluit, viiunque ejus è Troiano bello redeuntem, ab illa adjutus, interemit. Pelopœa item Lydiæ urbs, alio nomine Thyatira & Semiramis appellata. Autor Steph. § Pelopœa item tragœdiæ nomen, miserabiles Pelopœæ Thyestis casus ærumnâsque continentis. Juven. *Sat.* 7. *Præfatos Pelopæa facit, Philomela tribunos.*

Pelopœus, & Pelopœus, vide *Pelops.*
 Pelopidas, *πέλοπιδας*, Thebanus, rei militaris gloria clarissimus, ætissimoque amicitia fœdere cum Epaminonda conjunctus. Vitam ejus Plutarchus conscripsit.

PELOPONNĒSUS, *πέλοπόννησος*, Nobilissima totius Europæ peninsula Isthmo angustissimo Græciæ annexa, inter duo maria Ægæum & Ionium, platani folio similis, angulosis recessibus duos efficiens sinus, ab Ortu Saronicum: Crissæum, sive Corinthiacum ab Occasu, sex millium angustissimis ditemptos. Eius descriptio est apud Livium lib. 2. d. 4. Olim Apia & Pelasgia appellata. Postremò Peloponnesus dicta est à Pelope Tantali filio, qui quum Oenomaum Eleorum regem curuli certamine superasset, Hippodamiam ejus uxorem duxit, regnumque dotale accepit: totamque illam peninsulam Peloponneson appellavit. Habet in circuitu circiter CCCXIII. M. passuum amplissimis olim habitata urbibus. Ex quibus clarissima fuerunt Corinthus, in ipso statim Isthmo sita: deinde Argo, Mycenæ, Lacedæmon, Patræ, Messene, Corone, Methone, Elis. Pisa, aliaque complures. Hodie Moream appellant Veneti.

Peloponnesius, a, um, Quintil. Peloponnesia tempora. i. tempora belli Peloponnesiaci.

PELOPS, opis *πέλοψ*, Tantali Phrygiæ regis & Taygetes filius, cujus pater quum deos in terris peregrinantes hospitio excepisset, ut certo aliquo argumento divinitatem eorum experiretur, filium suum illis epulandum opposuit: à cujus esu quum dij ceteri abstinuissent, sola Ceres humerum ejus dextram absumpsit. Quem quum Jupiter deinde ad vitam revocasset, eburneum ei humerum restituit. Postea veid quum adolevisset, relicta patria in Elidem se contulit, ubi id temporis regnabat Oenomaus, qui unicam habebat filiam nomine Hippodamiam, & forma exiniam, & regni totius hæredem, illique nominibus à prociis plurimis ambitam. Verum Oenomaus quum oraculo doctus esset, fore ut generi opera interiret, durissimam hanc proci conditionem tulit, ut qui nuptiis filia potiri vellet, secum prius curuli certamine contenderet, idque ea lege, ut victorem filia suæ conjugium & regni sui hæreditas, victum mors sequeretur. Quum igitur jam complures equorum (quos perniciosissimos habebat) celeritate superasset, necique tradidisset, Pelops (qui & ipse puellæ amore tenebatur) sibi alia via rem aggrediundam ratus. Mytilum autigam ejus pretio corrupit, ut fragiles curru axes subjungeret. Quo facto Oenomaus unâ cum curru corruit, membrisque omnibus ea ruina collisis mortuus est. Pelops igitur & conjuge potitus & regno, universam Chetronesium de suo nomine Peloponnesum appellavit. Autor Strab. lib. 8. § pelos qui habet uxorem & amicam. G. Isid. lege *Pellex.*

Pelopœus, a, um, *πέλοπαιος*, & divisa Græca diphthongo pelopœus, *πέλοπαιος*, per quinque syllabas à nomine pelops deductum. Propert. l. 3. Eleg. Infamis stupro stat Pelopœa domus. Ovid. 8.

Ipsè locum vidi: nam me Pelopœia Pithœus
Misit in arua suo quondam regnata parenti.
 Ovid. Eleg. 4. lib. 4. Trist.

Hic pro supposita virgo Pelopœia cerua, id est, Iphigenia.

PELORIS, idis, *πελωρίς*, genus conchæ. Horat. 2. *Serm. Sat.* 4.

Murice Baiano melior Lucrina peloris.

Plin. lib. 3. c. 11. videtur inter cancrorum genera annumerare.

Pelorus, *πελωρος*, unum ex tribus Siciliae promontoriis, quod in Italiam vergens. Scyllæ adversum est: ita dictum à Peloro Annibalis gubernatore, quem is in Syriam fugam parans (ut Pomp. Melæ placet) ibi interemit, se ab eo proditum ratus eò quod procul intuenti continua videbantur esse littora: pelagusque minimè pervium. Val. lib. 9. cap. de temeritate, Pelorum hunc ab Annibale interfectum arbitratur eo tempore quo is à Petilia solvens, in Africam reditum parabat à suis revocatus, ut patriæ periclitanti opem ferret adversus Scipionem. Das vorgebirg Siciliæ gegen Italia. Quæ sententia videtur multo verisimilior. Non enim video quid ex Africa Syriam petenti, in Siculo frecto fuerit negotij: nisi quis hoc prætexat, vi tempestatis eo fuisse appulsum. Serv. explicans illud Vir. 3. *Æneid.*

Asi ubi digressum Sicula te admovent ora

Ventus & angustis tarentis claustra Pelori

quamquam cum Valerio videtur sentiri: fatetur tamen etiam ante Annibalis tempora promontorium hoc Pelorum fuisse appellatum. Polybius quoque in primo bello Punico alio nomine non utitur.

PELTÆ, x, *πέλτα* *sochéreth.* GAL. *Vne targue ou pavois en façon de croissant.* ITAL. *Targhetta, brocchiero.* GERM. *Ein kleiner halbrunder schilt.*

HISP. *Adarga, ò escudo redondo.* ANGL. *A bukler or targe lik an half moone.* Scutum exiguum, lunæ semiplenæ imaginem referens: quo genere Amazones præcipuè in præliis uti solent. Virg. 1. *Æneid.*

Ducit Amazonidum lunatis agmina peltis.

Scuta Amazonica vocat Nonius Plin. lib. 12. c. 5. Foliorum latitudo peltæ effigiem Amazonicæ habet. Peltæ amazonicæ & secures. Suet. in *Neron.* cap. 44.

Pelasta, *πελαστας*, qui peltam gestat.

Pelasticus, a, um, *πελαστικός, ήος*, ad pelstam pertinens.

Pelstas, a, um, adject. Pelta armatus. *πέλαστας, ò κρηλ ή πελοπείροσ*

GAL. *Armé de targue ou pavois.* ITAL. *Armato di targa, ò brocchiero.*

GERM. *Ein solcher kleinen vnd halb runden schilt fñhet zum streit.*

HIS. *Armado de adarga, ò escudo redondo.* ANGL. *Armed with a bukier or targe.* Livius lib. 28. Menippum item quendam ex regis ducibus, cum mille peltatis (pelta certè haud dissimilis est) Chalcidem mittit.

Hi etiam Græco nomine appellantur pelastæ, *πελασται.* Liv. lib. 31.

Nocte cetratos, quos pelastas vocant, loco opportuno inter bina castra in insidiis abdiderat.

Peltifer, aliud adject. idem: ut Puellæ peltiferæ. Statius 12. *Thebaid.*

Peltæ, arum, *πέλτα*. Phrygiæ oppidum, à quo vicinus campus, Peltinus appellatus est. Vide Strab. lib. 12. c. 13.

Pelvis, vasis genus pedibus abluendis præcipuè destinatum, pelluvium.

πυδωπιτρον *μιζάκ. λικόνη, πυδωπιτρον.* GAL. *Vn bassin à laver, un lavoir.*

ITAL. *Conca.* GERM. *Ein becken, sonderlich auß dem man die Füße wäscht.*

HISP. *Bacin para lavar los pies.* ANGL. *A laver or basin to wash in.*

Varr. 4. de ling. Lat. Pelvis, inquit. Quasi pedelavis, à pedum lavatione.

Alij pelvim à pelluendo dictam tradunt, putantque sinum esse aquarium in quo varia res pelluuntur. Juven. *Satyr.* 3.

Vi sint consenta patulas effundere pelvis.

Cato cap. 10. Pelvis una. Vide Bayrium.

Pelusium, ij, *πηλούσιον*, oppidum in extrema Ægypti ora, quæ Casiotidi contermina est, à quo & extremum Nili ostium quo Ægyptus ab Asia terminatur, Pelusium, seu Pelusiacum appellatum est. Hanc urbem condidit Peleus Achillis pater monitu deorum post lustrationem. Eo enim tempore Peleus furis agitabatur, quia fratrem Phocum interemerat.

Pelusiûs, a, um, *πηλούσιος*, & Pelusiacus, a, um, pen. cor. *πηλουσιακός.* Mar-

tial. in *Xenis.*

Accipe Niliacam Pelusia munera lentem.

Virg. lib. 1. *Georg.*

Nec Pelusiaca curam aspernabero lentis.

Pelusiânâ mala legimus apud Colum. lib. 5. c. 10.

Pelusiota, *πηλουσιόται*, populi in extremis finibus Ægypti, Pelusium oppidum incolentes, ea in parte, qua Ægyptus Arabia contermina est Hieron. *contra Iovin.* Impelle (si vales) Pelusioten, ut manducet capre.

Peminosus, a, um, vel potius peminosus per æ diphthongum in prima syllaba, quod mali est odoris: ita dictum à *pædore*. *πέδορος.* GAL. *Crasseux, ord & sale, qui sent mal.* ITAL. *Di cattivo odore.* GERM. *Stinckend* HISP. *Cosa de mal olor.* ANGL. *That has an ill savour and stincketh.* Varr. de re rust. lib. 1. cap. 5. 1. Hanc esse modicam oportet pro magnitudine segetis, potissimum rotundam, & ad medium paulum extumidam (ut si pluerit, non consistat aqua, sed ut quàm brevissimo itinere extra aream defluere possit, omne porò brevissimum in rotundo è medio ad extremum) solida terra pavitam, maxime si est argillosa, ne siccata peminososa in rimis ejus grana oblitescant. Sic enim legit Festus. Nonius dicit Peminosum à Pedore, tum hunc Varronis locum affert.

Pempre, dies Iovis. Niceph. L. g. b.

Penarius. Vide *Penus.*

PENATES, penatium, penatibus, tantum pluraliter. Suet. in *Neron.* cap. 31.

Penatium Deorum simulachra in templis. Dicti sunt dij domestici ut inquit Cic. lib. 2. de nat. deor. quod penes nos nati sint: vel quod non longe absint ab hac vita, sive quod penitus insident, *επίθνησσι*. Ex quo etiam penetrales à poetis vocantur. Alij à penu hoc nomen derivant. Macrobi. lib. 3. *Saturn.* lib. 4. Penates esse dixerunt per quos penitus spiramus, per quos habemus corpus, per quos rationem animi possidemus. Ter. in *Phorm.* At ego deos penates hinc salutatum domum Devortar. Virg. 1. *Æneid.*

Gens inimica mihi Tyrrhenum navigat aquor,

Ilium in Italiam portans, visisq; Penates.

Celebrare domum, patriosque Penates.

Ovid. Eleg. 8. lib. 4. Trist.

PENATIGER, a, um, gerens penates. Ovid. 15. *Metam.*

Hæc Helanum cecidisse Penatigero Ænea

Mente memor refero.

Penatores, vide Penus.

Pencina, laciaia, vel stola. Gloss. Isid.

PENDEO, es pependi, pensum, In sublimi sum, suspensus sum. ... Aliquando ablativo jungitur cum prepositione a vel ab: ut Sagittae pendeabant ab humero. Cic. 6. Verr. Aliquando cum prepositione de, ut Pendere de rupe. Virg. 1. Eclog. Item cum prepositione ex, ut Pendere ex arbore. Cic. 5. Verr. Nonnunquam etiam sine prepositione. Virg. 4. Eclog.

Inculcisque rubens pendebit sentibus vna.

Aliquando jungitur accusativo cum prepositione per. Plaut. Asin. sc. 2. a. 2. Nudus vincetus centum pondo es, per pedes quando pendes. Qui gestant & auscultant crimina, omnes pendeant, Gestores linguis, auditores auribus. Idem Pseud. sc. 5. a. 1. Nisi item unam (noctem) verberatus quam pependi perpetem. Idem Amph. Miser qui amat se. Qui pendet miser est. Ibid. sc. 3. a. 3. Facis mihi injuriam. Fateor, quia non pendes, maximam. Idem Aul. sc. 3. a. 4. Quae pendet indemnatae. Idem Capt. sc. 2. a. 4. Ovid. 3. Fast.

Aspicis hos, ut forte pependerat athere mater (Nephe).

Plaut. Asin. sc. 2. a. 3. Vbi causam dixeris pendens adversus octo virgatores. Pendet nefariae proscriptiois tabula. Seneca. Per translationem Pendeo ponitur pro pendeo, sive nitor, ἰξαρτῶμαι, ἰξίχομαι. Ovid. 3. de Ponto.

Pendet & a vestra nostra salute salus.

Idem 3. Fast.

Pendet ab officio spes mihi magna tuo.

Pendet tua fortuna in mea. Senec. cap. 3. de consol. ad Helv. Pendere omni vita & Pendere ad vota sua. Idem c. 2. de tranq. Et c. 1. Ne semper caluro similis pendeam. Pendere ex nutu acrius dicitur, qui per omnia alterius addictus est voluntati. Liv. 5. bell. Maced. Ea autem in libertate posita est, quae suis stat viribus, non quae ex alieno pendet arbitrio. Pendere ex fortuna dicitur, qui ad omnes fortunae flatus circumagitur. Cic. in Parad. Cui spes omnis & ratio, & cogitatio pendet ex fortuna huic nihil esse potest certi, nihil quod exploratum habeat permanfurum sibi unum diem. Quandoque ponitur pro cruciari, & in poena esse, sive dubium esse, aut animo suspensum esse, hoc est, dubitare, haesitare ἰξαρτῶμαι, & sic constructur cum genitivo, vel ablativo, & interdum ponitur absolute. Cic. 1. Tusc. Quod sic expectando, vel desiderando pendemus animis, cruciamur & angimur. Idem in Hortensio. Et qui expectat, pendet animi. Pendere etiam dicitur, qui nimio desiderio alicujus rei intentus, cessat ab omni alio opere, & id unum sollicitus expectat. Ovid. in Epist. Penelopes,

Narrantis conjux pendet ab ore viri.

Virg. 6. Aeneid.

Dum consulta petis, nostraque a limine pendes.

Pendere promissis, est moveri promissis & affici. Cic. ad Quint. frat. lib. 3. c. 21. Caesaris amore, quem ad me perscripsit, unice delector: promissis iis quae ostendit, non valde pendeo, Pendere levi momento dicitur fides, quae facile corrumpitur. Liv. lib. 2. Pendere animi pro animo: more antiquo, id est, dubium esse. Plaut. Merc. — ego animi pendeo. Quid illud sit negotij, Jube scire me. Cicero Attic. lib. 8. Pendeo animi expectatione Cornificis, in qua de salute Reip. decernitur. Item pro cessare, καὶ ἰξαρτῶμαι Virg. 4. Aeneid. pendet opera interrupta, minaque murorum ingentes. Ponitur aliquando pro ponderare, sive pondus efficere, ait Budaeus. Plin. lib. 2. c. 1. Cyathus pendet per se drachmas decem. In eadem significatione legitur & Pendo, is, per tertiam conjugationem. Pendere rei dicebantur, quorum nomina in programmate, id est, tabula pendula publice proposita, atque suspensa erant. Suet. in Domit. cap. 9. Reos, qui ante quinquennium proximum apud ararium pependissent universos discrimine liberavit. Idem Suet. in Claud. cap. 9. Ut in vacuum lege praedictoria venalis pependit sub edicto praefectorum. Hujus composita sunt, Appendeo, Dependeo, Impendeo, Propendeo, & Suspendeo, quorum significata vide suis locis.

Pendens, participium, & aliquando nomen ex particip. ἰξαρτῶν coléb. ... Pendens, ut pendens vinum dixit Cato, Julianus d. lib. 19. t. 1. l. 25. Qui pendentem vindemiam emit, si vnam legere prohibetur, &c. Pendigo, velamen, quo amiciuntur simulacra, πικράγματα, δινκῶν, quasi ἑὶ καὶ. Suidas.

Lucanus ut pronus pendens in verbera telo

Admovit bigas.

Plaut. Men. sc. 5. a. 5. At ego te stimulis pendentem fodiam triginta dies. Ovid. Eleg. 10. lib. 3. Trist.

Sape sonant moti glacio pendente capilli.

Pendentia (bona) ex sorte incerta. Senec. c. 10. de consol. ad Matr.

Pendentem dum tu circumspicis orbem,

Ovid. Eleg. 1. lib. 2. Trist.

Pendentique super elaudantur ut omnia caelo:

Tibull. lib. 4.

Pendens vindemia, ut pendens vinum dixit Cato, Julianus d. lib. 19. t. 1. l. 25. Qui pendentem vindemiam emit, si vnam legere prohibetur, &c.

Pendigo, velamen, quo amiciuntur simulacra, πικράγματα, δινκῶν, quasi ἑὶ καὶ. Suidas.

Pendulus, a, um, quod pendet. ἰξαρτῶν coléb. ... Pendans, penchans, qui pend. ITAL. Pendente, GERM. Hangend/oder hangechtig. HISP. Colgado en el ayre, suspeso. ANGL. That hangeth. Ovid. Epistola.

Lassarat viduas pendula tela manus.

Co]. lib. 2. c. 28. Tum deinde macriora & pendula loca, mensis Februarii Luna crescente, sivo juvanda sunt. Ovid. 4. Fast.

Pendula caelestes libra movebat aquas.

Pensilis, e, quod suspensum & sublime est. ἰξαρτῶν coléb. ... Gal.

Calopini Pars II.

Pendu en l'air. ITAL. Sospeso & pendente. GERM. Das hangt oder gehenck ist. HISP. Cosa colgada. ANG. That is high and hangeth in the air. ... Pensilis hortus, qui in summa aedium contiguatione, vel in solario, vel in aere sublimis conficitur sit. Plin. lib. 19. c. 5. Pensiles eorum hortos promoventibus in soles rotis olitoribus, &c. Sic Pensilis vna Horat. 2. Scrm. Sat. 2.

— tum pensilis vna secundus

Ornabat mensas.

Pensilis homo, qui suspensus est. Plaut. in Pseud. Restim volo mihi emere. P. quamobrem? c. qui me faciam pensilem. Pensilis lectus; pensiles lychni, qui suspensi sunt, & in aere pendentes. Pensilis urbs, quae subter cavata est, Plin. lib. 3. cap. 14. Leguntur & Pensiles hortos, imò verò totum oppidum fecisse Aegyptiae Thebae, exercitus armatos subito educere solitis regibus nullo oppidanorum sentiente. Idem, Magnitudo & frequentia cloacarum urbem pensilem fecit. Pensile horreum quod nos vocamus Granarium, quod fiat in altiore domus loco Col. lib. 1. Sed nos in nostris regionibus, quae redundant uligine, magis illam positionem pensilis horrei probamus.

Pensiliter, leniter. Ver. Voc.

Pensum, i, dicitur manipulus lanæ, vel lini, aut cannabis qui ex colore pendet, & fuso trahitur. ἰξαρτῶν. GAL. Quenouillée, filace. ITAL. Il pè-nacchio de line. canapa ò lana per metter in su la rocca. GERM. Ein tün-cleeren werck oder stachs. HISP. La matorca, ò terea de hilado. ANG. The flaxe that hungeth frome the distaffs to be spunne. Plaut. Men. sc. 2. a. 5. Dare pensum una opera postules. Inter ancillas sedere, lanam carpere. Vnde Trahere pensa, idem est quod here. Ovid. lib. 2. Fast.

Lumen ad exiguum famula data pensa trahabant.

Idem Eleg. 1. lib. 4. Trist. Justin. lib. 1. Pensa inter virgines partientem pensum per translationem est cujusque officium & negotium unicuique datum. πρὸς ἑκάστου. Cic. lib. 3. de Orat. Nunc ad reliqua progrediar, meque ad meum munus, pensumque revocabo. Translatio sumpta est ab ancillis pensa deducenda à matronis capientibus. Dicimus autem venuste, Absolvere pensum, Conficere pensum, peragere pensum, quod Gallicè dicimus. Faire sa cache, faire son prix, faire son office, & ce qu'on a entrepris. ITAL. Fornire il suo officio, far la sua tassa. GERM. Sein befohlen ampt oder geschäft verrichten/ sein tagwerck thun. HISP. Haçer su oficio. ANGL. To end a task. Varro 2. de re rust. c. 2. Sed quoniam nostrum pensum absolvimus, ac limitata est pecunia quaestio, &c. Plaut. in Persa. pensum meum quod datum est confeci. Colum. lib. 3. c. 10. Unumque ei propositum peragere sui Pensum. Accurare pensum, est diligenter, accurateque suum officium facere. Plaut. in Bacch. Ego pensum meum lepidè accurabo. Exigere pensum ab aliquo est, utrum quis suo sit functus officio, rogare. Cic. 5. Verr. Pensum magis in Leontino agro est exigendum, propter hanc causam, quod ipsi Leontini publice non sanè me multum adjuverunt. Et in hac significatione pensum dicitur à verbo pendeo per translationem, quod ex colo linum, vel lana pendeat. Quandoque pensa dicuntur de ipsis filis: ut apud Virg. 9. Aeneid. de textrice loquentem;

Excussi manibus radij revolutaque pensa.

Pensum, pensis, in alia significatione, vide Pendo.

PENDO, is, pependi, pensum, verbum activum, Pondero, à pendeo, quod quae ponderantur, ex libra pendent. ἰξαρτῶν schakál. καθύμ. καθύμωμαι. GAL. Pesar, balancer. ITAL. Pesare. GERM. Wägen HISP. Pesar en pezo. ANGL. To weigt. 10 poise. Plin. lib. 9. c. 13. Principua magnitudine thynni: invenimus talenta quindecim pependisse. Per translationem significat confidero, aestimo. ἰξαρτῶν καθύμωμαι. Cic. pro Quint. Si apud hoc consilium ex opibus, non ex veritate causa pendetur, profecto nihil est tam sanctum, atque sincerum in civitate. Idè 6. Ver. Ego quo nomine appellem nescio, rem vobis proponam, vos eam suo nominis pondere penditote. Eandem autem rationem constructionis habet, quam caetera verba, quae pretij significantia sunt: ut Magni pendo, Parvi pendo, Nihili pendo, Flocci pendo, & hujusmodi: hoc est, in magna, aut parva aestimatione habeo, ὀλιγαίω, κατὰ σμικρολογίαν, σμικροῦ λόγου παύμαι τοῦς. Plaut. Most. sc. 3. a. 1. Ne mihi id suadeas, ut illum minoris pendam. Ibidem, Video te nihili pendere pra Philolachete omnes homines. Item, Non magni pendo. Idem Asin. sc. 4. a. 1. Idem in Bacchid. Rogas? imò unice unum plurimi pendit. Terent. Heaut. Cu illum nunquam ostendisti quanti penderes. Pendere, etiam ponitur pro solvere, ἀπολύναι, ἰξαρτῶν, quae significatio inde ducta est, quod antequam signatus esset numus quumque Romani adhuc gravi aere uterentur, non numeratione quemadmodum hodie, sic fieri solebat solutio Plin. lib. 33. c. 3. pop. Rom. ne argento quidem signato ante Pyrrhum regem devictum usus est: libralis (unde etiam nunc libella dicitur) & dipondius appendebatur assis. Vnde etiam aere gravis poena dicta est. Hinc etiam hodie mansit usus, ut dicamus Pendere pro solvere Livius lib. 1. ab urbe. Ad equos emendos dena millia aere ex publico data, & quibus equos alerent, viduae attributae quae bina millia aere in annos singulos penderent, salustius. Semper illis reges, tetrarchae vectigales erant, populis nationes stipendia pendere. Hinc etiam poenam pendere, proprie dicitur qui ob delictum pecuniam solvit: tamen si latius postea hic usus emanavit, & poenam pendere dicuntur, quibus capitalis poena imponitur. Plin. l. 29. c. 4. Eadem de causa supplicia annua canes pendunt inter aedem Juventutis & Summani vivi in furcas sambuci a bore fixi. Virg. 6. Aeneid.

— tum pendere poenas

Cacropida iussi.

Plaut. Asin. sc. 4. a. 2. Pro istis maledictis, poena pendetur mihi. Penditur, impersonale Plin. l. 12. c. 14. Iterumque imperij nostri publicanis penditur. Pensus participium, ponderatus. Ovid. 14. Metam.

— advertens pensas examinat herbas.

id est, ponderatas: neque enim pharmaca nisi ponderentur, rectè componi possunt. Composita sunt, Appendo, Compendo, unde compendium, Dispendo, Dependo, Expendo, Perpendo, Impendo, Propendo, Re-pendo, Suspendo, quorum significata vide suis locis.

PENSO, as, à pendo frequentativum, saepe pondero, aestimo. ἰξαρτῶν καθύμωμαι. GAL. Pesar, pensar, estimar. ITAL. Pesare, pensar. ANGL. To

The veig or consider. Livius l. 34. Reliquas civitates monere, ut ex factis non ex dictis amicos pensent, intelligantque quibus credendum, & à quibus cavendum sit. Item Si tum parum ignominie pensum est. Idem lib. 5. d. 5. Idem l. 4. d. 4. Quandoquidem honesta pensamus. Et Pensitare vires suas. Suet. in Cas. c. 30. Et pensitare judicia amicorum. Idem in Aug. c. 66. Significat aliquando, compenso, sive compensando rem æquo, paria paribus reddo. ἰσχυρὸν schillém. Ovid. Eleg. 1. l. 3. Trist.

— *Ut munus munere penset.*

Item,

— *laudem cum sanguine penset.* (i. pro morte filie reddi sibi gloriam putet.)

Hunc titulum meritis pensandum reddere nostris.

Idem 13. Metam. Valer. Maxim. lib. 1. Deductus, ac missus ad Senatum legatus, ut ex se, & uno sene complures Pœnorum juvenes pensarentur, in contrarium dato consilio Carthaginem petit. Pensare crimen una laude, apud Plinium lib. 9. c. 25. Pensare lætitiã mœtore, id est, parem facere lætitiã mœtore. Idem lib. 7. cap. 10. Nec lætitiã ullo minimo mœtore pensanda. Valer. aliquando idem quod supple. Idem lib. 3. cap. 8. de mœria loquens, Fotu quoque apud mediterraneos aquæ marinæ, vicem pensat. Hinc compenso, dispenso, Repenso.

Pensor, ἰσχυρὸς. Onon. qui pendit seu examinat aliquid.

Pensatio, compensatiõ. d. lib. 3. l. 5. l. 8. Quod si post examinationem reprobata fuerint pensationes.

Pensator, Ponderator, æstimator. ἰσχυρὸς mephallés. Gal. Penseur. ITAL. Pefatore. GERM. Ein wäger/oder wägmelster. HISP. Pefador. ANGL. He that weigheth. Plin. lib. 33. c. 3. Pensatores, libripendes dicuntur.

Pensito, as, Sæpe, vel exactè pondero, examino. ἰσχυρὸν pillés. Gal. Pefer & fort penser diligemment considerer. ITAL. Pefare, effaminare. GERM. Diffe vnd steifsig erwägen. HISP. Pefar, estimar, pensar. ANG. To weigh and consider of een. Plin. lib. 7. c. 6. Is demum vitam æqua lance pensitabit, qui semper fragilitatis humanæ memor fuerit. Gellius, lib. 1. c. 4. Aut virtutes pensitabat aut vitia rimabatur, ut iudicium esse factum ad amissum diceret. Idem c. 27. lib. 2. Pensitare de verbis. Pro comparare. Idem c. 8. lib. 1. Ne nos cum veteribus pensitans, si comparans. Pensitare etiam accipitur pro solvere. ἰσχυρὸν chakal bishp beschib. τὸ εἶναι φέρον ἐπιείκειν. Cic. pro lege Manilia, Quo tandem animo esse existimatis, aut eos qui vestigalia vobis pensitant, aut eos qui exercent, aut exigunt!

Pensitatio, solutio. ἰσχυρὸν schillém. Gal. Recompense. ITAL. & HISP. Recompensa. GERM. Ein erseyen: item, Ein steiffige erwägen. ANG. A paying, or recompense. Plin. lib. 19. c. 6. Et tunc propter præteriti temporis pensatione.

Pensitator, Ponderator, examinatio, pensiculator. ἰσχυρὸς mephallés λογι-στικὸς. Gal. Pefeur, estimour. ITAL. Pefatore, estimatore. GERM. Ein steiffiger erwäger. HISP. Pefador, estimador. ANGL. A woiger. Gell. lib. 17. c. 4. Verborum pensitatores subtilissimi.

Pensiculo, as. Pensito. ἰσχυρὸν pillés. Gal. Pefer diligemment ITAL. Pefare diligemmente. GERM. Steifsig erwägen/ wol bedencken. HISP. Pefar con mucha diligencia. ANG. To weigh with dilig. uce. Gellius, Pensicula, utrumque moderatè, reperies suo quodque in loco sonare aptissimè.

Pensiculator, is, qui dicta, factave, quadam quasi trutina examinat. ἰσχυρὸς mephallés. ἰσχυρὸς.

Pensiculare, adverbium, Cum pondere, justoque examine. ἀκριβῶς. Gell. li. 1. c. 3. Quæ à Theophrasto pensicularè, atque enucleatè, scripta sunt. Alij codices habent pensim.

Pensitatus, participium, Ponderatus, sive examinatus. ἰσχυρὸς nichán. Gal. Pefé examiné. ITAL. Pefato, effaminato. GERM. Wohlbedacht/ steifsig erwägen. HISP. Pefado, examinado. ANGL. Weighed, examined or considered. ut res pensitata. Plin. Epist. 8. Nos contra multum ac diu pensitatus amor liberalitatis communibus avaritiæ vinculis eximebat.

Pensio, nis, dicitur id quod pro re aliqua conducta solvitur, id est, quod datur pro rei alicujus usu. ἰσχυρὸν παροδία, δὸς πορὰ. Gal. Pension, payement. ITAL. Pensione, pagamento. GERM. Ein zins/ ein bezahlung. HISP. El alquiler que se da de cosa alquilada. ANG. Payment, pension. Cic. Lept. lib. 6. Epist. Tencor tamen, dum à Dolabellæ procuratoribus exigam primam pensionem. Liv. 6. bell. Maced. Et stipendium, quod prioribus pensionibus in multos annos deberent, præsens omne daturus. Hæc tamen ferè distinctio observatur, ut Pensio dicatur pecunia, quæ ex prædiorum urbanorum locatione percipitur: quæ verò ex rusticorum, Merces. Vide, l. 27. c. 29. D. de hæreditat. petis. Hinc Pensionarius, qui pensionem alicui solvere tenetur.

Pensiuaculã, diminutivum. ἰσχυρὸν ἐπισημασίον, μικρὸν δὲ ἰσχυρὸν δὸς πορὰ. Gal. Petite pension. ITAL. Picciola pensione. GERM. Ein zinslein/ oder kleine besoldung. HISP. Pequena pension. ANG. A little pension. Colum. lib. 18. in prafat. Fœnotis tui Sylvine, quod stipulanti sponderam tibi, reliquam pensiuaculam percipe.

Pensum, à Pensus, participio verbi pendo, quod inter cætera significat æstimo, meditor, curo, Hinc nihil pensu habere, est contemnere, & nihili facere. Salust. in Cas. Neque dicere, neque facere quicquam pensu habebat. Quiat. Nihil pensu habere videas quosdam. Et rursus. Salust. Inqurth. 86. Nihil pensu neque sancti habere. Et Sueton. in Nerone. cap. 34.

Pensus, a, um, ponderatus, pensiculatus, examinatus, cogitatus.

Pensio, & hoc pensus, comparativum, Carius & pretiosius: nam quæ maximi facimus, sæpe nobis pensa sunt, id est, meditata, cogitata, ponderata atque examinata. Venire autem videtur deductus à Pensus, a, um, quod nomen est ex participio factum: significat cogitatum, meditantumque. Plaut. in Stich. Age tu, altera utra sit conditio pensior, virginem an viduam habere? Gell. lib. 12. c. 5. ut nihil quicquam esset carius, pensiusque nobis, quam nosmetipsi.

Penè, adverbium remittendû, Ferè, propemodum. ἰσχυρὸν chimbat. παρ' ἐπιγῶν. Gal. Presque, à peu pres. ITAL. Quasi. GERM. Sâter/ gar nach.

HISP. Poco mas, ò menos. ANGL. Almost. Plaut. in Epist. Penè in cursu concidi. Penè mihi puero data uxor est. Ovid. Eleg. ult. lib. 4. Trist. Pax. Jam penè inquinavi pallam temeto. Plaut. Pseud. sc. 1. a. 5. Absumptum est penè. (i. propemodum.) Idem Mil. sc. 4. a. 2.

Quem lethofallax hospita penè dedit.

Ovid. Eleg. 1. lib. 2. Trist. Terrarum pars penè novissima, idem Eleg. 13. lib. 3. Trist.

Pars desiderij maxima penè mei.

idem Eleg. 6. lib. 3. Trist. Hinc Penissime superlativum formavit Plaut. in Aulul. ut placet Priscian. lib. 15. licet alij à penitus formari velint. Me (inquit Plaut. sc. 4. a. 3.) intus gallus gallinaceus, Qui erat anui pecularis, perdidit penissime, id est, penè nihil defuit quin me perderet.

Penélëus, per quatuor syllabas, πηνίλειος. Vnus fuit è quinque Bætorum ducibus in bello Troiano, teste Homero lib. Iliad. 2.

PENÉLOPE, ludus dictus describitur ab Athenæo lib. 1. in quo calculo (ψαφῶν, ludum ipsum πηνίλειον vocat, ludebant autem stantes) utriusque per vices aut sortes ad calculum in medio positum, quem Penelope vocabant: emittere solebant, donec aliquis Penelopen de suo loco depulisset quo facto oportebat illum ex eo loco, in quo calculus à primo jactu remanserat, denovo Penelopen petere: quam si cæteris globis omnibus intactis, assecutus esset, victor habebatur Gese. in hist. anim. Penelöpe, πηνιλόπη, Icarî filia, & Ulyssis uxor, admirabilis castitatis mulier, singularisque pudicitie exemplar, quæ absente totos viginti annos marito, nullis aut parentum precibus, aut procorum sollicitationibus adduci potuit, ut fidem quam viro discedenti dederat, secundis nuptiis violaret. Quum autem moræ ab illis sibi postulavit, quantum te illaturi viderentur, tantum moræ ab illis sibi postulavit, quantum te illa, quam tum in manibus habebat, absolvendæ sufficeret. Quod quum impetrasset, mulier astuta, quicquid interdium texuerat, noctu retexerat: eoque comento eorum cupiditatem in reditum mariti distulit: qui ab illa sub mendici habitu hospitio susceptus, procos ad unum omnes interemit. Dictam autem voluit Penelopen ab avibus quæ Penelopes dicuntur, sive meleagrides: quum ante Arnea diceretur, quæ abjecta, & repudiata. Ferunt enim quum ab Icaro, Peribæaque parentibus esset exposita, ab hoc avium genere fuisse educatam. Penelopes telam retexere. Est inanem operam sumere, & rursus destrucere quod effeceris. Vsurpat hoc adagium Cic. 4. Acad. Quid quod eadem illa ars, quasi Penelope retexens tollit ad extremum superiora, utrum ea vestra, an nostra culpa est? Sentit de Dialectica, quæ isdem illis rationibus, quibus confirmavit aliquid, rursus solvit ac destruit, ut nihil jam actum videatur. Ex Erasmo.

Penelopæus, adject. πηνιλόπηος. ut Fides Penelopæa, Ovidius 5. Trist. Eleg.

Penélopes, πηνιλόπις, aves sunt quæ alio nomine dicuntur meleagrides Plin. lib. 35. cap. 2. Et Cratim amnem in Oceanum effluentem è lacu in quo aves, quas meleagritas, & penelopas vocant, ferunt vivere. Vide supra Meleagrides.

Penès, præpositio est accusativum exigens, significatque dominium, vel personam aut potestatem. ἰσχυρὸν. Gal. En la puissance. ITAL. Appreso. GERM. Beym gewalt. HISP. Cerca. ANGL. In the power. V. Ipiam. l. penes. ff. de verb. significat. Penes te amplius est, quam Apud te: nam Apud te est, quod qualitecunque à te tenetur: Penes te est, quod quodammodo à te possidetur. Cic. 4. Verr. Quum omnis copia frumentii penes istum esset redacta. Idem de Leg. Agrar. contra Rull. Agri quorum adhuc penes Pompeium omne iudicium & potestas more majorum debet esse. Omnia assunt bona, quem penes est virtus. Plaut. Amph. Neque tui me quicquam in venisti penes. Idem Aul. sc. 3. a. 4. Dum id Impetrant (homines) quod sibi volunt, boni sunt: sed id ubi jam penes sese habent, ex bonis pessimi & fraudulentissimi sunt. Idem Capt. sc. 1. a. 2.

Penissimè, admodum penè, i. e. prope, seu intus. Apul.

PENÉTRO, as, Perivado, transeo, ad interiora accedo, quasi penitus intro. Πηνιτρῶν hibriäch. Ἀσπείρα, εἰσδῶν, ἐμβατῶν, ἰσχυρὸν, περῶν. Gall. Penetrer, percer tout outre, entrer dedans bien avant. ITA. Penetrare, entrar dentro. GER. Durchtringen-gang vnd gar hineingehn. HISP. Penetrar, meter ò entrar à dentro. ANGL. To percer or enter. Cic. 1. Tusc. Qui si permanet incorruptus, sui que similis, necesse est ita feratur, ut penetret, & dividat omne cælum hoc, in quo nubes, imbres, ventique coguntur. Sic penetrare Atlantem, pro Atlantem montem superare, & prætergredi, apud Plin. lib. 5. cap. 1. Penetrabat eos, veniebaris in mentem. Lucr. Aliquando cum præpositione ad, Idem lib. 13. cap. 3. Quando id primùm ad Romanos penetraverit non facile dixerim. Aliquando cum præpositione in: ut Penetrare in cælum apud Cicer. 4. Academ. Penetrare in portum, apud eundem 7. Verr. Sic Penetrare in urbem, apud Livium 2. ab urbe, penetrare in animos, apud Cicer. do clar. Orat. Aliquando cum præpositione sub: ut Penetrare sub teras, apud eundem 6. Verr. Ponitur aliquando transitivè cum accusativo. Gell. lib. 5. c. 14. Specum quandam nactus remota latebrosamque, in eam me penetrò & recondo. Idem c. 10. lib. 13. Penetrare se in Dialecticam. Penetrare se in fugam, est fugere, apud Plautum in Amph. sc. 1. a. 1. Perduelles penetrant se in fugam. Idem in Men. sc. 4. a. 2. Intus portam, inquit, penetravi pedem, mox, Intul. Ibidem sc. 2. a. 5. Si intra ades huius unquam, ubi habitat, penetravi pedem: quavis in posterioribus exemplis pedem accusativum mensuræ esse potest.

Penètrabilis, e, adjectivum, quod facile penetrat. Πηνιτρῶν βριαχ. πηνιτρῶν, διὰ πῶρον. Gal. Penetratis, qui entré & percer tout outre. ITAL. Che entra, & passa per tutto. GERM. Durchtringig/ das durch hingehet. HISP. Cosa que puede penetrar. ANGL. That entereth and pearceth casily. Virg. 10. Æneid.

Aspice num mage sit nostrum penetrabile celum.

Martial. lib. 4.

Ne madidos intret penetrabile frigus in artus. Interdum sumitur passivè, pro eo quod facile penetratur. ἰσχυρὸν τῶς. Gal. Qui on peut penetrer & percer. ITAL. Penetrabile. GERM. Das wol zu durchtringen ist. HISP. Cosa que puede ser penetrada. ANGL. That may be pearced. Ovid. 12. Metam.

Pennula, diminut est à penna. *ἡ πεννίτις*. GALL. *Petite plume*. ITAL. *Pennetta*. GERM. *Ein säderelein*. HISP. *Pluma pequetta*. ANGL. *A little feather*. Cic. lib. 3. *de nat. deor.* Quum autem pennulis uti possunt, tum, volatus eorum matres prosequuntur.

Pennatus, a, um, qui pennas habet: ut Volucres pennatae. *ἡ πεννίτις*. GALL. *Empenné*. ITAL. *Pennato, che ha le penna*. GER. *Sesideret / Das säderelein hatt*. HISP. *Cosa vestida de plumas*. ANGL. *Feathered*. Plin. lib. 10. cap. 32. Pennatorum autem infœcunda sunt quæ aduncos habent ungues. Pennatum ferrum dicitur pennis munitum, ut levius fiat, & aërem facilius penetret, quemadmodum in telis & sagittis videmus. Idem l. 34. c. 14. de ferro. Sed eodem ad bella, cædes, latrocinia, non cominus solum, sed etiam missis, volucrique nunc tormentis excusso, nunc lacertis, nunc verò pennato quam sceleratissimam humani ingenij fraudem arbitror. Aves squammosas, Pisces pennatos. Plaut. *Men. sc. 5. a. 5.* Pennatæ litteræ, velocissimæ, & quæ bellum denuntiant. Cæda.

Penniger, a, um, qui gerit pennas, pennatus. *ἡ πεννίτις*. GALL. *Qui a plumes & aïstes*. ITAL. *Chi a penna & ale*. GERM. *Sesideret / Das säderelein tregt*. HISP. *Cosa que trae & ò tiene plumas. That hath feathers, or wings*. Cicero *de Univerſitate*, Alterum pennigerum & aëreum, tertium terrestre, &c. Plinius lib. 11. cap. 16. Rex statim mellei coloris, ut electo flore ex omni copia factus, neque vermiculus, sed statim penniger.

Pennipotens, proprium est aviū epitheton, quod illæ pennis plurimum valeant. *ἡ πεννίτις*. GALL. *Qui a puissantes aïstes, puissants en aïstes, bien empenné*. ITAL. *Vcelli che ha molte ale*. GERM. *Ein vogel so mir säderelein stiegen kan. Poderoso en volar*. ANGL. *Mightie in wings, well feathered*. Lucr. lib. 2. & nostro de corpore sæpe ferarum Augescunt vites, & corpora pennipotentum. Idem lib. 5. Et pluma atque pili primum setæque creantur. Quadrupedum in membris, & corpore pennipotentum. Alij exponunt, pennis potentium, id est patentium: ut apud Horat. de Neptuna. *Potentis vestimenta maris Deo*.

Pennipes, edis. *ἡ πεννίτις*. GALL. *Qui a des aïstes aux pieds, léger de pied*. ITAL. *Che a i piedi pennati*. GERM. *Der gesiderer süß oder säderelein an süßen hat*. HISP. *Que tiene alas en los pies*. ANGL. *That hath feathers on the feet, light footed*. ut, Perseus pennipes apud Catul. *Epigr. 5. in Camerium*.

Pennarium, in quo pennæ reponuntur: sicut calamitium, in quo calami. *ἡ πεννίτις*. GALL. *Calamar, lieu à tenir les plumes*. ITAL. *Pennaiuolo*. GERM. *Erwas darinn man die säderelein behalt, als die tor det schreibzeng*. HISP. *La caja de las pendolas*. ANGL. *A pennar*.

Pennicillum, i, pinna illa quæ in fastigio ædificiorum sita, facili motu ventorum indicat flatum. Vocabulum est vulgò Italis usurpatum, non Latinum. *ἡ πεννίτις*. Plin. *Petasum* vocat.

Pennus, a, um. *Idem*. lib. 19. Pennon antiqui acutum dicebant: unde & avium pennæ, quia acutæ.

Pensiculator, Pensiculo, vide *Pendo*.

Pensilis, vide *Pendeo*.

Pensio, Pensicator, Pensito, Penso, vide *Pendo*.

Pensum, & Pensus, vide *Pendeo* & *Pendo*.

Penta & pente, quod in nonnullis vocibus sequitur, Græcum est *πέντε* quinque.

Pentacosij medimni primi ordinis censiti Apud Athenienses, quasi quingentis medimnis censiti. Bud.

Pentadactyles, pisces sunt ex genere concharum. Plin. lib. 32. cap. ult.

Pentadactylus, a, um, *ἡ πεννίτις*, quinque digitis constans.

Pentadoron, *ἡ πεννίτις*, Lateris, id est, terræ coactæ species, quinque palmos continens. Græci enim veteres *δύρον* palmum dicebant: & *δύρον* munera, quæ manu darentur. Vide Plin. lib. 35. c. 14.

Pentactæris, *ἡ πεννίτις*, spatium quinque annorum, *πέντε ἔτη*.

Pentaglottus, a, um, *ἡ πεννίτις*, quod est quinque linguarum.

Pentameter, *ἡ πεννίτις*, quinque mensuris (seu pedibus) constans, Hic *μετρον* est pes.

Pentapharmacum, quinque medicamentis constans. Item convivium quintuplici condimentorum genere constans. Rh.

Pentaphyllum, *ἡ πεννίτις*, quod & Pentapetes, herba quinque folia habens. Plin. vocat *Quinquefolium*: quo nomine etiam medici hodie utuntur, lib. 25. c. 6. Dioscor. lib. 4. c. 45.

Pentaplum, poculum in quo permixtæ erant quinæ rerum species, mel, caseus, vinum, farina, oleum, quo donati victores in cursu ludis scirrhadis Minervæ, Athen.

Pentapolis, *ἡ πεννίτις*, Regio inter Palæstinam & Arabiam à quinque civitatibus sic appellata, ubi Sodoma & Gomorrha oppida. Hanc regionem (ut Solinus scribit) de cælo tactam testatur humus nigra, & cinere soluta. Nascuntur ibi poma quæ comedi non possunt, licet matura videantur, quod leniter manibus pressa fumum exhalent, & in pulverem fatiscant. Est & Pentapolis regio in Lybia, quæ & Cyrenaica vocatur. Pentapolis dicta à quinque urbibus, quarum nomina sunt, Berenice, Arsinos, Ptolemæis, Appollonia, & Cirene. Plinius lib. 5. cap. 5.

Pentaproti, *ἡ πεννίτις*, quinque primi, quinque summates. *πέντε πρωτῆα* quinque primatus magistratus nomen, munus quinque primorum. Cod. lib. 12 tit. 29. Obsequium temonatorum, vel pentaprotiæ Cujacius vult, prototypiæ.

Pentaprotus, a, um, *ἡ πεννίτις*, quinque casus habens, sc. diversos.

Pentarchus, *ἡ πεννίτις*, qui quinque viris præest.

Pentastichæ, *ἡ πεννίτις*, Porticus dicuntur, à quinque columnarum ordinibus.

Pentastichus, a, um, *ἡ πεννίτις*, quinque versibus constans.

Pentateuchon, *ἡ πεννίτις*, Volumen quinque librorum. Nam *πέντε* quinque, *τέυχος* volumen significat. Sic vulgò libros Mosis vocant.

Pentathli *ἡ πεννίτις*, qui quinque certaminum generibus congregiuntur, *πέντε ἀθλήματα*, hoc est, cæstu, cursu, saltu, disco & lucta. Latini à quinque hiisce artibus. Qui quæstiones vocant, eamque ex cirationem Quinquertium, quod Græci *πέντε ἀθλος* appellant. Plin. *de Myrone* lib. 34. cap. 8. Hic fecit Delphicos pentathlos.

Pentecontarchus, *ἡ πεννίτις*, qui præest quinquaginta militibus quorum munus Pentecontarchia appellatur.

Pentecostæ es. *ἡ πεννίτις* *ἡ πεννίτις* *ἡ πεννίτις*. ANGL. *Whitsonday*. dies quinquagesimus à festo Paschæ. Est etiam tributii genus, quod Latine Quinquagesimas possumus appellare.

Pentelicus, a, um, pentelicum marmor. Plutarch. in *Publico*.

Penthesilea, *ἡ πεννίτις*, Amazonum regina, quæ teste Justin. lib. 1. Otteræ, sive (ut alij) Orithiæ successit in regno, ejusque Troiano bello inter fortissimos viros, quum auxilium adversus Græcos ferret, magna virtutis documenta extiteret. Hæc, ut ait Servius, dicta est furens, quia sortorem in venatione confixit, simulans se cervam ferire Virg. 1. *Aeneid*.
*Ducit Amazonidum lunata agmina pelis
Penthesilea furens, mediisque in millibus ardet,
Aurea subnectens exerta cingula mamma
Bellatrix, audetque viris concurrere virgo.*

Hæc quum Troianis opem ferret, ab Achille occisa est.

Penthemimeris, *ἡ πεννίτις*, Semiquinaria cæsura est, quoties post duos pedes syllaba relinquatur partem orationis terminans, quæ etiam si brevis sit, ratione tamen cæsurae licenter potest produci, ut Omnia vincit amor, & nos cedamus amori. Dicitur à *πέντε* quinque *ἡμισυ* semis, & *ἡμισυ* divisio, vel pars.

Pentheterius, capillus resectus in luctu. Rh.

Pentheus, per duas syllabas. *ἡ πεννίτις*, Echionis ex Agave filius, qui quum Bacchi sacra contemneret, à matre & sorore numinis furorē actis, est dilaceratus. Vide latius omnem fabulam apud Ovid. lib. 3. *Metam.*

Pentheus, a, um. Stat. lib. 2. *Thebaid*.
*Pentheumque trahens, nondum te pendimus aquo
Bœche genus.*

Penthylus, *ἡ πεννίτις*, filius Demonoï, qui è Papho naves duodecim in auxilium Xerxis eduxit, quas oborta tempestate amisit Ipse verò captus multa de exercitu Xerxis Græcos edocuit. Herod. lib. 7.

Pentiremis, *ἡ πεννίτις*. Navis quinque remos in quolibet ordine habens. Latini Quinqueremem vocant. Hircius *de bello Africo* lib. 4. Caput ex eo prælio pentiremem unam, triremes duas, &c.

Pentorobon, *ἡ πεννίτις*. Herba insignis quæ notiore nomine *ραξονία* appellatur. Dicitur pentorobon, ab eo quod inter cætera quinque, aut sex grana habeat crui semen (Græci *ραξονία* appellant) non magnitudine tantum, verum etiam colore referentia. Vide Plin. lib. 26. c. 4.

Pennarium, vide *Penarium*.

PENULA, a, unico n, vestis densa ac vilis, quæ nebuloso, seu pluvioso tempore supra tunicam assumitur loco pallij ad arcendas à corpore pluvias. *ἡ πεννίτις* *ἡ πεννίτις* *ἡ πεννίτις* *ἡ πεννίτις*. GALL. *Un manteau qui on porte contre la pluie, un reitre*. ITA. *Gabbano, tabarro, mantello da pioggia*. GERM. *Ein sils mantel / regen mantel*. HISP. *Vestidura de cuero para el agua*. ANGL. *A cloke fort rayne*. Pomp. in *Penicæ*, Penulam in caput induce, ne te noscat. Quintil. lib. 6. cap. 4. Galba penulam roganti amico respondit. Non possum commodare, domi maneo, cum cœnaculum eius perplueret. Idem Galba *ibidem*. Si non pluet, non opus tibi, si pluet, ipse, utar. Iterum Quint. In utero tulit 10. mensibus. Quid? Aliz in penula solent ferre? Juvenal. *Sat. 5*.
Et multo stillaret penula nimbo.

Hæc si ex pellibus erat, scortea vocabatur. Martial. lib. 14. *Epigr. 130*.
*Ingrediare viam cælo licet usque sereno
Ad subitas nunquam scortea desit aquas.*

Scorta enim veteres pelles nominabant. Penula scortea utuntur ij, qui solenne habent visere ædem D. Iacobi Galeci, & qui per dispositos equos cursu concitatore ultro citroque commeant atque adeò quicunque procul ab domo iter institutum habent, pluvie arcendæ causa Vlpian. Iureconf. inter communia vestimenta quibus vir & mulier promiscuè utuntur, penulas annumerat. Varro dixit non quærendam esse penulam homini qui habet vitutem, Scribit Lampridius Alexandrum constituisse, ut Senatores penulis intra urbem frigoris causa uterentur, quum id vestimentum itinerarium & pluvie fuisset. De penularum antiquo usu, vide eundem Lamprid. in *Alexandro Severo*. Penulam & togam de chartis, quibus vestitur & amicitur thus & piper, dixit Martial. *Epigr. 1. lib. 13*. Penula etiam penula gausapina candida ac villosa, quæ hyberno tempore utebantur de qua extat distichon apud eundem lib. 14. *epigr. 147*.
*Is mihi candor inest, villorum gratia tanta est,
Ut me vel media sumere messe velis.*

Quo carmine quidam putaverunt penulam gausapinam inter æstiva vestimenta annumerari, quos falli puto. Sensus enim Martialis est, penula tantum inesse candorem, tantam villorum gratiam, ut etiam si hiberno usui sit destinata, tamen quis penulæ specie captus, eam vel media sumere messe vellet. Hæc ex Bayfio.

PENULATUS, penula indutus. *ἡ πεννίτις*. GALL. *Emmantelé*. ITAL. *Mantellato*. GERM. *Der ein sils mantel oder regen mantel anhat*. HISP. *Vestido de tal vestidura*. Cicero *pro Milon*. Milo cum uxore veheretur in rheda penulatus.

Penularium, ij, locus in quo penulæ reponuntur. Nonius. *Φειρολεβύς*.

PENU, quod & penus, i, penum, & penus. oris, & penus, us. *ἡ πεννίτις* *ἡ πεννίτις* *ἡ πεννίτις* *ἡ πεννίτις*. GALL. *La provision d'une maison, vituaille*. ITAL. *Vittouaglia*. GER. *Alley so man zu dem vortage einkaufft vnd auff die not hinder sich behaltet / zur speiß vnd tranck*. HISP. *La provision de casa para comer, vitualla*. ANGL. *The provision of an house an meate, drink*. Hic vel hæc quartæ declinationis: & hic penus, peni secundum Priscianum: & hoc penus penoris, & hoc penum: & hoc penum indeclinabile: significat omnē esculentum poculentumque quo vescuntur homines: non ipsos quidem cibos in singulos dies in cœnæ, aut prandij usum paratos, sed quicquid ad futuri temporis usum in loco aliquo (quem inde penarium vocamus) servamus reconditum. Dicitur penus quod ea quæ longæ victiois gratia contrahuntur & reconduntur, non in promptu sint, sed intus & penitus habeantur. Festus, penora inquit, dicuntur res necessariae ad victum quotidianum. Plaut. in *Bersa* sc. 2. a. 1. Nam nisi penus annuus hodie convecerit, eas populo

populo prostitutam vos. Terent. in Eunuch. Quum in cellulam patris ad te penum omne congerebam clancululum. Lucilius,

Magna penus parvo spatio consumpta peribit.

Horat. lib. 1. Epist. ulus est nomine penus in neutro genere, Annona, inquit, oportet profici frumenta, penaque.

Penum in neut. gen. per secundam declinationem extulit Terent. in exemplo quod jam ex Eunucho citavimus: & Afranius, referente Nonio, Vos quibus cordi est intra tunicam manus laeva: dextra in penum herile. Plaut. Men. sc. 2. a. 1. & sc. 2. a. 5. Tibi ancillas, penum, lanam praebeo. Idem Pseud. sc. 2. a. 2. Promus condus, procurator peni. Idem Capt. sc. 3. a. 4. Dicam ut aliud penum adorer. Ibid. sc. 1. a. 4. Pompam, penum, potationes. Item, Quibus sunt verba sine penus, & pecunia. Ibidem sc. 3. a. 2. Et in Pseud. sc. 2. a. 1. Nisi omne penus ex fundis, amicorum hic affertur. (Alij libri, Nisi omnis,) in masculino genere: sicuti ibidem supra, Nisi penus annu us convenerit. De penus significatione plura Gellius cap. 1. lib. 4 qui ex Massurij autoritate demonstrat thas & cercois, ligna quoque penori ascribi posse. Nos vero aromata, caseos, carnes salitas, & alia esculenta etiam penum commodè appellabimus, multo etiam plures res, nomine penoris comprehendere videtur Sueton. in Neron. c. 11. cum ait: Sparfa & populo missilia omnium rerum per omnes dies singula quotidie millia Avium, cujusque generis multiplex penus, tesserae frumentariae, vestis, aurum, argentum, gemmae, margaritae, tabulae pictae, mancipia, jumenta, atque etiam mansuetae ferae, &c. Hic annotat Passerat. Penus dici de missilibus in vulgus.

Penaria, a, um, quod ad penum pertinet. Quod dicitur. GAL. Appartenance à provision d'une maison & victuaille. ITAL. Chi appartiene à vestouaglia. GER. Das zu dem vorraht mit speis vnd tranck gehdrt. HISP. Cosa para despensa. ANG. Belonging to the provision of an house. ut, penaria cella dicitur in qua penus asseruatur. Cicero. 4. Verr. Itaque ille M. Cato sapiens cellam penariam Reip. nostrae, nutricem plebis Romanae, Siciliam nominavit.

Penarium, ij, Festo, vel penaria, a, Varr. lib. 4. de ling. Lat. ut verò alij, penarium, rij, locus est ubi penus, id est, res ad quotidianum victum necessariae conduntur. Sueton. GAL. Cellier, despense où on garde la provision d'une maison. ITAL. La dispensa, luogo da servare le cose da mangiare. GERM. Ein speisstammer, ein ort dahin man allerley ding zur speis vnd tranck dienstlich behaltet. HISP. La despensa de guardar. ANG. A cellar or place to keepe all maner of victuailles in.

Penatores, qui penum gestant. Cato adversus M. Acilium quarta, Postquam nautas è navibus eduxi, non ex militibus atque nautis piscatores, penatores ficedularum dedi. Ita apud Festum locum Catonis emendat Ant. August. qui corruptus antea huc adducebatur.

Penarius, Sueton. in August. cap. 6. Locus permodicus, & cellae penariae instar.

Penuria, a, vox est à pena deducta, significatque omnium rerum inopiam praesertim earum quae ad penum pertinent: quum scilicet desunt ea quae ad victum sunt necessaria. חסרון cheser חסרון chesron. dicitur. GAL. Disette, faute. ITAL. Penuria, carestia. GERM. Armut vnd mangel besonders an speis vnd tranck. HISP. Mengua. ANGL. Lack, scarcitie. Visacillime tamen accipitur pro cuiusvis rei egestate. Ter. in Adelp. Nae illiusmodi jam nobis magna civium penuria est, homo antiqua virtute & fide. Cic. 6. Verr. Ne diutius in tanta penuria virorum fortium talem imperatorem ignorare possitis. Virg. 7. Aeneid.

Consumptis hic forte aliis, ut vertere morsus Exiguam in Cererem penuria adegit edendi.

Salust. Inguirth 6. 5. caelo terraque penuria aquarum.

Peolae, & peplae, qui ex intemperato Veneris usu pereunt. Rh.

Peplion, πεπλιον. Hippocrati πεπλις, Dioscoridi portulaca sylvestris. Plin. lib. 20. cap. 20. Portulaca quam peplion vocant non multum sativa est efficacior, cujus memorabiles usus traduntur, sagittarum venena & serpentium, haemorrhoidum, & praeterum restinguit, pro cibo sumpta & plagis imposita, extrahit.

Peplon, πεπλον, Frutex est, inquit Dioscorid. lib. 4. c. 179. quem nonnulli sycem, alij μηκωνια ἀρωματη, hoc est, papaver spumeum, lactei succi plenus, foliis rutae, paulò latioribus, rotunda coma dodranti, humi resperfa, femine sub foliis rotundo, minore, quam candidi papaveris. Ruellius putat eandem esse cum ea quam officinae hodie Esulam rotundam vocant. Vide Plin. lib. 27. cap. 22.

Peplus, sive peplum, πεπλον. Sinton, sive vestis praetentis, proprie mulierum, quemadmodum χιτων virorum, ut annotavit Eustathius. ANG. Aker, hie. Vnde βυδρόπιπλον, καλλιπιπλον, ιδιοσιπιπλον, mulierum epitheta sunt apud Homerum. Euripides tamen etiam viris peplum tribuit. Donatus ad sacrorum ritus pertinere ait. Servius in illud Virg. 1. Aeneid.

Interea ad templum, non aqua Palladis ibant Crinibus Iliades passis, peplumque ferebant.

Peplum, inquit, Minervae consecratum erat. In hoc depingebantur ex more apud Athenienses, qui strenuè se in bello gessissent. Plaut. Nunquam in civitatem venio, nisi quum infertur peplum. Claudianus in masculino genere extulit in Epithalamio Honorij.

Et crines festina ligat, peplumque fluentem Allevat.

Peplus, scriptum Aristotelis, in quo genealogias ducum & navium singularum ad Trojam numerum persequitur, scriptis etiam in eos epigrammatis distichis. Eust.

Pepon, onis, ἄβαστιαχ. πεπων. GAL. Un pompon, melon. ITAL. Pepona mellone. GERM. Ein geschlecht der melonen oder cucumeren. HISP. Melon o pepon. ANG. A melon frute. Teste Plinio lib. 19. c. 9. Cucumeris genus est, magnitudine caetera excedens, concoctu difficile. Est & alterum cucumeris genus multò minus: quod quia mali cotonei speciem referre videtur, Melopeponem vocant. Vide Ruell. lib. 2. c. 68.

Peplus, πεψις, Latine concoctio, hoc est, matutio cibi in qualitatem naturae nostrae convenientem, à verbo Graeco πεψαω, coquo.

Per, praepositio est, quae separata quandoque localem, quandoque temporalem habet significationem. ἄπερ ἄπερ hal. ἄπερ ἄπερ. GAL. Par ITAL. Per, per meo. GERM. Durch. HISP. Por. ANG. By. ut, per urbem

vado, per medium diem operor. Ovid. 13. Metam.

Est quoque per matrem Cyllenius addita nobis Altera nobilitas.

Per pectinem tondere, vide Pecten. Per metum mussari, (i. metu.) Plaut. Aul. sc. 3. a. 1. Item Per metum malè rem gerit. Idem Ibid. sc. 4. a. 1. Ducas te per exempla, Senec. c. 14. de consol. ad Marc. Quandoque denotat personam, ut per medios ruit, ac morientes nomine clamat. Quandoque jurandi est, ut Per pol, id est, pollucem. Item, per oculos jurare. Plaut. Men. sc. 3. a. 6. Te oro per precem, per fortunam, & per consuetudinem. Idem Capt. sc. 1. a. 2. Per, locer, felicitatem tuam. Senec. adjuvantis.

Per tibi ego juro fortem castumque cruorem,

Ovid. 2. Fast. Et Plaut. Curc. sc. 2. a. 5. Per tua genua te obsecro. Quandoque obsecrandi. Virg. 4. Aeneid.

Per te qui te salem genuere parentes.

Senec. c. 16. de consol. ad Polyb. Per te M. Tulli & oro. Per deos atque homines te oro. Plaut. Capt. sc. 5. a. 3. Per senectutem tuam, & per uxorem quam metuis te obsecror. Idem Asin. sc. 1. a. 1. Per Iovem deosque omnes adjuro. Idem Men. sc. 2. a. 4. Te obsecro per deos, & per homines perque stultitiam meam, perque tua genua. Idem Mil. sc. 6. a. 2. Per spes perque deos. Ovid. 13. Metam. Quandoque medium quendam, & quasi intercessorem significat: ut, per meos amicos obticui. Cicero, Quando per me certior has, id est, mea opera. Per adoptionem pater dicitur, qui me adoptavit. Pl. junior. Epist. lib. 5. Avunculus meus, idemque per adoptionem pater. Per aetatem etiam pulchre dicimus, pro eo quod est permittente aetate, vel dum ea aetas adest in qua fieri potest. Terentius in Eunuch. Caetera signa neque sciebat, neque per aetatem etiam potuerat. Idem in Adelp. Si esses homo, sineres nunc facere dum per aetatem licet, id est, dum aetas adest, in qua id potest facere. Gell. c. 2. lib. 15. per aetatem non receptus. (i. ob.) Per eos annos, vel dies venuste dicimus, quod vulgus indoctam diceret, Durantibus his diebus, vel annis. Cic. 7. Verr. Ac per eos dies quum iste cum pallio purpureo, talarique tunica versaretur in convivis muliebribus, &c. Per id tempus, id est, pendente eo tempore. Liv. 2. ab Vrbe, Multa igitur bladimenta plebi per id tempus ab Senatu data: per tempus feriarum. Gell. c. 15. li. 9. Per comitia, (i. comitiorum tempore.) Suet. in Cal. c. 80. Et per bellum lata lex (i. belli tempore.) Liv. 1. 34. Per haec & talia maxima parte aetatis transacta. Suet. in Claud. c. 9. Per Dionysia (i. Dionysiorum tempore.) Gell. c. 10. l. 8. Per tempus advenire. Idem Men. sc. 1. a. 1. Per deos, Per dextram, per fortunas, Per fidem, Per homines, Per Deum immortalium fidem, Per jura, per genua: elegantes sunt obsecrandi formulae. Cic. Attico, Subveni igitur per deos, idque quamprimum Plautus in Menach. Per ego te haec genua obsecror, ne, &c. Per fas & fidem deceptus dicitur, qui nimium fidendo alicui in re boua, honestaque falsus est. Liv. 1. ab Vrbe, Cuius ad solenne ludosque per fas ac fidem decepti venissent Plautus in Mostell. Per fidem deceptus sum.

At non per dubias errant mea carmina laudes.

Tibull. lib. 4. Item per ejus auctoritatem receptus. Caesar 3. de bello civ. Per occasiones Sueton. in August. cap. 41. Per consuetudinem factum. Gell. cap. 8. lib. 10. Ibit per omnia violentior fortuna Senec. cap. 16. de consol. ad Polyb. c. 17. Ire per vestigia. Per virtutem belli fortunam in pugna experiri. Caes. lib. 2. de bell. civil. Per gratiam bonam abire ab aliquo, est aliquem non malè contentum ab aliquo discedere.

Per ludicrum, per jocum, per ludum & iocum, id est, ludendo & jocando aliquid facere. Cicero. 3. in Verrem. Qu. Opimum per ludum & jocum fortunis omnibus evertisse. Sic per ludum & negligentiam pervenire ad honores dixit idem 7. Verr. Vel per deridiculum dare. Plautus Pseud. sc. 3. a. 4. Item, per sycophantiam & dolos atferre. Ibid. sc. 3. a. 1. Per fallaciam abduxit à lenone mulierem. Idem Asin. sc. 1. a. 1. Per me licet tibi hoc facere, id est, te non impedio. Sic per te, & per illos, &c. Per me nulla est mora, ait Terentius in Andria, per me didici legere: hoc est, ex me ipso, nullo adjuvante, aut doctore. Sic per te, & per se, &c. Per me etiam, per se, &c. aliquando valent quantum ad me attinet, quantum ad se attinet, &c. Idem, Trahantur per me pedibus omnes rei. Aliquando per se significat ex sese, suae naturae instituto. Cic. de Amic. Sed quod per se sibi quisque charus est. Idem 1. de fin. Ista sua sponte & per se experenda, per se, aliquando significat propter praestantiam sui. Ibid. per se esset virtus, & cognitio rerum, quod minimè ille vult, experenda. Iungimus nonnunquam in eadem oratione Per se, & propter se. Idem de Amic. Carent amicitia per se, & propter se experenda. Per, (i. propter.) Per secessionem plebis ludij facti. Livius lib. 4. ab Vrbe. Qui per virtutem perit, non interit. Plautus Capt. sc. 5. a. 3. Item per se, pro ipse, ut apud Suet. in Calig. cap. 15.

Per speciem, id est, simulata occasione, per simulationem. Livius 1. ab Vrbe. Per speciem alienae fungendae vicis suas opes firmavit. Per otium est, quod Gallicè dicitur tout à loisir ITAL. A suo bell'agio. Livius lib. 6. bell. Pun. Vni nemo hostium adversus prodiit, spolia per otium legerit. Per te stetit quominus haec fierent nuptiae, ait Ter. in Andr. id est tenuit per te, ut barbari loquuntur. Sic per me stetit, per eum stetit, &c.

Per tempus, id est, tempore, tempestivè, opportunè. Plaut. in Men. Per tempus advenis. Per vinum exortum est dissidium, id est, per ebrietatem. Idem in Milit. Per vos, per me, per aliquem, aliquando significat beneficio vestro, beneficio meo, beneficio alicujus. Cic. pro Rose. Amer. Per vos vitam & famam potest obtinere. Idem ad Terentiam, Romae, vos esse tutos posse per Dolabellam, &c. Aliquando valet inter. Virg. 1. Georg.

Has inter, mediamque dua mortalibus agris Munere concessa divum, & via scita per ambas.

Per causam, sive per speciem, Per simulatam causam. Livius lib. 34. Ut quum appropinquaret januae rex, per causam aliquam in angustiis sustineret à tergo agmen. Idem lib. 24. Nocte per speciem venandi urbe egressi ad Annibalem proficiscuntur. Suet. in Orbon. c. 3. Per causam legationis in Lusitaniam sepositus est. GAL. Sous pretexte d'Ambassade, &c. Item per causam. Caes. lib. 3. de bell. civ. Per caput pedesque. Sic Poetae dicunt totum volentes exprimere. Horat. in serm.

Illique negotia centum Per caput atque pedes saliant.

¶ Per partem denotat, ex qua aliquid faciendi ducitur initium. Cels. lib. 3. c. 20. Itaque perunctum oleo multo corpus tribus, aut quatuor amphoris (aquæ frigidae) totum per caput perfundendum est. Sic & c. 23. ¶ Per cum instrumento, pro ex vel cum. Cels. lib. 6. c. 9. Admoven- dus per spongiam vapor aquæ calidæ. Idem lib. 6. c. 14. Per cochlear il- lita uva, id est, cochleari, ut, lib. 7. c. de calculo, vesica per digitos exa- gitata, i. digitis. ¶ Per luxum atque ignaviam, i. luxuriosè & ignave, sive ignaviter. Salust. in *Ingrub.* Qui dediti corporis gaudiis, per lu- xum atque ignaviam ætatem agunt. Rursus, per insolentiam qui exi- stimet memet studium meum laudando extollete, i. insolenter. *ibid.* per virtutem soliti nobilitatem antevenire, i. virtute. Per, ante, ob, Sa- lust. *Ingrub.* 76. Incedant per ora vestra magnificè. ¶ In compositione augendi vim atque amplificandi habet, & in malam partem Periniquus, Per molestus, Pergravis, Cic. Pergrave mihi visum est, &c. Col. lib. 4. Nam creditisse villicis, vel etiam vinitori socordis est, cum, quod longè sit facilius, adhuc perpaucissimis agri- colis contigerit, ut nigri vini stirpe careant. Ita Perfero, ad finem mihi propositum fero. Perficio, planè atque omnino facio, & absolvo. ¶ Ali- quando negantis est, ut perfidus. Per jurus, hoc est, qui fidem & iustu- randum fugit. ¶ Aliquando significat idem quod trans. Plaut. *Pseud.* se. 5. a. 1. Quasi per nebulam scimus, & audivimus, ut perfluo. Per- pluo, Perpicuum, & quicquid pellucidum est, ut crystallus. ¶ Ali- quando pro inter. Virg. 1. *Georg.*

Circum perque duas in morem fluminis Arctos.
Vide Macrobi. *comment. lib. 2. c. 2. Ovid. 1. 3. Metam.*
Car audet Ulysses ire per excubias.

Idem,

Perque feros enses ire, & efferre Deam
Tibull. lib. 4.

Sive ego per liquidum volucris vehar aëra pennis.

Et Catull. de *cor. Bern.*

Isque per atherias me tollens advolat auras.

Ovid. *Eleg. 3. lib. 3. Trist.* per manes hospita umbra. (i. inter) Idem 3. *Fast.* Per populum dividere liba. ¶ Per obstantia erumpere. Quintil. Per hæc ostendit scivitiam. (i. h. s.) Suet. in *Calig. c. 27.*

Est aliquid fatale malum per verba loquere. (i. verbis.)
Ovid. *Eleg. 1. lib. 5. Trist.*

Una celebrata est per duo liba dies. (i. duobus libis.)

Idem *Eleg. ult. lib. 4. Trist.* Item.

Spiritus hic per te patrias exisset in auras. (i. Interposito ore tuo.)

Idem *Eleg. 3. lib. 4. Trist.* Per ipsas cicatrices percussa es. Senec. *a. 1. 5. de consol. ad Helv.* (i. ipsas cicatricibus.) Plaut. *Asin.* per vinum impulsa, (i. vino.) ¶ Aliquando habet vim adverbij, & pro valde ponitur, tamque superlativo quam positivo jungitur. Col. lib. 4. Nam credidisse villicis vel etiam vinitori socordis est, quum quod longè sit facilius, adhuc perpaucissimis agricolis contigerit, ut vini nigri stirpe careant. Cicero, Pergrave mihi visum est. ¶ Ubi Per additur quàm, significat maxi- mè, ut *περὶ* Perquam bonus, id est, optimus, Perquam magnus, id est, maximus. Iungitur etiam superlativo. Curtius, Perquam maximo potest exercitu comparato. Per autem inconsequens. Gell. *c. 1. l. 14.* Et *c. 4. lib. 18.* Per, inquit, magister optime, exoptatus advenis. ¶ Aliquan- do significat nimis, vehementer, & in bonam, & malam partem: ut Pertinax qui nimis: t. nax est, durus, & inexorabilis, de quo infra.

¶ Componitur autem cum dictione incipiente ab a, ut Perago: b, ut Perbibo: c, ut Percutro: d, ut Perduro: e, ut, Pereo: f, ut Perfero: g, ut Pergratus: h, ut Perhibeo: i, ut Perjurus: l, ut, Perlego, m, ut Permitto: n, ut pernocto: o, ut Peroro: p, ut perpendo: q, ut Perquiro: r, ut Pergo: (quod ex per, & rego componitur: unde & præteritum perrexi facit) cum s, ut Persuadeo: t, ut Pertinax: u, ut Perverto.

Perā, α, Sacculus ex aluta è collo ad lumbos pendens. *כְּלִי חֶלֶי* *cheli hukh* *יֶאֱכֹלֵת*. *περα*. GAL. *Vne besace, une poche.* ITA. *Bisaccia, tasca.* GERM. *Ein lãdertsch so man an den hals henc / voie die hirten haben / ein lãders sack.* HIS. *El curron è esclavina, è calaga, alforja.* ANGL. *A scrippe, bagge or sachell.* Hinc peram viatoriam vocamus, qua panem & aliquid opsonij gestare viatores solent: quemadmodum poculum viatorium, quo vinum, Mart. lib. 14.

No mendica ferat barbati prandia nudi,
Dormiat & tetrico cum cane pera, rogat.

Ejus diminutivum est perula, *περὺλον*.

Pera, Pera, urbs canali seu sinu maris à Constantinopoli quidem sejuncta est: sic tamen ut una eademque urbs quodammodo censeatur, ob cõ- modissimum per cimbas trajectum. In pera Legati principũ Christiano- rum, & alij homines Christiani, itẽmq; Iudæi ferè commorantur.

Perabsurdus, adject. *περὰ τὸ ἀβυσσῶδες*, *περὰ τὸ ἀβυσσῶδες*. GAL. *Fort absurde, fort sot, fort estrange.* ITA. *Cosa sconcia, contraria à se stessa.* GERM. *Ganz vngereimt* HIS. *Cosa muy fuera de proposito, muy disconveniente y disforme.* ANGL. *Verystrango against rime and reason.* Valde absurdum si- gnificat Cicero lib. 4. *Academ.* Illud verò peraburdum quod dicitis, probabilia vos sequi, si re nulla impediremini.

Peraceris, hæc peracris, hoc peracre. Valde acer & vehemens. *περὶ ἀσπρὸς* *λίαν ὀξύς*. GAL. *Fort aspro.* ITA. *Molto aspro.* GERM. *Heftig scharff.* HIS. *Muy aspero.* ANGL. *Verie sover or sharpe.* Cic. *ad Papyrium lib. 9.* Sed tamen ipse Cæsar habet peracie iudicium, hoc est, acerrimum & opti- mum & peracutum.

Peracerbus, adject. *περὶ ἀσπρὸς*, *περὶ ἀσπρὸς*. GAL. *Fort aspre, aspre com- me un fruit qui n'est pas meur.* ITA. *Molto acerbo, aspro, come cosa non matura.* GERM. *Heftig saur.* HIS. *Mucho aspero, aspro.* ANGL. *Verie sover or tart.* Valde acerbus. Cic. *de senect. 1.* primò est peracerba gu- statu deinde maturata dulcescit, de uva.

Peracescō, is, ere, peracui. Valde acidus fio, valde accesco. *περὶ σαρ.* *περὶ ὀξύμωμος*. GAL. *Devenir aspre.* ITA. *Divenire aspro.* GERM. *Vast saur oder esschtig werden.* HIS. *Azardarse mucho.* ANGL. *To waxe verie sover.* Plaut. *Bacch.* hoc est quod peracescit, hoc demum est quo percrucior, Me hoc ætatis ludificari. Idem *Anul.* mihi pectus peracuit.

PERACUO, valde acutum reddo. *καρπεύω*. GAL. *Aiguifer fort, faire bien aigu & pointu.* ITA. *Fare aguzzo.* GERM. *Woll schaff machen.* HIS. *Aguzzar.* ANGL. *To mak verie sharpe.* Cato *de re rust.* Sumito ti- bi furculum durum, eum peracuito, salicem Græcam discindito.

Peracutus, a, um. Valde acutum. *ὀξύμωμος*. GAL. *Fort aigu, bien tran- chant.* ITA. *Bene tagliante, aguzzo, forile.* GERM. *Wol gespiht.* HIS. *Muy aguzado.* ANGL. *That is verie sharpe.* Martial. lib. 5. Vt citò testiculos peracuta falce secaret.

PERACUTE, adverb. *ὀξυμωμῶς*, *ὀξυμωμῶς*. GAL. *Fort aiguement, ingenieusement.* ITAL. & HIS. *Ingeniosamente.* GERM. *Scharpff sinnlich.* ANGL. *Verie sharpelie or quickelie.* Cic. 1. *Acad.* Sed Zeno quum Arcesilam antei- ret ætate, valdeque subtiliter disserteret, & peracutè moveretur, corri- gere conatus est disciplinam.

PERACIA, *περαία*, cum diphthongo, Vltior Iudææ pars, Arabiæ & Ægy- pto proxima, asperis divisa montibus, & à reliqua Iudæa Iordane am- ne discreta Plin. lib. 1. cap. 14.

Peradifico, as, are. Edificationem absolvo Col. lib. 4. c. 3. Ab inchoato domos extruunt, nec peradificatis cultum adhibent.

PERÆQUUS, a, um, valde Æquus. *ἰσὺ*, *ἰσὺ*. GAL. *Fort égal & juste.* ITAL. *Molt uguale.* GERM. *Ganz billich oder gleichlich.* HIS. *Muy yqual.* ANGL. *Verie equall, just and even.* Cic. 6. *Verr.* Vt hoc li- ceret suspicati, fuisse aliquando apud Siculos peræqua proportione cætera.

PERÆQUE, adverb. *ἰσῶς*. GAL. *Fort également.* ITA. *Molto ugualmente.* GERM. *Ganz gleichlich.* HIS. *Muy yualmente.* ANGL. *Verie equallie and evenlie.* Cicero in *Visionem.* Quod cum peræque omnes, tum acerbissi- mè Beotij senserunt.

PERÆQUO, as, are, æquum facere. *ἰσῶν*, *ἰσῶν*. GAL. *Esgaler, faire bien égal.* ITAL. *Vgualiare.* GERM. *Vergleichen / zu gleich oder ge- rad bringen.* HIS. *Ygualar.* ANGL. *To make even and equall.* Col. 1. 3. c. 3. Et apud me octogena stirpes insita intra biennium septen- nos culcos peræquarent. De vitibus, &c. c. 9. singulæ denas ampho- ras peræquarent.

PERÆQUATORES, dicuntur exactores censuum qui in capita sunt constitu- ti; ita disti: quod æqualiter ab omnibus exigant. Alciatus.

PERÆLUM, teste Plin. lib. 12. c. 9. Bdellij genus est quod in Media de- fluit ex arbore quam nonnulli b. ochum; alij malachram, aliqui etiam maldacon appellant.

PERAGO, peregi, peractum, perficio. *πέρας*, *πέρας*. GAL. *Achever, accomplir, parfaire.* ITAL. *Compire.* GERM. *Aufmachen / vollenden.* HIS. *Acabar de hazer.* ANGL. *To perfyte and accomplish, to do out and end.* Senec. omnia inchoat, nihil peragit. *Bis que suum tacto pisce peregit iter.*

Ovid. *Eleg. 7. lib. 4. Trist.*

Hac mea sic quondam peragi speraverat atas,

idem *Eleg. 8. lib. 4. Trist.* Vita procul patria peragenda. *Idem,*

Ipse vides manibus peragi fera bulla Minerva.

Idem 3. *Fastor.*

Illo suam peragebat humum, (i. colere absoluebat, sive perco- lebat.)

Idem 4. *Fast. Mart. Epig. 3. li. 5.* Quam pessimorum lex avata fatorum Sexta peragit hyems, nec tamen tota, nostros amores. i. sustulit, finit vitam, peregit viros. (i. exhaust, lassavit.) In *Priapeis.* Idem *Martial. Epigram. 112. lib. 5.* Peregit, pro absumpsit bona.

Namque senex longa peragit dum sacula vita,

Tibull. lib. 4. Languida non nollet labor *Idem.* ¶ Interdum ponitur pro perduco. Plaut. Navem peregit in portum. ¶ Aliquando pro tran- sigo Apul. Et multas noctes peregit insomnes. ¶ Interdum pro per- tracto, & mecum reputo. Viig. *Æneid. 6.*

Omnia percepi, atque animo mecum antè peregi.

Ovid. *Eleg. 1. l. 5.*

Vt cecidi perago subiti praconis casus.

¶ Item, peractus lacrymis (id est, defletus mortuus.) Matial. *Epigr. 4. lib. 7.* ¶ Interdum pro pertraho, *καταγράφω*, ut, Hic me ad carceres, ad mortem peregit. ¶ peragere reum, significat reum usque ad con- demnationem persequi & efficere ut condemnetur, quod & aliquan- do condemnare reum dicitur. *ὁμοιω* *hochiach.* *διδάσκω*, *καταγράφω*, *καταγράφω*, *καταγράφω*, *καταγράφω*, sed Facere reum, est accusare. Van- de ait Iureconsultus. Peragisse reum non aliàs quis videtur, nisi & condemnaverit. Plinius junior in *Epist.* Dum peragitur reus. peragere reum, inquit Budæus, est ita rei accusationem persequi, ut tandem damnetur, *Pour suivre quelqu'un en jugement jusqu'à le faire condamner.* Ovid. *Eleg. 1. lib. 1. Trist.*

Et peragas populi publicus ore reus.

¶ Peragere partes suas, est officio suo fungi. ¶ Peragere pensum labo- ris Col. lib. 5. c. 10. Nihil curiosè, nihil religiosè administrat, unum- que est ei propositum, peragere laboris pentum, id est, tantum pensum sibi facere id quod imperatum est.

PERAGITO, frequentativum, *ἀγανίω*, *διδάσκω*. Cæf. *bell. civ.* Vehementiùs- que paragitati ab equitatu, montem excelsum capiunt Senec. lib. 1. *de ira. cap. 7.* Nih hic stimulus peragitavit, misitque in prælia audaces.

PERACTIO, est perfectio, absolutio. *πέρας*, *πέρας*. GAL. *Achevement, accomplissement.* ITAL. *Compimento.* GERM. *Aufmachung / vollendung.* HIS. *Acabamiento.* ANGL. *A performing or finishing.* Cic. *de senect.* Senectus, peractio ætatis est,

PERACTUS, a, um. Ovid. *Eleg. 8. lib. 4.*

Itaque decem lustris omni sine labe peractis.

Idem 6. *Fast.*

Tristia Leucadio sacra peracta Deo.

Majora peractis instant, Tibull. lib. 4.

PERAGRO, as, ex per, & nomine ager agri, componitur. Per lustrò, ab- eo discurro. *περὶ ἀγρὸν* *περὶ ἀγρὸν*. GAL. *Andare errando.* GERM. *Aller par le pays, passer par un pays.* ITA. *Andare errando.* GERM. *Durch gehn / durch streichen.* HIS. *Peregrinar andando camino.* ANGL. *To go about, to travail over.* Cic. 3. *Offic.* Et ob eam causam, ubi relicta

nira peragrantes saepe foli fumus.
PERAGRATUS, particip. Cic. 5. de finib. Videmus ultimas terras esse peragratas Liv. lib. 5. d. 4. Peragratus orbis terrarum victoriis ejus gentis.
PERAGRATIO, verbale, profectio. $\xi\upsilon\sigma\sigma$ *masiáh* חַלִּיחַב *halicháb*. $\alpha\delta\epsilon\upsilon\lambda\omicron\gamma\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$. GAL. Voyage, allée par le pays. ITAL. Andare qua & là. GERM. Durchreisung / durchstreichung. HIS. Peregrinacion. ANGL. Going above or travelling over. ξ Cic. Philipp. Quae fuit ejus peregrinatio itinerum.
PERAMBULO, as, are, ad finem usque ambulo, ambulando circumeo. $\xi\upsilon\sigma\sigma$ *nasáh* חַלִּיחַב *halicháb* חִלְחַלֵּחַב *hichhaléch*. $\delta\iota\omicron\delta\omicron\upsilon\omega$ $\omega\alpha\rho\iota\rho\chi\omicron\mu\omicron\mu$. GAL. Passer à travers. ITA. Passeggiare, camminare. GERM. Durch wandern / gurchziehen. HIS. Passarse al travers. ANGL. To walk thorough and about, over and over. ξ Varr. de re rust. lib. 1. cap. 2. Vos qui multas perambulavistis terras.
PERAMO, ad finem usque, perfectè & valdè amo. ξ $\omega\pi\alpha\rho\phi\iota\lambda\epsilon\omega$, $\phi\iota\lambda\epsilon\omega\varsigma$ $\xi\chi\omega$, $\lambda\iota\omega$, $\phi\iota\lambda\omega$. GAL. Aimer fort. ITAL. Amare caldamente. GERM. Heftig lieben. HIS. Mucho amar. ANGL. To love tenderly. ξ Cic. 1. de legib. Vbi illa sancta amicitia, si non ipse amicus peramatur toto pectore? Quaedam exemplaria habent, per se amatur.
PERAMANS, participium. Valde amans. ξ $\omega\pi\alpha\rho\phi\iota\lambda\omega$. Fort amiable, qui aime fort. ITAL. Che molto ama. GERM. Heftig lieben. HIS. Que ama mucho. ANGL. That loveth tenderly. ξ Cic. ad Attic. lib. 4. Homo peramans semper nostri fuit, nec mihi unquam odio.
PERAMANTÈ, adverbium. ξ $\omega\pi\alpha\rho\phi\iota\lambda\omega\varsigma$, $\lambda\iota\omega$, $\phi\iota\lambda\epsilon\omega\varsigma$. GAL. Fort amiablement, amoureuusement. ITAL. Molto amabilmente. GERM. Ganz freundschaftlich. HIS. Muy amorosamente y amigablemente. ANGL. Verie lovingly. ξ Cic. fam. lib. 9. Qui me quidem perofficiosè & peramantè observant.
PERAMPLIUS, adject. Valdè amplius. ξ $\pi\alpha\lambda\iota\omega$, $\lambda\iota\omega$, $\iota\upsilon\delta\epsilon\iota\sigma$, $\epsilon\grave{\iota}$ η $\delta\epsilon\rho\chi\omega$ $\epsilon\sigma$. GAL. Fort grand & spacieux. ITAL. Molto grande & spazioso. GERM. Dast wehr. HIS. Muy grande y spazioso. ANGL. Verie vield and ampl. ξ Cic. 1. Verr. Signa per ampla.
PERAMPUTO, as, Perfectè incido. ξ $\pi\alpha\lambda\iota\omega$ $\delta\alpha\pi\epsilon\omicron\pi\tau\omega$. GAL. Bien & parfaitement poier. ITAL. Perfettamente podare. GERM. Gar abhauen. HIS. Perfektamente podar. ANGL. To cutt of perfetlie. ξ Col. lib. 8. Sauciatum venenatam saniem mittit, quae vulnus ita insanabile facit, ut totum amputandum sit.
PERANGUSTUS, a, um, Admodum angustus. ξ $\pi\epsilon\iota\sigma\tau\omicron\sigma$, $\lambda\iota\omega$, $\sigma\tau\epsilon\iota\sigma$. GAL. Fort estroit & ferré. ITAL. Molto stretto. GERM. Dast eng. HIS. Muy estrecho. ANGL. Verie streit and narrow. ξ Cic. 7. Verr. Ut illo in dolore cruciatuque moriens, perangusto ficto divisa servitutis ac libertatis jura cognosceret.
PERANGUSTÈ, adverbium. Valdè angustè. ξ $\pi\epsilon\iota\sigma\tau\omega\varsigma$ $\sigma\phi\omicron\delta\delta\alpha$ $\sigma\tau\epsilon\iota\sigma$. GAL. Fort estroitement. ITAL. Molto strettamente. GERM. Ganz eng in einander. HIS. Muy estrechamente. ANGL. Verie streitlie. ξ Cic. 1. de Orat. Sed tu hoc nobis da Sexvola, & perfice, ut Crassus hæc quæ coarctavit, & perangustè referit in oratione sua, dilatet nobis atque explicet.
PERANNA, vide Perenna.
PERANNO, as, per integrum anni tempus vivo, annum perago. ξ $\delta\alpha\pi\iota\mu\omicron\tau\iota$ $\zeta\omega$. GAL. Durar un an. ITAL. Durare un anno. GERM. Das ganz iahr außsichen. HIS. Durar un año. ANGL. To last or live one yeare. ξ Compositur enim ex per, & anno. nas. Macrobius lib. 1. Saturn. cap. 8. Scribit priscos Romanos mense Martio & publicè & privatim ad Annam perennam sacrificatum ire solitos, ut annate, perannatèque commode liceret: hoc est, vitam degere incolumem per annum integrum. Sueton. in Vespasiano, Ideòque puella nata non perannavit. Scribitur & perenno, prima vocali in secundam mutata.
PERANTIQUUS, a, um, Per vetus, valdè antiquus. ξ $\omega\pi\alpha\lambda\iota\omega$, $\pi\alpha\lambda\iota\omega\varsigma$, $\pi\alpha\rho\gamma\iota\gamma\eta\sigma\tau\omega\varsigma$. GAL. Fort ancien, ou fort antique. ITAL. Molto antiquo. GERM. Heftig oder vast alt. HIS. Muy antiguo y vieo. ANGL. Verie old. ξ Cic. de clar. Orat. Atque hunc proximo seculo Themistocles insecutus est, ut apud nos, perantiquus, ut apud Athenienses, non ita sanè vetus.
PERAPPOSITUS, adject. ξ $\lambda\iota\omega$ $\delta\epsilon\mu\omicron\zeta\omega$, $\pi\alpha\lambda\iota\omega$ $\iota\upsilon\delta\epsilon\iota\sigma$. GAL. Fort propre & convenable. ITAL. Ben convenevole, atto, & proprio. GERM. Ganz bequem oder süglich. HIS. Conveniente, proprio. ANGL. Verie agreeable and proper. ξ Cic. de Orat. Sunt etiam illa subabsurda, sed eo ipso nomine sæpe ridicula, non solum minus perapposita, sed etiam quodammodo nobis.
PERARDUUS, adjectivum, Valde arduus, perdifficilis. ξ $\omega\pi\alpha\rho\chi\alpha\lambda\epsilon\pi\omega\varsigma$, $\delta\upsilon\rho\chi\epsilon\iota\varsigma$. GAL. Fort malaisè & difficile. ITAL. Molto alto, malagevole, difficile. GERM. Dast hoch oder schwœr. HIS. Difficil. ANGL. Verie uneven and hard. ξ Cic. 5. Verr. Mihi autem hoc perarduum est demonstrare.
PERARDESCO, is, Valde aridus fio. ξ $\epsilon\chi\theta\omicron\rho\alpha\beta$ $\alpha\phi\omega\alpha\iota\omega\mu\alpha\iota$, $\delta\alpha\pi\epsilon\eta\gamma\alpha\iota\sigma\mu\alpha\iota$. GAL. Se secher du tout, devenir tout sec. ITAL. Devenir molto arido. GERM. Det dorten / gar dürr werden. HIS. Muy secarse. ANGL. To waxe verie drie. ξ Colum. lib. 12. c. 3. Sed nec patiendum est, ut perarescat, aut totum decidat. Item Varr. 1. 1. c. 49. Quoad perarescat.
PERARGUTUS, a, um, Valde argutus. ξ $\omega\pi\alpha\lambda\iota\omega$ $\tau\alpha\mu\upsilon\lambda\omega$, $\lambda\iota\omega$ $\acute{\alpha}\chi\upsilon\iota\alpha$. GAL. Fort subtil, ingénieux & aigu. ITAL. D'ingegno molto sutile & acuto. GERM. Gar tug / gar spitz / witzig. HIS. Subtil, y ingenioso. ANGL. Very subtil, ingenious & witty. ξ Cic. de clar. Orat. Quem studebat imitari L. Afranius Poëta, homo perargutus in fabulis quidem etiam, ut scitis, disertus.
PERARIDUS, a, um, Protius aridus. ξ $\acute{\alpha}\phi\omega\chi\eta\theta\epsilon\iota\varsigma$, $\omega\pi\epsilon\iota\eta\eta\epsilon$. GAL. Tout sec; totalement seché. ITAL. Secco al tutto. GERM. Gar dürr. HIS. Seco del todo. ANGL. Very drie. ξ Col. lib. 2. c. 19. Est autem modus in siccando, ut neque peraridum, neque rursus viride colligatur. ξ 1. 3. c. 11.
PERARMO, as, perfectè bene armo. Curtius. 1. 4. c. 9. Hoc modo instructo exercitu & perarmato, Babylone copias movit.
PERARRO, as, are, Funditus & omnino arro. ξ $\acute{\alpha}\gamma\gamma\iota\omega$. GAL. Labourer par tout. ITAL. Arare d'ogni parte. GERM. Durcherren. HISP. Acabar de arar. ANGL. To till or plough thorough out all. ξ Per translationem etiam de rugis dicitur, quæ in fronte quandam sulcorum similitudinem referunt. Ovid. 14. Metam.

— narè que à fronte remissas
 Contudit, & rugis peraravit anilibus ora.
 Senec. in Medea usus est pro peragrarè: ut, Perarare pontum. ξ In
 teidum pro scribere, sive Pingere. Ovid. 1. de Arte,

Ergo tibi blandis peraretur littera verbis.
PERARATUS, a, um, Ovid. Eleg. 7. lib. 3. Trist. Subicò perarata littera.
PERASPÈR, valde asper, adject. ξ $\omega\pi\alpha\rho\sigma\pi\alpha\rho\sigma$, $\lambda\iota\omega$ $\sigma\pi\alpha\rho\sigma$. GAL. Fort aspre. ITAL. Molto aspro è rozzo. GERM. Heftig rauch. HIS. Muy aspero. ANGL. Verie roug. ξ Celsus lib. 5. c. 8. de thymio. At thymion nominatur quod supra corpus quasi verrucula eminet, ad cutem teue, supra latius, subdurum, in summo perasperum.
PERASTUTUS, a, um, Valde astutus. ξ $\omega\pi\alpha\rho\mu\eta\tau\omega\varsigma$. GAL. Fort fin. ITAL. molto astuto. GERM. Ganz listig / mit listigkeit durchtrüben. HIS. Muy cauteloso y astuto. ANGL. Verie wyle & craftie. ξ a quo perastutè adverbium ξ $\omega\pi\alpha\rho\mu\eta\tau\omega\varsigma$, $\lambda\iota\omega$ $\omega\alpha\iota\sigma\tau\omega\varsigma$. GAL. Fort finement. ITAL. Molto astutamente. GERM. Ganz listiglich. HIS. Mucho cautelosamente y astutamente. ξ Plaut. Truc. Ut perastutè eum injiciatis in malam fraudem, & prætium.
PERATTENTUS, a, um, Valde attentus. ξ $\pi\epsilon\iota\sigma\tau\omega\varsigma$ $\pi\alpha\rho\sigma\iota\gamma\omega\varsigma$. GAL. Fort attentif. ITAL. Molto attento. GERM. Mit sticht auffmerksam. HIS. Muy attento. ANGL. Verie attentive. ξ Cic. 5. Verr. Superiore omni oratione perattentos vestros animos habuimus.
PERATTENTÈ, adverb. Valde attentè. ξ $\pi\alpha\lambda\iota\omega$ $\pi\alpha\rho\sigma\iota\gamma\omega\varsigma$. GAL. Fort attentivement. ITAL. Molto attentamente. GERM. Mit ganz stichtig auffmerksam. HIS. Muy attentamente. ANGL. Verie attentively. ξ
PERAUDIO, is, ire. Plaut. Mil. sc. 1. a. 1. Peraudienda hæc sunt.
PERBACCHOR, aïs, per poto, & luto conviviis frequentandis. ξ $\pi\epsilon\iota\sigma\tau\omega\varsigma$ $\pi\alpha\rho\beta\alpha\chi\omega\varsigma$. GAL. Uvre fort disjoiment. ITAL. Baccare, vi verè molto dissolutamente. GERM. Dol ond roß sein im sauff sein / die zchmäuel außs harten. HIS. Embriegarse. ANGL. To be riotous, to use feasting greatly. ξ Cic. 2. Philipp. At quàm multos dies in ea villa turpissimè es perbaccatus? ab hora tertia bibebatur, ludebatur, vomebatur.
PERBEATUS, a, um, Valde beatus. ξ $\pi\alpha\rho\beta\epsilon\lambda\iota\omega\varsigma$. GAL. Fort heureux. ITAL. Molto beato. GERM. Gar glücklich. HISP. Mucho bien aventurado. ANGL. Verie blessed. ξ Cic. 1. de Orat. Cogitanti mihi sæpenumero, & memoria veteri repetenti, perbeati fuisse, Quinte frater illi videri solent; qui in optima Republica quum & honoribus, & rerum gestatum gloria florent, eum vitæ cursum tenere potuerunt, &c.
PERBELLUS, a, um, Valde bellus. ξ $\omega\pi\alpha\rho\beta\epsilon\lambda\iota\omega\varsigma$. GAL. Fort beau. ITAL. Molto bello. GERM. Ganz hüpsch. HIS. Muy bello. ANGL. Verie faire. ξ
PERBELLÈ, adverb. Valde bene. ξ $\omega\pi\alpha\rho\beta\epsilon\lambda\iota\omega\varsigma$. GAL. Fort bien. ITAL. Molto bene. GERM. Ganz sein / oder hüpsch. HIS. Muy bien. ANGL. Verie well. ξ Cic. Attic. lib. 4. Perbelle feceris, si ad nos veneris.
PERBENÈ, adverbium. Valde benè. ξ $\pi\alpha\rho\beta\epsilon\lambda\iota\omega\varsigma$, $\pi\alpha\lambda\iota\omega$ $\mu\alpha\lambda\omega\varsigma$. GAL. Fort bien. ITAL. Molto bene. GERM. Dast voll. HIS. Muy bien. ANGL. Passing well. ξ Cic. de clar. Orat. Perbene loqui Latine putabatur. Plaut. Aul. sc. 4. a. 1. Haud à pecunia perbene, (sup. valeo. Idem Men. sc. ult. a. 5. Prandi perbene.
PERBENIGNÈ, adverb. Valde benignè. ξ $\omega\pi\alpha\rho\beta\epsilon\lambda\iota\omega\varsigma$, $\pi\alpha\lambda\iota\omega$ $\chi\eta\rho\epsilon\iota\omega\varsigma$. GAL. Fort benignement. ITAL. Molto benignamente. GERM. Gar güetlich. HISP. Muy liberalmente. ANGL. Very genlie and graciouslie. ξ Cic. ad Quint. frat. lib. 2. perbenignè mihi respondit.
PERBIBESIA, vide Bibesia.
PERBIBO, is, Totum bibo. ξ $\delta\alpha\pi\iota\mu\omega$. GAL. Boire tout à fait. ITAL. Bereve bene. GERM. Gar austrinken. HISP. Mucho beber. ANGL. To drink out all, to quasse Plautus in Stich. At ego perij, cui medullam lassitudò perbibit. Colum. lib. 7. c. 4. Vbi per triduum delibuto tægore medicamenta perbiberit. E. Seneca Epist. 36 Perbiberet libet alia studia
PERBITO, is, ere, verbum antiquum ab antiquo Betere. Ennius in Hecuba; *Sed non scripsisti quis parentem, aut hospitem Necasset, quo quis cruciatu perbiteret.*
 Plin. in Capt. sc. 5. a. 3. Qui virtutem perbitat, non interit. Ita hic legitur Passerat. Qui per virtutem perbitat, non interit, (i propter virtutem) Et vetu antecedente dixerat, Ca, ut in periculo præoptavisse, quàm is periret, ponere. Camerarius primus emendavit. Perens pro perbitat. Cui Lambinus assentitur. Iterum idem Plaut. Pseud. sc. 1. a. 3. Interminatus est à minimo ad maximam, si quis non hodie manus misisset sibi, Eum cras cruciatu maximo perbitere, (id est, perire, sive periturum) Plaut. Atraba. Quæ nisi sic betereis nimiam is vegrandi gradu. Vide Scaligeru in Varronem, & Nonium in verbo Perbitere. Item Dionys. Lambin. in Plaut. Capt. sc. 5. a. 3. ubi scribit Betere pro ite, & perbetere, pro perire, ab antiquis dictum esse.
PERBLANDUS, a, um, Valdè blandus. ξ $\pi\alpha\lambda\iota\omega$ $\alpha\iota\mu\iota\lambda\omega\varsigma$, $\lambda\iota\omega$ $\eta\pi\omega\iota\omega\varsigma$. GAL. Fort doux & gracieux. ITAL. Molto piacevole. GERM. Ganz freundlich / ond holdfältig. HISP. Muy blando. ANGL. Very pleasant and faire spoken. ξ Cic. ad Quint. frat. lib. 1. Successorem habes perblandum.
PERBLANDÈ, adverb. Macrobius Saturn. lib. 1. c. 2. Obviam procedere, ac perblande salutare.
PERBONUS, a, um, Valde bonus. ξ $\lambda\iota\omega$ $\acute{\alpha}\gamma\alpha\theta\omega\varsigma$. GAL. Fort bon. ITAL. Molto buono. GERM. Heftig gut. HISP. Muy bueno. ANGL. Very good. ξ Cic. pro Flacco. Agros habent & natura perbonos, & diligentia culturaque meliores.
PERBREVIS, e Valde brevis. ξ $\pi\alpha\lambda\iota\omega$ $\beta\epsilon\beta\eta\chi\omega\varsigma$. GAL. Fort brief, bien court. ITAL. Molto breve. GERM. Just kurz. HIS. Muy breve y corto. ANGL. Very short. ξ Liv. 8. bell. Pun. Siquidem Scipionem ducem in Africam mittant Romani, satis sperare perbrevis ævi Carthaginem esse; Ovid. Eleg. 2. lib. 4. Trist.
Sic cerid in patria perbreve tempus ero.
 Idem Eleg. ult. lib. 4. Trist.
Uxor quæ tempus perbreve nupta fuit.
PERBREVITER, adverb. Valde breviter. ξ $\pi\alpha\lambda\iota\omega$ $\beta\epsilon\beta\eta\chi\omega\varsigma$. GAL. Fort briefvement, en bien peu de paroles. ITAL. Brevemente, con molta brevità. GERM. Ganz kürzlich. HIS. Muy brevemente, con pocas palabras. ANGL. Verie shortlie. ξ Cic. de Orat. Ac ne diutius vos demoret, de omni isto genere quid sentiam, perbrevitè exponam.
PERCA, æ $\pi\epsilon\rho\epsilon\chi\epsilon\iota$ η $\sigma\phi\epsilon\iota\varsigma$. GAL. Perche. GERM. Bars. ANGL. A Perche fish. Piscis delicatissimi nomen est, qui à Plin. lib. 9. c. 19. inter saxatiles nomenclatur. Duo ejus sunt genera: alterum in mari capitur, quod menæ pisci est simillimum: alterum in fluviis & lacubus, alendis febricitantibus mirum in modum utile. Hoc genus Galli etiam hodie antiquo nomine vocant Percam, Percam meminit Aufonius in Mosella, eaq; el prætantissimè

præstantissimis maris piscibus confert: Nec (inquit) te delicias mensarum perca silebo, Amnigenos inter pisces dignande marginis. Solis puniceis facilis contendere nullis.

Percaléfacio, & Percaléfio. Vnde Percaléfactus, particip. Lucret. lib. 6.

Mobilitate sua fervescit, ut omnia motu Percaléfacta vides ardescere.

Percalleo, es, ere. Totus callosus sum, & per translationem obduresco, & diuturna malorum consuetudine adversa patienter ferio. & ἀποκαλλύω μου δάκρυ δάμνη. GAL. avoir cals à force de travail. ITAL. Havere calli. GERM. Bar eberten. HISP. Hazer muy callos. ANG. To be waxen hard. to be so accustomed to a thing that he feelech no more paine there of) Cic. pro Mil. Sed nescio quomodo jam usu obduruerat, & percalluerat civitatis incredibilis patientia. Gell. lib. 10. Percalluisti leges.

Percandidus, adjectivum. Valde candidus. & πολλοῦ λευκῆς, πᾶν λευκῆς, ἀλβύλον. GAL. Fort blanc. ITAL. Molto bianco. GERM. Sant; weiß. HISP. Muy blanco. ANG. Verie white. & Celsus lib. 15. e. 19. Est autem ea percandida compositio.

Percantārix, pen. prod. & ἄνθη, ἐπ' ἀδύνα, κατὰ δύνα. GAL. Chantresse, enchanteresse. ITAL. Cantatrice, incantatrice. GERM. Ein sengerin. HISP. Cantadora, encantadora. ANGL. A singer or enchanter. & Plaut. Mil. — da quod dem Quinquatribus, percantatrici, collectrici, ariolæ, atque haruspice.

Percarūs, valde carus. & περιούσιος. Cornel. Tacit. lib. 5. Quem Druso fratri percarum, in cohortem suam transtulerat.

Percatapat, valde rædet. Gloss. Isid.

Percatapsere, valde dividere. Gloss. Isid.

Percāutos, adject. Valde cautus. & πολυδολαβῆς, λίω πφολαβῆρος. GAL. Fort fin & accort. ITAL. Molto accorto, astuto. GERM. Garbehüsam HISP. Muy astuto. ANG. Very ware and circumspect. & Cic. ad Quint. frat. l. 1. Delectus in familiaritatibus & provincialium hominum & Græcorum percautus & diligens.

Perce, pro parce, imperativus à Parco. Plaut. Amph. sc. 3. a. 1. Perce quæso, &c. sed ibi fortasse melius legas Imperce. passiv.

Percēlēbro, as, Divulgo, valde celeberrimo. & ἀποκαλύπτω. GAL. Semer & publier par tout. ITAL. Divulgare. GERM. Gar aufstuden / oder lautprecht machen. HISP. Divulgar. ANG. To celebrat and publish thorough all. & Cic. 7 Verr. De qua muliere plurimi versus qui in istius cupiditatem facti sunt tota Sicilia percelebrantur: id est, vulgò canuntur.

Percēlēr, hujus perceleris, Valde celer. & πάντοχυδῆς, σφάδρα. GAL. fort vite, soudain. ITAL. Molto veloce. GERM. Vast schnell. HISP. Muy ligero. ANG. Verie swift and sudaine. & Cic. pro Cal. Habuisse, ajunt, venenum domi, vimque ejus expertum in servo quodam ad rem ipsam parato: cujus perceleris interitu esset ab hoc comprobatum venenum.

Percēllo, is, perculi, vel perculsi, percussus. Περμωκο, perturbo. & ἄνθη, ἐπ' ἀδύνα, κατὰ δύνα. GAL. Abatre, frapper, ébranler. ITAL. Percuttore. GERM. Schlagen / niederstossen / anstoßen. HISP. Herir. ANG. To strike, to overturn, to stirre, to poarse. & Varro in Parmed. Alius teneram abietem solus percullit. Terent. in Andr. percullit illico animum. Tacitus, Ingens rerum tumultus percullit civitatem. Col. l. 7. c. 7. Quamobrem statim quum unam, vel alteram pestis percullit, omnibus sanguis detrahendus. Suet. in Neron. c. 35. Perculit omne genus necessitudinis, (i. omnes necessarios.) Liv. l. 5. d. 4. Duæ res inopinatæ perculetunt eum. Tacit. l. 2. percultit Rempub. & Perculit pro interemit. Suet. in Tib. c. 55. Tres incolumes præstitit: ceteros aliam alia de causa percultit. & Hinc proverbium rusticorum quo plaustrum percullisse dicuntur, qui negotium aliquod everterunt & perturbarunt. Plaut. in Epid. Perij, plaustrum perculi, id est, everti, quo loco Erasim. non satis rectè legit, Austrum perculi. Meminit etiam Donat. in Eunuch.

Perculsus, partic. & ἄνθη, ἐπ' ἀδύνα, κατὰ δύνα. GAL. Frappé, étonné, abatu. ITAL. Sbattuto, percosso. GERM. Erschlagen. HISP. Herido. ANG. Stricken, everie throoven fore abashed and astonied. & Sæpius ad animū refertur. Percussus verò à percutio ad corpus, πᾶσι. Cic. Pato lib. 9. Epist. Repente percussus est atrocissimis literis. Virg. 9. Æneid.

magno laudum percussus amore.

Idem 9. Æneid. — casu percussus iniquo. Cic. ad Brutum, Perculsa timore civitas.

Percēnsco, es, Recensco, nisi præpositio quid addat. & ἄνθη, ἐπ' ἀδύνα, κατὰ δύνα. GAL. Racontar. ITAL. Commemere. GERM. Sletzig erzählen. HISP. Contar, recordar. ANG. To rehearse or make mention. & Cic. in Partit. Quo in genere recensere poterit plerosque inveniendi locos. Ovid. 3. Fast.

Signaque qua longo frater (sup. sol) recensent anno.

Livius lib. 4. d. 4. Percensere quod dixerat legere Iudices & Senatim. Percerpimus Aristotelis libros Problematum. Cell. c. ult. l. 2. à Percerpo, ph, ptum. Simplex est Carpo, unde fit etiam decerpo.

Percerion, tributū genus, quod Imperatori Turcico solvunt Patriarchæ Constantinopoli. L. g. b.

Percido, is, Cædendo transeo, batto, tundo, quo verbo usus est Plautus, qui percidere os dixit. Nam præcidere, quod hic antea legebatur, obscænum verbum est, & hinc removendum.

Percleō, es, ere, Moveo. & ἄνθη, ἐπ' ἀδύνα, κατὰ δύνα. GAL. Esmonvoir. ITAL. Movere. GERM. Bewegen. HISP. Mover y perturbar. ANG. To move. & Lucr. lib. 3.

Ocyus ergo animus, quam res se perciet ulla.

Percilius, Commotus, incitatus: qui ira, ac furore accensus est. & ἄνθη, ἐπ' ἀδύνα, κατὰ δύνα. GAL. Esment. ITAL. Commosso. GERM. Nuffig bewegt. HISP. Perturbado. ANG. Moved, stirred up. & Ter. in Hecyr. — Corripui illicò Me inde lacrymans, incredibili re, atque atroci percitus. Cic. pro Mil. Sive enim illud animo irato, ac percito fecisset, Plaut. Amph. Delirat uxor. So. Atra bill percita est. Idem Asin. sc. 3. a. 4. Amoris causa percitum id fecisse. Idem Men. sc. 1. a. 2. Homo iracundus atque animi perciti (aliàs periditi.)

Percingō, is, Circumquaque cingo, undique cingo. & ἀνθη, ἐπ' ἀδύνα, κατὰ δύνα. GAL. Encerpare & entourer tout autour. ITAL. Cingere d'intorno. GERM. Umbgürten oder umgeben. HISP. Cerrir en derredor. ANG. To girde about or compass on every parte. & Colum. lib. 10. Sæpè suas sedes

percinxit vitibus albis.

Percipio, Capiō, sensu apprehendo, sentio, cognosco. & ἄνθη, ἐπ' ἀδύνα, κατὰ δύνα. GAL. Percipio, comprendre. ITAL. Intendere, capire. GERM. Fassen / ergreifen / metten. HISP. Recebir por el sentido. ANG. To perceive, to understand. & Cic. ad Treb. lib. 7. Sin tibi quædam videbuntur obscuriora, cogitare debetis nullam a rem literis sine interprete, & sine aliqua exercitatione percipi posse. Plaut. in Cure. Ne quod hic agimus herus percipiat fieri mea planesium. Verum hæ significationes metaphoricæ videntur: nam propriè percipere, est recipere, sive colligere aut Percipere fructus. Cic. 1. Offic. Vicinium citius adjuveris in frugibus percipiendis, quam propinquum. Idem de senect. Scire, percipere, & condere fructus. Ovid. 5. Fast.

Cum mea dixisti percipere verba pater.

Plaut. Asin. sc. 3. a. 1. Modò pol. percepi (i. rem intellexi.) Idem Amph. sc. 1. a. 5. Horro mihi membra percipit dictis tuis. (i. pervadit.) Idem Asin. sc. 3. a. 1. Magis istud percipimus lingua domini, quam factis fore. Idem Men. sc. 3. a. 3. Quid cellas dare potionis aliquid priusquam percipit eum insania? (id est, pervadit.) & Percipere oculis. Gell. c. 4. lib. 7. Et auribus. Ovid. Eleg. 2. lib. 4. Trist.

At mihi

Auribus hic fructus percipiendus erit.

& Percipere pilam. Alfenus d. lib. 6. r. 2. l. 42. Cum pilâ complures luderent. Quidam ex his servulum cum pilam percipere conatetur, impulit servus, cecidit, & eius fregit.

Percipio, verbal. & ἄνθη, ἐπ' ἀδύνα, κατὰ δύνα. GAL. Recueillir, prinse. ITAL. Raccolimento. GERM. Empfahung / eifam lung. HISP. Recebimiento, obra de coger. ANG. A perceiving, understanding. & Cic. 2. Offic. Neque agriculturæ, neque frugum, fructuumque reliquorum percipio & conservatio sine hominum opera ulla esse potuisset.

Percitus, vide Percipio.

Percitāno, as, Vehementer clamo. & ἀνθη, ἐπ' ἀδύνα, κατὰ δύνα. GAL. Crier fort. ITAL. Gridare forte. GERM. Heftig (schreien, erchreien. HISP. Gridar mucho. ANG. To cry loud. & Plaut. in Truc. — quot illic blanditiæ, quot illic iracundiæ sint, quot sunt perclamanda.

Percitūdere, Paulus C. lib. 20. tit. 2. l. 9. Inhabitantes autem manumittimus; scilicet antequam pensionis nomine percludamur.

Percinos, πῆριος, Aquilæ genus, teste Plin. lib. 19. c. 3. ab Homero sic vocatum. Alij vocant morphnum, anj plancum & anatariam. Inter aquilarum genera secundam magnitudinem, & vim obtinet, vivitque, ut plurimum circa lacus.

Percnopteius, περνεόπιος, Avis est ex aquilarum genere, quæ circa lacus versatur, vultui similis, alis minimis, reliqua magnitudine antecellens, sed imbecillis & degener, ita ut à corvis sæpenumero verberetur. Autor Plin. lib. 10. cap. 3.

Percōarcto, as, Vehementer constringo. & ἀνθη, ἐπ' ἀδύνα, κατὰ δύνα. GAL. Estraindre fort. ITAL. Constringere grandemente. GERM. Gar nach zusamen tuchen. HISP. Mucho apretar. ANG. To thrust in together, and make very streit. & Col. lib. 2. c. 19. de scæno loquens, Tunc demum (inquit) convertemus, & utrinque siccitum percoarctabimus in stiam, atque manipulos vinciemus.

Percōgnosco, is, Percleō cognosco. & ἀνθη, ἐπ' ἀδύνα, κατὰ δύνα. GAL. Cognosire parfaitement. ITAL. Cognoscere perfettamente. GERM. Dolton mentlich / oder durch vnd durch kennen. HISP. Conocer perfectamente. ANGL. To know perfectly. & Plautus Trucul. Sunt publicani. D. utrosque percognovi probè. Plin. lib. 4. cap. 14. Nam Germania si vltis annis nec tota percognita est.

Percōlo, is, Admodum colo. & ἀνθη, ἐπ' ἀδύνα, κατὰ δύνα. GAL. Avoir en grande reverence. ITAL. Honorar perfettamente. GERM. Dolton mentlich ehien / in grossen ehren halten. HISP. Honrar perfectamente. ANG. To have in greate estimation and reverence. & Plaut. in Trin. Feceris par tuis cæteris factis, patrem tuum si percoles. & Significat interdum culturam absolvente, perficere, polire, supremam manum addere, complecti. Plin. lib. 5. Epist. præterea indulsi amori meo: amo enim quæ maxima ex parte inchoavi, aut inchoata percolui.

Percultus, Politus, ornatus. & ἄνθη, ἐπ' ἀδύνα, κατὰ δύνα. GAL. Orné, poli. ITAL. Ornato, polito. GERM. Mol geziert oderaufgebun. HISP. Ornado asystado. ANG. Trimmed, polished, well laboured. & Plautus in Pænul. Nam quæ lauta est, nisi perculta est animo, quæ invenusta est.

Perculo, as, Per colum transmitto. & ἀνθη, ἐπ' ἀδύνα, κατὰ δύνα. GAL. Faire passer & couler à travers. ITAL. Colare. GERM. Durchsiehen. HISP. Colar. ANG. To strain thorough. & Colum. lib. 12. cap. 41. Deinde quum fuerint decocta, ut non multum juris superest, refrigerantur, & percolantur: cæque quæ in colo subsederunt, diligenter contuita lævigantur. Plin. lib. 32. c. 6. Nam in terra marina aqua argilla percolata dulcescit.

Percōmis, e, Valde comis. & ἀνθη, ἐπ' ἀδύνα, κατὰ δύνα. GAL. Fort doux & gracieux. ITAL. Molto piacevole. GERM. Sant; freudlich / oder hold(dilig. HISP. Muy cortés, y humano. ANG. Very meeke and gentlie. & Cic. de clar. Orat. Qui peritissimus juris, idemque percomis est habitus.

Percommodus, a, um, valde commodus.

Percōmmōdē, adverbium, Admodum commodè: & ἀνθη, ἐπ' ἀδύνα, κατὰ δύνα. GAL. Fort commodement, fort bien à point. ITAL. Molto commodamente. GERM. Sant; komlich. HISP. Muy provechosamente. ANG. Very commodiouslie. & Cic. pro Cecin. Hoc loco percommodè accidit, quod non adest is qui paulò autè affuit.

Percōnditus, a, um, pen. corr. Valde reconditus & abstrusus. & ἀνθη, ἐπ' ἀδύνα, κατὰ δύνα. GAL. Fort caché & obscur. ITAL. Molto nascosto. GERM. Mol behalten vnd verbogen. HISP. Muy escondido. ANGL. Tery hid and obscure. & Cic. 1. de Oratore. Expono vobis non quandam, aut perconditam, aut valdè difficilem, aut magnificam, aut gravem rationem consuetudinis meæ.

Percōntōr, a, is, per o & sine c ante t, Exploro: à conto quo nautæ utuntur ad inquirenda loca navibus opportuna. Nā aquæ altitudinem conto perentant. Percontor ita est quasi conto investigare & inquirere. & ἀνθη, ἐπ' ἀδύνα, κατὰ δύνα. GAL. S'enquerir, & s'enquerir diligemment. ITAL. Cercare diligentemente. GERM. Nachforschēn.

quem capta cupidine conjunx
 Aurea percussum virga, versumque venenis,
 Facit avem Circe, sparsitque coloribus alas.
 Senec. Epist. 34. Vna forma percussus omnia tua facta.
 Ausus es igne Iovis percussum tangere corpus,
 Ovid Eleg. 5. lib. 3.
 Percussis frigore primo
 Folia.

idem Eleg. 8. lib. 3. Trist. Item, Adducta collum percussa securi. Ibidem
 Eleg. 2. lib. 4.

Percussus, us, vi. Percussio, accipiturque pro arteriarum pulsu. Plin. lib. 7.
 cap. 51. Venarum in æquabili, aut formicante percussu.

Pērdēcorūs, a, um, Valde decorus. ἰ πᾶν ἀπὸ πρῆσι, λίαν δὲ κοσμηθῆναι. GAL. Fort
 beau & honneste, fort decent. ITA. Molto honorevole. GER. Ganz
 hübsch und wohlstandig. HISP. Muy hermoso, y honrado. ANG. Very
 honest or comlic. Plin. Epist. 6 Est Alioqui perdecorum.

Pērdēnsūs, a, um, Valde densus. ἰ ὁ λίαν δένσος, πᾶν πικρὸς. GAL. Fort
 espou. ITA. Molto denso. GER. Gar dick. HISP. Muy espesso. ANGL.
 Very thicke. Col. lib. 3. c. 12. Perdensam humum cœlestes aquas non
 sorbere.

Pērdēpno, is, ἰ τὰ βαρὰ ἐφῆρα καὶ ἀπῆρα. GAL. Mespriser. ITA. Disprezzare
 alguno. GERM. Gar etwas abspuoen. HISP. Menospreciar. ANG. To
 slight, to contemn. Catull. in Gell. Epigr. 69. — patrii perdespuit
 ipsam uxorem, legend. perdespuit, quod verbum obscœnum. Vide
 Permolere.

Pērdicas, περδικας, Macedo inter comites Alexandri Magni, cui etiam
 in regni partem successit, tanta vir audacia simul, & fortitudine, ut
 leana præsentem catulos è cubili per vim auferret. Autor Ælian. de
 varia histor.

Pērdicium, περδικιον, Herba est, qua perdicæ præcipuè utuntur. Alio no-
 mine Helixine dicitur, & Parthenium, vulgò. Parietaria. Plin. lib. 21.
 cap. 30.

Pērdifficilis, e, Valde difficilis. ἰ πᾶν χαλεπὸς, πᾶν χαλεπὸς. GAL. Fort
 difficile. ITA. Molto difficile. GER. Vast schwer. HISP. Cosa muy dificult-
 rosa. ANG. Very difficult and uneasy. Cic. in Partit. Nam quæ per diffi-
 cilia sunt, perinde habenda sæpe sunt, ac si effici non possint.

Pērdifficiliter, vel perdifficulter, adverbium. ἰ πᾶν χαλεπῶς, λίαν δὲ χα-
 λῶς. GAL. Avec grande difficulté. ITA. Con molta difficoltà. GERM.
 Gar schwärlich / oder kümmerlich. HISP. Con mucha dificultad. ANG.
 Very great difficulty. Cic. Acad. Aut si ea quoq; possit, cur illa non
 possit, quæ perdifficiliter internoscantur tamen.

Pērdignus, a, um, Valde dignus. ἰ πᾶν ἀξίον. GAL. Fort digne. ITA.
 Molto degno. GERM. Ganz würdig. HISP. Muy digno. ANG. Very wor-
 thie. Cic. ad Var. lib. 3. Sed tamen suspicor ipsum hominem quem tibi
 commendo per dignum esse tua amicitia.

Pērdiligēns, tis, Valde diligens. ἰ πῶν σχολέδῃ, ἀπαιδῆς. GAL. Fort
 diligent. ITA. Molto diligente. GER. Ueberaus fleißig. HISP. Muy
 diligente. ANG. Bussie and diligent. Cic. ad Quint. frat. lib. 3. Sed res
 operosa est, & hominis per diligentis.

Pērdiligētē, adverbium. ἰ ἀπαιδῶς. GAL. Fort diligentement. ITA. Dili-
 gentemente. GERM. Ganz fleißig. HISP. Muy diligentemente. ANG.
 Very diligentlie. Cic. ad Attic. lib. 1. Et mea sponte faciebam antea,
 & post duabus epistolis tuis per diligentet in eandem rationem scrip-
 tis magnopere sum commotus.

Pērdisco, is, perfectè disco. ἰ καὶ μακροχρόνῳ, ἰ ἐπιμαμα. GAL. Apprendre
 tout au long, & entièrement. ITA. Imparare perfettamente. GERM.
 Wollern / gar erlernen. HISP. Deprender hasta el cabo. ANG. To learne
 perfetlie / or to the end. Cic. pro Cornel. Balbo. Omnia jura belli per-
 discere, ac nosse potuisse, Plautus Asin. Perdidici isthæc esse vera dam-
 no cum magno meo. Ortus obitūque signorum Perdiscere. Cic. de
 Fato.

Pērdiū, adverb. Admodum diu. ἰ ἄλλὰ μακρὸν χρόνον, ἐπὶ πολλῶν. GAL.
 Fort long-temps, fort longuement. ITA. Molto longamente. GERM. Vast
 lang. HISP. Mucho tiempo. ANG. A great while, or a long tyme. Cic. ad
 Attic. lib. 3. Ego quod per Thessaliam si item in Epirum perdiu nihil
 etiam auditurus, &c. Varro de re rust. c. 58. Faba & legumina in oleariis
 vasis oblita cinere perdiu incolumia servantur.

Pērdiūrnūs, a, um, quod diu, vel valde durat. ἰ πᾶν ἄμυτον, πᾶν ἄμυτον.
 GAL. De fort longue durée, qui dure long-temps. ITA. Chi dura
 longamente. GER. Gar langwierig. HISP. Cosa que dura mucho tiempo.
 ANG. That dureth very long. Cic. 2. de nat. deor. Quæ aut sempiter-
 na sit necesse est hoc eodem ornatu quem videmus, aut certè perdiutur-
 na, permanens ad longinquum, & immensum penè tempus. Idem pro
 Sest. Cum Armeniorum rege Tigrane grave bellum perdiuturnū-
 que gestimus,

Pērdivēs, hujus perdivitis, valde dives. ἰ πᾶν ἄμυτον. GAL. Fort riche.
 ITA. Molto ricco. GERM. Ueberaus reich. HISP. Muy rico. ANG. Very
 riche. Cic. ad Attic. lib. 6. Amici regis duo trisve perdivites, sed ij
 suum tam diligenter tenent, quàm ego aut tu.

Pērdiūs, ex per & dies, qui per diem vigilat. ἰ πᾶν ἄμυτον. GAL. Qui
 dure tout le jour. ITA. Che dura tutto il giorno. GERM. Den ganzen tag.
 HISP. Cosa que dura todo el dia. ANG. That dureth all the day. Gell.
 l. 2. cap. 1. Scire solitus Socrates dicitur, pertinaci statu perdius atque
 pernox à summo lucis ortu ad solem alterum orientem, inconnivens,
 immobilis iisdem in vestigiis, & ore atque oculis in eundem locum
 directis, cogitabundus tanquam quodam secessu mentis atque animi
 factò à corpore, id est, per diem, & per noctem. Seneca, Id perdius
 pernoxque agebat: Sic interdiu, intra diem, pro quo etiam dicimus
 diurnicū noctu, pro eo quod est per noctem. Plaut. in Merc. Neque
 conquiescam usquam noctu, neque diu prius profectò quàm aut ami-
 cam aut mortem investigavero.

Pērdix, icis, ἰ πῶν κορέ, πῶν ἰδῆ. GAL. Vno perdrix, ou perdrea. ITA. Pernice
 GER. Ein rābhu. HISP. Perdiz. ANG. A partridge. Avis nota
 quam Ovid fabulatur à Perdice Dædali nepote ita fuisse appellatam,
 quem quum serræ usum primus reperisset, à patruo invidia percito ab
 excelsa turri ferunt præcipitatum, deo ùmque misericordia in avē sui
 nominis transformatum: quæ etiam nunc ruinae illius minor vitat,

sublimia, humi nidum construens. De avis hujus astutia sic scribit Pl.
 lib. 10. c. 33. Si ad nidum auceps cœperit accedere, procurrat ad pedes
 ejus cœta, prægravem, aut delumbem sese simulans, subitoque in pro-
 cursu, aut brevi aliquo volatu cadit, fracta aut ala, aut pedibus: pro-
 currit iterum, jamiam prehensurum fugiens, spemque frustrans donec
 in diversum abducat à nidis. Eadem jam pavore libera, ac materna va-
 cans cura, in sulco resupina, gleba se terræ pedibus apprehensa operit.
 Hæc ille. Perdices in paphlagonia, bina corda habent, ut refert Gell.
 c. 15. l. 16. Perdices pinguescunt coitu. Plut. in Solone.

Perdicepiastes, perdicum venator. Anon. L. g. b.

Pērditio, perditio, perditus, vide Perdo.

PERDO, is, didi, ditum, ex per. & do. Amittit aboleo. ἰ τὸν ἰββᾶδῃ. δᾶν-
 ἰ τὸν ἰββᾶδῃ. GAL. Perdre. ITA. Perdere. GER. Verlieren. HISP. Perder. ANG.
 To lose. Plaut. in Amphitruo. Hunc non reperi, & illos perdidit. Ne per-
 das me hominem amantem. Idem Pseud. sc. 3. a. 1. Quàm malis perdidit
 modis quod tibi dedi. Ibidem, Tu leno perdidisti mulierem, (id est, hæc
 fraudatus es) Ibidem sc. 7. a. 4. Perdidisti me, c. Invenire possum si
 mihi operam datis. Idem Curc. sc. 3. a. 2. Faxo operam & vinum per-
 diderit. Idem Anl. sc. 5. a. 3. Patriam & libertatem perdidit. Idem Capr.
 sc. 2. a. 2. Perdidit filium quadrimum. Ibid. sc. 5. a. 3. Quod dederit pro
 capite tuo, perdidit tantum argenti. Idem Most. sc. 3. a. 1. Accipitur
 aliquando pro damnum, vel jacturam accipio. Lucr. Cic. 2.
 Offic. Ut locupletes suum perdant: debitorum lucentur alienum. Per-
 dere item est perimere: quoniam quæ amittuntur, quasi mortua nobis
 esse videntur. ἰ τὸν ἰββᾶδῃ. GAL. Tuer. ITA. Uccidere. GER. Verderben.
 HISP. Matar. ANG. To kill. Terent. in Andria. Dij te perdant. Dij te
 perdant. Plaut. Curc. sc. 3. a. 2. Milit. sc. 3. a. 2. Jupiter te malè perdat.
 Idem Curc. sc. 2. a. 5. Amph. sc. 1. a. 2. Pseud. sc. 3. a. 1. Idem Men-
 sc. 3. a. 5. Is læpè civem innocentem perdidit falso testimonio. Idem in
 Amph. Electryonem perdidit, (id est, occiderant.) Idem ibidem,
 Amphitruo scilicet Amphitruonem duello perdere. Ibidem. Certum est
 mihi hunc scelestum perdere. Et Asin. sc. 4. a. 2. Sine me hunc perde-
 re & in Amphitruo. Non ego possum furcifer te perdere. Perdere ali-
 quem, est corumpere, malis moribus inficere. Ter. in Adelphiis. Cur
 perdis adolescentem nobis? Aliquando est mortis periculo exponere.
 Idem in Andria, Vbi illic scelus est, qui me perdidit? Parentes suos
 perdere. (pro morte amittere) Senec. c. 15. de consolat. ad Mariam
 Vulgò Galli, si a perdu pere & mere. Perdere aliquid ex authorita-
 te. Quintilian. Perdere aquam, est tempus datum frustra conterere,
 quum ad clepsydiam dicitur. Idem lib. 11. Et temporibus præfinitis
 aquam perdit, Perdere aliquem capitis. Plautus Bacchid. — egone ut
 illam mulierem Capitis non perdam? id est, vita non priorem? Nomen
 perdidit, pro nomen mihi excidit, non succurrit, & non memini. Ter.
 Perij herclè; nomen perdidit. Hujus composita sunt Deperdo, πῶν-
 πᾶν, ejusdem significationis cum simplici Disperdo, consumo, de
 quibus vide plura suis locis.

Pērdūo, is, perduere dixerunt antiqui pro perdo, ut Plaut. Amphitruo. sc. 3.
 a. 2. Perduis, pro perdas. Amphitruo es profecto, cavebis me tu usu per-
 duis. Idem ibid. sc. 2. a. 4. Nisi formam Dij meam perduint. Item Vei-
 nam ædes, uxorem, familiam cum forma unà perduam. Idem ibid. Dij
 istum omnes perduint. Idem Asin. sc. 4. a. 2. Tam duim, quàm perduim.
 Idem Anl. sc. 3. a. 4. Ut te dij, deæque perduint. Idem ibid. sc. 6. a. 4. Cur
 Curc. sc. 3. a. 5. Perduaxo, is, Antiquum verbum idem significans, quod
 perdo. Idem Most. sc. 2. a. 2. Dij te, deæque omnes perduaxint cum isto
 omine.

Pērditio, nis. ἰ τὸν ἰββᾶδῃ ἰ τὸν ἰββᾶδῃ. ἀπῶν, δᾶν ἰββᾶδῃ. GAL. Perdre
 ruine. ITA. Perdita, rovina. GERM. Verderbung. HISP. Perdida, ò per-
 dicion. ANG. A lesing, killing. Plin. lib. 9. c. 37. Subeunt luxuriæ ejus
 nomina & tædia, exquisita perditione portata.

Pērditōis, ἰ τὸν ἰββᾶδῃ ἰ τὸν ἰββᾶδῃ. ἀπῶν, δᾶν ἰββᾶδῃ. GAL. Qui a perdu
 Che ha perso. GER. Ein verderber, zerrütter. HISP. Qui a perdido. ANG.
 He that loseth any thing. Cic. pro Planc. Committerem ut idem per-
 ditor Reip. nominater, qui servator fuisset?

Pērditūs, a, um, Amissus, deploratus: profligatus. ἰ τὸν ἰββᾶδῃ. δᾶν ἰββᾶδῃ.
 GAL. Perdu. ITA. Perso. GER. Verderbt. HISP. Perdido. ANG.
 Lost, desperatlie naught. Terent. in Andr. Tu rem impeditam, & per-
 ditam restituas? Cic. pro Murana. Confectus morbo, perditus mœrote
 ac lacrymis. Idem 8. Philipp. Quum esset summa senectute, & perditia
 valetudine. Plaut. Men. sc. 6. a. 4. Si pellegerunt cum perditum amittunt
 dominum (id est, fortunis eversum, spoliatum.) Idem Curc. sc. 2. a. 1.
 perditus sum miser, & perij (amans.) Idem Pseud. sc. 2. a. 1. Ita estis per-
 diti, negligentis, ingenio improbo. Ibidem. Homo iracundus, animi per-
 diti. Men. c. 1. a. 2. Perditus item dicitur, qui ita alicui morbo obno-
 xius est, ut inde se eximere non possit: & qui vitio aliquo contamina-
 tus est, ut de eo nulla spes habenda sit ἀνάλωτος, Cic. lib. 1. Offic. Dum
 homines perditū hastam illam cruentam, & meminerint & sperabunt.
 Perditior, perditissimus. Horat. 2. Serm. satyr. 2.

Quando perditior quisque est, tanto acrius urget.
 Cicero ad Quintum fratrem lib. 3. Nihil est enim perditius his homi-
 nibus, his temporibus, idem pro Rosc. Amer. perditissimus homo. Idem
 5. Ferr. profligatissimus & perditissimus omnium. Plaut. Anl. sc. 6. (alias
 9.) a. 4. perditissimus sum ego omnium in terra. Perditum ducere,
 pro perditio habere, Fest. Perditum perdecere, est jam afflictum & ja-
 centem planè evectere. Est enim exaggeratio quædam. Cic. ad Ter.
 l. 19. Epist. Per fortunas miseras nostras vide ne puerum perditum per-
 damus, hoc est, ne ex infelicissimo infeliciorem faciamus.

Pērditē, adverbium, Corruptè. ἰ ἀγλαῦς. GAL. Meschamment, outre me-
 sure. ITA. Corrottamente, sgratiamamente. GERM. Verderblich oder la-
 sterlich. HISP. Perdisamense. ANG. Extremelie, desperatlie, voratched-
 lie. Cic. ad Attic. lib. 9. Qui hic potest se gerere non perditē? Per-
 ditē pro vehementer aliquando dicitur: ut, Perditē amare, (hujusmodi
 δουρῶντις appellantur) hoc est amare vehementer. Terent. in Heaut-
 Eus filiam ille amare cœpit perditē & Perditē conati. Quint. l. 2. c. 12.
 Illud quoque alterum quod est in elocutione ipsa periculum, minus
 vitiat, conaturque perditē.

Pērdocēo, es, perfectè doceo. ἰ δῶδῶν. GAL. Enseigner entièrement, ou
 parfaitement. ITA. Insegnare perfettamente. GER. Wol oder eigent-
 lich

Vlpian. in l. sed si ff. de in ius voc. si per poenam deportationis, ad peregrinitatem redactus sit patronus, hoc est, si relegatus in aliud solum. Suet. in Claud. c. 15. Peregrinitatis reus. ¶ Alio significato, apud Quintil. l. 11. c. 3. Si fuerit os facile, explanatum, iucundum, urbanum id est, in quo nulla neque rusticitas, neque peregrinitas resonet. Peregrinitatem vocavit oris vitium, quod te inquilinum & alienigenam, non urbe natum prodar.

Peregris, gre, περιεγρησ, per agrum profectus, domo absens. Auson. Nedom me peregrum exiltimes composita fabulari. Peregrin ab antiquo peregris Vlp. verò in titulis dixit Pereger. Titulo de Cadutis Pereger, inquit, factus sit.

Peregrè, Extia patriam. ¶ περιεγρησ. GAL. Hors du pays, dehors, en estrange pays. ITAL. In viaggio, fuor di casa sua, del paese, in stragna regione. GERM. Jnder frumbde oder auß der frumbde ober feld. HISP. Lexos de su casa, en peregrinacion. ANG. Farre of, in a strange consrey. ¶ Charisius, Peregrin dicitur (inquit) in loco: Peregrè ad locum. Verum peregrè est commune tam significantibus quietem, quam motum: ut, Peregrè sum, Peregrè veni, Peregrè vado. ¶ Quietem in loco. Plaut. in Amph. bene facit quia non eramus peregrè. Idem in Pseud. sc. 1. a. 1. Leno me peregrè militi vendidit. Item in prologo Amph. Peregrè que & domi rationes vestras, bene expedite vultis, bonoque auctare lucro. Idem in Casin. peregrè est. ¶ Ad locum Titin. in Tibic. Ut hic legatus abit peregrè publice. Plaut. Mostell. sc. 1. a. 1. Hoccine mandavit tibi cum peregrè hinc it senex. ¶ De loco. Idem in Amphitr. Ita peregrè adveniens hospitiò publicitus accipitur. Idem in Bacch. Cœnam peregrè adveniendi. Terent. in Phorm. Exilia peregrè rediens semper cogitet. Plautus Mostell. sc. 1. a. 2. Herus advenit peregrè. Idem Asin. sc. 1. a. 4. Peregrè allatam epistolam. ¶ Dicitur etiam peregrin adverbialiter. Semper autem quietem in loco significat. Idem in Pers. Quia herus peregrin est. Nævius in Tarentilla. Primum ad virtutem ut redeatis, abeatis ab ignavia, domo præfens patriam, ut colatis, potius, quam peregrin probio.

Perelegans, tis. Valde elegans. ¶ περιελεγανσ, διακοσμησ. GAL. Fort poli & ornè. ITA. Molto elegante. GERM. Ganz hüpsch vnd lieblich/ ganz zierlich. HISP. Muy hermoso. ANG. Verie trimmels and trick. ¶ Cic. 2. de Orat. Genus est perelegans & cum gravitate salsum. Idem pro Plane. Et quoniam tua fuit perelegans ac persubtilis oratio, digna Equitis Romani, vel studio, vel pudore.

Pereleganter, adverb. ¶ περιελεγεσ, διακοσμησ. GAL. De fort bonne grace, fort également. ITAL. Di molta gracia. GERM. Gar sein vnd zierlich. HISP. Con mucha hermosura. ANG. Verie trimmels. ¶ Cic. de clar. Orat. Quæ quidem omnia quum peritè & scienter, tum ita breviter, & persè, & satis ornate, & pereleganter diceret.

Pereloquentis, tis. Valde eloquens. ¶ περιελογησ. GAL. Fort eloquent. ITAL. Molto eloquente. GERM. Heftig volberedt. HISP. Muy eloquente. ANG. Verie eloquent and well spoken. ¶ Cic. de clar. Orat. Caius autem Lentulus Marcellinus, nec unquam indifertus, & in Consulatu pereloquentis visus est: non tardus sententiis, non inops verbis, voce canora, facetus satis.

Pereptura fulgura, Prisci appellavere, quæ superiora portenta perimunt, id est, tollunt. Festus.

Pereptorius, vide Perimo.

Pereptio, adverbium, Die proximo post crastinum, die abhinc tertio, quasi perempta die. ¶ περιεπτιον, τῆς τρίτης ἡμέρας. GAL. Apres demain. ITAL. Posdomane. GERM. Uebermorgen. HISP. Un dia despues de mañana. ANG. The day after morrow. ¶ Cic. ad Attic. Scies igitur cras, ad summum, perendie, Plaut. Aul. Quæ cras veniet, perendie foras feiatur foror. Perendie, mox die tertio. Gell. c. 1. lib. 7.

Pereptinus, dies, dicitur dies abhinc tertius. ¶ περιεπτιον ἡμέρας. GAL. Le jour d'apres demain. ITAL. Il giorno d'apoi di tre di. GERM. Der vber morgende tag. HISP. Cosa de tre mañana. ANG. The night day after to morrow. ¶ Cæsar. 4. bell. Gall. Qui, si per te liceat, perendino die cum proximis hybernis coniunctim communem cum reliquis casum belli sustineat. Cic. pro L. Murana. Iam illud mihi quidem mirum videri solet, tot homines tam ingeniosos, per tot annos etiam nunc statuere non potuisse vtrum diem tertium, an perendinum: iudicem, an arbitrum: licet, an rem dici oporteret. ¶ Hinc Comperendino, de quo suo loco.

Perenna. Labeius in Mimis apud Gellium cap. 7. lib. 16. Anna perenna. Ita scribit Passerat. alij, Anna peranna. Vide Ovid. 3. Fast. & supra in Anna.

Perennis, e, ex per, & annus, mutato a in e, quasi per annos omnes durans: Perpetuus. ¶ περιενης, αἰδιον. GAL. Continuel, perpetuel. ITAL. Perpetuo, continuo. GERM. Immer vordend. HISP. Cosa que siempre dura. ANG. Perpetuall, over induring. ¶ Plaut. in Amph. Lucrum ut percune vobis semper suppetat. Cic. in Brut. Contine te in tuis perennibus studiis. ¶ Perennes & perpetui cursus stellarum. Cic. 2. de nat. deor. Aquæ perennes, Cic. 6. Verr. Fons perennis. Hirt. 8. bell. Gall. Perennis fluvius, Plin. lib. 5. cap. 28. Latices manant perennes, Lucret. lib. 5. Ovid. Eleg. 3. lib. 4. Trist.

Sic tua processus habeat fortuna perennes.

Idem ibidem. Sic æquet tua nupta virum bonitate perenni.

Perennia, otium, sunt cærimonie in auspiciis servari solite. Cic. 2. de natura deorum, Itaque maximè Reipublicæ partes in iis bellis quibus Reipublicæ salus continetur, nullis auspiciis administrantur, nulla perennia servantur.

Perennè, adverb. Perpetuò, continuò. αἰδιον. Columell. lib. 12. cap. 18. Si ager amplus, aut vineta, aut arbusta grandia sunt, perenne fabricandæ decimodix & trimodix, &c. Ovid. 3. Fast. Amne perennè latens.

Perennio, per multos annos, aut certè per multum tempus duro. ¶ περιενησ. GAL. Durer toute l'année, ou longues années. ITAL. Durare molto tempo. GERM. Immerdar vordend/ langvoitig sein. HISP. Durar para siempre. ANG. To last or maure for many yeares or for ever. ¶ Colum. lib. 1. cap. 9. Sed temperet vires clementia: quoniam & terribior debet esse quam sævior, ut & obsequantur eius imperiis, & diutius perennent boves, non confecti vexatione simul verberum, operumque. Idem l. 3. Rosa hoc modo culta multis annis perennat. Ovid. 3. de Arte.

Defuit hrs vobis, arce perennat amor.

Idem lib. 1. Fast.

Vique dominus quæ prastat eam cum pace perennat.

Perennitas, atis, Eternitas, multorum annorum tempus. ¶ περιενησ. GAL. Continuité, & perpetuité, longue durée. ITAL. Eternità, perpetuità. GERM. Langvoitigkeit. HISP. Aquella corriente perenal. ANG. Perpetuistie, eternitie. ¶ Colum. lib. 1. cap. 6. Nam ea cœli positio maximè frigida, & minimè humida est, quæ utraque perennitatem conditiis frumentis afferunt. Cic. 2. de nat. deor. Adde huc fontium gelidas perennitates, liquores perlucidos annium.

Perenniservi, perenniservi, qui perpetuò servit uni domino. ¶ περιενησ. GAL. Serviteur perpetuel. ITAL. Servo che continuamente serve à un signor solo. GERM. Ein knecht so immerdar bey einem herren oder meis ter dienet. HISP. Siervo que siempre sirve à un señor. ANG. That is ever servand. ¶ Antiquum est, plant. in Persa, perenniserve, luro, edax, furax.

Perio, is, ivi, vel perij, cuius supinum debet esse peritura, per. corr. secundum analogiam, componitur enim ex per & eo, quod facit itum, q. malè eo. Quod et si in usu non sit, est tamen inde participium periturus, peridor, consumor, intereo, occido, id est, penitus eo, abeo, exeo & vita, unde abitio, & exitus, & exitium. ¶ περιενησ. GAL. Perir, mourir, estre perdu. ITAL. Perire, morire. GERM. Verderben/ durchhingehn. HISP. Perecer d morir. ANG. To die, to perish, to be lost. ¶ Palla perijt domo (id est, penitus abivit, h. c. surrepta est) Plaut. Men. sc. 2. a. 4. Si perierit quippiam, dicant, Coqui abstulerunt. Idem Aul. sc. 2. a. 2. Periere hæ oppidd ædes (i. ruunt, vel dirutæ sunt.) Idem Mostell. sc. 3. a. 1. Item ubi perij? ubi immutatus sum? ubi formam peridi? idem Amph. Redeat senex prius quam omnia perierint, & ædis, & ager. Idem Mostell. sc. 1. a. 1. ¶ Item perire dicitur is cui mali, vel pœnæ imminet periculum: ut, perij, pater, minatur mihi oculos excutere. Idem Men. sc. 2. a. 5. Perij, In insidiis deveni. Ibidem sc. 2. a. 1. perij. Cur me verberas? De eo qui vapulavit. Ibidem sc. 1. a. 1. Tibi paratum ut percas, (id est, periculum imminet.) Idem Men. sc. 2. a. 2. Prius Perij quam ad herum veni, (i. captus sum à prædonibus.) Ibidem sc. 2. a. 2. Perij, vix mihi (ob heri stultitiam.) Idem Men. sc. 4. a. 2. Idem in Trucul. Illis perit quicquid datur, neque ipsis apparet quicquam, Terent. in Adep. Nempc tua arte viginti minæ pro psalteria periere. ¶ Hinc & pro motu sumitur, quod qui moritur prorsus abit. Plin. lib. 7. c. 7. Tu qui te Deum credis, aliquo successu tumens, tanti perire potuisti? Atqui etiam hodie minoris potes, quantulo serpentis ictus dente: aut etiam, ut Anacreon poëta, acino vix passæ: aut, ut Fabianus Senator, Prætor in lactis haustu uno pilo strangulatus. Perire ab aliquo, id est, Occidi. Idem Plin. lib. 11. c. 17. M. Marcello circa mortem quum perijt ab Annibale, defuit in extis caput, Perij, interij, occidi. Plaut. Aul. sc. 6. a. 5. Perij supra, occidi. Idem Menash. sc. 5. a. 6. Perimus (vapulando.) Ibidem sc. 7. a. 5. ¶ Ibidem sc. 1. a. 2. Perij cur me verberas. Item, & vapulando, & somno perico. (Te meus de sommeil & des coups que j'ay receus.) Idem Curc. sc. 3. a. 1. Perisse cupio (uxorem meam.) idem Asin. sc. 2. a. 5. Ibidem sc. 3. a. 5. ¶ Pericam, iurantis, vel imprecantis vox, quemadmodum & Dispercam. Varro 3. de re rust. c. 3. Pericam, nisi piscem putavi esse. ¶ Perie mulierem, ea forma dicitur qua deperite, & amando uti. Plaut. in Truc. Tres unam pericunt adolescententes mulierem. Ita & amore perico, & inopia argentaria. Idem Pseud. sc. 3. a. 1. Qui illas perdit xx. minas, salvus est, Ego qui non perico, perico (amore.) Idem Asin. sc. 3. a. 3. Item Quod pericam magis de amante & pœunia. Ibid. sc. 4. a. 1. Pariter hoc perie amando video. Idem Curc. sc. 3. a. 1.

Perito, as, Frequentativum, περιεπιουσ, περιεπιουσ. Plaut. sc. 1. a. 3. Qui per virtutem peritat, non interit. Rursus in Penul. Ne & ipsæ sitiant, & puci peritent fame.

Periquito, Circumequito, equitando omnia loca transeo. ¶ περιεπιουσ. GAL. Chevaucher tout au travers, ou autour. ITAL. Cavalcare intorno. GERM. Durchreiten oder ombreiten. HISP. Cavalgar en deredor. ANG. To ride trong or about. ¶ Cæsar. 4. Bell. Gall. Primò per omnes partes perequitant, & tela coniciunt. Idem lib. 1. de bell. civil. Inter duas acies perequitare, Livius 5. ab Urb. Quum perequitasset aciem, promissa repetens, tantum iniecit ardoris, ut non ultra sustinerent imperium equi.

Pererro, as, Errando circumeo, huc vel illuc erro. ¶ περιεπιουσ. GAL. Aller çà & là, errer & vaguer de costé & d'autre. ITAL. Errare intorno, circumdare. GERM. Durchschroeffen. HISP. Andar muy perdido. ANG. To wander and ghastray, to hisher and thither. ¶ Col. in Prasat. lib. 1. Sempèrque ritu volucrum longinqui littoris peregrinus ignotum pererret orbem. Virg. Aeneid.

Nunc hos, nunc illos aditus, omnemque pererrat Arte locum.

Ovid. 4. Fast.

Æquoreas sicca pererrat aquas.

Pereratus, a, um participium. περιεπιουσ. Vir. 1. Eclog.

Aniè pereratis amborum finibus, exul.

Aut Ararim Parthus bibery aut Germania Tigrin.

Idem 2. Aeneid.

his moenia quare,

Magna pererrato statues qua denique Ponto.

Oibe pererrato. Ovid. 4. Fast.

Pereruditus, Valde eruditus, perdoctus. ¶ περιεπιουσ. GAL. Fort savant/ bien appris. ITAL. Molto erudito. GERM. Wol gelehrt. HISP. Muy docto. ANG. Very learned and cunning. ¶ Cic. ad Attic. lib. 4. Sed veior ne lepore suo detineat diutius P. Clodius, & homo pereruditus, ut aiant, & nunc quidem deditus Græcis literis.

Perexcrucio, as, Cruciatu eneco. ¶ περιεπιουσ. GAL. Tourmenter fort. ITAL. Tormentare fieramente. GERM. Heftig peynigen zu todt peynigen/ vnd treunigen. HISP. Mucho acormentar. ANG. To torment grievous. ¶ Plaut. Seicho. Meam culpam habeo nisi perexcruciarer.

Perexiguus, a, um, Valde exiguus, perexilis. ¶ περιεπιουσ. GAL. Fort petit, bien court. ITAL. Molto piccolo. GERM. Vast klein. HISP. Muy pequeño. ANG. Peri litle or small. ¶ Cæsar. 4. bell. Gall. Quum hæ intermissio

PERFABILIS, e, quod perfari potest. ἰπρω μεριμνά. *Algun dices que se puede ser soplada.* GAL. Aisé à estre soufflé. ITAL. Accóncio da esser soffato. GERM. Durch windig/das da mag durchwayer werden HISP. Cosa que puede ser soplada. ANGL. Ensie tobe blown. Cic. 1. de divin. Deos enim ipsos iocandi causa induxit Epicurus per lucidos, & perfabiles, & habitantes tanquam inter duos locos, sic inter duos mundos propter metum ruinarum.

PERFUSO, is, Liquorem transmittit: ut, Lagena malè compacta perfluit. ἰδρω. GAL. Couler à travers, ou parmi, couler de tous costez. ITAL. Gocciare, scorrere. GERM. Durchrinnen/durchstieffen. HISP. Salirse del vaso el liquido. ANGL. To leake, to runne forth as water of broken vessel. Lucet. lib. 2.

*Et quavis subitè per colum vina videmus
Perfluere, at contra tardum cunctatur olivum.*

¶ Per translationem etiam perfluere dicitur de hominibus futilibus, qui arcana continere non possunt. Ter. in Eunuch. plenus rimarum sum, hac atque illac perfluo. ¶ Perfluere voluptatibus Cic. 2. de finib. Percontare ipse te, perpetuisque malis voluptatibus perfluens in ea quam sæpè usurpabas tranquillitate degere omnem ætatem sine dolore, &c. ¶ Aliquando etiam Perfluo accipitur pro præterfluo. Liv. 1. ab Urbe, Infima valle perfluit Tyberis. Horat. 4. Carm. Ode 3.

Sed qua Tybur aquis fertile perfluunt.

PERFLUCTUO, as, Fluctuum more huc illuc impellor. ἰσχυμαίνω. GAL. Flotter parmy quelque chose. ITAL. Ondeggiare da ogni parte. GERM. Durchfahren/durchrumszlen. HISP. Que vnda de todas partes. ANGL. To float, to be tossed and caried thither. Lucet. lib. 1.

*Atque vnda animatum copia tanta
Exos, & exanguis tumidos perfluctuat artus.*

PERFODIO, is, Perirumpo, transfigo, ἰπρω macháts. διερέτω. ἰσχυμαίνω. GAL. Fouyr à travers, percer outre. ITAL. Forare, traforare. GERM. Durchgraben. HISP. Cavar, traspasar, hincar. ANGL. To delve or pearse through. Plaut. in Asin. sc. 2. a. 3. Vbi parietes perfoderis. Colum. lib. 10.

Tu gravibus rostris cunctantia perfode terga.

Plaut. Milit. sc. 1. a. 1. In eo conclavi perfodi parietem quæ commeatu clam esset huic mulieti. Idem supra in posteriore argumento. Medium parietem perfodit servus, commeatu clanculum quæ foret amantum. Vide **PARIES**.

PERFODOR, is, qui parietes perfodit, ἰσχυμαίνω. Apuleius in Apologia, Eo quidem pacto & qui myoparones quæsierit, Pyrata erit? & qui vestem, perfodit? Plaut. Pseud. sc. 2. a. 4. Ut vestitus est perfessor parietum.

PERFOLIATA, herba umbellifera, cuius caulis folia perforat.

PERFORACULUM, ἰσχυμαίνω: quo aliquid Perforatur.

PERFORÈ, Planè futurum. Cic. Appio Pulchro, lib. 3. Tunc mihi ille dixit, quod classe tu velles decedere, perfore accommodatum tibi si ad illam maritimam partem provinciæ navibus accessissem, hoc est, fore tibi peraccommodatum, Nam per, particulam quæ adiectivo debebat coherere, verbo iunxit.

PERFORMIDARÈ, participium, Multum formidatus. ἰσχυμαίνω. GAL. Fort crain & redouté. ITAL. Molto temuto. GERM. Obel geförchtet oder entessen. HISP. Muy temido. ANGL. Greatly feared. Silius lib. 3. Iam puer auricomus performidate Batavo.

PERFORMO, as, Formam absolvo ἰσχυμαίνω. GAL. Achever de former. ITAL. Fornir di formare. GERM. Ein form oder gestalt aufmachen. HISP. Acabar de formar. ANGL. To performe. Quint. lib. 2. c. 7. Performatam materia.

PERFORO, as, are, ἰσχυμαίνω. GAL. Forey & percer tout outre. ITAL. Finir de perugiare. GERM. Durchboren. HISP. Acabar de horadar. ANGL. To pearce through, to bore. Col. lib. 5. Sed aliud est ferramentum, quo priores vitem perforabant. Ovid. Eleg. 9. lib. 3. Innocentium rigido perforat ense latus.

PERFORARÈ, particip. ἰσχυμαίνω. GAL. Foré ou percé tout outre. ITAL. Forato, pertuggiato. GERM. Durchboret. HISP. Horadado. ANGL. Pearced throug. bored. Lunina duo ab anima ad oculos perforata. Cic. 3. de nat. deor.

PERFORTITER, adverb. Valde fortiter. ἰσχυμαίνω. GAL. Tres-vallamment. ITAL. Molto fortamente. GERM. Ganz gewaltiglich oder dapfferlich. HISP. Muy fuerte & esforcadamente. ANGL. Very valliantlie. Terent. Adelph. — miseram mulierem & servulam, qui referere non audebam, vicit hic perfortiter.

PERFRÈMO, is, Vehementer fremo. ἰσχυμαίνω. GAL. Faire grand bruit. ITAL. Fare grande fremito. GERM. Heftig furren vnd tösen. HISP. Hazer grande aramido. ANGL. To make a great noise. Cic. 2. de nat. deor. Sicuti inciti atque alacres rostris perfremunt delphini.

PERFRICO, as, Valdè frico. ἰσχυμαίνω. GAL. Frotter fort. ITAL. Fricare molto. GERM. Durch reiben/wol reiben oder sichten. HISP. Mucho fregar. ANGL. To rubbe greastlie, or fress. Varro 2. de re rust. c. 9. Qui hæc volunt diutiùs servare, perfriant sale minuto. Plin. 1. 20 c 16. Vulnera ab iis facta perfriantur. Cic. 3. Verr. Quum interea Apronius caput, atque os suum unguento perfriaret. Quintil. Perfriare faciem, & quasi improbam, facere; vitiosus gestus. Et Suet. in Tib. c. 60. Perfriare faciem nullo pisce, (in contumeliam & pœnam.) ¶ Perfriare verò os, seu frontem, significat pudorem deponere, ἀναδιδάξ. Nam quum in pudibundo sanguis ex corde tanquam velamentum in os diffundatur, qui impudibundi sunt, & iaverecundi, & erubescere videri nolunt, hi solent os & frontem perfriare, ad ruborem illum detergendum, & sanguinem ad interiora repellendum. Hinc ortum proverbium de iaverecundo, Perfriavit os, Perfriavit faciem, Perfriavit frontem, pro eo quod est pudorem abiicit. Cic. 3. Tusc. Quid tergiversamur, Epicure, nec fatemur eam nos dicere voluptatem, quam tu idem quum os perfriavisti, soles dicere? Plin. in Praefat. 2. lib. Perfriavi faciem, nec tamen profeci. Martial. lib. 11.

Aut tum perfriavit frontem, posuitque pudorem.

PERFRIGEFACIO, is, Plaut. Pseud. sc. 7. a. 4. Mihi quoque Syrus ille ut perfrigefaceret metu.

PERFRIGÈO, es, Valde frigeo. ἰσχυμαίνω. GAL. Avoir grand froid. ITAL. Havere grand freddo. GERM. Heftig frieren oder erkaltet sein. HISP. Resfriarse much. ANGL. To be very cold. Martial. lib. 3.

*Perfrixisse tuas questa est prafatio sauces,
Quum te excusaris Maxime quid recitas.*

Iuven. satyr. 7.
Et si perfrixit, cantat bene.

PERFRIGÈTO, as, Refrigeo. ἰσχυμαίνω. GAL. Fort refroidir. ITAL. Raffreddare. GERM. Wol keltten. HISP. Resfriar otra cosa. ANGL. To make very cold. Plin. lib. 2. 5. Omnium harum vis eadem perfrigetate & astringere.

PERFRIGÈSCO, valde frigidus fio. ἰσχυμαίνω. GAL. Se refroidir fort. ITAL. Raffreddarsi molto. GERM. Ganz vnd gar erkeltten. HISP. Resfriarse mucho. ANGL. To waxe very cold. Plin. lib. 3. l. c. 6. Difficiliùs perfrigete scunt marina calefacti.

PERFRIGÈDUS, a, um, Valdè frigidus. ἰσχυμαίνω. Fort froid. ITAL. Molto freddo. GERM. Grim kalt/heftig kalt. HISP. Muy frio. ANGL. Very cold. Cic. 6. Verr. Erat hyemis summa tempestas (ut ipsum Sopatrum dicere audistis) perfrigeta.

PERFRINGO, is, Perirumpo, violo. ἰσχυμαίνω. GAL. Rompre en pieces, briser du tout. ITAL. Rompere, frangere, violare. GERM. Zerbrechen oder durchbrechen. HISP. Quebrantar, violar. ANGL. To break in to peaces. Plin. Epist. 101. Campi, quos monuisti, ingentes boves, & fortissima aratra perfriungunt, Tibull. 1. 4. Ut lento perfriegerit obvia pilo, Plaut. Mil. sc. 1. a. 1. Quo pacto Elephanto perfregisti brachium. Terent. in Adelph. — ne aut ille alteri, Aut vsquam ceciderit, ac perfriegerit aliud. Cic. pro Milone, Polluerat stupro sanctissimas religiones, senatus gravissima decreta perfriegerat. Idem 7. Verr. Ut earum rerum vi, & autoritate omnia repagulariis, pudoris, & officij perfriingeres, Perfriingere alicum: pro Corruptere. Idem ad Attic. lib. 3. c. 6. 5. De operam, ut non impetu perfriingeretur.

PERFRACÈS, a, um, participium Perruptus. ἰσχυμαίνω. GAL. Tout rompu, & brisé en pieces. ITAL. Rotto in pezzi. GERM. Zerbrochen/durchgebrochen. HISP. Rompido y quebrantado del todo. ANGL. Broken in peaces. Axe perfractò volvitur. Silius lib. 16. Fores perfractæ. Tibull. lib. 1. Eleg. 19.

PERFRACÈ, adverbium. Obstinate, pertinaciter. ἰσχυμαίνω. GAL. Obstinément. ITAL. Obstinatamente. GERM. Eigenrichtich/Rettich. HISP. Forfiadamente. ANGL. Obstinatlie, stubburnelie. Cic. 3. Offic. Ego etiam cum Catone meo sæpe dissenti, nimis mihi perfractè videbatur avarium, vestigialique defendere.

PERFRUOR, perfrucis, Diu, multum & constanter fruor. ἰσχυμαίνω. GAL. Ionr totalement de quelque chose. ITAL. Godere longamente. GERM. Wol nutzen vnd brauchen/wol genießen. HISP. Mucho gozar. ANGL. To inioye throughlie. Plin. Epist. 4. Quod velim facias, primùm, ut perinde nostris rebus, ac nos tuis, perfruaris. Cic. 5. de finib. Sequamurque eam vitam quæ rebus ipsis perfruat. Idem 1. Offic. Expetuntur autem divitiæ, tum ad usus vitæ necessarios, tum ad perfrueudas voluptates. Cic. in hortens. apud Priscian. lib. 10. Et ætate lætitiæ perfructus est. Perfrui in malam significationem Ovid. Epist. 126.

*Tu rogo proiecta nimium mandata sorori
Perfer: mandatis perfruar ipsa parvis.*

Iusserat autem pater, ut se interficeret.

PERFRUGIO, is, Delisco, ad aliquem confugio. ἰσχυμαίνω. GAL. Fuir en quelque lieu de refuge, se refugier vers quelqu'un. ITAL. Ricorrere ad alcuno per aiuto. GERM. Zuhin stichen / etwan hin vmb schirms wilen stichen. HISP. Huir à lugar por ayuda. ANGL. To flie, to some place for succours. Cæsar. 1. bell. civ. Itaque magnas eorum quotidie numerus ad Cæsarem perfrugiebat. Cic. 7. Verr. Hic locus est igitur unus quod perfrugiant, hic portus, hæc arx, hæc ara sociorum: quod quidem nunc non ita confugiunt, ut antea in suis repetendis rebus solebant.

PERFRUGIUM, ij, Asylum, vulgò etiam dicunt *refugium*, locus tutissimus, quo rebus adversis iactati nos recipere contendimus. ἰσχυμαίνω. GAL. Refuge, lieu propre pour se sauver. ITAL. Perfugio luogo dove si salviamo da i pericoli. GERM. Ein zuchtst / ein fluchthaus. HISP. Lugar do nos recogemos. ANGL. A sanctuarie, à place te flie unto for succours. Liv. lib. 2. ab Urbe, Ita in medio prope iam victores cæli Hetrusci: pars perexigua, duce amisso (quia nullum proprius perfrugium erat) Roman inermes, & forma & specie supplicum delati sunt. Cæsar. 4. bell. Gall. Quo perfrugio superiore anno fuerant usi. ¶ Transfertur etiam ad alia, ut ad literas quæ suis cultoribus in rebus adversis solent esse loco perfrugij. Cic. ad Att. Itaque utor eodem perfrugio, quo tibi utendum cenico, literulis nostris, Cùm fortuna non lectionem daret, sed perfrugium ostenderet. Velleius.

PERFRUGÈ, a, qui ad hostes perfrugit, sive defecit. ἰσχυμαίνω. GAL. Rebello, qui s'est allé rendre aux ennemis. ITAL. Ribello. GERM. Ein feldstuchtiger/der auff des seynds seiten felt. HISP. Rebel. ANGL. A revolter to the ennemis. Cic. lib. 3. Offic. Perfuga ab eo venit in castra Fabricij Cæsar. 7. bell. Gall. Admiratus quærit ex perfrugis causam. Idem & transfuga dicitur. Liv. 2. ab Urbe, Deinde metuens ne si consulum iniussu, & ignavis omnibus iret, deprehensus fortè à custodibus Romanis, tetraheretur, ut transfuga: fortuna tum urbis crimen affirmante, Senatam adit. Differentiam tamen tradit Cornel. Front. de differ. vocabul. meo iudicio non ineptam: Transfuga, inquit, suos reliquit, & ad alios venit, Perfuga supplex est. Transfuga igitur venit ut iuuet, perfuga ut iuvetur.

PERFRULCIO, is, ite, Bene fulcio, & roboro. ἰσχυμαίνω. GAL. Fortifier. ITAL. Fortificare. GERM. Wol vnderstützen oder stercken. HISP. Fortalecer. ANGL. To prope and fortife. Ovid. ad Pisonem.

Eloquio sanctum modò perfulcire senatum.

PERFRVNDIO, is, Humore affuso madefacio, aspergo. ἰσχυμαίνω. GAL. letter, ou verser une liqueur par-dessus, mouiller. ITAL. Spargere, bagnare. GERM. Begießen/beschütten/ netzen. HISP. Derramar, mojar. ANGL. To pour out or abton. Vug. 3. Georg.

Ducibus idcirco fluviis peruis omne magistris

Perfundunt: undisquo aries in gurgite villis
Mersatur.

¶ Artus perfundere rore. Ovid. 3. Metam. Cic. 3. Verr. Aqua denique
ferventi à Rubrio ipso Philodamus perfunditur. Et Sueton. in Aug.
Perfundebatur (Augustus) aqua egeleda, & non multo sole. Et Liv. 1.1.
ab Vrbe. Perfusus horrore. Idem ibid. lib. 2. Perfusus timore, Item metu.
Ovid. 5. Fast.

Stabat ut ante patrem lacrymis perfusus Achilles.

Idem Eleg. 2. lib. 3.

Nec ubi perfusa est oleo labente iuventus.

Ensis perfunditur sanguine. Idem 7. Metam. ¶ Perfundere animum
religione per translationem, pro imbucere. Liv. 10. ab Vrbe. Erat cum
alius apparatus sacri qui perfundere religione animum posset: tum,
&c. ¶ Perfundere animos suavitate. Cic. de clar. Orat. Animum volu-
ptate perfunde. Idem 4. Tusc.

Perfusio, aqua irrigatio. ἀπόρροια. Cels. l. 4. c. 2. Caput radere, idque perfun-
dere aqua calida, post perfusionem iterum perficere. Idem lib. 4. c. 8.
Perfusio corporis multa prodest ex aqua.

Perfusus, participium. (Πρωσις) nischiaph. διηδρῶ, διαδρῶ, ποσῶ, ἰδρῶ. Liv.
10. bell. Pun. Perfusum millies cruore Romano, id est, aspersum cruore,
sive cruentatum.

Perfusorice, adverbium, idem quod obscure, dissimulanter, non disertè,
Vlp l. 5. §. 1. D. quod vi aut clam. Debet enim & diem & horam de-
nuntiatione complecti, & ubi & quod opus futurum sit, neque perfu-
sorice aut obscure dicere, aut denuntiare. Scævol. l. 69. §. 5. D. de evictio.
Sed & si quis in venditione statu liberum perfusorice dixerit, condi-
tionem autem libertatis celaverit. Ex Hottomano.

PERFUNGOR, eris, pe. fungi, Munus suum ad finem perducere & ad exi-
tum perficere. (Πρωσις) nischiaph. ἰμπεδῶ. GAL. Faire son devoir &
office jusques à la fin. IT. Fare perfettamenteamente. GE. Sein ampt verris
chten/sein pflicht vollenden. HIS. Acabar el oficio. ANG. To do fullie
a devorie and office unco the end, to be delivered of his office. Cic. pro
Cluent. Aut quod se perfunctos iam esse arbitrantur quam de reo iu-
dicarunt, negligentius attendunt cætera. Idem de senect. Nam dum su-
mus in his inclusi compagibus corporis, munere quodam necessitatis
& gravi opere perfungimur. Terent. in Hecyr. Dum ætatis tempus tu-
lit, perfuncta satis sum: satietas me iam tenet studiorum istorum. Cic.
Lentul. lib. 1. Quam & honoribus amplissimis & laboribus maximis
perfuncti essemus. Liv. 6. ab Vrbe. Perfunctus bello Et lib. 9. Ibidem.
Perfunctus fato, (i. mortuus.) Idem c. 18. lib. 10.

Perfunctio, nis, verbale. (Πρωσις) nischiaph. λειτεργία, κοίτη. GAL. Ache-
vement. IT. Fornimento. GE. Vollendung mit fleiß vnd müh / auß
richtung. HIS. Acabamiento. ANG. The fulfil doing of a devotic, to the
end. Cic. 1. de finib. Nam neque laborum perfunctio, neque per-
fuctio dolorum per se ipsa allicit, nec patientia, nec assuetudo, &c.

Perfunctus, a, um. Passivè. Cic. pro Sext. Recito memoriam perfuncti peri-
culi. Activè idem pro Marcello, Bello misero fatalique perfuncta est
Respubl Varro 2. de re rust. c. 4. Quidam adiciunt perfunctas esse à
febi, id est, liberatas. Perfunctus cum accusativo, Lucretius lib. 3. Om-
nia perfunctus vitat præmia.

Perfuctorius, a, um, quod agitur remissè ἀποπρωσις. GAL. Negli-
gemment fait. IT. Fornito. GE. Was schlechtllich anhin mit keinem ernst
gethon weis. HIS. Acabado floxamente. ANG. Thats done lightlie or
flakelie, overlie. ut, Perfuctoria opera quam veluti aliud agentes
rei alicui impendimus. Vide Desfunctorie.

Perfuctorie, Transitorie & inaniter, oscitantè, nec toto conatu. (αὐτῶς
ἀποπρωσις. GAL. Par maniere d'acquit, sommairement. IT. Di sopra
via. GE. Nur schlechtllich oben anhin / bloß oberlossen. HIS. Summa-
riamente. ANG. Lightlie, flakelie. Vlpianus, Neque quidem perfucto-
rie, aut obscure, dicere, aut denuntiare debet.

Perfusio, is, Vehementer insanio. ἰσχυρομα. GAL. Estre forcenè & enra-
gè. IT. Insuriarse grandemente. GE. Heftig wüten. HIS. Mucho enlo-
quezer. ANG. To be verie mad and woted. Virg. 9. Æneid.

incensus & ipse perfurit.

Silius lib. 4.

Nec non cum Venetis Aquileia perfurit.

Lucr. lib. 1.

ira perfuris acris

Cum fremitu.

Perga, ἰεργα, oppidum in Pamphylia, à quo Diana pergea, ἰεργαία,
dicta est propter templum illi dicatum. Pomp. Mela lib. 1. in descriptio-
ne Pamphilia.

PERGAMĀ, orum, ἰεργαμῶν, τῶν, Atcium Troianorum nomen fuit, ut an-
notavit Servius in illud Virg. 1. Æneid.

Troiam incensam & prolapsam videntem

Pergama.

Quamquam postea, ut idem fatetur, hoc nomen etiam cæteris arci-
bus, locisque omnibus editis communicatum est: ¶ Vsurpatur noti-
tiam quam pro ipsa Troianorum urbe, quæ propriè. Ilium appella-
ta est. Virg. 1. Æneid. Namque videbat, uti bellantis Pergama circum,
&c. In eadem etiam significatione legitur Pergamos, sive pergamus.
Auctor Ætnæ, Quis non Argolico descevit Pergamon igni Impo-
sitam?

Pergamēus, a, um, hoc est, Troianus. Propert. lib. 4. Eleg. 1.
Aut si Pergamea serò rata carmina vatis
Longanum ad Priami vera suere caput.

PERGAMVM, Plinio sive Pergamus, ἰεργαμῶ. Ptolemæo urbs insignis
Ahiæ, non procul à Caico fluvio: ita dicta quod edita in rupe sita esset,
nam Pergama olim loca omnia editiora appellabantur testibus Suida
& Servio. Strabo l. 3. autor est tempore Lysimachi Agathoclis filij,
(qui unus fuit ex Alexandri successoribus) Pergamum nihil aliud
quam castellum fuisse, in quo ille, quod locus esset in primis muni-
tus, thesauros suos asserabat, præfecto illis Philetæo quodā Thy-
nensi, Eunucho, qui quum se Arsinoæ Lysimachi uxori invisū sciret,
& ab ea apud regem accusatum, castellanos ad defectionem adduxit.
Exortis deinde in Asia variis bellorum motibus, in quibus primùm
Lysimachus à Seleuco Nicanore, deinde Seleucus à Ptolemæo
Calopini Pars I I.

Cerauno è medio sublatus est: Philetæus interim se pergami conti-
nebat, victoribus semper & propinquieribus obsequiis: usque arti-
bus & ipse viginti annis castellum pecuniamque possedit, & Eumeni
fratris filio moriens reliquit: qui prolatis imperij finibus, Antiochum
Seleuci filium apud Saideis superavit. Hic quum annos duos & vi-
ginti regnasset Pergami successionem Attalo patrueli suo reliquit,
qui Galatis maximo prælio superatis, contractaque cū Romanis ami-
cicia, primus ab iis Rex appellatus est. Attalo successit Eumenes filius
natu maximus, qui cum Romanis adversus Antiochum magnum, &
adversus Persen bellum gessit. Cuius beneficij memores Romanis
regionem omnem quæ cis Taurum montem Antiocho paruerat, re-
gno eius adiecerunt. Hic primus Pergamum, prolatis pomeriis, ex ca-
stello amplissimam urbem reddidit, & Nicephorium lucum circa eam
consecvit. Regnavitque annis quadraginta novem, moriensque regni
successionem Attalo filio reliquit, cognomento Philometori: qui, quod
admodum adolescentulus esset, Attalum fratrem tutorem assignavit
qui regni procuratione fungens, cum Alexandro Antiochi filio adver-
sus Demetrium Seleuci filium bellum gessit, & Romanis adversus
Pseudophilippum, socium sese præbuit. In Thraciam quoque tra-
jecto exercitu, Diegylim regem cepit. Moriens Attalo ex fratre nepotis
cuius tutelam gesserat, regnum à patre eius acceptum fideliter resti-
tuit. Attalus hic postremus fuit Pergami rex, qui quum annos quinq;
regnasset, sine liberis decessit, populo Romano hærede instituto: qui
adita hæreditate regnum eius in provinciam formam redegit. Hæc
Strab. lib. 13. ¶ Ex Pergamo viri illustres orti sunt Galenus Medico-
rū clarissimus, Appollodorus Rhetor, & Augusti præceptor, à quo Ap-
pollodora secta nomē accepit: & Dionysius Atticus, huius discipulus:
Pergamēus, a, um, ἰεργαμῶς, ut Charta pergamenæ, quæ Pergami in-
venta est, ab Attalo rege, (ut Eliano placet,) sive ab Eumene (ut Plini-
ma vult) primùm Romam transmissa.

Pergase, ἰεργασῶν. Vicus est agri Attici in tribu Erechtheide, teste Steph:
Pergaudē, es, Vehementer gaudeo. ἰεργαυδα, πᾶν ἰοφραϊνομα. GAL:
Se resionyr forte, este bien aise. ITAL. Allegrarsi Molto. GERM. Sich heft
ftig freuon. HIS. Mucho holgarse. ANGL. To reioyce greatlie. Cic. ad
Quintum fratrem lib. 3. Trebonium meum à te amari, teque ab illò
pergaudeo.

Pergigno, is, gigno. ἰεργιγνῶν ἡολιθ. ἰοβίαν. GAL. Engendrer. ITAL. Genera-
re. GERM. Gebären / hersürbringen. HIS. Engendrar. Catull. Argon.

Quales Eurota perignunt flumina myrtos.

Perglisco, is, Colum. c. 7. lib. 8. Quæ (aves) prima luna saginari ceptæ,
vigesima pergliscunt.

Pergnarus, ut apud Apul. in Apol. Magia ars colendi deos ac venerandi
pergnara.

Pergo, is, perrexi, Ex per & ago, quasi perago, vado, vel iter facio. Alij à
per & rego, quia præteritum est perrexi. ἰεργῶν ἡολιθ. πορδῶμα. GAL:
Aller, continuer. ITAL. Andare, ire, far viaggio. GERM. Sich odet
hingehn. HIS. Irò andar camino. ANGL. To procedo, and goon. Plaut.
in Capt. Nunc ad eum pergam. Terent. in Hecyr. Sed quis est qui hæc
pergit? Plinius, Mox ubi pluribus eodem modo se coriis loricavit, ita
dimicationem pergit. Homo lepidissime, adde de tuo hilarissime Per-
ge: Non pergo herclè, Plaut. Men. sc. 2. a. 1. Agite portò, pergitte quo-
modo ocepistis. Idem Mos. sc. 2. a. 1. Pergin pergere (pedes?) Idem
Ps. sc. 1. a. 5. Pergam in ædes nunc. Idem Men. sc. 4. a. 4. Cato, Pergit eos
defensum. Gell. c. 3. lib. 7. ¶ Aliquando ponitur pro persevero, & pro-
cedo, ἰεργῶν, ἰεργῶν. Ter. in Adolph. Nam si molestus esse pergis,
iam intrò abicipere. Virg. 1. Æneid.

O dea si prima repetens ab origine pergam, &c.

Pergin' ruetare in os mihi. Plaut. Pseud. c. 2. a. 5. Pergin' pergere
pedes? Ib. sc. 1. a. 5. Pergin' Infelix? Infelix? Idem Milit. sc. 3. a. 2. Perga
exequi. Idem Amph. (i. exquirere.) Pergin' mactigia? (sup mihi illude-
re.) Ibid. Ex uxore pergam istam rem exquirere. Item perge potro di-
cere, item Pergo quætere. Ibid. sc. 4. a. 4. Si perges mihi male loqui. Idem
Cure. sc. 4. a. 4. Pergin' me servum exprobrare esse. Idem Capt. sc. 4. a. 3.
Pergin' etiam verbero? (malè loqui.) Idem Cure. sc. 3. a. 1. Item pergere
ire. Liv. lib. 1. d. 3. Pergere navigare. Idem lib. 6. dec. 4. Pergunt ad cunas
citi. Plaut. Amph. Perge operam dare. Idem Men. sc. ult. a. 5. ¶ Aliquan-
do accipitur pro ago: ut in illo Virg. 6. Eclog. Pergite Pietides. ¶ Quan-
doque pro festino. Terent. in Phorm. Domum ire pergam. ubi pluri-
mum est. ¶ Quandoque pro conor. Ibidem, Hoc ubi ego audi vi, ad fo-
res suspensò gradu, placidè ire perrexi. ¶ Ponitur aliquando pro præ-
terite, Cic. Attic. lib. 3. Sed pergo præterita. ¶ Perge interdum particula
est hortandi. Plaut. Men. sc. 2. a. 4. Perge tu (mox) Perge in vitum. Ver-
ba sunt hortantis ad rixam & convicia, Ita enim Lambinus explicat:
Tu mulier perge in virum maledicta ingerere. Qui tibi vestem sur-
ripuit. Alij ea verba servi ad Menæchm referunt, & exponunt ¶ Per-
ge in virum, id est, ostende te virum fortem & animosum. Idem Plaut.
Men. sc. 2. a. 1. Perge. P. Non pergo herclè ego nisi scio qua gratia lit-
igium est tibi cum uxore. (Hic id Perge est hortantis.) ¶ Pergere ite-
veteres dicebant id est, in itinere. Salust. in Jugurt. Apul. lib. 6. Pergit
quandam tutrim præaltam. Pergere librum id est, in libro perficien-
do. ¶ Negant plerique ex per & ago componi, quia non peregi præ-
teritum facit, sed perrexi; eamque ob causam à rego deduci existi-
mant. Vnicuique suam sit iudicium, nos Sipontinum sequimur. Notū
enim semper simplicis analogia retinetur. ¶ Hinc componitur Ex-
pergo, quod significat expergefacio. Accius, Heus vigiles properare
expergite tarta sopore peccora. Pergin'. Comicum pro Pergisne?
Plau. Amph. Pergin' argutiter? q. d. Non cessabis?

Pergilicis, e, Valde gracilis. ἰεργιλῶν, ἰεργιλῶν. GAL. Fort gresles
fort desliè. ITAL. Molto sottile. GERM. Ganz rein. HIS. Muy magro y
sutil. ANGL. Very slender. Plin. lib. 2. c. 1. Longiore caule, sed per-
gracili.

Pergreor, aris, admodum græcor, Epulis & potationibus inservio, quod
cit Græcorum proprium. ἰεργῶν ἡολιθ. ἰεργῶν ἡολιθ. GAL. Se gaudir &
faire grand chere, yreger. ITAL. Crasulare. GERM. Ein vol vnzimlichs
wasen mit frassen vnd sauffen vñ die Griechon.
HIS. Vivir à modo de gringos, y viciosamente. ANGL. To mak riotous
cheare and great feastes. Titinnius, Hominem impium: nunc iuri

pergræcatur. Plautus Truc. Atque ut cum solo pergræcetur milite. Idem in Bacch. Propterea hoc facio ut suadeas gnato meo, ut pergræcetur t-cum, ter venefice, Idem Mostell. sc. 1. a. 1. (bis) Bibite, pergræcamini.

Pergandis, e, & μεγαλειος, λιαν μεγα. GAL. Fort grand, fort aagé. ITA. Molto grande. GERM. Vast groß. HISP. Muy grande. ANG. Very great or old. Cic. 6. Verr. Etiam vas vinarium ex una gemma pergrandi, nulla excavata, cum manubrio aureo. Idem de lege Agraria contra Rullum, tubet eisdem Decemviros omnibus agris publicis, pergrande vestigal imponere.

Pergaphis, a, adjectivum, id est lepidus, ad unguem factus, absolutus, & quasi pictoris manu expositus. & πικρο γαφικος. GAL. Fort bien fait, comme qui l'auroit peint. ITA. Fatto à pennello. GERM. Ganz eigentlicher oder wäsentlicher. HISP. Hecho al pinzel. ANG. Made as it were painted. Plaut. in Truc. Nimis pergraphicus sycophanta.

Pergatus, a, um, Admodum gratus. & πικρο δαμασ, λιαν πικρατος. GAL. Fort agreable. ITA. Molto grato. GERM. Gar oder vberausf angenehm. HISP. Muy agradecido. ANG. Very acceptable. Cic. de amic. Sed quoniam amicitia mentionem fecisti, & sumus otiosi, pergratum mihi feceris (spero etiam Scævola) si, quemadmodum soles de cæteris rebus quum ex te quaeruntur sic de amicitia disputatis quid sentias. Idem ad Brutum, Pergratum mihi erit, si eum ita tractaris, ut merito tuo mihi gratias agere possit. Interponitur aliquando dictio aliqua inter per & gatum, idque elegantissime. Cic. ad Attic. lib. 1. Per mihi per, inquam, gratum feceris, si in hoc tam diligens fueris, &c. Idem lib. 5. Per mihi gratum erit, si id curaris ad me perferendum.

Pergavis, e, Valde gravis. & πικρο βαρυσ. GAL. Fort grief. ITA. Gravissimo. GERM. Gar schwer. HISP. Muy grave, pesado. ANG. Very heavie and weightie.

Pergavit, e, adverb. Admodum graviter. & πικρο βαρως. GAL. Fort grievement. ITA. Molto gravemente. GERM. Gar schwerlich. HISP. Muy gravemente y pesadamente. ANG. Very grievously. Cic. ad Attic. lib. 1. Hoc te intelligere volo, pergraviter illum esse offensum.

Pergula, a, Loculus apertus à multis lateribus aërem excipiens, aliquando extra parietem projectus, & modò tectus, modò sub dio expositus à pergendo dicta, quòd in ea deambulare soleamus, forūque, aut hortum, aut placeas, aut vias perspiciat, & quandoque cœnare æstivo tempore. & περιβολη. GAL. Une saillie de maison ou gallerie couverte ou non, balcon. ITA. Luogo da piu parti aperto o coperto o scoperto ou gli antichi tal volta desinavano. GERM. Ein creter od sunst ein lauben an einem hauss. HISP. El tablado, o corredor. ANG. A gallerie, or private place, or walkin. Pl. lib. 2. l. c. 3. Tum corona rosacea interdiu è pergula sua in forum prospexisse dictus. Plaut. P. f. 2. a. 1. Cras Phænicium, Phænicio corio, in viles pergulam. Et ibidem, Faxo deportere in pergulam. In pergulis præceptores discipulos erudiebant, utifices ite opera sua velut in propatulo habebant. Vnde Suet. de Crassio Grammatico Deinde in pergula docuit. Plin. lib. 3. cap. 10. de Apelle, Idem perfecti opera proponit in pergula transeuntibus: atque post ipsam tabulam latens, vitia quæ notarentur auscultabat, Suet. in August. c. 94. Theogais mathematici pergulam comite Agrippa ascenderat, sup. Augulus. Pergula etiam dicebatur locus accommodatus exponendis venalibus rebus. & περιβολη. GAL. Lieu où on estale la marchandise. ITA. Luogo da porvi mostra de mercantie. GERM. Ein tramerladen/ ein dffner laden in dem man etwas kan seih haben. HISP. La mesa do se pone algo para vender. ANG. A market place. Vlpian. in l. hares, de iudicio. At si quo in loco constitit non dico iure domicilij, sed tabernulã, pergulam, horreum, armarium, seu officinam conducens: ibique distraxit, vel egit: defendere se ex eo loco debet. Legitur & figuratè Pergula, pro iis qui in pergula versantur. Iuvenal. Satyr. 11.

Sed nec struitor erit, cui cedere debeat omnis Pergula, discipulus Tripheri doctoris, apud quem Summe cum magno lepore, atque aper, atque pygargus, Et Sythica volucres, & Phænicopterus ingens, Et Getulus oryx, haberi lautissima ferro Caditur, & tota sonat ulmea cœna Saburra.

Quo in loco nonnulli Pergula nomine accipiunt eos, qui in pergula æstivo tempore discumbunt. Alij ordinem & cœtum ministrorum, qui in pergula discumbentibus inteviunt, unique parent structori. Alij rursus, scholam eorum qui chi onomiam, hoc est, gestulationis legem profitebantur, quam etiam in discendis cibis solent observare. Ad interpretem Iuvenalis in illum locum. In vineis verò topiarium opus significat. & περιβολη. GAL. Vne treille de vigne. ITA. Pergola di vite. GERM. Ein tãben geheld. HISP. El tablado por donde anda la parra. Colum. lib. 1. l. c. 2. Si quæ pergula vitium generosarum à putatoribus relictæ sunt, ante Calendas Aprilis utique deputari debent, Plin. etiam l. 17. c. 4. vitium generosarum pergulas præcipit quinquatribus esse putandas.

Pergulans, a, um, quod pergulis sustinetur, ut, Pergulana vitis. Col. lib. 3. 2. Nam has nuper mihi cognitas, pergulanam dico, & itiolam, &c.

Perhibeo, ex per, & habeo, significat dico, & affirmo. & περιβη. GAL. Dire, affermer. ITA. Dire, affermare. GERM. Sürgeben, für ein wahreit sagen. HISP. Desir, afirmar. ANG. To say, to allage, or affirme. Col. lib. 4. India perhibetur molibus ferarum mirabilis. Plaut. in Stich. Perfarum montes, qui esse auri perhibentur. Cic. 2. de divin. Bene qui conjiciet, vatem hunc perhibeto optimum. Plaut. Mon. sc. 1. a. 2. Nusquam perhibentur blandiores meretrices. Ibid. sc. 4. a. 2. Qui perhibetur natus Syracusis. Item Perhibere verba, vide Prohibere. Interdum perhibere ponitur pro dare περιβη. Idem in Pseud. cur ego vestem, Aurum, atque ea quibus vobis usus, perhibeo? Idem in Merc. — diem unum oravit, Ve apud me perhiberem sibi locum. Perhibere testimoniū hoc est, dicere, Colum. lib. 4. Ejus rei testimoniū n præcipue Sylvine perhibere nobis potes. Quandoque premium exprimit eo modo quo vendo Plaut. in Pers. Eodem mihi pretio sal perhibetur quo tibi.

Perhibendus particip. Cic. Lucio, lib. 12. Nec minus est Spartiatus Agellius ille perhibendus, qui neque pietatē, neque fectam imaginem

suam passus est esse, quam qui in eo genere laborant.

Perhylum, perpaullum, Lucr.

Perhonorificus, a, um, Valde honorificus. & περιημορικός, πικρο ητιμορικός. GAL. Fort honorable. ITAL. Molto honorabile. GERM. Ganz ehrenhafte oder ehrtlich. HISP. Muy honrado. ANG. Very honorable. Cic. ad Attic. Consalutatio forensis perhonorifica, signa præterea benevolentia per multa nobis impertuntur.

Perhonorificè, adverbium. & περιημορικός. GAL. Fort honorablement, avec grand honneur. ITA. Honorabilmente, con molto honore. GERM. Ganz ehrtlich. HISP. Muy honradamente, con mucha honra. ANG. With great honour. Cic. ad Attic. lib. 14. Hic perhonorificè & amicè Octavius quem quidem sui Casarem salutabant.

Perhorreo, es, sive perhorresco, is, Horrore permoveor, extimesco. & περιηρορ. GAL. Avoir grand peur & frayer, trembler de peur. ITAL. Sentir horrore & ribrezzo, tremare. GERM. Don forcht ein heftigs grausen oder schauderen haben/obel einsetzen HISP. Mucho temer. ANG. To have a great feare, to tremble, for feare. Cic. ad Attic. lib. 9. Sed genus bellu crudelissimi & maximi quod nondum vident homines, quale futurum sit, perhorruui. Idem lib. 13. Sed quid est tandem quod perhorrescas.

Perhorridus, a, um, Valde horridus. & περιηρορδης, λιαν φοβηρος. GAL. Fort hideux & herissé. ITA. Molto horrido, spaventevole. GERM. Gar schuschlich. HISP. Muy espantable. ANG. Very fearfull and hideous. Livius lib. 2. bell. Punic. Pænus contra intra Formiana saxa, ac Lintini arena, stagnaque perhorrida situ hibernaturus esset.

Perhospitais, e, valde hospitalis. & περιησπιταϊς, φιλοξενος. GAL. Fort humain & courtois à recevoir les estrangers & ses amis. ITA. Corsissimo à ricevere, & acarezare gli amici. GERM. Gar gastfrey / ganz bereit gdt auffzunehmen HISP. Muy humano y cortes para recibir los amigos y otros. ANG. Very courteous to strangers. Cic. 6. Verrina, Huius domus est vel optima Messana, notissima quidem certè & nostris hominibus apertissima, maximèque perhospitais.

Perhospita, Tibull. lib. 4.

Perhumanus, a, um, Admodum humanus. & περιημορδης, λιαν φιλοξενος. GAL. Fort humain ITA. Molto humano. GERM. Ganz freundlich/ oder freundlichhold. HISP. Muy cortes y humano. ANG. Very human. Cic. ad Quintum fratrem lib. 2. Multumque hic mecum sermonem habuit, & perhumanum de discordiis mulierum nostrarum.

Perhymeo, as, are. Totam hyemem transigo. & περιημεω. GAL. Passer ou demeurer tout l'hyver. hyyerner. ITA. Invernare. GERM. Dürchweinteren, durch den ganzen winter bleiben HISP. Invernar o tener invierno. ANG. To passe over or tarie a winter. Colum. lib. 11. cap. 3. Sed eos vacuos perhymate patiemur.

Peris, quod in quibusdam sequentibus vocibus compositum legitur, Græca præpositio est, est autem περι cum genit. de, ob, pra, seu ultras, cum accus. Circum, circa, circiter, cum abl. etiam circum, circa.

Periandrus, περιανδρος. Cypseli filius, unus ex septem sapientibus Græcia, & Corinthiorum rex, qui aliquando interrogatus, quare quum sapiens esset, in tyrannide perseveraret. Quia, inquit, & sponte, & invitum cedere est periculosum, Crueliter igitur, & in magna suspitione agebat, magno semper militum comitatu stipatus, eos potissimum qui otiosi in foro observabantur, reformidans. Quapropter ut novi consilij capiendi occasionem civibus suis præcideret, jugiter eos in bellis, navalibus præsertim, destinebat. Vxorē habuit Melissam, quæ zelotypia quadam ductus quum gravis esset, ictu calcis interfecit, pallacatum suarum delationibus temere fidem adhibens, quas tamen penitentia ductus, vivas cremavit. Sunt qui duos fuisse Periandros tradant, alterum Corinthi tyrannum, alterum sapientem, cūque Ambacioten. Quorum profecto sententia verisimilior videtur. Nam & matris & uxoris mortuæ concubitus, aliæque id genus flagitia quæ de Periandro Corinthio traduntur, non video quo pacto in sanæ mentis hominem, nedum in sapientem, cadere potuerint.

Peribæus, idis, περιβæος, genus quoddam calcamenti muliebris. Polluci, calcamentum album maximè meretricium. Pauperum matronarum & ancillarum fuisse ex Cephisodoio colligit. Locrensis libro 7, cap. 14.

Periblema, vestimentum commune virorum, amiculum, pallium. Foll.

Peribora, περιβορα, Eurymedontis gigantis filia fuit, ex qua Neptunus Nausthōm suscepit Alcinoi patrem. Autor Homerus 7 Odyss.

Periboetos, περιβοητος, & περιβοητος. GAL. Noble, fameux, celebre. ITA. Celebre, nobile. GERM. Berühmt. HISP. Noble, famoso. ANG. Famous, of great renown. Græcis celebrem, famigeratumque significat: quo nomine etiam nobilem quendam Satyrum illi cognominant, periptuum Liberi patris comitem. Plin. lib. 34. cap. 8. de operibus ex are. Item Catagufam, & Ebrietatem, & Liberum patrem, nobilemque unã Satyrum, quem Græci Periboeton cognominant.

Peribolium, septum ubi feræ includæ ad venationem. L. g. b. Item lorica murorum. Vitr.

Peribolus, περιβολος, Latine ambitus, lorica murorum: ab ambio, circumdo, περιβολω. Et accipitur pro septo & corona domus, idè extructa ne quis delabatur: quæ lorica, loriculave alio nomine dicitur, vide Lorica.

Pericardion, περικαρδιον. Membrana est cor circumquaque amplectens tantum ab eo distita, tantumque spatij vacui omni ex parte relinquens quantum ad cordis distolea maximè est necessarium, vulgus Capsulam cordis appellat.

Pericarpium, περικαρπιον, bulbi genus est. Ejus duæ sunt species: cortice rubro alterum, alterum nigro papaveri simile. Vtraque habet vim exalfaciendi: unde & contra cicutam datur. Autor Plin. lib. 5. cap. 10.

Pericarpium, περικαρπιον, est involucrium seminis, quo illud ambitur, & adversus cæli animaliumque injurias defenditur: ut in frugibus spica in castaneis echinus. ANG. An huskor hull of corne or other graynes. Est item pericarpium brachij ornamentum, cingens juncturam illam qua summa manus cubito jungitur, quam anatomica rei periti Græci vocabulo κάρπιον, appellant.

Pericarpere, valde dividere Gl. Isid.

Pericephala, galca & mulierum capillorum spira. Rh. Item in navi pars. Calcag.

Pericharakter, περιχαρακτήρ, ferramentum, quo gingigatum caro à dentibus circumquaque separatur in dentium dolore.

Pericles, Atheniensis viri clarissimi nomen, qui annos quadraginta in administratione Reipublicæ principatum tenuit. Plurimum enim & autoritate & eloquentia pollebat. Vnde & Olympius identidem à Poëtis comicis appellabatur, quod tonare in concionibus, & fulmen cedere videretur. Habuit in administratione Reipublicæ adversarium Thucydidem Milesium, virum nobilem & potentem: qui quum illum apud populum eo nomine reprehenderet, quod nimium in publicis operibus sumptum fecisset, Atqui (inquit Pericles) de meo hæc omnia per solvere non recuso, modò mihi liberum sit nomen meum illis inficere. Quo tam animoso responso adversarij calumniam facile effugit, contentente populo operum magnificentiam ad reipublicæ splendorem pertinere, ideòque ea publico, non privato sumptu esse faciendam. Autor est Plutarchus, quum Pericles aliquando Sophoclem in magistratu collegam haberet, & cum eo nescio quid de Reipublica colloqueretur, eximia forma puerum illac iter fecisse, quem intuitus Sophocles, quum pulchritudinem ejus supra modum admiraretur: Atqui (inquit Pericles) magistrum decet non modò manus, verumetiam oculos continentes habere. Vide plura de hoc apud Plutarchum.

Periclitator, vide Periculum.

Periclymēnos, sive Periclymenon. περικλυμένος Dioscoridi. GAL. Herbe appellée matrisylvia. ITAL. Matriselva. GERM. Geißblatt oder wadgilgen. His. Madreselva. ANGL. woodbine, that beareth the honeysuckle. Hæc est fruticans, ex intervallo, duo habens fila, subscandida, mollia, in cacumine autem semen inter folia durum, & quod difficile evellatur. Nascitur in arvis & in sepibus, convolvens se adinivulis quibuscumque Hæc Plin. l. 27. c. 12. Hodie teste Ruellio vocatur caprifolium, à quibusdam etiam matrisylvia.

Periclymēnus, περικλυμένος. Homero, nomen filij Nelei fratris Nestoris, cui à Neptuno avo concessum erat, ut in quas ei visum esset formas se posset transformare. Hercule itaque bellum gerente adversus Neleum, Periclymēnus in aquilam conversus faciem hostis unguibus, & rostro lacerabat, donec sagitta Herculis in aëre confixus & in terram delapsus, altius corporis pondere adacta sagitta animam efflavit. Vide latius hanc fabulam apud Ovidium l. 2. Metam.

Perillum perpaullum Lucr.

Periscopē, Amputatio, circumcisio. περιτομή. GAL. Coupure. ITAL. Taglio. GER. Ein abschneidung ein vnderscheid oder stueck einer ganzens. His. Tajadura, cortadura. ANGL. A cutting of or about. à verbo Græco περιτομή, quod est amputo, vel circumcido. Hieron. ad Rom. Aut si tu quoque narem contraxeris, illam Apostoli περιτομή, id est, amputationem in qua de virginitate & nuptiis disputat, aliter differere compelleris.

Pericranion, περικρανιον, membrana est tenuis & nervosa, sub capitis cute ex calva meninge enascens, totumque cranium extrinsecus ambiens: Vnde & nomen accepit.

Periculum, à perico deduci videtur, Discrimen, tempus adversum. περικλυσις. GAL. Peril, danger. ITAL. Pericolo. GERM. Ein gefar oder gefarigkeit. His. Peligro. ANGL. Danger, perill, leopard. Viug. 3. Æneid.

Oscenamque famem, qua prima pericula vito.

Valis autem modis hoc nomine in oratione utimur. Magnum periculum est ab asinis ad boves transcendere. Plaut. Aulul. f. 4. a. 1. Haud periculum est. GAL. Il ne faut point craindre. ne cardines foribus offerantur. Plaut. Asin. f. 3. a. 2. Periculum vitæ meæ tuo stat periculo. Idem Capt. f. 5. a. 3. Id mihi ne eveniat nonnullum est periculum. Ibid. f. 1. a. 1. De meo periculo rem salvam exhibebo. Idem Asin. f. 4. a. 2. Nimio periculo hanc pallam abstuli. Et æquè magno periculo. Idem Menach. f. 3. a. 1. periculum memorie adire. Sueton. in August. cap. 48. Pericula ludere (de agone ludicio) Martial. Epigram. lib. 9. Ex periculo petita verba. Quintil. Virtuti periculum non est, ne admodum oculis revalescat. Senec. cap. 1. de tranquill. Ne veritate, meo periculo (mittite istum aestimatum.) Plaut. Capt. f. 2. a. 2. Non periculum est, ne quid rectè monstris. Idem Pseud. f. 3. a. 1. Nullum periculum est quod sciam stipularier. Ibid. f. 6. a. 4. Nihil ita sublime est, supraque pericula tendit ut non sit suppositum Deo Ovid. Eleg. 8. libro 4. Trist. D eimus enim, Subicere aliquem periculo, Creare periculum alicui, Negligere periculum, In periculo esse, periculum subterfugere, Periculum adire, Abesse à periculo, Afferre Periculum, Adducere in periculum, Constat periculum, Committere se periculo, Facessere periculum alicui, Inferre se in periculum capitis, Injicere periculum, Intendere periculum, Intentare periculum Liberare periculo, procurare periculum, Vocari in periculum, Venire in periculum. Aliquando periculum accipitur, pro experimento, quia rarum est tentamentum sine periculo. Terent. in Eunuch. Fac periculum in literis, fac in palaestra, &c. Periculum, verbum anceps, medium sive commune esse scribit Gell. cap. 9. lib. 12.

Periculōsus, a, um, quod est cum periculo conjunctum. περικλυσις, περικλυσις. GAL. Perilleux. ITAL. Periculoso. GERM. Gefährlich. His. Peligroso. ANGL. Perilous, dangerous. Cic. lib. 1. Offic. gravioribus autem moribus periculosas curationes, & ancipites adhibere coguntur. Cic. 5. Cæc. 7. bell. Gall. Intrae in præsidia periculosum putabat. Cic. 5. Verr. Turpis est enim & periculosa confessio.

Periculōse, adverbium. περικλυσις. GAL. Dangerusement. ITAL. Pericolosamente. GER. Gefährlich. His. Peligrosamente. ANGL. Dangerously, perillously. Cic. Tyroni, periculose hyeme navigatur. Idem pro Mil. Facite enim probus adolescens, periculosè, quam periculi turpiter, maluit.

Periculōsi, atis, Experiō, periculum subeo, periculo me expono. περικλυσις. GAL. Estre en danger. ITAL. Pericolare. GERM. In gefar sein. His. Ponerse en peligro. ANGL. To be in danger or perill. Vnde periculatus sum apud Catonem lectum est, teste Festo.

Periculōtor, atis, Experiō, periculum subeo, in discrimen me conjicio. Galepini Pars 1. l.

Periculum, περικλυσις. GAL. Se mettre ou estre en danger. ITAL. Pericolare, andare à pericolo. GER. In gefar stehen in gefarigkeit bestehen. His. Ponerse en peligro. ANGL. To put him self in danger. Vt periclitator: fama, capite: hoc est periculum est, ne caput, aut famam amittam; dicitur etiam periclitator sibi, id est, in periculo positus sum moriendi propter sibi. Plin. lib. 17. cap. 24. Arbore gelu periclitabantur. Martial. lib. 6. Periclitatur capite Sotades noster. Sueton. in Tib. cap. 21. periclitari de summa Imperij. Periclitari causa Quint. Periclitari etiam significat experiri. περικλυσις, περικλυσις. Plaut. Amphitru. An periclitamini quid animi habeam? (paulò post, Tentas.) Idem ibidem, periclitatus sum animum tuum: quid faceres & quo pacto se duceret. Periclitandus Gell. cap. 8. lib. 13. In rebus nascendis, periclitandisque versari. (de usu.) Cic. lib. 1. de Offic. Subeundas usus omnium, & periclitandæ vires ingenij. Plancus ad Ciceronem, Itaque potius periclitari volui, si posset mea præsentia & lepidum tuum, & exercitum facere meliorem, quam nimis cautus videri. Cum infinitivo, Quint. lib. 11. cap. 3. vox ima vim non habet: summa tunc periclitatur. Periclitandus, particip. περικλυσις. Cic. in Catil. Non est sapius in uno homine summa salus periclitanda Reip. Periclitandus, gestum experientis habens. Periclitatus aliud particip. Cic. de Amicis. Est igitur prudentis, saltim ut cursum, sic imperum benevolentia, quo utamur, quasi aquis tentatis, sic amicitiis, aliqua parte periclitatis moribus amicorum.

Periclitatio, nis, verbale Experimentum tentatio. περικλυσις. GAL. Peril. ITAL. Pericolo. GERM. Versuchung mit gefar. His. Peligro. ANGL. An adventuring or leoparding. Cic. 1. de natur. deor. Quorum utilitatem longinqui temporis usu & periclitatione temporis percipimus.

Peridōneus, a, um, Valde idoneus, περιδοτικός. GAL. Fort idoine propre & convenable. ITAL. Molto atto. GER. Sar füglich oder taugentlich. His. Muy idoneo, y araviado. ANGL. Very fitte and convenient. Cæc. 1. bell. civil. Quod is locus peridoneus castris habeatur. Suet. de clar. Gram Peridoneus præceptor.

Peridromis, peridromidis, fœn. γεν. περιδρομής, Hypetra, ambulatio ambiens palastras apud Vitruv. lib. 5.

Peridromus, περιδρομος, or, adjectivè est circumcurrent, Substantivè est locus figuræ rotundæ, ubi in orbem curri potest, generalitèr etiam locus rotundus, ambitus. Est & fœnis, quo retia tenduntur, circa imam & summam partem qui & περιδρομος.

Periēgēsis, περιεγησις, Ambitus, sive circuitus: à verbo Græco περιεγίνομαι, quod est circumco, vel circumduco. Hinc Dionysius Afer, opus suum geographicum γῆς περιεγησιν inscripsit.

Periergia, η, περιεργία. GAL. Curiosité. ITAL. Curiosità. GERM. Ubestätigkeit durch welche man nur zum stillstetig vnd gesucht ist. His. Curiosidad. ANGL. Curiosity. Curiositas, sedulitas, nimia anxietas, & veluti redundans diligentia, qualem in Protogene reprehendit Apelles, quod manum de tabula tollere non posset. Diomedes, περιδρομος, inter tropos seu potius inter vitia orationis annumerat, quum scilicet oratio plus satis elaborata & satietatem Parit, & obscuritatem.

Perigialium, ora maritima L. g. b.

Perihermenias, liber Aristotelis de interpretatione sensuum animi, h. e. propositionibus.

Perileucos, περιλευκος, gemma filum habens candidum ab ipso ore ad radicem usque descendens. Plin. lib. ult. c. 10.

Perillus, περιλλος, Atheniensis faber ingenio præstans, qui Phalaridi tyranno Agrigentino taurum ex ære fabricavit, quo reus clauderetur, ac subiecto igne mugitus bovis ederet: cuius muneris nomine quum amplissimum à tyranno (qui novis semper tormentis excoGITATIS delectabatur) speraret munus, inclusus tauro, suppositisque ignibus, primus suæ artis experimentum præbuit. Ovidius l. de Arte.

Et Phalaris tauro violentus membra Perilli Torruit, infelix imbuat auctor opus.

Idem Eleg. 11. lib. 3. Trist. Plin. lib. 34. cap. 8. Perillum nemo laudat, sæviorem Phalaride tyranno, cui taurum fecit, mugitus hominis pollicitus, igne subdito, & primus eum expertus est cruciatum justiore sævitia.

Perillūstris, e, Admodum illustris περιλευκός, περιλευκός. GAL. Fort illustre & renommé. ITAL. Molto illustre. GERM. Durchleuchtig/hochbedeütend. His. Muy esclavécido, y famoso en bien. ANGL. Greatly renowned, very noble. Cic. ad Attic. lib. 5. Ibi morati biduum perillustres fuimus, honorificisque verbis omnes injurias resellimus.

Perimbecillus, a, um, vel perimbecillis, le, Valde imbecillus. περιμωρός. GAL. Fort debile. ITAL. Molto debile. GER. Vast schwach vnd bled. His. Muy flaco. ANGL. Very weak and feeble. Cic. ad Attic. lib. 10. Quod quidem est natum, perimbecillum est. Varr. 3. de re rust. c. 10. Perimbecillum enim id, ut caput molle.

Perimōis, a, Per & emo, Deleo, interficio, tollo. περιμωρία hemith avasira. GAL. Tuer, mettre à mort, aneantir. ITAL. Occidere, distruggere. GERM. Abthun/vombbringen/ödten. His. Matar, destruyr. ANGL. To slay, to kill. Plaut. in Menach. Virum hunc ego petimam impurissimum. Ovid. l. 3. Metam. Inque suis illum castris comitesque peremi. Cic. 4. Tuscul. Sin autem perimissis ac delet omnino, quid melius? Idem de Arusp. resp. Si ludi non intermissi, sed perempti atque sublati sunt. Perimere aetionem. D. de pactis l. 51. Neque tibi adversus tuum debitorem, neque ipsi adversus suam aetio perempta, id est sublata.

Perimere reditum est intercludere adimere. Idem pro Plancio, Si mihi vis major aliqua reditum peremisset.

Perimptus, Interfectus. περιμωρία hemith avasira. GAL. Tué. ITAL. Ammazzato. GERM. Getödt/vombbracht. His. Mataro. ANGL. Killed. Viug. Æneid. Nec minor in castris lætus, Rhamneta reperto Exanguis, & primis una tot caede peremptis.

Perimptorius, a, um, perimendi vim habens. περιμωρία hemith avasira. GAL. Chose pour tuer. ITAL. Peremptorio ch' uccide. GER. ödlich. His. Cosa para matar. ANGL. That hath force to kill. à perimendo: ut venenum peremptorium, apud Apul. lib. 10. Sic apud Vlpian. ff. de iudicio l. 6. termin.

tium. Peremptorium edictum dicitur eo quod tribus edictis propositis, vel uno pro tribus fieri solebat, & quod perimat disceptationem inter litigatores, hoc est, non patitur adversarium tergiversari: qui vero spernebat, contumax dicebatur. Peremptoriae exceptiones dicuntur quae semper agentibus obstant, & rem de qua agitur perimunt.

Perinaum. (περιναυον, vel περινοον, etiam περιανον aliquando Hippocrati) varie usurpatur. Aristoteli est pars interior femoris & natium communis, Rufus partem eam penis, quae propendet, ut περινοον, aut περινοον vocat. Polluci idem est περινοον, περινοον & περινοον, quod scilicet. futurae similes, per medium scrotum transit, sub parte quam taurum vocant, desinens in natibus Helychio περινοον & περινοον, est περινοον, id alioqui περινοον.

Perincertus, a, um, Valde incertus. περινοον αλοος. GAL. Fort incertain. ITA. Molto incerto. GERM. Gar ungerouß. HISP. No cierto, muy dudoso. ANG. Very uncertain. Gell. lib. 18. c. 4. ex Salustio. At Cn. Lentulus patritiae gentis, collega ejus cui cognomentum Clodiano fuit, perincertum stolidior an vanior, legem de pecunia quam Sylla emptoribus bono, um remiserat exigenda promulgavit.

Perincommodus, a, um, Valde incommodus. περινοον ανπινοονος, λιαν αννοον. GAL. Fort incommode. ITAL. Molto incommodo. GERM. Dar unkomlich/oder unfüglich. HISP. No provechoso, muy dañoso. ANG. Very incommodious. Liv. 37. Quae nihil admodum Romanis, ea perincommoda regis erant.

Perincommodè, adverbium, Valde incommodè. περινοον ανπινοονος, ανπινοονος. GAL. Fort incommodement. ITA. Molto incommodamente. GERM. Ganz unkomlich/gar unge. HISP. Muy dañosamente. ANG. Very incommodious or unhand somelic. Cic. ad Attic. lib. 1. Sed accidit perincommodè, quod cum nusquam vidisti.

Perincommodè, valde inveniens, valde absurdum. περινοον ανπινοονος. GAL. Fort absurde. ITA. Molto sconvenevole. GERM. Vast ungerouß. HISP. Muy inconveniente. ANG. Verie absurde and inconvenient. Gell. lib. 14. cap. 1. Per autem, inquit, inconsequens ipsum quidem corpus, & habitum tam profundi aëris sub alio atque alio coeli curvamine non eundem manere.

Perinde, ex Peri, & inde, compositum adverbium similitudinis, Eodem modo, similiter, aequè, pariter. περινοον εννοον. GAL. Ainsi, pareillement. ITA. Così, quasi. GERM. Dergleichen/gleich/gerad lägen. HISP. Semjantemente, como. ANG. So, alyk, all alyk. & habet post se ferè aliquam harum particularum. Ut, quasi, ac si, vel atque. Plaut. in Pseud. sc. 1. a. 2. Nam omnes res perinde sunt ut eas magnificas. Item, Non possum agere gratias perinde ut de me promeritus es. Idem Capt. sc. 1. a. 5. Vbi tu me habueris perinde illum illic curaverit. Ibid. sc. 2. a. 2. Vxor'em præbere usuarium. Perinde est ac si agum sterilem fodendum loces, Idem Amphit. Perinde ut esse Autumo haud aliter diceris. Idem Most. sc. 2. a. 1. Uti tu me habueris, perinde illum illic curaverit, Idem Capt. sc. 2. a. 2. Cic. 3. Tuscul. In quo facerem illud Bionis, perinde stultissimum aegem in luctu capillum sibi evellere, quasi calvitio mæror levaretur, Idem 5. Tuscul. Philosophia non perinde ac de hominum vita est me, ita, laudatur. Idem Attic. lib. 6. Quos ego perinde tuebar ac si usum esse. Idem pro M. Marc. Vereor, ut hoc quod dicam non perinde intelligi auditu possit, atque ego cogitans sentio. Aliquando sequitur particula quam Suetonius in Domitiano, Nulla tamen te perinde motus quam responso casuque Ascletrionis Mathematici. Aliquando significat pariter aequè, si nulla sit negatio, nec sequatur, ac si, vel atque si, aut similis particula. Plin. lib. 1. Epist. Funus Rufi clarissimi, & perinde felicissimi, Suet. in Cas. Quae si quis investigare & persequi vellet, quattam elementorum literarum, id est d, pro a, & perinde reliquas commutet, Cic. Terent. Te & Dolabellam perinde diligo. Salustius apud Quintil. Mithridates corpore ingenti, perinde armatus.

Aliquando significat per hunc modum. Terent in Phorm. Sexcentas perinde potius scribito mihi jam dicas. Interdum talem significat, Plaut. Capt. sc. 2. a. 2. Si perinde habeam dominum, ut ipse fui. Aliquando post perinde sequitur tanquam, pro acsi. Gell. lib. 1. c. 29. Hoc perinde est tanquam si ego dicam. Est mihi nomen Iulium. Aliquando perinde & aded simul junguntur, idemque significat quod ita. Plaut. in Amphit. Fac sis perinde aded ut me velle intelligis. Aliquando post perinde sequitur prout. Plin. in P. negey. Meminerit perinde conjecturam de moribus suis homines esse facturos, prout hoc, vel illud elegeram. Non perinde id est non multum, seu valde. Suetonius in Galba, cap. 13. Quare adventus ejus non perinde gratus fuit. Idem in Augusto, c. 80. Coxendice & femore & crure sinistro non perinde valebat, ut sæpè etiam inde claudicaret. Idem in Tib. c. 52. Itaque ne mortuo quidem perinde affectus est. Plin. Epist. 8. Quanto magis decuit publicè consulentem utilissimum munus, sed non perinde populare comitate orationis inducere?

Perindulgens, t, s, adjectivum, Valde indulgens. περινοον ανπινοονος. GAL. Qui perinet ou pardonne beaucoup, tres complaisant. ITA. Che compiacce molto. GERM. Nachlässig vnd vertragen. HISP. Et que mucho perdona. ANG. That permitteih muche and giveth very great libertie and licence. Cic. 3. Offic. Magnus vir in primis, & qui perindulgens in patrem idem acerbè severus in filium.

Perinfamis, e. περινοον ανπινοονος. GAL. Fort infame. ITA. Molto infame. GERM. Gar verschreit / vnd verteumbdet. HISP. Muy infame, y infamado. ANG. Very infamous, without renorome. Valde infamis Suet. in Vite. cap. 2. Curam quoque imperij sustinuit absente eo, expeditione Britannica, vir innocens, industrius, sed amore Libertinae perinfamis.

Perinfimus, a, um, Valde infirmus. περινοον ανπινοονος. GAL. Fort foible. ITA. Molto debolo. GERM. Ueberaus schwach. HISP. Muy flaco. ANG. Very feble and weak. Cic. 2. de fin. Sunt enim levia & perinfirma, quae dicebantur a te.

Peringeniosus, a, um, Valde ingeniosus. περινοον ανπινοονος. GAL. Fort ingenieux. ITA. Molto ingegnoso. GERM. Garfinreich. HISP. Muy ingenioso y agudo de ingenio. ANG. Very ingenious and witty. Cic. 2. de clar. Orat. Alios quod melius putent dicere se posse quam scribere, quod peringeniosis hominibus, neque satis doctis plerumque contingit.

Periniquus, a, um Valde iniquus. περινοον ανπινοονος. GAL. Fort inique. ITA. Molto iniquo. GERM. Gar umbtlich. HISP. Muy injusto. ANG. Very unjust and partial. Cic. de lege Manil. Quare videant ne sit periniquum & non sciendum Liv. 1. bell. Punic. Tænus periniquo animo ferebat, à Gallis accitum se venisse ad liberandum eos dicebant.

Perinjūsus, valde injuriosus. Apul. in Apologia, Atqui perinjurium est ei fidem in peioribus habere, cui in melioribus non haberes.

Perinignis, Valde insignis. περινοον ανπινοονος. GAL. Fort apparent & notoire, fort noble. ITA. Molto nobile, molto illustre. GERM. Gar wol bekant / vast deutlich. HISP. Muy noble, y señalado, y famoso. ANG. Very notorious. Cic. de Legibus, An corporis pravitates si erunt perinignes, habebunt aliquid offensionis, animi deformitas non habebit.

Perintegra, a, um, Omnino inviolatus, planè integer. περινοον ανπινοονος. GAL. Fort entier. ITA. Molto intiero. GERM. Ganz unversert. HISP. Muy entero. ANG. Very whole and entire. Gell. lib. 3. cap. 5. Castitatis perintegra dicebatur.

Perinthus, περινοον, urbs Thraciae ad Propontidem, postea Heraclia dicta, à nomine Heraclij principis Constantinopolitani, in qua olim fuit celeberrimum illud amphitheatrum marmoreum ex uno lapide excisum, quod inter septem orbis miracula numerabatur.

Perinthius, a, um, περινοονος, qui ex Perintho est: ut Perinthia, Menandri Comœdia. Terent. in Prolog. Andr. Menander fecit Andriam & Perinthiam.

Perio, tento, conor.

Periōchā, περινοονος. GAL. Argument. ITA. & HISP. Argumento. GERM. Ein tuzer summarischer begriff oder inhart eines dings. ANG. A brief argument. A Græcis dicitur quod à nobis argumentum, hoc est, brevis totius rei alicujus explicatio, à verbo Græco περινοονος, quod est contineo, complector, Hinc Sulpitius Apollinaris in Terentij Comœdias argumenta, Periōchas inscripsit. Cic. Attic. lib. 11. At ego ne Tironi quidem dictavi qui totas periōchas persequi solet, sed Spintheri syllabatim. Sic enim vulgò legitur, quum fortassis non absurdè ibi periōdos legere possimus.

Periōdeutes, lustrator, circitor Ecclesiarum diocesis, Meurs. l. g. b.

Periōdus, f. gen. περινοονος, Latine ambitus dici potest, vel circuitio. Vnde in oratione circuitus ille verborum ex colis & comatibus in orbem quandam circumductus, periōdus appellatur. Cic. in Orat. Circuitus orationis, quem Græci περινοονος, nos tum ambitum, tum circuitum, tum comprehensionem aut continuationem: aut circumscriptionem dicimus. Idem de clar. Orat. Quin etiam comprehensio & ambitus ille verborum (sic periōdus appellari placet) erat apud illum contectus & brevis. In febribus item intermittentibus, medici Periōdū appellant spatium illud à principio unius paroxysmi ad initiū alterius, unde Periōdica febris nomen sumpserunt, de quibus vide FEBRIS. In sacris quoque Græcæ certaminibus periōdo vicisse dicebantur, qui quatuor illa certamina obivissent, Pythia scilicet, Isthmia Nemæa & Olympica, & ex omnibus hisce victoriam reportassent. Hisce honor talis habebatur, ut triumphantium more quadrigis per ruinas murorum in patriam reveherentur, & perpetuè ex publico alerentur.

Periōdicus, a, um, περινοονος, quod certa statâque quadam periōdo recurrit. Vnde periodicæ febres dictæ sunt tertianæ & quartanæ, quod spatio nonnullo intermittentes, quadam quasi periōdo facta, certis temporibus recurrant. Plin. lib. 20. cap. 3. Semina ejus si fuerint pari numero adalligata, febres sanare dicuntur, quas Græci dicunt periodicas.

Perior, vide Perio.

Periōstēon, περινοονος, membrana tenuis ossa in quacunque corporis parte immediatè ambiens.

Peripatēticī, περιπατητικῶν. Philosophi quidam Athenis fuerunt, à Platonis schola profecti, quorum princeps fuit Aristoteles: ita dicti quod inambulantes docerent, περινοονος περινοονος, quod est deambulare. De horum origine sic scribit Cic. lib. 1. Acad. Quæst. Platonis autem autoritate, qui varius & multiplex, & copiosus fuit una consentiens duobus vocabulis philosophiæ forma instituta est, Academicorum, & peripateticorum, qui rebus congruentes, nominibus differebant. Nam quum Plato Speusippum sororis filium philosophiæ quasi hæredem reliquisset, duos autem præstantissimos studio atque doctrina Xenocratem Calcedonium & Aristotelem Stagiritem, qui erant cum Aristotele, peripatetici dicti sunt, quia disputabant inambulantes in Lycio: illi autem qui Platonis instituto in Academia (quod est alterum gymnasium) cœtus erant & sermones habere soliti, è loci vocabulo nomen habuerunt. Sed utique Platonis ubertate completi, certam quandam disciplinæ formulam composuerunt, & eam quidem plenam acerebant. Hactenus Cicero.

Peripatus, περινοονος, ambulatio, & per metonymiam locus in quo ambulatur. Specialiter per Synecochen, ille, in quo Aristoteles docuit Athenis. Item disputatio quæ habetur inter ambulandum.

Peripeccio, incisio scripturarum, vel capitulum, vel sententia. Ex papia Vet. leg. Vocab. pericope. Vocabularius videtur pecia cogitasse.

Peripētasmātā, um, Aulæa sive tapetia quæ ad parietes extenduntur ornatus gratia, unde & nomen habent. περινοονος περινοονος. GAL. Tapisserie. ITA. Razzi tappezzerie. GERM. Toppich oder gewürctete tucher mit wechsen man ein ort verhenck. HISP. Las manias de pareds cogaduras, paramientos de cama. ANG. Tapestry. Nam περινοονος περινοονος est extendere. A Lucretio Babyloica dicuntur: ab aliis Attalica à Capitolino Stromata & Peristromata: à Varrone belluata hoc est belluis variegata, à Plauto etiam peristromata. Cic. 6. Verr. Quid illa Attalica, tota Sicilia nominata ab eodem Heio peripetasmata, emere oblitus es?

Peripētia, περινοονος, à Græcis dicitur quam nos fortunæ temeritatem dicimus, vel variarum rerum eventum.

Periphās, antis, περινοονος, Thessalus quidam fuit pater Lapithæ, à quo Lapithæ nomen acceperunt, Aur. Steph. Est item Periphās, apud Virg. nomen cujusdam ex comitatu Pynthi, quom unā cum illo Priami